

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 157

49. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

2006. június 9.

Tartalom

I Kötelezően közzéteendő jogi aktusok

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 816/2006/EK rendelete (2006. május 17.) a közegészségügyi problémákkal küzdő országokba történő kivitelre szánt gyógyszeripari termékek előállításával kapcsolatos szabadalmak kényszerengedélyezéséről 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/38/EK irányelve (2006. május 17.) a nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról szóló 1999/62/EK irányelv módosításáról 8
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/42/EK irányelve (2006. május 17.) a gépekről és a 95/16/EK irányelv módosításáról (átdolgozás) ⁽¹⁾ 24
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/43/EK irányelve (2006. május 17.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 87

Ár: 22 EUR

⁽¹⁾ EGT vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyeknek a címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 816/2006/EK RENDELETE

(2006. május 17.)

a közegészségügyi problémákkal küzdő országokba történő kivitelre szánt gyógyszeripari termékek előállításával kapcsolatos szabadalmak kényszerengedélyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. és 133. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) 2001. november 14-én a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) negyedik miniszteri konferenciája elfogadta a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás (TRIPS-megállapodás) és a közegészségügy kapcsolatáról szóló dohai nyilatkozatot. A nyilatkozat elismeri, hogy valamennyi WTO-tagnak joga van kényszerengedélyeket adni, valamint szabadon meghatározni az engedélyek megadásának feltételeit. Elismeri továbbá, hogy a gyógyszeripari kapacitással nem, vagy csak nem kielégítő mértékben rendelkező WTO-tagok nehézségekbe ütközhetnek a kényszerengedélyezés eredményes alkalmazását illetően.

(2) 2003. augusztus 30-án a WTO Általános Tanácsa – az elnöke által felolvasott nyilatkozatra tekintettel – határozatot fogadott el a TRIPS-megállapodás és a közegészségügy kapcsolatáról szóló dohai nyilatkozat 6. pontjának végrehajtásáról (a továbbiakban: határozat). A határozat a gyártási kapacitással nem kielégítő mértékben rendelkező WTO-tagok igényeire tekintettel – meghatározott feltételek mellett – mentesít a TRIPS-megállapodás által a kényszerengedélyek megadására vonatkozóan előírt egyes kötelezettségek teljesítése alól.

(3) Tekintettel arra, hogy a Közösség tevékeny szerepet vállalt a határozat elfogadásában, és hogy elkötelezte magát a WTO felé a határozat végrehajtásában való teljes körű együttműködésre, valamint arra, hogy felszólította a WTO-tagokat a határozattal létrehozott rendszer hatékony működését elősegítő feltételek biztosítására, a határozat közösségi jogrendszerbe való átültetése alapvető fontosságú a Közösség számára.

(4) A határozat egységes végrehajtására van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a kivitelre szánt gyógyszeripari termékek előállítására és forgalmazására vonatkozó kényszerengedélyek megadásának feltételei valamennyi tagállamban azonosak legyenek, továbbá ahhoz, hogy az egységes piac szereplői közötti verseny torzulása elkerülhető legyen. Ezenkívül egységes szabályokat kell alkalmazni a határozatnak megfelelően előállított gyógyszeripari termékek Közösség területére történő újrabehozatalának megakadályozása érdekében.

(5) Ez a rendelet a legkevésbé fejlett és az egyéb fejlődő országok közegészségügyi problémáival szembeni szélesebb európai és nemzetközi fellépés részévé kíván válni, különösen a garantált minőségű, biztonságos és hatásos, valamint elérhető árú gyógyszerekhez való hozzáférés javítása területén, beleértve a meghatározott dózisú kombinált gyógyszereket is. Ebben az összefüggésben a termékek tudományos megbízhatóságát biztosító, a gyógyszerekre vonatkozó közösségi jogszabályokban megállapított eljárások hozzáférhetővé válnak, így különösen az emberi, illetve állatgyógyászati felhasználásra szánt gyógyszerek engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó közösségi eljárások meghatározásáról és az Európai Gyógyszerügynökség létrehozásáról szóló, 2004. március 31-i 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 58. cikke szerinti eljárás.

(6) Tekintettel arra, hogy az e rendelettel létrehozott kényszerengedélyezési rendszer célja a közegészségügyi problémák kezelése, a rendszert jóhiszeműen kell alkalmazni. Ez a rendszer nem használható fel ipar- vagy kereskedelempolitikai célok megvalósítására. E rendelet célja, hogy biztos jogi keretet teremtsen, és csökkentse a jogviták számát.

⁽¹⁾ HL C 286., 2005.11.17., 4. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2005. december 1-jei véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), és a Tanács 2006. április 28-i határozata.⁽³⁾ HL L 136., 2004.4.30., 1. o.

- (7) Tekintettel arra, hogy e rendelet a fejlődő országok elérhető árú gyógyszerekhez való hozzáféréseinek problémájára megoldást találni kívánó, széles körű cselekvési program része, a kiegészítő intézkedésekről a szegénység csökkentésével összefüggésben megvalósítandó, a HIV/AIDS, a malária és a tuberkulózis elleni gyorsított intézkedésről szóló bizottsági cselekvési program, valamint a HIV/AIDS, a malária és a tuberkulózis elleni külső fellépés egységes európai keretprogramjáról szóló bizottsági közlemény rendelkezik. További gyors előrelépés szükséges az említett betegségek leküzdésére irányuló kutatások támogatását és a fejlődő országok kapacitásának fejlesztését illetően.
- (8) Rendkívül fontos, hogy az ennek a rendeletnek megfelelően előállított termékek csak azokhoz jussanak el, akiknek szüksége van rájuk, és ne legyenek megfosztva tőlük azok, akiknek azokat szánták. A kényszerengedélyek e rendelet alapján történő megadásakor ezért egyértelműen meg kell határozni az engedélyezett tevékenységekkel kapcsolatban a kényszerengedélyesre vonatkozó feltételeket, az engedélyezés körében előállított gyógyszeripari termékek azonosítását, valamint azon országokat, ahová a termékeket exportálni fogják.
- (9) Rendelkezni kell azokról a külső határokon történő vámigazgatási intézkedésekről, amelyek abban az esetben alkalmazandók, ha a kényszerengedély alapján előállított és exportált termékeket megkísérlik újra behozni a Közösség területére.
- (10) Ha kényszerengedély alapján előállított gyógyszeripari termékeket e rendelet alapján lefoglálnak, az illetékes hatóság a nemzeti jog szabályaival összhangban dönthet úgy, hogy a lefoglalt gyógyszeripari termékek rendeltetésszerű felhasználása érdekében a termékeket a megadott kényszerengedély szerinti importáló országba továbbítja.
- (11) A túltermelés és a termékek lehetséges eltérítésének elkerülése céljából az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az ugyanazon termékek és országok vonatkozásában fennálló kényszerengedélyeket, valamint a kérelmező által megjelölt párhuzamos kérelmeket.
- (12) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen a kényszerengedélyek megadására vonatkozó egységesített eljárások megállapítása, ami hozzájárul a határozat által létrehozott rendszer eredményes végrehajtásához –, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani az exportáló országok számára a határozat alapján rendelkezésre álló lehetőségek miatt, és ezért azok a belső piac szereplőire való lehetséges hatásokkal összefüggő okok miatt közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (13) A Közösség elismeri a technológiaátadás és a kapacitásépítés elősegítésének kiemelt fontosságát azon országok tekintetében, amelyek nem, vagy nem kielégítő mértékben rendelkeznek gyógyszeripari kapacitással, azért, hogy ezek az országok saját maguk is előmozdíthassák, illetve fokozhassák a gyógyszeripari termékek gyártását.
- (14) Az e rendelet alapján benyújtott kényszerengedély iránti kérelmek hatékony intézésének biztosítása érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni kizárólag alaki vagy igazgatási követelmények előírását, mint például a kérelem nyelve, a formanyomtatvány, a kényszerengedély iránti kérelem tárgyát képező szabadalom és/vagy a kiegészítő oltalmi tanúsítvány azonosítása, illetve a kérelem elektronikus úton történő benyújtása tekintetében.
- (15) A díjazás megállapítására irányuló egyszerű számítási mód nemzeti szükséghelyzetek vagy rendkívüli sürgőséget igénylő egyéb körülmények, valamint a TRIPS-megállapodás 31. cikkének b) pontjában meghatározott közérdekű, nem kereskedelmi használat esetén a kényszerengedélyek gyorsított megadását szolgálja. A fentiekől eltérő körülmények esetén a megfelelő díjazás kiszámításához 4 % tekinthető kiindulási alapnak,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Hatály

Ez a rendelet eljárást hoz létre gyógyszeripari termékek előállítására és értékesítésére vonatkozó, szabadalmi vagy kiegészítő oltalmi tanúsítványokkal kapcsolatos kényszerengedélyek megadása céljából, amennyiben ezeket a termékeket közegészségügyi problémák kezelése céljából igénylő, jogosult importáló országok számára történő kivitelre szánják.

A 6–10. cikkben meghatározott feltételek teljesülése esetén a tagállamok azon személynek adnak kényszerengedélyt, aki a 6. cikknek megfelelően kérelmet nyújt be.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „gyógyszeripari termék”: a gyógyszeripar bármely terméke, beleértve az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének 2. pontjában meghatározott gyógyszertermékeket, hatóanyagokat és ex vivo diagnosztikai készleteket;
2. „jogosult”: bármely olyan szabadalom vagy kiegészítő oltalmi tanúsítvány jogosultja, amellyel kapcsolatban e rendelet alapján kényszerengedélyt kértek;
3. „importáló ország”: az az ország, ahová a gyógyszeripari terméket exportálni kívánják;
4. „illetékes hatóság”: az 1–11., a 16. és 17. cikkek alkalmazásában olyan nemzeti hatóság, amely az adott tagállamban hatáskörrel rendelkezik az e rendelet szerinti kényszerengedélyek megadására.

3. cikk

Az illetékes hatóság

A 2. cikk 4. pontjában meghatározott illetékes hatóságnak azt kell tekinteni, amely a nemzeti szabadalmi jogszabályok alapján hatáskörrel rendelkezik kényszerengedélyek megadására, kivéve, ha a tagállam ettől eltérően rendelkezik.

A tagállamok értesítik a Bizottságot a 2. cikk 4. pontja szerinti, kijelölt illetékes hatóságról.

Az értesítéseket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

4. cikk

Jogosult importáló országok

Jogosult importáló ország:

- a) az Egyesült Nemzetek Szervezetének listáján legkevesebb fejlett országgént feltüntetett ország;
- b) az a) pontban említett legkevesebb fejlett országon kívül bármely olyan WTO-tag, amely értesítette a TRIPS-Tanácsot arról, hogy a rendszert – egészében vagy korlátozott mértékben – importálóként igénybe kívánja venni;

⁽¹⁾ HL L 311., 2001.11.28., 67. o. A legutóbb a 2004/27/EK irányelvvel (HL L 136., 2004.4.30., 34. o.) módosított irányelv.

c) bármely olyan ország, amely nem tagja a WTO-nak, de szerepel az OECD Fejlesztéstámogatási Bizottságának az alacsony jövedelmű országokat tartalmazó listáján (az egy főre jutó bruttó nemzeti össztermék nem éri el a 745 USA-dollárt), és értesítette a Bizottságot arról, hogy a rendszert – egészében vagy korlátozott mértékben – importálóként igénybe kívánja venni.

Azon WTO-tagok azonban, amelyek nyilatkoztak arról a WTO-nak, hogy a rendszert importáló WTO-tagként nem fogják igénybe venni, nem minősülnek jogosult importáló országoknak.

5. cikk

Kiterjesztés a nem WTO-tag legkevesebb fejlett és fejlődő országokra

A következő rendelkezéseket kell alkalmazni a 4. cikk alapján jogosult importáló országnak minősülő, nem WTO-tagokra:

- a) az importáló ország a 8. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést közvetlenül a Bizottságnak küldi meg;
- b) az importáló ország a 8. cikk (1) bekezdése szerinti értesítésben kijelenti, hogy a rendszert a közegészségügyi problémák kezelésére, és nem ipar- vagy kereskedelempolitikai célok eszközeként fogja használni, valamint meghozza a határozat 4. pontjában előírt intézkedéseket;
- c) az illetékes hatóság a jogosult kérelmére vagy – amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi a hivatalból történő eljárást – hivatalból eljárva visszavonhatja az e cikk szerint megadott kényszerengedélyt, ha az importáló ország nem tett eleget a b) pontban előírt kötelezettségeinek. A kényszerengedély visszavonását megelőzően az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a 6. cikk (3) bekezdésének f) pontjában említett szervek véleményét.

6. cikk

Kényszerengedély iránti kérelem

(1) Az e rendelet szerinti kényszerengedély iránt bárki kérelmet nyújthat be azon tagállam vagy tagállamok illetékes hatóságaihoz, amelyben a szabadalmak vagy kiegészítő oltalmi tanúsítványok érvényben vannak és fedik a kérelmező tervezett gyártási és kiviteli célú értékesítési tevékenységét.

(2) Ha a kérelmező ugyanazon termékre vonatkozóan több ország hatóságaihoz nyújt be kérelmet, ezt a tényt valamennyi kérelemben fel kell tüntetnie, a mennyiségre vonatkozó adatok és az érintett importáló országok megjelenésével együtt.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kérelemnek a következőket kell tartalmaznia:

- a) a kérelmező és a kérelmező által az illetékes hatóság előtti képvisellett meghatalmazott személy neve és elérhetősége;
- b) a kényszerengedély alapján a kérelmező által gyártani és kiviteli céllal értékesíteni kívánt gyógyszeripari termék vagy termékek szabadneve;
- c) a gyógyszeripari terméknek a kérelmező által a kényszerengedély időtartama alatt előállítani tervezett mennyisége;
- d) az importáló ország vagy országok;
- e) a jogosulttal a 9. cikknek megfelelően előzetesen lefolytatott tárgyalásra vonatkozó bizonyíték, amennyiben alkalmazandó;
- f) bizonyíték a következőktől származó külön kérelemről:
 - i. az importáló ország vagy országok meghatalmazott képviselői; vagy
 - ii. egy vagy több importáló ország hivatalos meghatalmazásával eljáró nem kormányzati szervezet; vagy
 - iii. egy vagy több importáló ország hivatalos meghatalmazásával eljáró ENSZ-szervek vagy más nemzetközi egészségügyi szervezetek,

megjelölve az igényelt termék mennyiségét.

(4) A nemzeti jog előírhat a kérelem hatékony elintézéséhez szükséges, kizárólag alaki vagy igazgatási követelményeket. Az ilyen követelmények nem növelhetik szükségtelenül a kérelmezőre háruló költségeket vagy terheket, és semmi esetre sem tehetik terheesebbé a kényszerengedélyek e rendelet szerinti megadására irányuló eljárást a kényszerengedélyek nemzeti jog alapján történő megadására irányuló eljárásnál.

7. cikk

A jogosult jogai

Az illetékes hatóság haladéktalanul értesíti a jogosultat a kényszerengedély iránti kérelemről. A kényszerengedély megadása előtt az illetékes hatóság lehetőséget biztosít a jogosult számára, hogy nyilatkozzon a kérelemről, és a kérelemmel kapcsolatban minden lényeges információt a hatóság rendelkezésére bocsásson.

8. cikk

Ellenőrzés

(1) Az illetékes hatóság ellenőrzi, hogy

- a) a kérelemben megjelölt valamennyi WTO-tag importáló ország a határozatnak megfelelően értesítést küldött-e a WTO-nak;

vagy

- b) a kérelemben megjelölt valamennyi importáló ország, amely nem tagja a WTO-nak, e rendelet értelmében értesítést küldött-e a Bizottságnak a kérelemben feltüntetett minden egyes termékkel kapcsolatban, amely

- i. meghatározza a termék(ek) nevét és az igényelt mennyiséget;

- ii. megerősíti, kivéve, ha az importáló ország legkevesébe fejlett országnak minősül, hogy az ország igazolta, hogy meghatározott termék vagy meghatározott termékek vonatkozásában a határozat mellékletében megállapított valamely szempont alapján nem, vagy csak nem kielégítő mértékben rendelkezik gyógyszeripari kapacitással;

- iii. megerősíti, amennyiben a gyógyszeripari termék az importáló országban szabadalmi oltalom alatt áll, hogy az importáló ország megadta, vagy szándékában áll megadni az érintett termék behozatalára vonatkozó kényszerengedélyt a TRIPS-megállapodás 31. cikkének és a határozat rendelkezéseinek megfelelően.

E bekezdés nem érinti a legkevesébe fejlett országok számára a TRIPS-Tanács 2002. június 27-i határozata által biztosított rugalmasságot.

(2) Az illetékes hatóság ellenőrzi, hogy a kérelemben megjelölt termék mennyisége nem haladja-e meg a WTO-tag importáló ország(ok) által a WTO-nak, vagy egy nem WTO-tag importáló ország által a Bizottságnak bejelentett mennyiséget, valamint azt, hogy – a máshol megadott kényszerengedélyek figyelembevételével – egy importáló ország számára történő előállításra engedélyezett termék teljes mennyisége nem haladja-e meg jelentősen az importáló WTO-tag által a WTO-nak, vagy az importáló nem WTO-tag által a Bizottságnak bejelentett mennyiséget.

9. cikk

Előzetes tárgyalás

(1) A kérelmezőnek az illetékes hatóság előtt bizonyítania kell, hogy megkísérelt engedélyt szerezni a jogosulttól, de ezek a törekvések a kérelem benyújtását megelőző harminc napon belül nem jártak sikerrel.

(2) Az (1) bekezdés szerinti követelmény nem alkalmazandó nemzeti szükséghelyzet vagy egyéb súlyos veszélyhelyzet fennállásakor, illetve a TRIPS-megállapodás 31. cikkének b) pontja szerinti, nem kereskedelmi jellegű közérdekű hasznosítás esetén.

10. cikk

A kényszerengedélyre vonatkozó feltételek

(1) A kényszerengedély nem átruházható – kivéve a vállalkozás vagy a vállalkozás értékének azon részét, amelyre az engedély vonatkozik – és nem ad kizárólagos jogosultságot. A kényszerengedélynek tartalmaznia kell a (2)–(9) bekezdésekben megállapított, a kényszerengedélyes által teljesítendő különleges feltételeket.

(2) A kényszerengedély alapján előállított termék(ek) mennyisége nem haladhatja meg a kérelemben megjelölt importáló ország vagy országok igényeinek kielégítéséhez szükséges mennyiséget, figyelembe véve a máshol megadott kényszerengedélyek alapján előállított termék(ek) mennyiségét is.

(3) Meg kell határozni a kényszerengedély időtartamát.

(4) Az engedély kizárólag a szóban forgó termék előállítása céljából szükséges tevékenységekre, a kérelemben megjelölt országba vagy országokba történő kivitelre és az ott történő forgalmazásra vonatkozik. A kényszerengedély alapján gyártott vagy importált termékeket tilos a kérelemben megjelölt országtól eltérő más országban értékesítésre felajánlani vagy forgalomba hozni, kivéve, ha az importáló ország a határozat (6) albekezdésének i) pontjában foglalt lehetőségekkel él annak érdekében, hogy az adott közegészségügyi problémával ugyanúgy küzdő, regionális kereskedelmi megállapodásban részes partnerállamokba exportáljon.

(5) Az engedély alapján előállított termékeken – különleges címkézéssel vagy jelöléssel – egyértelműen fel kell tüntetni, hogy azokat e rendeletnek megfelelően gyártották. A termékeket a jogosult által előállított termékektől egyedi csomagolás, és/vagy egyedi színek, illetve formák alkalmazásával kell megkülönböztetni, feltéve, hogy az kivitelezhető és nincs jelentős hatással a termékek áraira. A csomagoláson és valamennyi kapcsolódó iraton fel kell tüntetni, hogy a termék a rendelet értelmében kényszerengedély tárgyát képezi, meg kell nevezni az illetékes hatóságot és az azonosító számot, illetve egyértelműen fel kell tüntetni, hogy a terméket kizárólag az érintett importáló ország vagy országok részére történő kivitelre és forgalmazásra szánták. A termék jellemzőivel kapcsolatos részletes adatokat a tagállamok vámhatóságai számára hozzáférhetővé kell tenni.

(6) A kényszerengedélyesnek a kérelemben megjelölt importáló országba vagy országokba történő szállítást megelőzően a következő információkat kell egy honlapon közzétennie:

- a) az engedély alapján szállított mennyiség, valamint az importáló országok, amelyeknek azt szállítják;
- b) az érintett terméket vagy termékeket megkülönböztető jellemzők.

A honlap címéről tájékoztatni kell az illetékes hatóságot.

(7) Amennyiben a kényszerengedély tárgyát képező termék(ek) a kérelemben megjelölt importáló országokban

szabadalmi oltalom alatt áll(nak), az(ok) csak akkor exportálható(ak), ha ezek az országok a termék(ek) behozatalára, értékesítésére, és/vagy forgalmazására kényszerengedélyt adtak.

(8) Az illetékes hatóság a jogosult kérelmére vagy – ha a nemzeti jog lehetővé teszi a hivatalból történő eljárást – hivatalból betekintést kérhet a kényszerengedélyes könyveibe és nyilvántartásaiba kizárólag annak ellenőrzése céljából, hogy az engedélyezés feltételei – különösen a termék végső rendeltetési helyére vonatkozó feltételek – teljesültek-e. A könyveknek és nyilvántartásoknak tartalmazniuk kell a termék kivitelének igazolását az érintett vámhatóság által hitelesített exportnyilatkozat formájában, valamint a 6. cikk (3) bekezdésének f) pontjában említett szervek egyike által kiállított behozatali igazolást.

(9) A kényszerengedélyes köteles megfizetni a jogosult részére az illetékes hatóság által a következők szerint megállapított díjat:

- a) a 9. cikk (2) bekezdésében említett esetekben a díj legfeljebb az importáló ország által vagy nevében fizetendő teljes ár 4 %-a;
- b) minden egyéb esetben a díjat a kényszerengedély alapján engedélyezett hasznosításnak az érintett importáló ország vagy országok számára nyújtott gazdasági értéke, valamint az engedélyhez kapcsolódó humanitárius vagy nem kereskedelmi jellegű körülmények figyelembevételével kell megállapítani.

(10) Az engedély feltételei nem érintik az importáló országban történő forgalmazás módszerét.

A forgalmazást egyebek között a 6. cikk (3) bekezdésének f) pontjában említett bármely szerv is végezheti kereskedelmi vagy nem kereskedelmi alapon, beleértve a teljes mértékben díjazás nélküli forgalmazást is.

11. cikk

A kérelem elutasítása

Az illetékes hatóság a kérelmet elutasítja, ha az nem felel meg a 6–9. cikkeken meghatározott valamely feltételnek, vagy ha nem tartalmazza azon szükséges adatokat, amelyek alapján az illetékes hatóság a 10. cikkel összhangban dönthet az engedély megadásáról. A kérelem elutasítását megelőzően az illetékes hatóságnak lehetőséget kell biztosítania a kérelmező számára a helyzet orvosolására, valamint a személyes meghallgatásra.

12. cikk

Értesítés

Ha egy kényszerengedélyt megadtak, a tagállamok a Bizottság közvetítésével értesítik a TRIPS-Tanácsot a kényszerengedély megadásáról, valamint az ahhoz kapcsolódó különleges feltételekről.

Az értesítésnek az engedély következő adatait kell tartalmaznia:

- a) a kényszerengedélyes neve és címe;
- b) az érintett termék vagy termékek;
- c) a szállítandó mennyiség;
- d) az ország vagy országok, ahová a terméket vagy termékeket exportálni kívánják;
- e) az engedély időtartama;
- f) a 10. cikk (6) bekezdésében említett honlap címe.

13. cikk

Behozatali tilalom

(1) Tilos a határozat és/vagy az e rendelet szerint megadott kényszerengedély alapján előállított termékek Közösségbe történő behozatala, szabad forgalomba bocsátás, újrakivitel, felfüggesztő eljárás alá helyezés, illetve vámszabad területre vagy szabad vámraktárba helyezés céljából.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a kérelemben, illetve a termék csomagolásán és a termékhez kapcsolódó dokumentációban megjelölt importáló országba történő újrakivitel, valamint az adott importáló országba történő újrakivitel céljából a termék árutovábbítási vagy vámraktári eljárás alá vonása, illetve vámszabad területre vagy szabad vámraktárba helyezés esetén.

14. cikk

Vámhatósági intézkedések

(1) Ha alapos gyanú merül fel a tekintetben, hogy a határozat és/vagy az e rendelet szerint megadott kényszerengedély alapján előállított termékeket a 13. cikk (1) bekezdése megsértésével hozták be a Közösségbe, a vámhatóságok – az illetékes hatóság számára az értékesítés jellegéről való döntés meghozatalához szükséges időtartamra – az érintett termékek forgalomba bocsátását felfüggesztik, vagy a termékeket lefoglalják. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy egy szerv hatáskörrel rendelkezzen annak felülvizsgálatára, hogy a fentiek szerinti behozatal valósul-e meg. A felfüggesztés vagy a lefoglalás időtartama nem haladhatja meg a 10 munkanapot, különleges körülmények fennállása esetén azonban ez az időtartam legfeljebb 10 munkanappal meghosszabbítható. Az időtartam lejártát követően a termékeket forgalomba kell bocsátani, feltéve, hogy a vámkezelést elvégezték.

(2) Az illetékes hatóságot, az érintett termékek jogosultját és előállítóját, illetve exportálóját haladéktalanul értesíteni kell a termékek forgalomba bocsátásának felfüggesztéséről vagy a termékek lefoglalásáról, és meg kell küldeni részükre az érintett termékekkel kapcsolatban rendelkezésre álló valamennyi információt. Kellően figyelembe kell venni a személyes adatok védelmére, valamint az üzleti és ipari, továbbá a szakmai és szolgálati titoktartásra vonatkozó nemzeti előírásokat.

Az importőrnek és adott esetben az exportőrnek megfelelő lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az illetékes hatóság rendelkezésére bocsáthassa a termékekkel kapcsolatosan általa szükségesnek vélt információkat.

(3) Amennyiben megállapításra kerül, hogy azokat a termékeket, amelyek forgalomba bocsátásának felfüggesztését vagy lefoglalását a vámhatóságok elrendelték, a 13. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalom ellenére a Közösségbe történő behozatalra szánták, az illetékes hatóságnak a nemzeti jog szabályai szerint kell gondoskodnia ezeknek a termékeknek a lefoglalásáról és az azokkal való további rendelkezésről.

(4) Az áruk felfüggesztésével, lefoglalásával és zár alá vételével kapcsolatos eljárás költségei az importőrt terhelik. Amennyiben ezen költségek az importőrtől nem hajthatók be, azok a nemzeti jogszabályoknak megfelelően a jogellenes behozatal megkísérléséért felelős, bármely más személytől is behajthatók.

(5) Amennyiben a vámhatóság által a forgalomba bocsátás alól felfüggesztett vagy lefoglalt termékekről utóbb bebizonyosodik, hogy a behozataluk nem ütközött a 13. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalomba, a vámhatóság a címzett részére kibocsátja a termékeket, feltéve, hogy a vámkezelést elvégezték.

(6) Az illetékes hatóság tájékoztatja a Bizottságot az e rendelet alapján a lefoglalásról vagy a megsemmisítésről hozott valamennyi döntésről.

15. cikk

Kézipoggyászra vonatkozó kivétel

A 13. és a 14. cikk – a vámmentesség tekintetében fennálló korlátokon belül – nem alkalmazandó az utasok kézipoggyászaiban található, nem kereskedelmi jellegű, személyes használati tárgyakra.

16. cikk

Az engedély visszavonása vagy felülvizsgálata

(1) A kényszerengedélyes jogos érdekeinek megfelelő védelmére figyelemmel, az e rendelet alapján megadott kényszerengedély az illetékes hatóság vagy a 17. cikkben említett bármely szerv döntése alapján visszavonható, ha a kényszerengedélyes nem tartja be az engedélyben foglalt feltételeket.

Az illetékes hatóság a jogosult vagy a kényszerengedélyes indokolt kérelmére felülvizsgálhatja, hogy betartják-e az engedélyben foglalt feltételeket. Ha ennek helye van, e felülvizsgálat az importáló országban készített értékelésen alapul.

(2) Az e rendelet alapján megadott engedély visszavonásáról a Bizottság közvetítésével értesíteni kell a TRIPS-Tanácsot.

(3) Az engedély visszavonását követően az illetékes hatóság vagy a tagállam által kijelölt bármely más szerv ésszerű időtartamot állapíthat meg, amelyen belül a kényszerengedélyesnek saját költségén intézkednie kell a birtokában, a nála letétben lévő vagy jogosultságába tartozó, illetve ellenőrzése alatt álló termékeknek azokba az országokba történő átirányításáról, amelyeknek azokra a 4. cikk értelmében szükségük van, vagy a termékekkel való, az illetékes hatóság vagy a tagállam által kijelölt más szerv által a jogosulttal folytatott konzultációnak megfelelő egyéb rendelkezésről.

(4) Ha az importáló ország az illetékes hatóságot arról értesíti, hogy az adott gyógyszeripari termék mennyisége az igényeit már nem elégíti ki, az illetékes hatóság a kényszerengedélyes kérelme alapján módosíthatja az engedély feltételeit, és olyan további mennyiségben engedélyezheti a termék előállítását és exportját, amely kielégíti az érintett importáló ország igényeit. Ilyen esetekben a kényszerengedélyes kérelmét egyszerűsített és gyorsított eljárás alapján kell elbírálni úgy, hogy a 6. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontja szerinti adatok megadására nincs szükség, feltéve, hogy a kényszerengedélyes megnevezi az eredeti kényszerengedélyt. A 9. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó helyzetekben, amikor a 9. cikk (2) bekezdésében megállapított kivétel nem alkalmazható, nem kell bizonyítani a jogosulttal folytatott tárgyalást, feltéve, hogy a kérelmezett további mennyiség nem haladja meg az eredeti engedélyben megadott mennyiség 25 %-át.

Amennyiben a 9. cikk (2) bekezdését kell alkalmazni, nem kell bizonyítani a jogosulttal folytatott tárgyalást.

17. cikk

Jogorvoslat

(1) Az illetékes hatóság bármely döntése elleni jogorvoslat tárgyában, valamint az engedély feltételeinek való megfeleléssel kapcsolatos bármely vitás ügyben a nemzeti jog szerint hatáskörrel rendelkező szerv jár el.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóság és/vagy az (1) bekezdésben említett szerv rendelkezessen a kényszerengedély megadásáról szóló határozat elleni jogorvoslat felfüggesztő hatályáról.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2006. május 17-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

18. cikk

Gyógyszertermékek biztonsága és hatásossága

(1) Ha a kényszerengedély iránti kérelem gyógyszertermékre vonatkozik, a kérelmező igénybe veheti:

- a) a 726/2004/EK rendelet 58. cikkében előírt tudományos véleményezési eljárást; vagy
- b) a nemzeti jog által előírt hasonló eljárásokat, így a tudományos véleményeket vagy a kizárólag a Közösségen kívüli piacokra irányuló kiviteli engedélyeket.

(2) Ha a fenti eljárások valamelyikére irányuló kérelem olyan termékre vonatkozik, amely egy – a 2001/83/EK irányelv 6. cikke alapján engedélyezett – referenciagyógyszer generikuma, a 726/2004/EK rendelet 14. cikkének (11) bekezdésében és a 2001/83/EK irányelv 10. cikkének (1) és (5) bekezdésében meghatározott védelmi időszakok nem alkalmazhatók.

19. cikk

Felülvizsgálat

E rendelet hatálybalépését követően három évvel és azt követően háromévente a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak e rendelet alkalmazásáról, amely tartalmazza a szükséges módosítási javaslatokat is. A jelentés különösen a következőkre terjed ki:

- a) a jogosultnak járó díj meghatározásáról szóló 10. cikk (9) bekezdésének alkalmazása;
- b) a 16. cikk (4) bekezdése szerinti egyszerűsített és gyorsított eljárás alkalmazása;
- c) a 10. cikk (5) bekezdése szerinti követelmények elégségesek-e a kereskedelem eltérítésének megelőzése érdekében, valamint
- d) e rendelet hozzájárulása a határozat által létrehozott rendszer végrehajtásához.

20. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2006/38/EK IRÁNYELVE

(2006. május 17.)

a nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról szóló 1999/62/EK irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 71. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az 1999/62/EK irányelvre⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁽²⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére⁽³⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően⁽⁴⁾,

mivel:

- (1) A tagállamok fuvarozási vállalkozásai közötti verseny torzulásainak a felszámolása, a belső piac megfelelő működése és a versenyképesség javulása mind függ az infrastruktúra-használati díjaknak a fuvarozókra történő kivetése tisztességes mechanizmusainak létrehozásától. Az 1999/62/EK irányelvvel elérték a harmonizáció bizonyos szintjét.
- (2) A közúti infrastruktúra-használati díjak kivetésének tisztességebb, a „felhasználó fizet” elven és a „szennyező fizet” elv alkalmazási lehetőségén alapuló, például a járművek környezetvédelmi szempontú korszerűségét tekintve vevő differenciált díjszábsí rendszer kulcsfontosságú a fenntartható közlekedés Közösségen belüli előmozdítása érdekében. A létező közúthálózat optimális kihasználásának célkitűzését, valamint negatív hatásának jelentős csökkentését a biztos gazdasági növekedés és a belső piac megfelelő működése érdekében – ideértve a peremterületeket is – a kettős adóztatást elkerülve, és úgy kell elérni, hogy az ne jelentsen további terheket a piaci szereplőkre nézve.
- (3) A Bizottság az „Európai közlekedéspolitika 2010-re: ideje dönteni” című fehér könyvben bejelentette azon szándékát, hogy javaslatot fog tenni a közúti infrastruktúra-használati díjak kivetéséről szóló irányelvre. Az Európai Parlament a fehér könyv következtetéseiről szóló

állásfoglalása⁽⁵⁾ 2003. február 12-i elfogadásakor megerősítette az infrastruktúra-használati díjak kivetésének szükségességét. Az Európai Tanács 2001. június 15-i és 16-i göteborgi ülését követően, amely különösen felhívta a figyelmet a fenntartható közlekedés problémájára, az Európai Tanács 2002. december 12-i és 13-i koppenhágai ülése, valamint az Európai Tanács 2003. március 20-i és 21-i brüsszeli ülése egyaránt üdvözölte a Bizottságnak az új, euromatricáról szóló irányelv benyújtására vonatkozó szándékát.

- (4) Az Európai Tanács a Göteborgban tartott ülésén elfogadott elnökségi következtetései (29) bekezdésében kimondta, hogy a fenntartható közlekedéspolitikának meg kell oldania a forgalom növekedésével, a közlekedési torlódások szintjével, a zajjal és a szennyezéssel kapcsolatos problémákat, és bátorítania kell a környezetbarát közlekedési módok alkalmazását, valamint a társadalmi és környezeti költségek teljes mértékű internalizálását.
- (5) Az autópályadíjak megállapítása érdekében az 1999/62/EK irányelv figyelembe veszi az infrastruktúra építési, működtetési, karbantartási és fejlesztési költségeit. Egyedi rendelkezésre van szükség a figyelembe vehető építési költségek pontos meghatározása érdekében.
- (6) A nemzetközi közúti fuvarozási műveletek a transzeurópai közúti közlekedési hálózaton összpontosulnak. Ezenkívül a belső piac megfelelő működése létfontosságú a kereskedelmi célú közlekedés tekintetében. Következésképpen, a közösségi kereteket alkalmazni kell a transzeurópai közlekedési hálózat fejlesztésére vonatkozó közösségi iránymutatásokról szóló, 1996. július 23-i 1692/96/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban⁽⁶⁾ meghatározott transzeurópai közúthálózaton történő kereskedelmi célú közlekedésre. A tagállamok a szubszidiaritás elvével összhangban és a Szerződésnek megfelelően szabadon alkalmazhatnak autópályadíjakat és/vagy használati díjakat a transzeurópai közúthálózaton kívül eső közutakon. Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy az autópályadíjakat és/vagy használati díjakat a területén áthaladó transzeurópai közúthálózat csupán egyes szakaszain tartja fenn, vagy vezeti be és máshol nem – például elszigeteltségük, a torlódások vagy a szennyezés alacsony szintje miatt, illetve ahol ez új díjszábsí megállapodások bevezetéséhez fontos –, úgy az úthálózat díjfizetés tárgyát képező szakaszainak megválasztása nem történhet a nemzetközi forgalmat

⁽¹⁾ HL L 187., 1999.7.20., 42. o. A 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽²⁾ HL C 241., 2004.9.28., 58. o.

⁽³⁾ HL C 109., 2004.4.30., 14. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2004. április 20-i véleménye (HL C 104. E, 2004.4.30., 371. o.), a Tanács 2005. szeptember 6-i közös álláspontja (HL C 275. E, 2005.11.8., 1. o.) és az Európai Parlament 2005. december 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2006. március 27-i határozata.

⁽⁵⁾ HL C 43. E, 2004.2.19., 250. o.

⁽⁶⁾ HL L 228., 1996.9.9., 1. o. A legutóbb a 884/2004/EK határozattal (HL L 167., 2004.4.30., 1. o.) módosított határozat.

hátrányos helyzetbe hozó módon, és nem járhat a gazdasági szereplők közötti versenyt torzító hatással. Ugyanez a követelmény alkalmazandó azokban az esetekben, melyekben egy tagállam a transzeurópai közúthálózat részét nem képező utakon kíván autópályadíjakat és/vagy használati díjakat fenntartani vagy bevezetni, például a forgalom szabályozása érdekében a párhuzamosan futó utakon.

- (7) Amennyiben egy tagállam az autópályadíjakat és/vagy használati díjakat a transzeurópai közúthálózaton kívülre kívánja kiterjeszteni, például olyan párhuzamos utak bekapcsolásával, amelyekre egyébként a transzeurópai közúthálózat forgalma áttevődhetne, és/vagy amelyek közvetlen versenyhelyzetben állnak a transzeurópai közúthálózat egyes szakaszaival, úgy ezen tagállamnak egyeztetnie kell a nevezett utakért felelős hatósággal.
- (8) Az autópályadíj-kivetési rendszerek végrehajtásában költséghatékonysági okokból az autópályadíjhoz kapcsolódó teljes infrastruktúra nem esik szükségszerűen az autópályadíj kivetését ellenőrző hozzáférési korlátozások alá. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezt az irányelvet az autópályadíjhoz kapcsolódó infrastruktúrának csak egy meghatározott pontján kivetett autópályadíj alkalmazásával hajtják végre. Ez nem hozhatja hátrányos helyzetbe a nem helyi közlekedést.
- (9) Az autópályadíjat az infrastrukturális költségek megtérülésének elvére kell alapozni. Amennyiben az ilyen infrastruktúra az Európai Unió általános költségvetéséből társfinanszírozásban részesült, a közösségi pénzeszközökből származó hozzájárulás nem téríthető meg autópályadíj formájában, kivéve, ha a vonatkozó közösségi eszközök olyan egyedi rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek a közösségi társfinanszírozás összegének megállapításakor figyelembe veszik az autópályadíjból származó jövőbeni bevételeket.
- (10) A díjkivetési rendszer fontos eleme, hogy az úthasználó – a lehető legkevésbé szennyező jármű használatának, illetve az alacsony forgalmú időszakokban és útvonalakon történő közlekedés választásával – az autópályadíj mértékét befolyásoló döntést hozhat. A tagállamoknak ezért képesnek kell lenniük különböző autópályadíjak kivetésére a jármű kibocsátási kategóriájának („EURO” minősítési rendszer), illetve az utakban okozott kár és a forgalmi torlódás helye, ideje valamint mértéke alapján. Az autópályadíjak mértékében tett ilyen irányú különbségtételnek a kitűzött célkitűzéssel arányosnak kell lennie.
- (11) Az ezen irányelv által nem szabályozott közúti infrastruktúra-használat kereskedelmi árazását alakító szempontoknak tiszteletben kell tartaniuk a Szerződés szabályait.
- (12) Ezen irányelv nem érinti az infrastruktúráért autópályadíjat vagy használati díjat kivető rendszerrel bevezető tagállamok szabadságát arra nézve, hogy a Szerződés 87.

és 88. cikkének sérelme nélkül ezen költségek megfelelő ellentételezéséről gondoskodjanak. Az ilyen ellentételezés nem vezethet a belső piacon a verseny torzulásához, és alkalmazni kell rá a közösségi jog vonatkozó rendelkezéseit, különösen az 1999/62/EK irányelv I. mellékletében a gépjárművekre meghatározott minimális adótételeket, valamint az energiatermékek és a villamos áram közösségi adóztatási keretének átalakításáról szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseit.

- (13) Amennyiben a tagállamok autópályadíjat vagy használati díjat vetnek ki a transzeurópai közúthálózathoz tartozó utak használatára, a díjfizetési kötelezettség alá tartozó utaknak megfelelő elsőbbséget kell élvezniük a tagállamok karbantartási ütemezése során. Az autópályadíjból vagy használati díjból származó bevételeket az érintett infrastruktúra fenntartására, illetve általános értelemben a közlekedési szektorra kell fordítani, a közúthálózatok kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődése érdekében.
- (14) Különös figyelmet kell szentelni a hegyvidéki régióknak, így az Alpoknak és a Pireneusoknak. A nagyobb infrastrukturális projektek elindítása gyakran azért hiúsult meg, mert az azokhoz szükséges jelentős pénzügyi források nem álltak rendelkezésre. Ezért az ilyen régiókban az úthasználóknak esetlegesen felárát kell fizetniük a nagyon nagy európai értékkel bíró, alapvető fontosságú projektek finanszírozása érdekében, beleértve az ugyanazon az úton egyéb közlekedési eszközök használatát magukban foglaló projekteket is. Ennek az összegnek a projekthez szükséges pénzüsszeghez kell kapcsolódnia. Az összegnek továbbá az autópályadíj alapszintjéhez is kapcsolódnia kell annak elkerülése érdekében, hogy bármelyik úton mesterségesen magas díjak alkalmazására kerüljön sor, ami a forgalmat más utakra terelné el, ezáltal helyi forgalmi problémákat okozna, és a hálózat nem megfelelő használatát eredményezné.
- (15) A díjaknak megkülönböztetésmentesnek kell lenniük, beszedésük nem járhat túlzott alaki követelményekkel, illetve nem képezhet akadályokat a belső határoknál. Ezért megfelelő intézkedéseket kell hozni az alkalmi úthasználók általi fizetések megkönnyítése érdekében, különösen amennyiben az autópályadíj és/vagy használati díj beszedése kizárólag elektronikus fizetési eszköz (fedélzeti egység) használatát igénylő rendszeren keresztül történik.
- (16) A tagállamok és harmadik országok közötti rendszerek eltérő mivoltából fakadó közlekedési torzulások megelőzése érdekében a Bizottságnak a nemzetközi megállapodások tárgyalásain annak biztosítására kell törekednie, hogy a harmadik országok ne vezessenek be az átmenő forgalomra hátrányos hatást gyakorló intézkedéseket (például tranzitjog kereskedelmi rendszert).

⁽¹⁾ HL L 283., 2003.10.31., 51. o. A legutóbb a 2004/75/EK irányelvvel (HL L 157., 2004.4.30., 100. o.) módosított irányelv.

- (17) Az infrastruktúra-használati díjkivetési rendszerek egységes, összehangolt alkalmazása érdekében az új autópályadíj-kivetési megállapodásokban a költségeket a II. mellékletben meghatározott alapelvek együttese szerint kell kiszámítani, vagy olyan szinten kell megállapítani, amely nem haladja meg az ezen elvek alkalmazásából eredő mértéket. Ezen előírások nem vonatkoznak a létező rendszerekre, kivéve, ha azok a jövőben jelentős mértékben módosulni fognak. Az ilyen jelentős módosítások magukban foglalják az autópályadíj-beszedési rendszer eredeti feltételeinek jelentős megváltozását az autópályadíj-beszedési rendszer üzemeltetőjével fennálló szerződés módosítása által, ugyanakkor nem foglalják magukban az eredeti rendszer által biztosított változtatásokat. A koncessziós szerződések esetében jelentős módosítások közbeszerzési eljárás keretében hajthatók végre. Az átláthatóságnak a piacgazdaság, illetve a köz- és magántulajdonú vállalatok közötti partnerségek működése elé gördített akadályok nélkül történő elérése érdekében a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az általuk a kivetett díjak különböző költségelemeinek kiszámításában alkalmazni kívánt egységértékekről és egyéb paraméterekről, illetve a koncessziós szerződések esetében a vonatkozó szerződésről és az alapesetről, hogy így a Bizottság véleményt alkothasson. A Bizottság által az új autópályadíj-kivetési megállapodásoknak a tagállamokban történő bevezetését megelőzően elfogadott vélemények semmilyen mértékben nem sértik a Bizottságnak a Szerződésben foglalt, a közösségi jogszabályok alkalmazásának biztosítására vonatkozó kötelezettségét.
- (20) A közúti infrastruktúra használati díjkivetés rendszerének fejlesztése érdekében további technikai haladás szükséges. Olyan eljárást kell megállapítani, amely lehetővé teszi, hogy a Bizottság – a tagállamokkal e célból folytatott konzultációt követően – az 1999/62/EK irányelv előírásait a technikai haladásnak megfelelően kiigazíthassa.
- (21) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (22) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a közúti infrastruktúra-használatért kivetett autópályadíjakra és használati díjakra alkalmazandó feltételek összehangolását annak európai terjedelme miatt a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és a közlekedés belső piacának megőrzése céljából azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubsidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.
- (23) Az 1999/62/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az 1999/62/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) »transzeurópai úthálózat«: a transzeurópai közlekedési hálózat fejlesztésére vonatkozó közösségi iránymutatásokról szóló, 1996. július 23-i 1692/96/EK európai parlamenti és tanácsi határozat (*) I. mellékletének 2. szakaszában meghatározott közúthálózat a térképes illusztrációnak megfelelően. A térképek az említett határozat rendelkező részében és/vagy II. mellékletében említett megfelelő szakaszokra utalnak;

(*) HL L 228., 1996.9.9., 1. o. A legutóbb a 884/2004/EK határozattal (HL L 167., 2004.4.30., 1. o.) módosított határozat.”;

b) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„aa) »építési költségek«: az építkezéshez kapcsolódó költségek, beleértve adott esetben a következők finanszírozási költségeit is:

- új infrastruktúra vagy új infrastrukturális fejlesztések (beleértve a jelentős strukturális javításokat), illetve

(1) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

- (18) A tájékozott és objektív jövőbeli döntéshozatal lehetővé tétele érdekében – tekintettel a „szennyező fizet” elvnek valamennyi közlekedési módra kiterjedő, a külső költségek internalizálása révén lehetséges alkalmazására – tudományosan igazolt adatokon alapuló, egységes számítási elveket kell kidolgozni. Az ebben a kérdésben a jövőben esetlegesen meghozandó határozatnak maradéktalanul figyelembe kell vennie a közúti fuvarozó vállalkozások által már viselt adóügyi terheket, ideértve a járművek után fizetendő adókat és az üzemanyagra kivetett jövedéki adókat is.

- (19) A Bizottságnak el kell kezdenie a munkát a külső költségeket fedező díjak kivetésére vonatkozó, általánosan alkalmazható, átlátható és érthető, valamennyi közlekedési módra kiterjedő modell kidolgozására, amely a jövőbeli infrastrukturális díjak kiszámításának alapjául szolgál majd. E munka megvalósítása során a Bizottságnak elemeznie kell a külső költségek számításba veendő alkotóelemeivel kapcsolatos összes választási lehetőséget, tekintetbe véve az „Európai közlekedéspolitikai 2010-re” című fehér könyvében felsorolt elemeket, és gondosan mérlegelve a különböző költségvetési lehetőségek internalizálásának hatásait. Az Európai Parlament és a Tanács mélyrehatóan megvizsgálja a Bizottság ilyen irányú esetleges javaslatát az 1999/62/EK irányelv további felülvizsgálatára vonatkozóan.

- 2008. június 10-ig legfeljebb 30 évvel befejezett infrastruktúra vagy infrastrukturális fejlesztések (beleértve a jelentős strukturális javításokat), amennyiben már autópályadíj-kivetési megállapodások vannak hatályban 2008. június 10. napján, vagy bármely, 2008. június 10-et követően bevezetett autópályadíj-kivetési megállapodás bevezetését megelőzően legfeljebb 30 évvel befejezett infrastruktúra- vagy infrastrukturális fejlesztés; az ezen határidőket megelőzően befejezett infrastruktúra- vagy infrastrukturális fejlesztési költségek szintén építési költségnek minősülnek, amennyiben:

i. egy tagállam olyan autópályadíj-beszedő rendszert hozott létre, amely ezen költségek megtérülését egy 2008. június 10-ig hatályba lépő, autópályadíj-beszedő rendszer üzemeltetőjével kötött szerződés vagy más egyenértékű jogi aktus révén biztosítja; vagy

ii. egy tagállam bizonyítani tudja, hogy a kérdéses infrastruktúra építésére azzal a feltétellel került sor, hogy a tervezési élettartam 30 évet meghaladó legyen.

Az építési költségek figyelembe veendő aránya semmiképpen sem haladhatja meg az infrastruktúra alkotórészei tervezési élettartamának fennálló idejéből – a 2008. június 10-én vagy, amennyiben az a későbbi, az új autópályadíj-beszedési megállapodások bevezetésének napján – még hátralévő rész arányát.

Az infrastruktúra vagy infrastrukturális fejlesztés költségei magukban foglalhatnak bármely egyedi, a zajártalom csökkentésére vagy a közúti biztonság javítására irányuló kiadást, és az infrastruktúra üzemeltetője által teljesített tényleges kifizetéseket, amelyek olyan objektív környezeti elemekhez kapcsolódnak, mint például a talajszennyezés elleni védekezés;

ab) »finanszírozási költségek«: kölcsönök kamata és/vagy a részvényesek által nyújtott bármely tulajdonosi finanszírozás hozama;

ac) »jelentős strukturális javítások«: strukturális javítások, azon javítások kivételével, amelyek már nem járnak a közút felhasználói számára előnyökkel, pl. amennyiben a javítási munkálatokat további útfelszínjavító vagy egyéb építési munkálatok helyettesítik;»;

c) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) »autópályadíj«: a 7. cikk (1) bekezdésében említett infrastruktúrák két pontja közötti távolság jármű általi megtételéért fizetendő összeg; a fizetendő összeg a megtett távolság és a járműtípus alapján kerül meghatározásra;»;

d) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ba) »súlyozott átlagos autópályadíj-tétel«: az autópályadíjakból befolyó, egy adott időszakra vonatkozó teljes bevétel és az adott hálózaton megtett járműkilométerek számának hányadosa, amelyen abban az időszakban autópályadíj fizetése volt kötelező, mind a bevételt, mind a járműkilométereket azon járművek tekintetében kell kiszámolni, amelyekre az autópályadíj vonatkozik;»;

e) a c), d), e) és f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) »használati díj«: egy meghatározott összeg, amelynek megfizetése jogosultságot biztosít egy jármű számára a 7. cikk (1) bekezdésében említett infrastruktúrák meghatározott időtartam alatti használatához;

d) »jármű«: kizárólag közúti árufuvarozás céljára szánt vagy használt és 3,5 tonnát meghaladó megengedett legnagyobb össztömegű gépjármű vagy csuklós járműszerelvénny;

e) »EURO 0«, »EURO I«, »EURO II«, »EURO III«, »EURO IV«, »EURO V« és »EEV« kategóriájú jármű: olyan jármű, mely megfelel a 0. mellékletben említett kibocsátási határértékeknek;

f) »járműtípus«: az a járműkategória, amelybe a tengelyszáma, mérete, súlya vagy bármely más útkárosodásra vonatkozó osztályozási tényező, pl. a IV. mellékletben foglalt útkárosodás minősítési rendszer alapján a jármű tartozik, feltéve, hogy a felhasznált minősítési rendszer olyan járműjellemzőkön alapul, amelyek vagy szerepelnek a valamennyi tagállamban használt jármű dokumentációban, vagy láthatóak;»;

f) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„g) »koncessziós szerződés«: az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 1. cikkében meghatározott »építési koncesszió«, vagy »szolgáltatási koncesszió«;

- h) »koncessziós autópályadíj«: a koncessziós szerződés keretében a koncessziójogosult által kivetett autópályadíj.

(*) HL L 134., 2004.4.30., 114. o. A legutóbb a 2083/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 333., 2005.12.20., 28. o.) módosított irányelv.”

2. A 7. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1), (2), (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok csak a (2)–(12) bekezdésben meghatározott feltételek szerint tarthatnak fenn, illetve vezethetnek be autópályadíjakat és/vagy használati díjakat a transzeurópai közúthálózaton, vagy ezen hálózat részein. Ez nem sérti a tagállamok jogát autópályadíjnak és/vagy használati díjnak a transzeurópai közúthálózatba nem tartozó utakon való, vagy a transzeurópai közúthálózaton a »jármű« fogalom meghatározása alá nem tartozó járműtípusokra, a Szerződéssel összhangban történő kivetésére, többek között kiterjesztve olyan párhuzamos utakra, amelyekre a transzeurópai közúthálózat forgalma áttevődhetne, és/vagy amelyek közvetlen versenyhelyzetben állnak a transzeurópai közúthálózat egyes szakaszaival, vagy a transzeurópai közúthálózaton közlekedő »jármű« meghatározás alá nem eső, egyéb típusú motoros járműre, azzal a feltétellel, hogy az ezen utakon kivetett autópályadíj és/vagy használati díj nem hozhatja a nemzetközi forgalmat hátrányos helyzetbe, és nem járhat a gazdasági szereplők közötti versenyt torzító hatással.

(1a) Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy az autópályadíjakat és/vagy használati díjakat a területén áthaladó transzeurópai közúthálózat csupán egyes szakaszain tartja fenn, vagy vezeti be, az ebből fakadóan a többi szakaszon a díjfizetés alóli felmentések (például elszigeteltségük, a torlódások vagy a szennyezés alacsony szintje miatt, illetve ahol új díjszábsí megállapodások bevezetéséhez fontos) nem járhatnak a nemzetközi forgalmat hátrányos helyzetbe hozó semmilyen hatással.

(2) a) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy csak olyan járművekre vonatkozóan tartanak fenn, vagy vezetnek be autópályadíjakat és/vagy használati díjakat, amelyek megengedett legnagyobb össztömege legalább 12 tonna. Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy az ezen súlyhatár alá tartozó járművekre vet ki autópályadíjakat és/vagy használati díjakat, ennek az irányelvnek a rendelkezéseit kell alkalmazni.

b) Az autópályadíjak és/vagy használati díjak 2012-től kezdődően minden járműre alkalmazandók.

c) A tagállamok eltekinthetnek a b) pontban előírt követelmény teljesítésétől, amennyiben úgy ítélik meg, hogy a díjkivetésnek a 12 tonnánál könnyebb járművekre történő kiterjesztése:

- jelentős mértékű káros hatást eredményezne a forgalom szabad áramlására, a környezetre, a zajszintekre, a forgalom sűrűségére vagy az egészségre, illetve

- olyan közigazgatási költségekkel járna, amelyek meghaladnák az intézkedésből fakadóan keletkező többletjövedelmek 30 %-át.

(3) Autópályadíj és használati díj egyidejűleg nem vehető ki egy adott járműkategóriára sem egyazon útszakasz használatáért. Ugyanakkor a tagállamok kivethetnek autópályadíjat olyan úthálózatok használatáért, amelyeken hidak, alagutak és hegyi átjárók használatáért használati díjat vetnek ki.

(4) Az autópályadíjak és a használati díjak nem tartalmazhatnak sem közvetett, sem közvetlen megkülönböztetést a fuvarozók nemzetisége vagy a fuvarozók letelepedési helye, illetve letelepedési országa, valamint a járművek nyilvántartásba vételi helye, illetve a közlekedési tevékenység kiindulási pontja vagy rendelkezési helye alapján.”;

- b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4a) A tagállamok előírhatnak csökkentett autópályadíjakat vagy használati díjakat, illetve az autópályadíj vagy használati díj fizetése alóli mentességet biztosíthatnak azon járművek számára, amelyek mentességet kapnak a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló, 1985. december 20-i 3821/85/EGK tanácsi rendelet (*) rendelkezéseiben foglalt menetíró készülék felszerelésének és használatának kötelezettsége alól, valamint az ezen irányelv 6. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt feltételek hatálya alá tartozó vagy azok szerint szabályozott esetekben.

(4b) Mivel azon díjazási rendszerek, amelyek az autópályadíj terén a gyakori felhasználóknak nyújtott engedményeket vagy díjcsökkentéseket foglalnak magukban, az infrastruktúra működtetője számára az adminisztrációs költségekben tényleges megtakarításhoz vezethetnek, a tagállamok biztosíthatnak ilyen engedményeket vagy díjcsökkentéseket az alábbi feltételek mellett:

- teljesítik a (10) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételeket,
- megfelelnek a Szerződésnek, különösen a Szerződés 12., 49., 86. és 87. cikkének,
- nem torzítják a belső piacon folyó versenyt,
- a létrejövő díjazási rendszer lineáris, arányos, minden felhasználó számára egyenlő feltételekkel hozzáférhető, és nem vezet a további költségek más felhasználókra, magasabb autópályadíj formájában történő áthárításához.

Az ilyen díjcsökkentések és engedmények nem haladják meg az azonos típusú, de díjcsökkentésekre és engedményekre nem jogosult járművekre kiszabott autópályadíj 13 %-át.

(4c) Valamennyi engedményt és díjcsökkentést biztosító rendszerről tájékoztatni kell a Bizottságot, amely ellenőrzi, hogy e rendszerek megfelelnek-e a (4a) és (4b) bekezdésben meghatározott feltételeknek, és jóváhagyja e rendszereket a 9c. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően.

(*) HL L 370., 1985.12.31., 8. o. A legutóbb a 432/2004/EK bizottsági rendelettel (HL L 71., 2004.3.10., 3. o.) módosított rendelet.”;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az autópályadíjak és/vagy használati díjak beszedését célzó intézkedések nem járhatnak a közúthálózat nem rendszeres használói számára indokolatlan anyagi vagy egyéb hátránnyal. Különösen amennyiben valamely tagállam az autópályadíjakat és/vagy használati díjakat kizárólag olyan rendszer segítségével szedi be, amely fedélzeti egység használatát követeli meg a járműben, ésszerű igazgatási és gazdasági szabályozással kell hozzáférhetővé tennie a megfelelő fedélzeti egységeket.”;

d) a (7) bekezdés második és harmadik albekezdését el kell hagyni;

e) a (9) és (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Az autópályadíj-tételeket kizárólag az infrastrukturális költségek megtérülésének elvére kell alapozni. A súlyozott átlagos autópályadíj-tételeket kifejezetten az érintett infrastruktúra-hálózat építési, üzemeltetési, fenntartási és fejlesztési költségeihez kapcsolódóan kell megállapítani. A súlyozott átlagos autópályadíj-tételek tartalmazhatják a piaci feltételekre alapozott tőkehozamot vagy haszonkulcsot is.

(10) a) A (9) bekezdésben említett súlyozott átlagos autópályadíj-tételek sérelme nélkül a tagállamok között a díjtételek mértékében olyan célokra irányuló eltérések fordulhatnak elő, mint a környezeti károk elleni küzdelem, a torlódás kezelése, az infrastrukturális károk minimálisra csökkentése, az érintett infrastruktúra használatának optimálissá tétele vagy a közúti biztonság elősegítése, feltéve, hogy az említett eltérések:

- arányosak a kitűzött céllal,
- átláthatóak és megkülönböztetésmentesek, különösen a fuvarozó nemzetisége, a fuvarozó letelepedési helye vagy letelepedési országa vagy a jármű nyilvántartásba vételi helye, valamint a közlekedési tevékenység kiindulási pontja vagy rendeltetési helye tekintetében,
- célja nem az autópályadíjból befolyó megnövelt bevétel előidézése, és bármely nem szándékolt bevételnövekedést (amely olyan súlyozott átlagos autópályadíj-tételekhez vezet, amelyek nincsenek összhangban a (9) bekezdéssel) ellensúlyozni kell az eltérések szerkezetének a megnövekedett bevétel kialakulása számviteli évének végét követő két éven belül végrehajtandó megváltoztatásával,
- tiszteletben tartják a b) pontban meghatározott legmagasabb rugalmassági küszöbértékeket.

b) Az a) pont feltételei szerint az autópályadíj-tételek a következők szerint térhetnek el:

- a 0. mellékletben meghatározott EURO szennyezőanyag-kibocsátási osztályok, bele-

értve a PM- és NO_x-szinteket, feltéve, hogy a többletmértéke nem haladja meg a legszigorúbb kibocsátási előírásoknak eleget tevő, azonos járművekre kivetett autópályadíj 100 %-át; és/vagy

– a napszak, a nap vagy az évszak, feltéve, hogy:

i. az autópályadíj-tétel többletmértéke nem haladja meg a legolcsóbb napszakban, napon vagy évszakban kivetett díj 100 %-át; vagy

ii. amennyiben a legolcsóbb napszak költségmentes, a legdrágább napszakért, napért vagy évszakért fizetendő emelt díj nem haladja meg az egyébként a kérdéses járműre alkalmazandó autópályadíj-tétel mértékének 50 %-át.

A tagállamok kötelesek differenciálni az első bekezdéssel összhangban az autópályadíjra vonatkozó díjtételeket legfeljebb 2010-ig vagy koncessziós szerződések esetében a koncessziós szerződés megújításának időpontjában.

Ugyanakkor egy tagállam felmentést kaphat ezen kötelezettségének teljesítése alól, amennyiben:

i. ez súlyosan veszélyeztetné a területein alkalmazott autópályadíj-rendszerek egy-éges működését;

ii. az érintett autópályadíj-rendszer esetében technikailag nem lenne megoldható a differenciált díjfizetés bevezetése; vagy

iii. ez azzal a következménnyel járna, hogy a leginkább szennyező járművek kiszorulnának a transzeurópai úthálózatról, káros hatást gyakorolva az utak biztonságára és a közegészségügyre.

Ezen eltéréseket a Bizottság számára be kell jelenteni.

c) Az a) pont feltételei szerint az autópályadíjakra kivételes esetekben magas szintű európai érdeket érintő egyedi projektek esetén az eltérés más formái is vonatkozhatnak az ilyen projektek kereskedelmi életképességének biztosítása érdekében, amennyiben a járművek szállításának egyéb módjaival való közvetlen versenynek vannak kitéve. A létrejövő díjazási rendszernek lineárisnak, arányosnak, nyilvánosan közzétettnek, valamennyi felhasználó irányában egyenlő feltételek mellett hozzáférhetőnek kell lennie, és nem vezethetnek a megnövekedett költségek más felhasználókra hárításához magasabb autópályadíjak formájában. A Bizottság ellenőrzi az e pontban meghatározott feltételek betartását a kérdéses díjazási rendszer végrehajtását megelőzően.”;

f) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(11) A 9. cikk (1) és (1a) bekezdésének sérelme nélkül, kivételes, a hegyi régiókban elhelyezkedő infrastruktúrát érintő esetben, valamint a Bizottság tájékoztatását követően, a következő különleges útszakaszokon az autópályadíjakra felárat lehet felszámítani:

- a) ahol a járművek szabad mozgását akut torlódás hátráltatja; vagy
- b) amelyek járművek általi használata jelentős környezeti kárt okoz,

azzal a feltétellel, hogy:

- a 884/2004/EK határozat III. mellékletében meghatározott, európai érdeket szolgáló, elsőbbséget élvező projektekbe beruházott felárból eredő bevétel, amely közvetlenül hozzájárul a kérdéses torlódás vagy a környezeti kár enyhítéséhez, és amely azonos úton helyezkedik el, mint az az útszakasz, amelyre a felár alkalmazásra kerül,
- a (10) bekezdéssel összhangban eltérő autópályadíj-tételekre alkalmazható felár, amely nem haladja meg a (9) bekezdéssel összhangban kiszámított súlyozott átlagos autópályadíj-tétel 15 %-át, kivéve, amennyiben a képződő bevétel az európai érdeket szolgáló, elsőbbséget élvező projektek határokon átnyúló szakaszaiba kerül befektetésre, ideértve a hegyvidéki régiók infrastruktúráját is, amely esetben a felár nem haladhatja meg a 25 %-ot,
- a felár alkalmazása nem eredményez a kereskedelmi forgalomban tisztességtelen bánásmódot más úthasználókkal összehasonlítva,
- az olyan infrastruktúrára vonatkozó pénzügyi tervek, amelynek használatáért felárat alkalmaznak, és az új infrastruktúrára vonatkozó költség-haszon elemzést megküldik a Bizottságnak a felár alkalmazását megelőzően,
- a felár alkalmazási időtartama előzetesen meghatározott és korlátozott, valamint összhangban van a várt keletkező bevétel tekintetében a benyújtott pénzügyi tervvel és költség-haszon elemzéssel.

E rendelkezésnek az új, határokon átnyúló projektekre történő alkalmazásához az érintett tagállamok hozzájárulása szükséges.

Amikor egy felárat alkalmazni szándékozó tagállam a Bizottsághoz egy pénzügyi tervet nyújt be, a Bizottság hozzáférhetővé teszi ezt az információt a 9c. cikk (1) bekezdésében említett bizottság tagjai számára. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tervezett felár nem felel meg az e bekezdésben meghatározott feltételeknek, vagy ha úgy véli, hogy a tervezett felár

jelentős káros hatással lesz a peremterületek gazdasági fejlődésére, visszautasíthatja az érintett tagállam által benyújtott díjazási tervet, vagy kérheti annak módosítását a 9c. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően.

(12) Amennyiben a járművezető nem képes a (10) bekezdés b) pontjának első francia bekezdésében említett információknak és a jármű típusának megállapításához szükséges járműokmányokat ellenőrzés esetén bemutatni, a tagállamok kivethetik az alkalmazható legmagasabb autópályadíj-tételt.”

3. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„7a. cikk

(1) Az érintett infrastruktúra-hálózatra vagy ilyen hálózat egyértelműen meghatározott részére kivetett súlyozott átlagos autópályadíj-tételek mértékének meghatározásakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük a 7. cikk (9) bekezdésében meghatározott különböző költségeket. A figyelembe vett költségek ahhoz a hálózathoz vagy hálózatrészhez kapcsolódnak, amelyre azok kivetésre kerültek, és az autópályadíj fizetésére kötelezett járművekre vonatkoznak. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezeket a költségeket nem, vagy csak meghatározott százalékban fedezik az autópályadíjból származó bevételből.

(2) Az autópályadíjakat ezen irányelv 7. cikkével és e cikk (1) bekezdésével összhangban kell meghatározni.

(3) A tagállamok által 2008. június 10-ét követően bevezetett koncessziós autópályadíjakat tartalmazó autópályadíj-beszedő rendszereken kívüli, új autópályadíj-beszedő rendszerek tekintetében a tagállamok a III. mellékletben megállapított számítási alapelvekre alapozott módszer használatával számítják ki a költségeket.

A 2008. június 10-ét követően bevezetett koncessziós autópályadíjak tekintetében ezek legmagasabb szintje megfelel annak a szintnek vagy annál kevesebb, mint amely a III. mellékletben meghatározott számítási alapelvekre alapozott módszer használatából eredt volna. Az ilyen megfelelés felmérését egy ésszerűen hosszú, a koncessziós szerződés jellegének megfelelő referencia-időszak alapján kell elvégezni.

A már a 2008. június 10-én fennálló autópályadíj-beszedő rendszerekre vagy azokra, amelyre vonatkozóan ajánlattétel vagy tárgyalásos eljárás alkalmazásakor, a tárgyalásban való részvételre való felhívásra a közbeszerzési eljárás szerint válaszok érkeztek 2008. június 10-ét megelőzően, nem alkalmazandók az ebben a bekezdésben megállapított kötelezettségek, amíg ezek a szerződések hatályban maradnak, feltéve, hogy nem kerül sor jelentős módosításukra.

(4) A tagállamok az új autópályadíj-beszedő rendszer bevezetése előtt legalább négy hónappal közlik a Bizottsággal a következőket:

a) a koncessziós autópályadíjakat tartalmazó autópályadíj-beszedési rendszerektől eltérő rendszerek esetén:

- a különböző költségelemek kiszámítása során az egységértékek és más paraméterek, és
- az autópályadíj rendszerük körébe tartozó járművek, az egyes költségszámításokhoz felhasznált hálózat vagy hálózatrész földrajzi kiterjedése és a megterítendő költségek százalékaránya;

b) a koncessziós autópályadíjakat tartalmazó autópályadíj-rendszerek esetén:

- a koncessziós szerződések vagy az ilyen szerződések jelentős változtatásai,
- az az alapeset, amelyre az átruházó a koncessziós hirdetményt a 2004/18/EK irányelv VII B. mellékletében említettek értelmében alapozta; ez az alapeset tartalmazza a 7. cikk (9) bekezdésében meghatározottak értelmében a koncesszió alapján előirányzott becsült költségeket, a járműtípusokra felosztott előre jelzett forgalmat, az előirányzott autópályadíj-szintek és a koncessziós szerződések által szabályozott hálózat földrajzi kiterjedését.

(5) A tagállamok ugyancsak kötelesek tájékoztatni a Bizottságot új díjszabási megállapodásokról azok végrehajtását megelőzően legalább négy hónappal olyan párhuzamos utakra vonatkozóan, amelyekre a transzeurópai közúthálózat forgalma áttevődhetne, és/vagy amelyek közvetlen versenyhelyzetben állnak a transzeurópai közúthálózat egyes, autópályadíj-köteles szakaszaival. Ennek a tájékoztatásnak legalább tartalmaznia kell a díj által érintett hálózat földrajzi kiterjedésének magyarázatát, a hatálya alá eső járműveket és a tervezett díj szintjeit, valamint a díj szintmeghatározási módjának ismertetését.

(6) Azokban az esetekben, amelyekre a (3) bekezdésben foglalt kötelezettségek vonatkoznak, a Bizottság a (4) bekezdéssel összhangban lévő információ kézhezvételét követően négy hónapon belül véleményt nyilvánít arról, hogy ezek a kötelezettségek teljesülni látszanak-e.

Az (5) bekezdésben említett díjkivetési megállapodások esetében a Bizottság ugyancsak véleményt nyilváníthat, különös tekintettel a javasolt megállapodások arányos és átlátható mivoltára, valamint a belső piac és az áruk szabad mozgása összefüggésrendszerében a versenyre gyakorolt valószínű hatásaira.

A Bizottság véleményeit a 9c. cikk (1) bekezdésében említett bizottság számára hozzáférhetővé kell tenni.

(7) Amennyiben egy tagállam a 7. cikk (11) bekezdésében foglalt rendelkezéseket alkalmazni kívánja az 2008. június 10-én már fennálló autópályadíj-rendszerek tekintetében, információt kell szolgáltatnia, amely igazolja, hogy az alkalmazott súlyozott átlagos autópályadíj-tételnek az érintett infrastruktúrára való alkalmazása a 2. cikk aa) pontjának, a 7. cikk (9) bekezdésének és a 7. cikk (10) bekezdésének megfelel.

4. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„7b. cikk

Ezen irányelv nem sérti az autópályadíj- és/vagy használatdíj-rendszert bevezető tagállamok lehetőségét, hogy – a Szerződés 87. és 88. cikkének sérelme nélkül – megfelelő kompenzációt irjanak elő ezen díjak ellentételezésére.”

5. A 8. cikk (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő lép:

„b) a közös használati díj megfizetése biztosítja a részt vevő tagállamok által a 7. cikk (1) bekezdésének megfelelően meghatározott hálózathoz való hozzáférés lehetőségét;”

6. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„8a. cikk

Valamennyi tagállam ellenőrzi az autópályadíjak és használati díjak beszedési rendszerét a rendszer átlátható és megkülönböztetésmentes működésének biztosítása érdekében.”

7. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ezen irányelv nem gátolja a tagállamokat, hogy nem diszkriminatív módon alkalmazzanak:

a) különleges adókat vagy díjakat, amelyek kivetése:

- a jármű bejegyzésekor, vagy
- a szokványost meghaladó súlyú vagy méretű járművek után történik;

b) parkolási díjakat vagy különleges városi közlekedési díjakat.

(1a) Ezen irányelv nem gátolja a tagállamokat, hogy nem diszkriminatív módon alkalmazzanak:

a) időt és helyet követelő közlekedési torlódások felszámolására irányuló különleges szabályozó díjakat;

b) káros környezeti hatások, közöttük a rossz levegőminőség felszámolására irányuló szabályozó díjakat,

bármely úton, nevezetesen városi övezetekben, ideértve a városi övezeten áthaladó transzeurópai közúthálózatokat is.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok határozzák meg a közúti infrastruktúrák használati díjaiból származó bevételeik felhasználásának célját. A díjakból származó bevételt – a közlekedési hálózat egésze fejlesztésének lehetővé tételére – a közlekedési szektor javára és a teljes közlekedési rendszer javítására kell felhasználni.”

8. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„9a. cikk

A tagállamok megfelelő ellenőrzéseket kell létrehozniuk és meg kell állapítaniuk azt a szankciórendszert, amely az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó; a tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést e szankciók végrehajtásának biztosítása érdekében. A megállapított szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

9b. cikk

A Bizottság elősegíti a tagállamok közötti – az ezen irányelv és különösen a III. melléklet végrehajtásával kapcsolatos – párbeszédet és technikai know-how megosztását. A Bizottság a 9c. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban, a műszaki fejlődésnek megfelelően frissíti, és egyértelművé teszi a 0., III. és IV. mellékletet, illetve az inflációnak megfelelően frissíti az I. és II. mellékletet.

9c. cikk

(1) A Bizottságot munkájában egy bizottság segíti.

(2) Amennyiben erre a bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(3) Amennyiben erre a bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében említett határidő három hónap.

(4) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.”

9. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

A Bizottság 2011. június 10-től jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról és hatásairól, amelyben figyelembe veszi a technikai fejlődést és a forgalomsűrűség alakulását, ideértve a 3,5 tonnánál súlyosabb és 12 tonnánál

könnyebb járművek használatát, értékeli az irányelvnek a belső piacra – többek között a Közösség szigeteire, tengerparttal nem rendelkező területeire és peremterületeire – és a szektorban történt beruházások szintjére gyakorolt hatását, valamint azt, hogy mennyiben járult hozzá az irányelv a fenntartható közlekedési politika célkitűzéseéhez.

A tagállamok legkésőbb 2010. december 10-ig eljuttatják a Bizottságnak a jelentéshez szükséges információkat.

A Bizottság a vonatkozó költségek valamennyi összetevőjének – ideértve a környezetvédelmet, a zajártalmat, a közlekedési torlódásokat és az egészséget – vizsgálatát követően, de legkésőbb 2008. június 10-ig előterjeszt egy általánosan alkalmazható, átlátható és érthető modellt valamennyi külső költségre vonatkozóan, amely a jövőbeli infrastrukturális díjak kiszámításának alapjául szolgál. Ezt a modellt valamennyi közlekedési mód külső költségeinek internalizálására vonatkozó hatásvizsgálattal egészíti ki, amely egyúttal stratégiát tartalmaz a modell valamennyi közlekedési módra történő fokozatos alkalmazásáról.

Amennyiben szükséges, a Bizottság a jelentéshez és a modellhez az Európai Parlament és a Tanács részére előterjesztett, ezen irányelv további felülvizsgálatára vonatkozó javaslatokat is fűz.”

10. A II. melléklet éves díjak összegét tartalmazó táblázata helyébe a következő lép:

	„Legfeljebb három tengelyes	Legalább négy tengelyes
EURO 0	1 332	2 233
EURO I	1 158	1 933
EURO II	1 008	1 681
EURO III	876	1 461
EURO IV és kevésbé szennyező	797	1 329”

11. A II. melléklet utolsó mondatának helyébe a következő lép:

„A napi használati díj összege az összes járműosztályra egyégyesen 11 EUR.”

12. A szöveg kiegészül a 0. melléklettel, amelynek szövegét ezen irányelv I. melléklete tartalmazza.

13. A szöveg kiegészül a III. melléklettel, amelynek szövegét ezen irányelv II. melléklete tartalmazza.

14. A szöveg kiegészül a IV. melléklettel, amelynek szövegét ezen irányelv III. melléklete tartalmazza.

2. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2008. június 10. előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv hatálya alá tartozó területen fogadtak el egy olyan táblázattal együtt, amely azt mutatja, hogyan felelnek meg ezen irányelv rendelkezései az elfogadott nemzeti rendelkezéseknek.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2006. május 17-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

H. WINKLER

I. MELLÉKLET

„0. MELLÉKLET

KIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉKEK

1. »EURO 0« jármű

A szén-monoxid (CO) tömege g/kWh	A szénhidrogének (HC) tömege, g/kWh	A nitrogén-oxidok (NOx) tömege g/kWh
12,3	2,6	15,8

2. »EURO I«/»EURO II« járművek

	A szén-monoxid (CO) tömege g/kWh	A szénhidrogének (HC) tömege g/kWh	A nitrogén-oxidok (NOx) tömege g/kWh	A részecskék (PT) tömege g/kWh
»EURO I« jármű	4,9	1,23	9,0	0,4 ⁽¹⁾
»EURO II« jármű	4,0	1,1	7,0	0,15

⁽¹⁾ A 85 kW vagy kisebb teljesítményű motorok esetében a részecskekibocsátási határértékre 1,7-es együtthatót kell alkalmazni.

3. »EURO III«/»EURO IV«/»EURO V«/»EEV« járművek

A szén-monoxid, az összes szénhidrogén, a nitrogén-oxidok és a részecskék ESC-vizsgálattal meghatározott fajlagos tömege, illetve az ERL-vizsgálattal meghatározott kipufogógáz-áttetszőség nem haladhatja meg a következő értékeket ⁽¹⁾:

	A szén-monoxid (CO) tömege g/kWh	A szénhidrogének (HC) tömege, g/kWh	A nitrogén-oxidok (NOx) tömege g/kWh	A részecskék (PM) tömege g/kWh	Kipufogógáz m ⁻¹
»EURO III« jármű	2,1	0,66	5,0	0,10 ⁽²⁾	0,8
»EURO IV« jármű	1,5	0,46	3,5	0,02	0,5
»EURO V« jármű	1,5	0,46	2,0	0,02	0,5
»EEV« jármű	1,5	0,25	2,0	0,02	0,15

⁽¹⁾ A vizsgálati ciklus meghatározott fordulatszámon és nyomatékkal elvégzett vizsgálati programpontok sora, amelyeket a motor állandósult üzemi állapotában (ESC-vizsgálat) vagy átmeneti üzemi állapotában (ETC, ELR-vizsgálat) hajtanak végre.

⁽²⁾ Olyan motorok esetében, amelyeknél egy henger űrtartalma 0,7 dm³-nél kevesebb, és amelyek névleges fordulatszáma 3 000 min⁻¹-nél nagyobb: 0,13.

4. A 88/77/EGK irányelvben és az azt követő módosításokban meghatározott további jármű-kibocsátási kategóriák megfontolás tárgyát képezhetik.”

II. MELLÉKLET

„III. MELLÉKLET

A KÖLTSÉGEK FELOSZTÁSÁNAK ÉS AZ AUTÓPÁLYADÍJAK SZÁMÍTÁSÁNAK ALAPELVEI

Ez a melléklet előírja a súlyozott átlagos autópályadíj-tételek számításának – a 7. cikk (9) bekezdését tükröző – alapelveit. Az autópályadíjnak a költségekhez való igazítására vonatkozó kötelezettség nem érinti a tagállamok azzal kapcsolatos szabadságát, hogy a 7a. cikk (1) bekezdésével összhangban ne válasszák költségeiknek az autópályadíjban történő teljes megtérülését, illetve az azzal kapcsolatos szabadságukat, hogy a 7. cikk (10) bekezdésével összhangban az egyedi díjak összegét az átlagtól eltérően állapítsák meg ⁽¹⁾.

Ezeket az elveket a közösségi jog alapján fennálló egyéb kötelezettségekkel teljes összhangban kell alkalmazni, különös tekintettel a koncessziós szerződéseknek a 2004/18/EK irányelvnek megfelelően történő odaítélésére és a közbeszerzés területén hozott egyéb közösségi jogi aktusokra.

Amennyiben egy tagállam egy vagy több harmadik féllel – infrastruktúrája egy részének megépítésére vagy üzemeltetésére irányuló koncessziós szerződés létrehozása céljából – tárgyalásokat folytat, vagy ugyanilyen céllal a nemzeti jogszabályain alapuló hasonló megállapodás vagy egy tagállam kormánya által megkötött megállapodás részese, az ezen elveknek való megfelelést a tárgyalások eredménye alapján ítélik meg.

1. A hálózat és az érintett járművek körének meghatározása

- Amennyiben nem kell egységes autópályadíj-rendszert alkalmazni a teljes transzeurópai közúthálózaton, a tagállamoknak pontosan meg kell határozniuk, hogy a hálózat mely szakaszán vagy szakaszain kell autópályadíj-rendszert alkalmazni, valamint azt, hogy milyen rendszer alapján állapítják meg az autópályadíj összegének szempontjából érvényes jármű-kategóriákat. A tagállamoknak azt is meg kell határozniuk, hogy az autópályadíj-rendszerük által érintett járművek körét kiterjesztik-e a 12 tonnás súlyhatár alá.
- Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy a hálózat különböző szakaszain a költségek megtérülésére különböző politikát alkalmaz (amint ezt a 7a. cikk (1) bekezdése lehetővé teszi), a hálózat minden egyes, egyértelműen meghatározott szakaszára vonatkozóan külön költségkalkulációt kell végezni. A tagállam dönthet úgy, hogy hálózata több egyértelműen meghatározott szakaszra osztja, hogy minden egyes szakaszra külön koncessziós megállapodást vagy hasonló megállapodást kössön.

2. Infrastruktúra-költségek**2.1 Beruházási költségek**

- A beruházási költségek tartalmazzák az építési költségeket (beleértve a finanszírozási költségeket is) és az infrastruktúra fejlesztésének költségeit, valamint adott esetben a befektetett tőke hozamát vagy haszonkulcsot. Ide értendők a földvásárlás, tervezés és műszaki tervezés költségei, az építési szerződések és a projektgazdálkodás felügyeletének költségei, a régészeti feltárások és talajkutatások költségei, valamint egyéb járulékos költségek is.
- Az építési költségek megtérülése szempontjából vagy az infrastruktúra tervezett élettartamát vagy egyéb hasonló (legalább 20 éves) amortizációs időtartamot kell alapul venni, amely a koncessziós szerződés vagy egyéb megállapodás révén történő finanszírozás céljára megfelelőnek tekinthető. Az amortizáció időtartama a koncessziós szerződések megkötésére irányuló tárgyalások fő alkutényezője lehet, különösen akkor, ha az érintett tagállam a szerződés részeként meg kívánja határozni az alkalmazható súlyozott átlagos autópályadíj-tétel felső összeghatárát.
- A beruházási költségek számításának sérelme nélkül a költségek megtérülése
 - egyenletesen elosztható az amortizáció időtartamára vagy súlyozottan alkalmazható a kezdeti, közép- és utolsó időszakban, feltéve, hogy a súlyozást átlátható módszerrel végzik,
 - az autópályadíjak indexálását teheti lehetővé az amortizáció időtartamán belül.
- A bekerülési költségek számításánál a kifizetett összegeket kell alapul venni. A később felmerülő várható költségek tekintetében megbízható költség-előrejelzést kell alkalmazni.

⁽¹⁾ Ezek a rendelkezések, valamint a költség-megtérülés időbeli ütemezése rugalmas megválasztásának lehetősége (lásd a 2.1. pont harmadik francia bekezdését), megfelelő mozgásteret biztosítanak olyan autópályadíjak megállapításához, amelyek a felhasználók számára elfogadhatók, és a tagállamok konkrét közlekedéspolitikai céljaival összhangban vannak.

- A kormányzati befektetések finanszírozott kölcsönnek tekinthetők. A bekerülési költségekre alkalmazandó kamatként az adott időszakban a kormányzati hitelfelvételekre érvényes kamatot kell figyelembe venni.
- A költségek nehéz tehergépjárművekre eső arányát objektív és átlátható módon kell megállapítani, figyelembe véve a hálózaton várható nehéztehergépjármű-forgalom arányát és a járulékos költségeket. Ebből a célból a nehéz tehergépjárművek által megtett járműkilométereket objektíven igazolható, például az ezen melléklet 4. pontjában meghatározottak szerinti »ekvivalenciafaktorok« alkalmazásával ki lehet igazítani. ⁽¹⁾
- A várható tőkehozamra vagy haszonkulcsra képzett céltartalék a piaci feltételeknek megfelelően indokolt nagyságú legyen; összege abból a célból változó lehet, hogy a szerződést elnyert harmadik felet a szolgáltatás minőségi követelményeinek teljesítésére ösztönözze. A tőkehozam olyan gazdasági mutatók használatával értékelhető, mint például a belső megtérülési ráta (IRR) vagy a tőke súlyozott átlagköltsége (WACC).

2.2 Éves karbantartási költségek és a strukturális javítások költségei

- Ezek a költségek tartalmazzák egyrészt a hálózatfenntartás éves költségeit, másrészt a hálózat üzemelési alkalmassági szintjének hosszú távú fenntartása céljából végzett javítási, megerősítési és útfelszínjavító munkálatokhoz kapcsolódó időszakos költségeket.
- Ezen költségeket a nehéz tehergépjárművek és az egyéb forgalom között a járműkilométerek tényleges és előre jelzett megoszlása alapján kell megosztani, és objektíven igazolható, például a 4. pontban meghatározottak szerinti ekvivalenciafaktorok alkalmazásával ki lehet igazítani.

3. Üzemeltetési, kezelési és díjbeszedési költségek

Ezen költségek magukban foglalják az infrastruktúra üzemeltetőjénél felmerült összes olyan költséget, amely a 2. szakaszban nem szerepel, és amely az infrastruktúra és az autópályadíj-rendszer alkalmazásához, üzemeltetéséhez és kezeléséhez kapcsolódik. Ezek közé különösen az alábbiak tartoznak:

- a díjfizető kapuk és egyéb fizetőrendszerek építésének, kialakításának és karbantartásának költségei,
- a díjbeszedő rendszer üzemeltetésének, igazgatásának és végrehajtásának napi költségei,
- a koncessziós szerződésekhez kapcsolódó igazgatási díjak és illetékek,
- az infrastruktúra üzemeltetéséhez kapcsolódó kezelési, igazgatási és szolgáltatási költségek.

A költségek tartalmazhatnak az átruházott kockázat mértékét tükröző tőkehozamot vagy haszonkulcsot.

Ezeket a költségeket méltányos és átlátható módon kell megosztani az autópályadíj-rendszer által érintett valamennyi járműosztály között.

4. Az áruforgalomból való részesedés, ekvivalenciafaktorok és korrekciós mechanizmus

- Az autópályadíjakat a nehéz tehergépjárművek járműkilométerekből való tényleges vagy előre jelzett részesedése alapján kell számítani, amely igény esetén – a tehergépjárművek használatából eredő magasabb infrastruktúra-építési és -javítási költségek számításba vételére szolgáló – ekvivalenciafaktorok alkalmazásával kiigazítható.
- A következő táblázat indikatív ekvivalenciafaktorokat tartalmaz. Amennyiben egy tagállam a táblázatban megadottaktól eltérő arányú ekvivalenciafaktorokat alkalmaz, azokat objektíven igazolható kritériumokra kell alapozni, és nyilvánosságra kell hozni.

⁽¹⁾ Az ekvivalenciafaktorok alkalmazása során a tagállamok az elvégzett útépitést időszakos alapon vagy a hosszú életciklus szemlélet felhasználásával vehetik figyelembe.

Járműosztály ⁽¹⁾	Ekvivalenciafaktorok		
	Strukturális javítás ⁽²⁾	Beruházások	Éves karbantartás
3,5 t és 7,5 t között, 0. osztály	1	1	1
> 7,5 t, I. osztály	1,96	1	1
> 7,5 t, II. osztály	3,47	1	1
> 7,5 t, III. osztály	5,72	1	1

⁽¹⁾ A járműosztály meghatározását lásd a IV. mellékletben.

⁽²⁾ Az egyes járműosztályok 5,5; 6,5; 7,5 és 8,5 tonnás tengelyterhelésnek felelnek meg.

- Az előre jelzett forgalmi szintek alapján meghatározott autópályadíj-rendszerekben olyan korrekciós mechanizmust kell biztosítani, amellyel – az előrejelzési hibákból eredő alacsony vagy túlzott költség-visszatérülés kiküszöbölésére – az autópályadíjakat időszakosan kiigazítják.”

III. MELLÉKLET

„IV. MELLÉKLET

INDIKATÍV JÁRMŰOSZTÁLY-MEGHATÁROZÁS

A járműosztályokat az alábbi táblázat határozza meg.

A járművek 0., I., II. és III. jelzésű alkategóriákba oszthatók emelkedő sorrendben aszerint, hogy az útfelszín milyen mértékű károsodását okozzák (tehát a III. osztály a közúti infrastruktúrában legnagyobb károsodást okozó járművek kategóriája). Az okozott károsodás a tengelyterhelés növekedésével exponenciálisan nő.

A 7,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeget el nem érő minden gépjármű és járműszerelvény a 0. károsodási osztályba tartozik.

Gépjárművek

Légrugós vagy azzal egyenértékű tengelyfelfüggesztés ⁽¹⁾		Egyéb tengelyfelfüggesztési rendszerek		Károsodási osztály
Tengelyek száma és megengedett legnagyobb össztömeg (tonna)		Tengelyek száma és megengedett legnagyobb össztömeg (tonna)		
Legalább	Kevesebb, mint	Legalább	Kevesebb, mint	
Kéttengelyes				
7,5	12	7,5	12	I
12	13	12	13	
13	14	13	14	
14	15	14	15	
15	18	15	18	
Háromtengelyes				
15	17	15	17	II
17	19	17	19	
19	21	19	21	
21	23	21	23	
23	25			
25	26			
		23	25	II
		25	26	
Négytengelyes				
23	25	23	25	I
25	27	25	27	
27	29			
		27	29	II
		29	31	
		31	32	
29	31			
31	32			

⁽¹⁾ A legutóbb a 2002/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 67., 2002.3.9., 47. o.) módosított, a Közösségen belül közlekedő egyes közúti járművek nemzeti és nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb méreteinek, valamint a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb össztömegének megállapításáról szóló, 1996. július 25-i 96/53/EK tanácsi irányelv (HL L 235., 1996.9.17., 59. o.) II. mellékletének meghatározásával összhangban egyenértékűként elismert felfüggesztés.

Járműszerelvények (csuklós járművek és közúti vontatók)

Légrugós vagy azzal egyenértékű tengelyfelfüggesztés		Egyéb tengelyfelfüggesztési rendszerek		Károsodási osztály
Tengelyek száma és megengedett legnagyobb össztömeg (tonna)		Tengelyek száma és megengedett legnagyobb össztömeg (tonna)		
Legalább	Kevesebb, mint	Legalább	Kevesebb, mint	
2 +1 tengelyes				
7,5	12	7,5	12	I
12	14	12	14	
14	16	14	16	
16	18	16	18	
18	20	18	20	
20	22	20	22	
22	23	22	23	
23	25	23	25	
25	28	25	28	
2 +2 tengelyes				
23	25	23	25	
25	26	25	26	
26	28	26	28	
28	29	28	29	
29	31	29	31	II
31	33	31	33	
33	36	33	36	III
36	38			
2 + 3 tengelyes				II
36	38	36	38	
38	40			
		38	40	III
3 +2 tengelyes				II
36	38	36	38	
38	40			
		38	40	III
		40	44	
40	44			
3 + 3 tengelyes				
36	38	36	38	I
38	40			II
		38	40	
40	44	40	44"	

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2006/42/EK IRÁNYELVE

(2006. május 17.)

a gépekről és a 95/16/EK irányelv módosításáról (átdolgozás)

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

(1) A tagállamok gépekre vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1998. június 22-i 98/37/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ kodifikálta a 89/392/EGK irányelvet ⁽⁵⁾. Tekintettel arra, hogy most a 98/37/EK irányelv további jelentős módosítás alatt áll, az érthetőség érdekében a kérdéses irányelvet át kell dolgozni.

(2) A gépgyártási ágazat a gépipar fontos része, és a Közösség gazdaságának egyik fő ipari alapja. A gépek használatával közvetlenül okozott nagyszámú baleset társadalmi költségét csökkenteni lehet a gépek eleve biztonságos tervezése és felépítése, valamint a megfelelő üzembe helyezése és karbantartása révén.

(3) A tagállamok felelnek a személyek, különösen a munkavállalók és a fogyasztók, valamint adott esetben a háziállatok egészségének és javak biztonságának megőrzéséért saját területükön, különösen a gépek használatából eredő veszélyekkel összefüggésben.

(4) A felhasználók jogbiztonsága érdekében ezen irányelv hatályát és az alkalmazására vonatkozó fogalmakat a lehető legpontosabban kell meghatározni.

(5) Az építési területeken személyek vagy személyek és áruk emelésére szolgáló emelőberendezéseket szabályozó kötelező rendelkezések a tagállamokban – amelyeket gyakran kiegészítenek ténylegesen kötelező műszaki előírásokkal és/vagy önkéntes szabványokkal – nem vezetnek szükségszerűen különböző szintű egészségvédelemhez és biztonsághoz, de eltérő jellegük miatt a közösségen belüli kereskedelmet mégis akadályozzák. Ezeknek a gépeknek a nemzeti megfelelőségértékelési és tanúsítási rendszerei is jelentős mértékben különböznek. Ezért nem célszerű az építési területeken személyek vagy személyek és áruk emelésére szolgáló emelőberendezéseket kizárni ezen irányelv hatálya alól.

(6) A fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzéséről szóló, 1991. június 18-i 91/477/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ hatálya alá tartozó fegyverek – beleértve a lőfegyvereket is – kizárása ezen irányelv hatálya alól helyénvaló; a fegyverek kizárása nem vonatkozik a hordozható robbanópatronos rögzítő és egyéb összekapcsoló gépekre, amelyeket kizárólag ipari vagy műszaki célokra terveztek. Rendelkezni kell olyan átmeneti intézkedésekről, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára a forgalomba hozatal és üzembe helyezés engedélyezését ilyen jellegű gépekre, amelyeket ezen irányelv áttüntetésén alapuló hatályos nemzeti rendelkezésekkel összhangban gyártottak, beleértve a kézi lőfegyverek próbabélyegeinek kölcsönös elismeréséről szóló 1969. július 1-i egyezményt végrehajtó rendelkezéseket is. Az ilyen átmeneti rendelkezések lehetővé teszik az európai szabványügyi szervezetek számára is a műszaki ismeretek adott fejlettségi fokán alapuló biztonsági szintet biztosító szabványok megalkotását.

(7) Ez az irányelv nem vonatkozik személyeknek olyan gépekkel történő emelésére, amelyeket nem személyek emelésére terveztek. Ez azonban nem érinti a tagállamok jogát, hogy a Szerződéssel összhangban nemzeti szintű intézkedéseket hozzanak az ilyen gépekre vonatkozóan, a munkavállalók által a munkájuk során használt munkaeszközök biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeiről szóló, 1989. november 30-i 89/655/EGK tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ végrehajtása céljából (második egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében).

⁽¹⁾ HL C 154. E, 2001.5.29., 164. o.

⁽²⁾ HL C 311., 2001.11.7., 1. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2002. július 4-i véleménye (HL C 271. E, 2003.11.12., 491. o.), a Tanács 2005. július 18-i közös álláspontja (HL C 251. E, 2005.10.11., 1. o.), az Európai Parlament 2005. december 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2006. április 25-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 207., 1998.7.23., 1. o. A 98/79/EK irányelvvel (HL L 331., 1998.12.7., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ A tagállamok gépekre vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1989. június 14-i 89/392/EGK tanácsi irányelv (HL L 183., 1989.6.29., 9. o.).

⁽⁶⁾ HL L 256., 1991.9.13., 51. o.

⁽⁷⁾ HL L 393., 1989.12.30., 13. o. A legutóbb a 2001/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 195., 2001.7.19., 46. o.) módosított irányelv.

- (8) Ezen irányelv rendelkezései addig alkalmazandók a mezőgazdasági és erdészeti traktorok tekintetében azon kockázatokra, amelyekre a mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok, azok pótkocsijainak és cserélhető vontatott munkagépeinek, beleértve ezek rendszereit is, továbbá alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek típusjövahagyásáról szóló, 2003. május 26-i 2003/37/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezései jelenleg nem terjednek ki, amíg a 2003/37/EK irányelv hatályát ki nem terjesztik erre.
- (9) A piacfelügyelet alapvető eszköz, amennyiben az irányelvek megfelelő és egységes alkalmazását biztosítja. Ezért helyénvaló létrehozni azt a jogi keretet, amelyen belül a piacfelügyelet megfelelően működhet.
- (10) A tagállamok felelősek a területükön ezen irányelv eredményes végrehajtásának biztosításáért, valamint azért, hogy amennyire lehetséges, az érintett gépek biztonsága javuljon az irányelv rendelkezéseinek megfelelően. A tagállamoknak ezen irányelv megfelelő és egységes végrehajtásának érdekében biztosítaniuk kell az eredményes piacfelügyeletet, tekintetbe véve a Bizottság által kidolgozott iránymutatásokat.
- (11) A piacfelügyelet alkalmazásában egyértelműen el kell különíteni a gép megfelelőségének vélelmét biztosító harmonizált szabvány kifogásolását és a gépre vonatkozó védzáradékok.
- (12) A gépeknek az ezen irányelv értelmében történő üzembe helyezése csak a gépnek magának a rendeltetési céljára vagy ésszerűen előre látható célra történő használatára vonatkozik. Ez nem zárja ki a gép nem rendeltetésszerű használatára vonatkozó külső feltételek meghatározását, feltéve hogy a gépen ezáltal nem történik olyan módosítás, amit ez az irányelv nem szabályoz.
- (13) Szükséges egy olyan megfelelő mechanizmus előírása is, amely lehetővé teszi közösségi szinten különös intézkedések elfogadását, megkövetelve a tagállamoktól egyes – személyek egészségét vagy biztonságát ugyanúgy veszélyeztető – géptípusok forgalomba hozatalának korlátozását vagy megtiltását, amely géptípusok hiányosságai a harmonizált szabványok hiányából vagy azok műszaki jellemzőiből fakadnak, illetve különleges feltételek megállapítását az ilyen géptípusok tekintetében. Az ilyen intézkedések szükségességének értékelése érdekében, ezen intézkedéseket egy bizottság segítségével a Bizottság hozza meg a tagállamokkal és egyéb érdekelt felekkel folytatott konzultáció eredményének fényében. Tekintettel arra, hogy az ilyen intézkedések nem alkalmazhatók közvetlenül a gazdasági szereplőkre, a tagállamoknak meg kell hozniuk a végrehajtásukhoz szükséges intézkedéseket.
- (14) Be kell tartani az alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeket annak érdekében, hogy a gép biztonságosságát biztosítani lehessen; ugyanakkor ezeket a követelményeket megkülönböztetéssel kell alkalmazni, figyelembe véve a gyártás idején a tudomány állását, valamint a műszaki és gazdasági követelményeket.
- (15) Amennyiben a gépet fogyasztó, azaz nem szakmai üzemeltető használhatja, ezt a gyártónak figyelembe kell vennie a tervezéskor és gyártáskor. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha a gépet általában fogyasztónak nyújtott szolgáltatásra használják.
- (16) Annak ellenére, hogy ezen irányelv követelményei nem vonatkoznak teljes egészében a részben elkészült gépekre, fontos, hogy az ilyen gépek szabad mozgása garantálható legyen egy külön eljárás alapján.
- (17) Kereskedelmi vásárok, kiállítások és hasonló rendezvények esetén lehetővé kell tenni az olyan gép kiállítását, amely nem tesz eleget ezen irányelv követelményeinek. Az érdeklődőket azonban megfelelően tájékoztatni kell arról, hogy a gép nem teljesíti a megfelelőségi követelményeket, és ilyen feltételek mellett nem megvásárolható.
- (18) Ez az irányelv csak az általános alkalmazást igénylő alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeket határozza meg, amelyeket bizonyos gépkategóriákra számos részletes követelmény egészít ki. Annak érdekében, hogy a gyártóknak segíteni lehessen az ezen alapvető követelményeknek való megfelelés igazolásában és hogy az alapvető követelményeknek való megfelelés ellenőrzése lehetővé váljon, kívánatos, hogy európai szinten harmonizált szabványok létezzenek a gépek tervezéséből és gyártásából eredő kockázatok elkerülésére vonatkozóan. E szabványokat magánjogi testületek dolgozzák ki, és ezek nem kötelező érvényét meg kell tartani.
- (19) Figyelemmel az ezen irányelv hatálya alá tartozó gépek használatából adódó kockázatok jellegére, ki kell dolgozni az alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményekre vonatkozó megfelelés értékelési eljárásokat. Ezeket az eljárásokat az ilyen gépekből eredő veszély mértékére figyelemmel kell meghatározni. Következésképpen, minden gépkategória tekintetében olyan megfelelő eljárással kell rendelkezni, amely a megfeleléseértékelési eljárások különböző szakaszainak moduljairól, és a CE megfelelési jelölés feltüntetését és használatát rögzítő, a műszaki harmonizációs irányelvekben használni kívánt szabályokról szóló, 1993. július 22-i 93/465/EGK tanácsi határozattal⁽²⁾ összhangban van, figyelembe véve az ilyen gép tekintetében megkövetelt ellenőrzés jellegét.

⁽¹⁾ HL L 171., 2003.7.9., 1. o. A legutóbb a 2005/67/EK bizottsági irányelvvel (HL L 273., 2005.10.19., 17. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 220., 1993.8.30., 23. o.

- (20) A gyártók teljes felelősséggel tartoznak, hogy igazolják, gépeik megfelelnek ezen irányelv rendelkezéseinek. Azonban egyes olyan géptípusok esetében, amelyek magasabb veszélyességi tényezővel rendelkeznek, egy szigorúbb igazolási eljárás célszerű.
- (21) A CE-jelölést teljes mértékben el kell ismerni, mint az egyetlen olyan jelölést, amely garantálja, hogy a gép megfelel ezen irányelv követelményeinek. Minden egyéb jelölést, amely harmadik személyeket a CE-jelölés jelentését vagy formáját vagy mindkettőt tekintve félrevezethet, meg kell tiltani.
- (22) A CE-jelölés és a gyártó jelének megegyező minősége biztosítása érdekében fontos, hogy ezeket egyforma technikával rögzítsék. Annak érdekében, hogy el lehessen kerülni az összetévesztést az egyes alkatrészekeken esetlegesen előforduló CE-jelölések és a gépre vonatkozó CE-jelölések között, fontos, hogy az utóbbi jelölés annak a személynek – azaz a gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének – a neve mellett legyen rögzítve, aki felelős érte.
- (23) A gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének biztosítania kell azt is, hogy a forgalomba hozatalra szánt gépre vonatkozóan kockázatelemzést végezzenek. Ebből a célból meg kell határozni a gépre alkalmazandó azon alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeket, amelyek tekintetében intézkedéseket kell tennie.
- (24) Lényeges, hogy az EK-megfelelőségi nyilatkozat elkészítését megelőzően, a gyártó vagy a Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője készítsen műszaki összeépítési dokumentációt. Nem lényeges azonban, hogy valamennyi dokumentáció folyamatosan hozzáférhető legyen, de kérésre hozzáférhetővé kell tenni. Nem kell tartalmaznia a gép gyártásánál felhasznált részegységek részletes terveit, kivéve ha az ilyen tervek ismerete fontos az alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelés megállapításához.
- (25) Az ezen irányelv értelmében hozott döntések címzettjeit az ilyen döntés indokairól és a részükre nyitva álló jogorvoslati lehetőségekről tájékoztatni kell.
- (26) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókat. E szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (27) Ezen irányelv alkalmazása számos, személyek emelésére szolgáló gépre, az ezen irányelv hatálya alá tartozó termékek pontosabb elhatárolását követeli meg a felvonókra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1995. június 29-i 95/16/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ hatálya alá tartozó termékekkel szemben. Ez utóbbi irányelv hatályának újbóli meghatározása szükségesnek tekintendő. A 95/16/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (28) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a forgalomba hozott gépek biztonságának javítása érdekében a tervezéshez és a gyártáshoz kapcsolódó alapvető egészségügyi és biztonsági követelmények megállapítását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubsidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (29) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi egyezmény ⁽²⁾ 34. pontjával összhangban arra ösztönzik a tagállamokat, hogy saját maguk számára és a Közösség érdekében készítsék el saját táblázataikat, amelyekben a lehető legjobban be lehet mutatni ezen irányelv és az átvételére szolgáló intézkedések kapcsolatát, valamint hogy ezeket a táblázatokat tegyék közzé.
- (30) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat ⁽³⁾ szerint kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Hatály

- (1) Ezt az irányelvet az alábbi termékekre kell alkalmazni:

- a) gépek;
- b) cserélhető berendezések;
- c) biztonsági alkatrészek;
- d) emelőberendezések tartozékai;
- e) láncok, kötelek és hevederek;
- f) leszerelhető mechanikus erőátviteli szerkezetek;
- g) részben kész gépek.

⁽¹⁾ HL L 213., 1995.9.7., 1. o. Az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(2) Nem tartoznak ennek az irányelvnek a hatálya alá az alábbiak:

- a) az eredeti géphez a gyártó által szállított olyan tartalék biztonsági alkatrészek, amelyek az azonos alkatrészek kicserélésére szolgálnak;
- b) a vásárokon és/vagy vidámparkokban használt különleges berendezések;
- c) a kifejezetten nukleáris célra tervezett vagy üzembe helyezett gépek, amelyek meghibásodás esetén radioaktív sugárzást bocsáthatnak ki;
- d) fegyverek, beleértve a lőfegyvereket;
- e) az alábbi szállítóeszközök:
 - mezőgazdasági és erdészeti traktorok a 2003/37/EK irányelv hatálya alá tartozó kockázatok tekintetében, az ezekre a járművekre szerelt gépek kivételével,
 - a gépjárművek és pótkocsijaik típusjövahagyására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1970. február 6-i 70/156/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálya alá tartozó gépjárművek és pótkocsijaik, az ezekre a járművekre szerelt gépek kivételével,
 - a motorkerékpárok és segédmotoros kerékpárok típusjövahagyásáról szóló, 2002. március 18-i 2002/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ hatálya alá tartozó járművek, az ezekre a járművekre szerelt gépek kivételével,
 - kizárólag versenyre szánt járművek, valamint
 - a légi, vízi és vasúti hálózati szállítóeszközök, az ezekre a szállítóeszközökre szerelt gépek kivételével;
- f) tengerjáró hajók és mobil part menti szerkezetek és az ilyen hajók és/vagy egység fedélzetén elhelyezett berendezések;
- g) kifejezetten katonai vagy rendőrségi célra tervezett és gyártott gépek;
- h) kifejezetten kutatási célokra, ideiglenes laboratóriumi használatra tervezett és gyártott gépek;
- i) bányászati felvonószerkezetek;
- j) művészi előadásokon az előadók mozgatására szolgáló gépek;

⁽¹⁾ HL L 42., 1970.2.23., 1. o. A legutóbb a 2006/28/EK bizottsági irányelvvel (HL L 65., 2006.3.7., 27. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 124., 2002.5.9., 1. o. A legutóbb a 2005/30/EK bizottsági irányelvvel (HL L 106., 2005.4.27., 17. o.) módosított irányelv.

k) villamossági és elektronikus termékek, amennyiben ezek a meghatározott feszültséghatáron belüli használatra tervezett villamossági berendezésekre vonatkozó tagállami jogszabályok összehangolásáról szóló, 1973. február 19-i 73/23/EGK tanácsi irányelv⁽³⁾ hatálya alá tartoznak:

- házi használatra szolgáló háztartási berendezések,
- audio- és videoberendezések,
- informatikai berendezések,
- közönséges irodai berendezések,
- kisfeszültségű kapcsolóberendezés és vezérlőmű,
- villamos motorok;

l) az alábbi típusú nagyfeszültségű villamos berendezések:

- kapcsolóberendezés és vezérlőmű,
- transzformátorok.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a „gép” az 1. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában felsorolt termékeket jelöli.

A következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) „gép”:

- olyan, nem közvetlenül emberi vagy állati erőt alkalmazó hajtási rendszerrel felszerelt vagy felszerelni szándékozott, összekapcsolt elemekből vagy alkatrészekből álló együttes, amelyeknek legalább egyike mozog, és amelyeket meghatározott alkalmazás céljából kapcsoltak össze,
- az első francia bekezdésben említett együttes, amelyből csak azok az elemek hiányoznak, amelyek a helyszínen való összeszereléshez vagy az energia-, illetve meghajtó forráshoz való csatlakoztatáshoz szükségesek,
- az első és második francia bekezdésben említett olyan együttes, amely akkor van beszerelésre kész és működőképes állapotban, ha felszerelik egy szállítóeszközzel, vagy beszerelik egy épületbe vagy szerkezetbe,
- az első, második és harmadik francia bekezdésben említett gépegységek, és/vagy a g) pontban említett részben kész gépek, amelyeket ugyanazon cél elérése érdekében olyan módon rendeznek el és vezérelnek, hogy egységes egészként működjenek,
- kizárólag közvetlenül alkalmazott emberi erővel hajtott, összekapcsolt elemek vagy alkatrészek együttese, amelyeknek legalább egyike mozog, és amelyeket teher emelésének céljából kapcsoltak össze;

⁽³⁾ HL L 77., 1973.3.26., 29. o. A 93/68/EGK irányelvvel módosított irányelv (HL L 220., 1993.8.30., 1. o.).

b) „cserélhető berendezés”: olyan eszköz, amelyet egy gép vagy traktor üzembe helyezését követően a kezelő maga szerel fel arra a gépre vagy traktorra, hogy annak működését megváltoztassa vagy egy új működési funkcióval lássa el, amennyiben ez a berendezés nem szerszám;

c) „biztonsági alkatrész”: olyan alkatrész:

- amely biztonsági funkciót lát el, és
- amelyet önállóan hoznak forgalomba, és
- amelynek meghibásodása és/vagy rendellenes működése veszélyezteti a személyek biztonságát, és
- amely nem szükséges a gép működéséhez, vagy amelyet általános alkatrészekkel pótolni lehet ahhoz, hogy a gép működjön.

Az V. mellékletben található indikatív lista a biztonsági alkatrészekről a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban naprakészéssé tehető;

d) „emelőberendezés tartozéka”: olyan tartozék vagy alkatrész, amelyet nem kapcsoltak hozzá az emelőberendezéshez, amely lehetővé teszi a teher megtartását és amelyet a berendezés és a teher közé vagy a teherre magára helyeztek, vagy amely a teher szerves részét hivatott képezni, és amelyet függetlenül hoznak forgalomba; a hevederek és elemeik is emelőberendezés-tartozékoknak minősülnek;

e) „láncok, kötelek és hevederek”: olyan láncok, kötelek vagy hevederek, amelyeket emelőberendezések és emelőberendezés-tartozékok részeként emelés céljára terveztek és gyártottak;

f) „leszerelhető mechanikus erőátviteli szerkezet”: olyan leszerelhető egység, amely erőt visz át egy önjáró gép vagy traktor és egy másik berendezés között, úgy, hogy azokat az első rögzített csapágynál összeköti. Amennyiben védőburkolattal együtt hozzák forgalomba, ezeket egy terméknek kell tekinteni;

g) „részben kész gép”: olyan egység, amely majdnem gép, de amely önmagában nem képes meghatározott funkciót ellátni. A meghajtórendszer részben kész gépnek minősül. A részben kész gép csak arra szolgál, hogy beépítsék egy másik gépbe vagy másik részben kész gépbe vagy berendezésbe vagy ahhoz hozzászzereljék, ezáltal az így létrejött gépre ez az irányelv vonatkozik;

h) „forgalomba hozatal”: a gép vagy részben kész gép első alkalommal való hozzáférhetővé tétele a Közösségben forgalmazás vagy használat céljából ellenszolgáltatás fejében vagy ingyenesen;

i) „gyártó”: minden olyan természetes vagy jogi személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó gépeket és részben kész

gépeket tervez és/vagy gyárt, és aki felelős azért, hogy a gép vagy részben kész gép megfeleljen ennek az irányelvnek, a saját neve vagy márkaneve alatt vagy saját használatára történő forgalomba hozatal céljából. A fent meghatározott gyártó hiányában, minden olyan természetes vagy jogi személyt, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó gépet vagy részben kész gépet helyez forgalomba vagy helyez üzembe, gyártónak kell tekinteni;

j) „meghatalmazott képviselő”: minden olyan, a Közösségben letelepedett természetes vagy jogi személy, aki a gyártótól írásos meghatalmazással rendelkezik arra, hogy az ehhez az irányelvhez kapcsolódó valamennyi kötelezettség és alakítás, illetve azok egy része tekintetében, annak nevében eljárjon;

k) „üzembe helyezés” az ezen irányelv hatálya alá tartozó gép Közösségen belüli első rendeltetésszerű használata;

l) „harmonizált szabvány”: egy szabványügyi testület – nevezetesen az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN), az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság (CENELEC) vagy az Európai Távközlési Szabványügyi Intézet (ETSI) – által elfogadott, nem kötelező erejű műszaki előírás, amelyet a Bizottság a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően kiadott megbízás alapján fogadott el.

3. cikk

Egyedi irányelvek

Ha egy gépre vonatkozóan az I. mellékletben említett veszélyeket egészben vagy részben más közösségi irányelvek egyidejűleg meghatározzák, akkor ez az irányelv nem alkalmazandó, vagy – az adott gépre vonatkozóan az ilyen veszélyek tekintetében – alkalmazása az említett irányelvek végrehajtásának időpontjától kezdődően megszűnik.

4. cikk

Piacfelügyelet

(1) A tagállamok minden megfelelő intézkedést meghoznak annak biztosítására, hogy egy gép csak akkor kerülhessen forgalomba hozatalra és/vagy üzembe helyezésre, ha megfelel az ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseinek, és nem veszélyezteti a személyek egészségét és biztonságát, és adott esetben háziállatokat és a tulajdont sem, amennyiben megfelelően van beszerelve és karbantartva, valamint rendeltetésszerűen vagy ésszerűen előrelátható körülmények között használják.

⁽¹⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(2) A tagállamok minden megfelelő intézkedést meghoznak annak biztosítására, hogy részben kész gép csak akkor kerülhessen forgalomba hozatalra, ha ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseinek megfelel.

(3) A tagállamoknak létre kell hozniuk vagy ki kell jelölniük olyan illetékes hatóságokat, amelyek felügyelik, hogy a gépek vagy a részben kész gépek az (1) és (2) bekezdésben meghatározott rendelkezéseknek megfelelnek-e.

(4) A tagállamok meghatározzák a (3) bekezdésben említett illetékes hatóságok feladatait, szervezetét és jogköreit, és erről, valamint az ezt követő módosításokról értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot.

5. cikk

Forgalomba hozatal és üzembe helyezés

(1) Gépek forgalomba hozatala és/vagy üzembe helyezése előtt a gyártó vagy meghatalmazott képviselője köteles:

- a) biztosítani, hogy a gép megfeleljen az I. mellékletben meghatározott alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek;
- b) biztosítani, hogy a VII. melléklet A. részében említett műszaki dokumentáció rendelkezésre álljon;
- c) rendelkezésre bocsátani a szükséges információt, különösen például a használati utasításokat;
- d) elvégezni a vonatkozó megfelelőségértékelési eljárásokat a 12. cikk szerint;
- e) elkészíteni az EK-megfelelőségi nyilatkozatot a II. melléklet 1. része A. szakaszának megfelelően, és biztosítani, hogy azt a géphez mellékeljék;
- f) a CE-jelölést a 16. cikk szerint elhelyezni.

(2) Részben kész gép forgalomba hozatala előtt a gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének biztosítania kell, hogy a 13. cikkben említett eljárást végrehajtsák.

(3) A 12. cikkben említett eljárás alkalmazásában a gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének rendelkeznie kell azokkal a szükséges eszközökkel, vagy azoknak számukra hozzáférhetőnek kell lenniük, amelyek biztosítják, hogy a gép megfeleljen az I. mellékletben meghatározott alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek.

(4) Ha a gép más, egyéb szempontokra vonatkozó és a CE-jelölés elhelyezését előíró közösségi irányelvek hatálya alá is tartozik, a CE-jelölés azt jelzi, hogy a gép ezen irányelvek rendelkezéseinek is megfelel.

Ha azonban ezen irányelvek közül egy vagy több lehetővé teszi a gyártó vagy meghatalmazott képviselője számára, hogy egy átmeneti időszak folyamán az alkalmazandó rendszert kivá-

lassza, akkor a CE-jelölés csak azon irányelvek rendelkezéseinek való megfelelést jelzi, amelyeket a gyártó vagy meghatalmazott képviselője alkalmaz. A vonatkozó irányelvek részleteit az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett formában, az EK-megfelelőségi nyilatkozatban meg kell adni.

6. cikk

Az áruk szabad mozgása

(1) A tagállamok nem tilthatják meg, korlátozhatják vagy akadályozhatják meg területükön az olyan gépek forgalomba hozatalát és/vagy üzembe helyezését, amelyek megfelelnek ennek az irányelvnek.

(2) A tagállamok nem tilthatják meg, korlátozhatják vagy akadályozhatják meg azoknak a részben kész gépeknek a forgalomba hozatalát, amelyekre a gyártó vagy meghatalmazott képviselője a II. melléklet 1. részének B. szakaszában említett beépítési nyilatkozatot készít, kijelentve, hogy az gépbe lesz beépítve, vagy egy másik részben kész géppel kerül összeszerelésre, hogy azzal együtt gépet alkosson.

(3) Kereskedelmi vásárokon, kiállításokon, bemutatókon és hasonló rendezvényeken a tagállamok nem akadályozhatják meg az olyan gép vagy részben kész gép bemutatását, amely nem felel meg ennek az irányelvnek, feltéve hogy jól láthatóan jelölik, hogy az nem felel meg és nem áll rendelkezésre mindaddig, amíg a megfelelőség nem teljesül. Az ilyen nem megfelelő gépek vagy részben kész gépek bemutatásakor a személyek védelme érdekében megfelelő biztonsági óvintézkedéseket is kell tenni.

7. cikk

A megfelelőség vétele és a harmonizált szabványok

(1) A tagállamoknak az olyan gépet, amely a CE-jelölést viseli és amelyhez mellékeltek a II. melléklet 1. részének A. szakaszában meghatározott tartalmú EK-megfelelőségi nyilatkozatot, az ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelőként kell elfogadniuk.

(2) Az olyan gépről, amelyet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozással rendelkező harmonizált szabványoknak megfelelően gyártottak, vélelmezni kell, hogy az ilyen harmonizált szabvány által előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek megfelel.

(3) A Bizottság a harmonizált szabványok hivatkozásait közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(4) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket, hogy a szociális partnereknek befolyást biztosítsanak nemzeti szinten a harmonizált szabványok kidolgozására és felülvizsgálatára.

8. cikk

Különleges intézkedések

(1) A Bizottság, a 22. cikk (3) bekezdése értelmében megfelelő intézkedéseket tehet az alábbi pontokra vonatkozó rendelkezések végrehajtása érdekében:

- a) a 2. cikk c) pontjában említett, V. mellékletben felsorolt biztonsági alkatrészek indikatív listájának naprakésszé tétele;
- b) a 9. cikkben említett gép forgalomba hozatalának korlátozása.

(2) A Bizottság, a 22. cikk (2) bekezdésében említett eljárás értelmében megfelelő intézkedéseket tehet ezen irányelv végrehajtásához és gyakorlati alkalmazásához kapcsolódóan, beleértve az olyan intézkedéseket is, amelyek a tagállamok egymás közötti, valamint a Bizottsággal való együttműködésének biztosításához szükségesek a 19. cikk (1) bekezdésének megfelelően.

9. cikk

Különleges intézkedések potenciálisan veszélyes gépek kezelésére

(1) Amennyiben a 10. cikkben említett eljárásnak megfelelően a Bizottság megállapítja, hogy egy harmonizált szabvány nem teljes mértékben felel meg az általa előírt és az I. melléklet által meghatározott alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek, e cikk (3) bekezdésének megfelelően előírhatja a tagállamok számára az olyan gépek forgalomba hozatalának korlátozását vagy megtiltását, illetve azok tekintetében különleges feltételeket határozhat meg, amelyek műszaki jellemzői a szabvány hiányosságai miatt veszélyeket hordoznak.

Amennyiben a 11. cikkben említett eljárásnak megfelelően a Bizottság megállapítja, hogy egy tagállam által hozott intézkedés indokolt, jelen cikk (3) bekezdésének megfelelően előírhatja a tagállamoknak az olyan gépek forgalomba hozatalának korlátozását vagy megtiltását, illetve azok tekintetében különleges feltételeket határozhat meg, amelyek műszaki jellemzőiből fakadóan ugyanolyan veszélyeket hordoznak.

(2) Bármely tagállam kérheti a Bizottságtól, hogy vizsgálja meg az (1) bekezdésben említett intézkedések szükségességét.

(3) Az (1) bekezdésben említett esetekben a Bizottság konzultál a tagállamokkal és az egyéb érdekelt felekkel azon intézkedésekről, amelyeket meghozni szándékozik, hogy biztosítsa a személyek egészségének és biztonságának magas szintű közösségi védelmét.

E konzultáció eredményére kellő figyelemmel a Bizottság a 22. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően elfogadja a szükséges intézkedéseket.

10. cikk

A harmonizált szabvány vitatására irányuló eljárás

Ha a Bizottság vagy egy tagállam úgy ítéli meg, hogy egy harmonizált szabvány nem teljes mértékben felel meg az általa előírt és az I. mellékletben meghatározott alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek, a Bizottság vagy a tagállam az ügyet a 98/34/EK irányelv által létrehozott bizottság elé terjeszti, az indokok meghatározásával. A bizottság késedelem nélkül véleményt nyilvánít. Figyelemmel a bizottság véleményére, a Bizottság dönt arról, hogy közlést teszi-e vagy nem teszi közzé, korlátozással teszi-e közzé, fenntartja, korlátozással tartja-e fenn vagy visszavonja-e az harmonizált szabvány hivatkozásait *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

11. cikk

Védzáradék

(1) Ha egy tagállam megbizonyosodik arról, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó gép, amely CE-jelöléssel rendelkezik és amelyhez EK-megfelelőségi nyilatkozatot csatoltak, rendeltetésszerű vagy ésszerűen előrelátható körülmények közötti használat esetén veszélyeztetheti a személyek, illetve adott esetben a háziállatok egészségét vagy biztonságát és a tulajdon biztonságát, meghoz minden megfelelő intézkedést az ilyen gép forgalomból történő kivonására, forgalomba hozatalának és/vagy üzembe helyezésének megtiltására, vagy szabad mozgásának korlátozására.

(2) A tagállam azonnal értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot minden ilyen intézkedésről, megjelölve döntésének indokát, és különösen azt, hogy a nem megfelelés minek a következménye:

- a) az 5. cikk (1) bekezdése a) pontjában említett alapvető követelmények kielégítésének hiánya;
- b) a 7. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványok nem megfelelő alkalmazása;
- c) a 7. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványok hiányosságai.

(3) A Bizottság késedelem nélkül konzultációt kezd az érintett felekkel.

A Bizottság ezen konzultációt követően mérlegeli, hogy indokoltak-e a tagállam által megtett intézkedések, és döntéséről tájékoztatja az intézkedést megtevő tagállamot, a többi tagállamot és a gyártót vagy annak meghatalmazott képviselőjét.

(4) Ha az (1) bekezdésben említett intézkedések a harmonizált szabványok hiányosságain alapulnak, és ha az intézkedéseket tevő tagállam fenntartja álláspontját, a Bizottság vagy a tagállam kezdeményezi a 10. cikkben említett eljárást.

(5) Ha a gép nem felel meg és CE-jelöléssel rendelkezik, az illetékes tagállamnak megfelelő intézkedéseket kell tennie az ellen, aki a jelölést elhelyezte, és erről értesítenie kell a Bizottságot. A Bizottság értesíti a többi tagállamot.

(6) A Bizottság biztosítja, hogy az eljárás lefolytatásáról és eredményéről a tagállamok folyamatosan tájékoztatást kapjanak.

12. cikk

A gépekre vonatkozó megfelelőségértékelési eljárások

(1) A gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének, annak érdekében, hogy a gép ezen irányelv rendelkezéseinek való megfelelőségét igazolja, a (2), (3) és (4) bekezdésben leírt megfelelőségértékelési eljárások egyikét kell alkalmaznia.

(2) Ha a gépet a IV. melléklet nem említi, a gyártó vagy meghatalmazott képviselője a VIII. mellékletben előírt módon, a gépgyártás belső ellenőrzését alkalmazza megfelelőségértékelési eljárásaként.

(3) Ha a gépet a IV. melléklet említi, és a 7. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványok szerint gyártották, és feltéve hogy e szabványok az összes vonatkozó alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményt előírják, a gyártó vagy meghatalmazott képviselője az alábbi eljárások egyikét alkalmazza:

a) a VIII. mellékletben előírt módon, a gépgyártás belső ellenőrzését, mint megfelelőségértékelési eljárást;

b) a IX. mellékletben előírt EK-típusvizsgálati eljárást és a VIII. melléklet 3. pontjában előírt belső ellenőrzést a gép gyártási fázisában;

c) a X. mellékletben előírt teljes minőségbiztosítási eljárást.

(4) Ha a gépet a IV. melléklet említi, és azt nem vagy csak részben a 7. cikk (2) bekezdésben említett harmonizált szabványok szerint gyártották, vagy ha a harmonizált szabványok nem vonatkoznak az összes alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményre, valamint ha az adott gépre vonatkozóan nem létezik harmonizált szabvány, a gyártó vagy meghatalmazott képviselője az alábbi eljárások egyikét alkalmazza:

a) a IX. mellékletben előírt EK-típusvizsgálati eljárást és a VIII. melléklet 3. pontjában előírt belső ellenőrzést a gép gyártási fázisában;

b) a X. mellékletben előírt teljes minőségbiztosítási eljárást.

13. cikk

Részben kész gépekre vonatkozó eljárások

(1) A részben kész gépek gyártója vagy annak meghatalmazott képviselője a forgalomba hozatal előtt biztosítja az alábbiakat:

a) a VII. melléklet B. részében előírt vonatkozó műszaki dokumentáció elkészítését;

b) az VI. mellékletben előírt összeszerelési utasítások elkészítését;

c) a II. melléklet 1. részének B. szakaszában előírt beépítési nyilatkozat elkészítését.

(2) A részben kész gépet kísérnie kell a szerelési utasításoknak és a beépítési nyilatkozatnak mindaddig, amíg kész gépbe be nem építik; ezt követően ez a kész gép műszaki dokumentációjának részét képezi.

14. cikk

Bejelentett szervezetek

(1) A tagállamok értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot az általuk kijelölt szervezetekről, amelyek a 12. cikk (3) és (4) bekezdés szerinti, a forgalomba hozatalhoz szükséges megfelelőségértékelést végzik, megjelölve azokat az egyes megfelelőségértékelési eljárásokat és gépkategóriákat, amelyekre ezeket a szervezeteket kijelölték, és amely szervezetek előzőleg a Bizottságtól azonosító számok kaptak. A tagállamok minden ezt követő módosításról értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot.

(2) A tagállamok biztosítják a bejelentett szervezetek rendszeres felügyeletét annak ellenőrzése érdekében, hogy mindenkor megfelelnek-e a XI. mellékletben előírt követelményeknek. A bejelentett szervezet kérésre minden vonatkozó információt biztosít, beleértve a költségvetési dokumentumokat is, azért, hogy a tagállamok biztosíthassák a XI. melléklet követelményeinek teljesítését.

(3) A tagállamok a XI. mellékletben említett követelményeket alkalmazzák a bejelentendő szervezetek és a már bejelentett szervezetek értékelésére.

(4) A Bizottság tájékoztatásul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a bejelentett szervezetek listáját, azonosító számukat és azokat a területeket, amelyekre ezeket kijelölték. A Bizottság biztosítja, hogy ez a lista mindig naprakész legyen.

(5) Azokról a testületekről, amelyek megfelelnek a vonatkozó harmonizált szabványokban meghatározott értékelési követelményeknek, amely szabványok hivatkozásait közzéteszik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, vélelmezni kell, hogy teljesítik a vonatkozó követelményeket.

(6) Ha egy bejelentett szervezet úgy találja, hogy ezen irányelv vonatkozó követelményeinek a gyártó nem tett vagy nem tesz eleget, vagy EK-típusvizsgálati tanúsítványt, vagy a minőségbiztosítási rendszer jóváhagyást nem adhatott volna ki, a bejelentett szervezetnek, az arányosság elvét figyelembe véve, a kiadott tanúsítványt vagy jóváhagyást részletes indoklás kíséretében fel kell függesztenie vagy vissza kell vonnia, vagy korlátoznia kell, kivéve ha az ilyen követelményeknek való megfelelést a gyártó a megfelelő korrekciós intézkedések végrehajtásával garantálja. A tanúsítvány vagy jóváhagyás felfüggesztése, visszavonása vagy korlátozása esetén, illetve ha az illetékes hatóság közbeavatkozása szükségesnek bizonyulhat, a bejelentett szervezet a az illetékes hatóságot a 4. cikk értelmében tájékoztatja. A tagállam a többi tagállamot és a Bizottságot haladéktalanul értesíti. Lehetőséget kell biztosítani egy fellebbezési eljárásra.

(7) A Bizottság – ezen irányelv egységes alkalmazásának összehangolása érdekében – biztosítja a tapasztalatcsere megszervezését a bejelentett szervezetek kijelöléséért, bejelentéséért és felügyeletéért felelős tagállami hatóságok és a bejelentett szervezetek között.

(8) A tagállam, amely bejelentett egy szervezetet, a bejelentést azonnal visszavonja, ha úgy találja, hogy:

- a) a szervezet már nem tesz eleget a XI. mellékletben meghatározott követelményeknek; vagy
- b) hogy a szervezet súlyos kötelezettségmulasztást követ el.

A tagállam ennek megfelelően haladéktalanul értesíti a Bizottságot és a többi tagállamot.

15. cikk

Gépek üzembe helyezése és használata

Ez az irányelv nem érinti a tagállamok jogát arra, hogy a közösségi jog körültekintő betartásával meghatározzanak

olyan követelményeket, amelyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a személyek, és különösen a munkavállalók, védve legyenek a gép használata közben, feltéve hogy ez nem jelenti a gép olyan módon történő módosítását, amely ebben az irányelvben nem kerül meghatározásra.

16. cikk

CE-jelölés

(1) A CE megfelelési jelölés a „CE” kezdőbetűkből áll a III. mellékletben bemutatott módon.

(2) A CE-jelölést a gépen jól látható helyre, olvashatóan és maradandóan kell elhelyezni a III. mellékletnek megfelelően.

(3) A gépekre tilos az olyan jelölések, jelek és feliratok elhelyezése, amelyek harmadik személyt félrevezethetnek a CE-jelölés jelentése vagy formája vagy mindkettő tekintetében. A gépre bármilyen más jelölés is elhelyezhető, feltéve hogy ezáltal a CE-jelölés láthatósága, olvashatósága és jelentése nem sérül.

17. cikk

A jelölés nem megfelelése

(1) A tagállamok az alábbi jelöléseket tekintik nem megfelelőnek:

- a) az ezen irányelv értelmében elhelyezett CE-jelölés olyan termékeken, amelyek nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá;
- b) a CE-jelölés és/vagy az EK-megfelelési nyilatkozat hiánya;
- c) a 16. cikk (3) bekezdés értelmében megtiltott olyan jelölés elhelyezése a gépen, ami nem CE-jelölés.

(2) Ha egy tagállam megbizonyosodik arról, hogy a jelölés ezen irányelv rendelkezéseinek nem felel meg, a gyártót vagy meghatalmazott képviselőjét kötelezni kell, hogy a terméket tegye megfeleltetővé és vessen véget a jogsértésnek az adott tagállamban megállapított feltételek szerint.

(3) Ha a nem megfelelés továbbra is fennáll, a tagállamnak megfelelő intézkedéseket kell tennie a termék forgalomba hozatalának korlátozása vagy betiltása érdekében, vagy annak biztosítására, hogy a terméket a forgalomból kivonják a 11. cikkben meghatározott eljárás szerint.

18. cikk

Titoktartás

(1) A tagállamok – a titoktartásra vonatkozó meglevő nemzeti rendelkezések és gyakorlatok sérelme nélkül – biztosítják, hogy az irányelv alkalmazásában érintett valamennyi fél és személy köteles legyen az olyan információkat, amelyekhez feladatai végzése közben jut hozzá, bizalmasan kezelni. Különösen az üzleti, szakmai és üzemi titkokat kell megőrizni, kivéve ha az ilyen információk nyilvánosságra hozatala szükséges a személyek egészségének és biztonságának védelme érdekében.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem érintik a tagállamok és a bejelentett szervezetek kötelezettségeit a kölcsönös tájékoztatás és figyelmeztetés vonatkozásában.

(3) A tagállamok és a Bizottság 9. és 11. cikk értelmében hozott határozatait közzé kell tenni.

19. cikk

A tagállamok közötti együttműködés

(1) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket, hogy a 4. cikk (3) bekezdésében említett illetékes hatóságok egymással és a Bizottsággal együttműködjenek, és az irányelv egységes alkalmazásához szükséges információt egymásnak átadják.

(2) A Bizottság biztosítja a piacfelügyeletért felelős illetékes hatóságok tapasztalatcseréjének megszervezését, az irányelv egységes alkalmazásának összehangolása érdekében.

20. cikk

Jogorvoslathoz való jog

Minden olyan, az irányelv értelmében tett intézkedést, amely az irányelv hatálya alá tartozó gépek forgalomba hozatalát és/vagy üzembe helyezését korlátozza, pontosan meg kell indokolni. Az ilyen intézkedésről a lehető leghamarabb tájékoztatni kell az érintett felet, akit ezzel egyidejűleg tájékoztatni kell a számára az érintett tagállam hatályos joga alapján nyitva álló jogorvoslati lehetőségekről és azok időbeli korlátairól.

21. cikk

Tájékoztatás

A Bizottság megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy az irányelv végrehajtására vonatkozó megfelelő információk rendelkezésre álljanak.

22. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti (a továbbiakban: bizottság).

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozások esetén az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel 8. cikkének rendelkezéseire.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozások esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

(4) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

23. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, és megteszik a végrehajtásukhoz szükséges intézkedéseket. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok ezekről a rendelkezésekről 2008. június 29-ig tájékoztatják a Bizottságot, és haladéktalanul közlik a Bizottsággal az e szabályokat érintő minden későbbi módosítást is.

24. cikk

A 95/16/EK irányelv módosítása

A 95/16/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

1. az 1. cikkben a (2) és (3) bekezdés helyébe az alábbiak lépnek:

„(2) Ezen irányelv alkalmazásában a »felvonó« meghatározott szinteket kiszolgáló emelő berendezés, amely egy merev és a vízszinteshez képest legalább 15 fokot bezáró dőlésszögű vezetősinen mozgó fülkével rendelkezik, és a következők szállítására szolgál:

- személyek,
- személyek és áruk,
- kizárólag áruk, ha a fülke megközelíthető, azaz egy személy nehézség nélkül be tud szállni, és ha a fülkén belül elhelyezett vagy a fülkén belül lévő személy által elérhető vezérlőszerkezettel szerelik fel.

Rögzített pályán mozgó felvonók akkor is ezen irányelv hatálya alá tartoznak, ha nem merev vezetősinnek mentén mozognak.

A »fülke« a felvonónak azt a részét jelenti, amelynek segítségével a személyeket és/vagy árukat alátámasztják a felemeléshez vagy leengedéshez.

(3) Ezt az irányelvet nem kell alkalmazni a következők esetében:

- olyan felvonók, amelyek sebessége nem nagyobb 0,15 m/s-nál,
- építési területeken használt felvonók,
- kötélpályák, beleértve a függővasutakat,
- kimondottan katonai vagy rendőrségi célokra tervezett vagy gyártott felvonók,
- olyan felvonók, amelyekről munkát lehet végezni,
- bányákban használt felvonók,
- művészi előadásokon az előadók emelésére szolgáló emelőberendezések,
- szállítóeszközökre szerelt emelők,
- gépekhez kapcsolt és kizárólag a munkahely megközelítésére szolgáló felvonók, beleértve a karbantartást és a gépek ellenőrzési pontjait,
- fogaskerekű vasutak,
- mozgólépcsők és mozgójárdák.”;

2. az I. melléklet 1.2. pontjának helyébe következők lépnek:

„1.2. Fülke

Minden felvonót fülkével kell ellátni. A fülkét úgy kell tervezni és kialakítani, hogy az a felvonótelepítő által megállapított maximális utaslétszámnak és névleges teherbírásnak megfelelő méretű és teherbírású legyen.

Személyszállításra tervezett felvonók esetében, amennyiben azt méretei lehetővé teszik, a fülkét szerkezetiileg oly módon kell tervezni és kialakítani, hogy ne akadályozza a fogyatékossgal élő személyeket a be- és kijutásban, illetve a felvonó használatában, valamint, hogy lehetséges legyen a fogyatékkal élők számára használatot könnyítő, megfelelő átalakítás.”

25. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 98/37/EK irányelv hatályát veszti.

A közösségi jogszabályokban a hatályon kívül helyezett irányelvre való utalásokat erre az irányelvre való utalásokként kell értelmezni, és a XII. mellékletben található megfelelőségi táblázat szerint kell olvasni.

26. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok elfogadják és kihadjik azokat a törvényi, rendeleti, és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2008. június 29-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket 2009. december 29-től kezdődően kell alkalmazni.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el, az irányelv rendelkezéseinek és az elfogadott nemzeti rendelkezések megfelelési táblázatával együtt.

27. cikk

Eltérés

2011. június 29-ig a tagállamok engedélyezhetik az olyan hordozható, robbanópatronnal működő rögzítő és egyéb összekapcsoló gépek forgalomba hozatalát és üzembe helyezését, amelyek megfelelnek az ezen irányelv elfogadásának időpontjában területükön hatályban lévő nemzeti rendelkezéseknek.

28. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő kihirdetésétől számított huszadik napon lép hatályba.

29. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2006. május 17-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

H. WINKLER

I. MELLÉKLET

Alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelmények gépek tervezéséhez és gyártásához

ÁLTALÁNOS ALAPELVEK

1. A gép gyártójának vagy meghatalmazott képviselőjének biztosítania kell, hogy elvégezzék a kockázatelemzést annak érdekében, hogy a gépre vonatkozó egészségvédelmi és biztonsági követelményeket meghatározzák. A gépet ezt követően a kockázatelemzés eredményeinek figyelembevételével kell megtervezni és gyártani.

A fent említett megismételt kockázatelemzéssel és kockázatsökkentéssel a gyártó vagy meghatalmazott képviselője:
 - meghatározza a gép korlátozásait, amelyek magukban foglalják a rendeltetésszerű használatát és az észszerűen előrelátható rendellenes használatát,
 - beazonosítják a gép által okozható veszélyeket és a hozzájuk kapcsolódó veszélyes helyzeteket,
 - felbecsülik a kockázatokat, figyelembe véve a lehetséges egészségkárosodások vagy ártalmak súlyosságát és előfordulásuk valószínűségét,
 - értékeli a kockázatokat, azzal a céllal, hogy ha szükséges, meghatározzák a kockázat csökkentését, ezen irányelv céljaival összhangban,
 - kiküszöbölik a veszélyeket vagy csökkentik a veszélyekhez kapcsolódó kockázatokat a védőintézkedések alkalmazásával, az 1.1.2. b) pontban felállított fontossági sorrendben.
2. Az alapvető egészségvédelmi és biztonsági előírások által meghatározott követelmények csak akkor alkalmazandók, ha a kérdéses gépre ugyanazok a veszélyek állnak fenn akkor is, ha a gyártó vagy meghatalmazott képviselője által előre jelzett körülmények között használják, valamint a normálistól eltérő helyzetekben. Bármely esetben, az 1.1.2. pontban említett biztonságosság beépítésének alapelvei, valamint az 1.7.3. és 1.7.4. pontokban említett jelölésre és használati utasításra vonatkozó követelmények alkalmazandók.
3. Az ebben a mellékletben meghatározott egészségvédelmi és biztonsági követelmények kötelezőek. A műszaki ismeretek adott fejlettségi fokát figyelembe véve azonban lehetséges, hogy az általuk felállított céloknak nem lehet eleget tenni. Ebben az esetben a gépet úgy kell tervezni és gyártani, hogy ezeket a célokat a lehető legjobban megközelítsék.
4. Ez a melléklet több részből épül fel. Az első rész általános hatályú és mindenfajta gépre alkalmazandó. A többi rész egyes különös veszélyekről szól. Mindazonáltal, az egész mellékletet át kell nézni, hogy bizonyosan minden vonatkozó alapvető követelmény teljesüljön. Gép tervezésekor figyelembe kell venni az általános rész követelményeit és egy vagy több további rész követelményeit, az ezen általános alapelvek 1. pontjával összhangban elvégzett kockázatelemzés eredményétől függően.

1. ALAPVETŐ EGÉSZSÉGVÉDELMI ÉS BIZTONSÁGI KÖVETELMÉNYEK

1.1. ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK

1.1.1. Fogalmmeghatározások

E melléklet alkalmazásában:

- a) „veszély”: az egészségre potenciálisan sérülést vagy ártalmat jelentő forrás;
- b) „veszélyes tér”: a munkaeszközön belüli, illetve körülötte levő bármely tér, ahol a személy egészségét vagy biztonságát veszély fenyegeti;
- c) „veszélynek kitett személy”: részben vagy teljesen a veszélyes térben tartózkodó személy;
- d) „kezelőszemély”: az a személy vagy azok a személyek, aki/akik a gépet üzembe helyezi, működteti, beállítja, tisztítja, javítja vagy mozgatja;
- e) „kockázat”: a veszélyes helyzetben felmerülő egészségkárosodás vagy ártalom valószínűségének és mértékének kombinációja;
- f) „védőburkolat”: a gépnek az a része, amely kifejezetten a védelmet biztosítja fizikai korlátozás segítségével;
- g) „biztonsági berendezés”: olyan eszköz (a védőburkolaton kívül), amely csökkenti a kockázatot, önmagában vagy a védőburkolattal együtt;
- h) „rendeltetésszerű használat”: a gép használati utasításában található információk szerinti használata;
- i) „észszerűen előrelátható rendellenes használat”: a gépnek a használati utasításban nem jelölt módon való használata, amely azonban az emberi viselkedésből előreláthatóan eredhet.

1.1.2. A biztonság beépítésének alapelvei

- a) Gépet úgy kell tervezni és gyártani, hogy funkciójának megfelelően, és kezelése, beállítása és karbantartása ne veszélyeztesse a személyeket, amikor ezeket az előrelátható körülmények között végzik, de figyelembe véve az ésszerűen előrelátható rendellenes használatot is.

A meghozott intézkedések célja az, hogy kiküszöböljön minden kockázatot a gép egész élettartama alatt, beleértve a szállítási, összeszerelési, szétszerelési, üzemből kivonási és leselejtezési fázist.

- b) A legmegfelelőbb módszer kiválasztásakor a gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének az alábbi alapelveket kell alkalmaznia, a megadott sorrendben:

- a kockázatok lehető legnagyobb mértékű kiküszöbölése vagy csökkentése (eleve biztonságos gép tervezése és gyártása),
- a nem kiküszöbölhető kockázatokra vonatkozóan a szükséges védőintézkedések megtétele,
- az elfogadott védőintézkedések bármilyen hiányosságából eredően fennmaradó kockázatokról a felhasználók tájékoztatása, megjelölve, hogy szükség van-e speciális képzésre, és meghatározva bármilyen egyéni védőeszköz használatának szükségességét.

- c) A gép tervezésekor és gyártásakor, valamint a használati utasítás összeállításakor a gyártó vagy meghatalmazott képviselője ne csak a gép rendeltetésszerű használatát vegye figyelembe tervezéskor, hanem az ésszerűen előrelátható rendellenes használatot is.

A gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a rendellenes használat kizárható legyen, ha az ilyen használat veszélyt idéz elő. Ahol indokolt, a használati utasítás hívja fel a felhasználó figyelmét azokra a – tapasztalatok szerint előforduló – módokra, ahogyan a gépet nem szabad használni.

- d) A gép tervezésekor és gyártásakor figyelembe kell venni azokat a korlátozásokat, amelyeket a szükséges vagy előrelátható egyéni védőeszköz használata eredményezhet a kezelőszemély számára.

- e) A gépet el kell látni minden olyan speciális berendezéssel és kellékkel, amely a biztonságos beállításához, karbantartásához és használatához szükséges.

1.1.3. Anyagok és termékek

A gép gyártásakor felhasznált anyagok vagy annak működése során használt vagy keletkező termékek nem veszélyeztethetik a személyek egészségét vagy biztonságát. Különösen ahol folyékony anyagokat használnak, a gépet úgy kell tervezni és gyártani, hogy megakadályozzák a töltés, használat, visszanyerés vagy leírítás következtében fellépő kockázatokat.

1.1.4. Világítás

A gépet fel kell szerelni az adott műveleteknek megfelelő saját világítással, ha ennek a világításnak a hiánya kockázatot idézhet elő a normál erősségű külső világítás ellenére.

A gépet úgy kell tervezni és gyártani, hogy ne legyen kellemetlenséget okozó árnyékolt terület, ne kápráztasson zavaróan, és a mozgó részek ne okozzanak a világítás miatt veszélyt jelentő stroboszkópikus hatásokat.

A rendszeres ellenőrzést és beállítást igénylő belső részeket, valamint a karbantartási területeket megfelelő világítással kell ellátni.

1.1.5. A gépek kezelhetőségét elősegítő tervezés

A gép vagy annak minden eleme:

- legyen biztonságosan kezelhető és szállítható,
- úgy legyen csomagolva vagy tervezve, hogy biztonságosan és károsodás nélkül tárolható legyen.

A gép és/vagy alkotórészei szállításakor nem fordulhat elő hirtelen elmozdulás vagy az instabilitás miatti veszély, amíg a gépet és/vagy részeit az utasításoknak megfelelően kezelik.

Ha a gép vagy részei súlya, mérete vagy alakja nem teszi lehetővé a kézzel történő mozgatást, akkor a gép vagy minden része:

- vagy legyen ellátva emelőeszközhöz való csatlakozással, vagy
- úgy legyen megtervezve, hogy ilyen csatlakozásokat rá lehessen szerelni, vagy
- olyan alakú legyen, hogy normál emelőgépet könnyedén hozzá lehessen csatlakoztatni.

Ha a gépet vagy egy elemét kézzel kell mozgatni, akkor:

- vagy legyen könnyen mozdítható, vagy
- legyen kialakítva fogófelület a biztonságos felemeléshez és mozgatáshoz.

Az olyan szerszámok és/vagy gépelemek kezelésére, amelyek veszélyesek lehetnek, különleges intézkedéseket kell tenni, még akkor is, ha súlyuk kicsi.

1.1.6. **Ergonómia**

Rendeltetésszerű használat körülményei között a kezelőszemélyt érő kényelmetlenséget, fáradtságot, valamint fizikai és lelki megterhelést a lehető legkisebbre kell csökkenteni, olyan ergonómiai alapelveket figyelembe véve, mint például:

- a kezelőszemély fizikai méret, erő és állóképesség szerinti különbözőségének figyelembevétele,
- a kezelőszemély testrészeinek mozgásához elegendő hely biztosítása,
- a gép által megszabott munkaritmus kerülése,
- a hosszas koncentrációt igénylő figyelem-összpontosítás kerülése,
- az ember-gép interfész igazítása a kezelők előrelátható tulajdonságainak megfelelően.

1.1.7. **Munkaállások**

A munkaállásokat úgy kell megtervezni és kialakítani, hogy elkerülhető legyen a kipufogógázok és/vagy oxigénhiány miatt fellépő kockázat.

Ha a gépet a kezelő egészségét és biztonságát veszélyeztető környezetben tervezik használni, vagy a gép maga idéz elő veszélyes környezetet, megfelelő eszközöket kell biztosítani, amelyek biztosítják a kezelő jó munkakörülményeit és védelmét minden előrelátható veszéllyel szemben.

Ahol indokolt, a munkaállást fel kell szerelni egy olyan fülkével, amit a fenti követelmények teljesítésének céljára terveztek, gyártottak és/vagy szereltek fel. A kijáratnak lehetővé kell tennie a gyors távozást. Továbbá, ahol indokolt, biztosítani kell olyan vészkijáratot, amelynek iránya eltér a szokásos kijáratétól.

1.1.8. **Ülés**

Ahol indokolt és ahol a munkakörülmények ezt lehetővé teszik, a gép szerves részét képező munkaállásokat úgy kell tervezni, hogy ott üléseket lehessen felszerelni.

Ha a kezelőnek ülnie kell a működés közben és a kezelői hely a gép szerves része, a gépet üléssel kell ellátni.

A kezelői ülés tegye lehetővé a kezelőszemély stabil helyzetét. Továbbá az ülés és annak a kezelőberendezéstől való távolsága a kezelőszemélyhez beállítható legyen.

Ha a gép rezgésnek van kitéve, az ülést úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a kezelőre átvitt rezgés az ésszerűen lehető legkisebb legyen. Az ülés rögzítésének ellen kell állnia minden előforduló behatásnak. Ahol a kezelő lába alatt nincs padló, ott csúszásbiztos anyaggal bevont lábtartót kell biztosítani.

1.2. **VEZÉRLŐRENDSZEREK**

1.2.1. **A vezérlőrendszerek biztonsága és megbízhatósága**

A vezérlőrendszereket úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a veszélyes helyzetek kialakulása megakadályozható legyen. Mindenekelőtt úgy kell ezeket megtervezni és gyártani, hogy:

- álljanak ellen a tervezett működési behatásoknak és külső hatásoknak,
- a vezérlőrendszer hardverének vagy szoftverének meghibásodása ne vezessen veszélyes helyzethez,
- a vezérlőrendszer logikájának hibái ne vezessenek veszélyes helyzetekhez,
- a működés közbeni ésszerűen előrelátható emberi hiba ne vezessen veszélyes helyzetekhez.

Különös figyelmet kell fordítani az alábbiakra:

- a gép nem indulhat el váratlanul,
- a gép paraméterei nem változhatnak irányítatlanul, ha ilyen változás veszélyes helyzetekhez vezethet,
- a gépet ne lehessen megakadályozni a leállásban, ha a leállítási parancsot kiadták,
- a gép mozgó alkatrésze vagy gép által tartott darab nem eshet le vagy dobódhat ki,
- lehetővé kell tenni minden mozgó rész automatikus vagy kézi megállítását,
- a védőberendezések maradjanak teljesen működőképesek vagy adjanak parancsot a leállásra,
- a vezérlőrendszer biztonsági részei összehangoltan vezéreljék a gép és/vagy részben kész gép teljes szerelékét.

Kábel nélküli vezérlésnél automatikus leállási parancsot kell adni, ha a megfelelő vezérlési jelek nem érkeznek be, beleértve a kommunikáció elvesztését is.

1.2.2. **Vezérlőberendezések**

A vezérlőberendezések legyenek:

- jól láthatóak és azonosíthatóak, ahol lehet, piktogramokat kell használni,
- úgy elhelyezve, hogy működtetésük biztonságos legyen, késlekedés, idővesztés és félreérthetőség nélkül,
- úgy megtervezve, hogy a vezérlőberendezés mozgása megfeleljen a hatásának,
- a veszélyes téren kívül elhelyezve, kivéve, ahol ez bizonyos vezérlőberendezéseknél így szükséges, mint például vészleállító vagy távvezérlő egység,
- úgy elhelyezve, hogy működése ne okozhasson további veszélyt,
- úgy megtervezve vagy védve, hogy ha veszély áll fenn, a kívánt hatást csak szándékos beavatkozással lehessen elérni,
- olyan kialakítású, hogy ellenálljon az előrelátható behatásoknak; különösen figyelni kell a vészleállító szerkezetekre, amelyeket jelentős behatás érhet.

Ha egy vezérlőberendezés tervezése és gyártása olyan, hogy több különböző műveletet hajt végre, azaz nincs egy az egyben megfelelés, a művelet legyen jól láthatóan megjeleníthető, és ahol szükséges, visszaigazolható.

A vezérlőberendezéseket úgy kell elrendezni, hogy elhelyezkedésük, mozgásuk és a műveletnek való ellenállásuk a végrehajtandó műveletnek megfelelő legyen, figyelembe véve az ergonómiai alapelveket.

A gépet el kell látni a biztonságos működéshez szükséges jelzőrendszerrel. Ezt a kezelőnek le kell tudni olvasni a vezérlőhelyről.

A kezelő mindegyik vezérlőhelyről meg tudjon győződni arról, hogy a veszélyes terekben senki sem tartózkodik, illetve a vezérlőrendszert úgy kell megtervezni és gyártani, hogy az indítás mindaddig tiltva legyen, amíg a veszélyes térben valaki tartózkodik.

Ha e lehetőségek egyike sem alkalmazható, akkor a gép indítása előtt figyelmeztető hang- és/vagy fényjelzést kell adni. A veszélynek kitett személyeknek legyen elég idejük elhagyni a veszélyes teret vagy megakadályozni a gép indulását.

Ha szükséges, olyan intézkedéseket kell tenni, amelyek biztosítják, hogy a gép csak egy vagy több előre kijelölt zónában vagy helyen levő vezérlőhelyről legyen vezérelhető.

Ahol egynél több vezérlőhely van, a vezérlőrendszert úgy kell megtervezni, hogy az egyik használata kizárja a többi használatát, kivéve a leállítás vezérlését és a vészleállítást.

Ha a gépnek kettő vagy több kezelőhelye van, minden helyet el kell látni a szükséges vezérlőberendezésekkel, olyan módon, hogy a kezelőszemélyek egymást ne akadályozzák, és ne hozzák veszélyes helyzetbe.

1.2.3. Indítás

A gép csak az e célra szolgáló vezérlőberendezés szándékos működésbe hozatalával legyen elindítható.

Ugyanez a követelmény vonatkozik:

- a bármilyen okból leállított gép újraindítására,
- a működési feltételek jelentős változására.

A gép újraindítását vagy a működési feltételek változtatását azonban elő lehet idézni a vezérlőberendezésen kívüli, erre a célra szolgáló egyéb berendezés szándékos működésbe hozatalával is, feltéve hogy ez nem vezet veszélyes helyzethez.

Automata üzemmódú gépnél a gép indítása, leállás utáni újraindítása, vagy a működési feltételek változtatása legyen lehetséges közbeavatkozás nélkül, feltéve hogy ez nem vezet veszélyes helyzethez. Ha a gépnek több indítóberendezése van és a kezelők egymást veszélyeztethetik, az ilyen kockázatok kizárása végett további berendezéseket kell beszerezni.

Ha a biztonság megköveteli, hogy az indítást és/vagy leállítást meghatározott sorrendben kell elvégezni, a gépnek rendelkeznie kell olyan berendezésekkel, amelyek biztosítják, hogy a műveleteket a helyes sorrendben végezzék el.

1.2.4. Leállítás**1.2.4.1. Normál leállítás**

A gépet fel kell szerelni olyan vezérlőberendezéssel, amellyel biztonságosan teljesen leállítható.

Minden munkaállást fel kell szerelni olyan vezérlőberendezéssel, amely a gép néhány vagy összes funkcióját le tudja állítani, a fennálló veszélytől függően, hogy a gépet biztonságosnak lehessen tekinteni.

A gép leállításvezérlése elsőbbséget élvezzen az indításvezérléssel szemben.

Amint a gép leállt, vagy annak veszélyes funkciói megszűntek, a hozzájuk tartozó működtető szerkezetek energiaellátását meg kell szakítani.

1.2.4.2. Kezelői leállítás

Ha üzemeltetési okok miatt szükség van olyan leállításvezérlőre, ami nem kapcsolja ki az energiaellátást, akkor a leállás helyzetét figyelni kell, és azt fenn kell tartani.

1.2.4.3. Vészleállítás

A gépet el kell látni egy vagy több vészleállító berendezéssel, hogy a meglevő vagy közelgő veszélyt el lehessen hárítani.

Ez alól kivételt képeznek az alábbiak:

- olyan gép, amelyen egy vészleállító berendezés nem csökkentené a kockázatot, akár azért, mert nem csökkentené a leállási időt, akár azért, mert nem tenné lehetővé a kockázat kezeléséhez szükséges különleges intézkedéseket,
- hordozható kézi és/vagy kézi irányítású gép.

A berendezés:

- rendelkezzen jól beazonosítható, jól látható és könnyen megközelíthető vezérlőberendezéssel,
- legyen képes a veszélyes műveletet a lehető leggyorsabban leállítani további kockázat előidézése nélkül,
- ahol szükséges, indítson el bizonyos védelmi műveleteket vagy engedélyezze az elindításukat.

Amint a vészleállító berendezés működése megszűnt a leállítási parancsot követően, azt a parancsot fenn kell tartani a vészleállító berendezés rögzítésével, amíg ez a rögzítés nincs speciálisan feloldva; a berendezést ne lehessen rögzíteni leállítási parancs elindítása nélkül; a berendezést csak megfelelő művelettel lehessen feloldani, és a feloldás ne indíthassa újra a gépet, csak tegye lehetővé az újraindítást.

A vészleállító funkciónak mindenkor hozzáférhetőnek és működőképesnek kell lennie, tekintet nélkül a működési módra.

A vészleállító berendezés a többi biztonsági intézkedés kiegészítője, és nem helyettesíti azokat.

1.2.4.4. **A gépek együttese**

Abban az esetben, ha a gépet vagy gép részeit arra tervezték, hogy együttesen működjenek, a gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a leállításvezérlések, beleértve a vészleállítás-vezérlést, ne csak magát a gépet tudják leállítani, hanem az összes kapcsolódó berendezést is, ha azok további működése veszélyes lehet.

1.2.5. **A vezérlési vagy üzemmódok kiválasztása**

A kiválasztott vezérlési vagy üzemmódok írják felül az összes többi vezérlési vagy üzemmódot, kivéve a vészleállítást.

Ha egy gépet úgy terveztek és gyártottak, hogy több vezérlési vagy üzemmódban használható legyen, amelyek különféle óvintézkedéseket és/vagy munkafolyamatokat kívánnak meg, akkor a gépet el kell látni egy módki-választóval, amit minden állásában le lehet zárni. Az üzemmódkapcsoló-kiválasztó minden állásának jól azonosíthatónak kell lennie és egyetlen működési, vagy vezérlési módnak kell megfelelnie.

Az üzemmódkapcsolót lehet helyettesíteni másik kiválasztási módszerrel, amely a gép bizonyos funkcióinak használatát adott kategóriába tartozó kezelő számára korlátozza.

Ha bizonyos üzemmódokban a gépnek a védőburkolat áthelyezésével vagy eltávolításával és/vagy a biztonsági berendezés kiiktatásával kell működnie, a vezérlési vagy üzemmódkapcsolónak egyidejűleg:

- hatástalanítania kell az összes többi vezérlési vagy üzemmódot,
- a veszélyes funkciókat csak a fenntartott műveletet igénylő vezérlőberendezéssel szabad engedélyeznie,
- a veszélyes funkciók működését csak csökkentett kockázatú feltételek mellett engedélyezheti, miközben megakadályozza az összekapcsolt fázisokból eredő veszélyeket,
- meg kell akadályoznia minden, a gép érzékelőinek szándékolt vagy véletlen működése által előidézett veszélyes funkciót.

Ha ezt a négy feltételt egyidejűleg nem lehet teljesíteni, akkor a vezérlési vagy üzemmód kapcsolónak egyéb olyan védőintézkedést kell működésbe hoznia, amelyet a biztonságos munkaterület biztosítása céljából terveztek és alakítottak ki.

Továbbá, a kezelő legyen képes a részek működését irányítani az összekapcsolási pontról.

1.2.6. **Az energiaellátás meghibásodása**

Nem vezethet veszélyes helyzetekhez a gép bármilyen módú energiaellátásában bekövetkezett megszakadás vagy ingadozás, illetve a megszakadás után az energiaellátás helyreállítása.

Különös figyelmet kell fordítani az alábbiakra:

- a gép nem indulhat el váratlanul,
- a gép paraméterei nem változhatnak irányítatlanul, ha ilyen változás veszélyes helyzetekhez vezethet,
- a gép ne legyen megakadályozható a leállásban, ha a leállítási parancsot kiadták,

- a gép mozgó alkatrésze vagy gép által tartott darab nem eshet le vagy dobódhat ki,
- lehetővé kell tenni minden mozgó rész automatikus vagy kézi megállítását,
- a védőberendezések maradjanak teljes üzemképesek vagy adjanak parancsot a leállásra.

1.3. VÉDELEM A MECHANIKAI VESZÉLYEK ELLEN

1.3.1. *Stabilitásvesztés veszélye*

A gép és részegységei, valamint szerelvényei legyenek elég stabilak, hogy elkerülhető legyen a felborulás, leesés vagy irányíthatatlan mozgás szállítás, összeszerelés, szétszerelés és bármely más tevékenység során.

Ha a gépnek az alakja vagy a célzott felállítás nem biztosít elegendő stabilitást, a rögzítéshez megfelelő eszközöket kell beépíteni, és ezeket jelölni kell a használati utasításban.

1.3.2. *Törésveszély működés közben*

A gép különböző alkatrészeinek és csatlakozásainak ellenállóképesnek kell lenni a használat közben ezeket erő behatásoknak.

A felhasznált anyagok tartóssága feleljen meg a gyártó vagy meghatalmazott képviselője által előrelátott munkakörülmények jellegének, különös tekintettel az anyagkifáradás, az öregedés, a korrózió és a kopás jelenségeire.

A használati utasításban jelezni kell a biztonsági okok miatt végzendő felülvizsgálat és karbantartás típusát és gyakoriságát. A használati utasításoknak, ahol lehet, jelezniük kell az elhasználódó részeket és a csere követelményeit.

Ha törés vagy szétesés kockázata fennmarad a megtett intézkedések ellenére, az érintett elemeket úgy kell felszerelni, elhelyezni és/vagy védőburkolattal ellátni, hogy minden leváló darabot fel lehessen fogni a veszélyes helyzetek kialakulásának megakadályozása érdekében.

A folyadékokat továbbító merev és rugalmas csővezetékek, különösen a nagy nyomás alatt levők, legyenek ellenállóak az előrelátható belső és külső hatásoknak, és szilárdan legyenek rögzítve és/vagy megvédve, hogy törés ne okozhasson veszélyhelyzetet.

Ha a feldolgozandó anyagot a szerkezetbe automatikusan adagolják, a személyeket veszélyeztető kockázatok elkerülése érdekében az alábbi feltételeket be kell tartani:

- amikor a munkadarab érintkezésbe kerül a szerszámmal, az utóbbinak már el kell érnie a normál üzemi állapotot,
- amikor a szerszám elindul és/vagy leáll (szándékoltan vagy véletlenül), az adagolás mozgását és a szerszám mozgását össze kell hangolni.

1.3.3. *Leeső vagy kilökődő tárgyak okozta veszély*

Védőintézkedéseket kell tenni a leeső vagy kilökődő tárgyak okozta veszélyek megakadályozására.

1.3.4. *Felületek, élek vagy sarkok okozta veszélyek*

Amennyire azt céljuk megengedi, a gép hozzáférhető részeinek ne legyenek éles szélei, éles sarkai és durva felületei, amelyek sérülést okozhatnak.

1.3.5. *Kombinált gépekkel kapcsolatos veszélyek*

Ha a gépnek több különböző műveletet kell végrehajtania, és minden művelet között kézzel kell eltávolítani a munkadarabot (kombinált gép), akkor azt úgy kell megtervezni és gyártani, hogy minden elemét lehessen úgy külön használni, hogy közben a többi elem ne veszélyeztesse a személyeket.

Ezért a gép minden, védelem nélküli elemét lehessen külön indítani és leállítani.

1.3.6. *Az üzemi feltételek változataihoz kapcsolódó veszélyek*

Ha a gép különböző használati feltételek mellett végez műveleteket, akkor azt úgy kell megtervezni és gyártani, hogy ezen feltételek kiválasztása és beállítása biztonságosan és megbízhatóan elvégezhető legyen.

1.3.7. **A mozgó részekkel kapcsolatos veszélyek**

A gép mozgó részeit úgy kell megtervezni és gyártani, hogy az olyan érintkezés, ami balesethez vezethet, megakadályozható legyen, illetve ha a kockázat fennáll, akkor el kell látni védőburkolattal vagy védőberendezésekkel.

Minden szükséges intézkedést meg kell tenni, hogy a munkafolyamatban részt vevő mozgó részek véletlen elakadása megakadályozható legyen. Azokban az esetekben, ahol az óvintézkedések ellenére az elakadás előfordulhat, ahol indokolt, biztosítani kell a szükséges speciális védőberendezéseket és szerszámokat, hogy a berendezésben az elakadást biztonságosan meg lehessen szüntetni.

A használati utasításban, és ahol indokolt, a gépen fel kell tüntetni ezeket a speciális védőberendezéseket és használatuk módját.

1.3.8. **A mozgó részek okozta veszélyek elleni védelem kiválasztása**

A mozgó részek okozta veszélyek elleni védelemre tervezett védőburkolatot és védőberendezéseket a veszély típusa alapján kell kiválasztani. A kiválasztásban segít az alábbi útmutató.

1.3.8.1. **Mozgó erőátviteli részek**

A mozgó erőátviteli részek által okozott veszélyek elleni személyi védelemre tervezett védőburkolatok legyenek:

- vagy az 1.4.2.1. pontban említett rögzített védőburkolatok,
- vagy az 1.4.2.2. pontban említett egymáshoz kapcsolt, mozgatható védőburkolatok.

Egymáshoz kapcsolt, mozgatható védőburkolatokat kell alkalmazni, ha előre látható a rendszeres hozzáférés szükségessége.

1.3.8.2. **A munkafolyamatban részt vevő mozgó részek**

A munkafolyamatban részt vevő mozgó részek okozta veszélyek elleni személyi védelemre tervezett védőburkolatok vagy védőberendezések legyenek:

- az 1.4.2.1. pontban említett rögzített védőburkolatok, vagy
- az 1.4.2.2. pontban említett egymáshoz kapcsolt, mozgatható védőburkolatok, vagy
- az 1.4.3. pontban említett védőberendezések, vagy
- a fentiek kombinációja.

Ha azonban a munkafolyamatban közvetlenül részt vevő bizonyos mozgó részeket nem lehet teljes mértékben hozzáférhetetlenné tenni az olyan műveletek miatt, amelyek kezelői beavatkozást igényelnek, abban az esetben az ilyen részeket fel kell szerelni az alábbiakkal:

- a munkafolyamatban nem használt részekhez való hozzáférést megakadályozó rögzített vagy egymáshoz kapcsolt, mozgatható védőburkolatok, és
- az 1.4.2.3. pontban említett felszerelhető védőburkolatok, amelyek korlátozzák az olyan mozgó részekhez való hozzáférést, ahol ez szükséges.

1.3.9. **Irányítatlan mozgások veszélye**

Ha a gép egy része le lett állítva, akkor az álló helyzetből bármilyen okból bekövetkező elmozdulást, a vezérlőberendezés működését kivéve, meg kell akadályozni, vagy az nem jelenthet veszélyt.

1.4. A VÉDŐBURKOLATOK ÉS VÉDŐBERENDEZÉSEK KÍVÁNT JELLEMZŐI

1.4.1. **Általános követelmények**

A védőburkolatok és védőberendezések:

- erős felépítésűek,
- szilárdan rögzítettek,
- nem okozhatnak további veszélyt,

- nem lehet őket könnyen megkerülni vagy üzemképtelenné tenni,
- a veszélyes tértől megfelelő távolságban helyezkednek el,
- legkisebb mértékben akadályozhatják a gyártási folyamatra való rátekintést,
- lehetővé teszik a szerszámok beépítéséhez és/vagy cseréjéhez és a karbantartáshoz szükséges alapvető munkálatok elvégzését, olyan módon, hogy a hozzáférést kizárólag a munkavégzés területére korlátozzák, ha lehetséges, anélkül, hogy a védőburkolatot el kellene távolítani vagy a védőberendezést hatástalanítani kellene.

Továbbá, ahol indokolt, a védőburkolatoknak védelmet kell nyújtani az olyan leeső vagy kilökődő anyagok vagy tárgyak, illetve kibocsátások ellen, amelyeket a gép okoz.

1.4.2. **A védőburkolatokra vonatkozó különleges követelmények**

1.4.2.1. **Rögzített védőburkolatok**

A rögzített védőburkolatokat olyan rendszerekkel kell rögzíteni, amelyeket csak szerszámmal lehet kinyitni vagy eltávolítani.

A rögzítőrendszereknek a védőburkolathoz vagy a géphez kapcsolva kell maradniuk, amikor a védőburkolatot eltávolítják.

Ahol lehet, olyan megoldást kell alkalmazni, hogy a védőburkolatok a rögzítőszerkezetük nélkül ne tudjanak a helyükön maradni.

1.4.2.2. **Egymáshoz kapcsolt mozgatható védőburkolatok**

Az egymáshoz kapcsolt mozgatható védőburkolatok:

- amennyire csak lehetséges, maradjanak a géphez rögzítve nyitott állapotban,
- úgy legyenek megtervezve és gyártva, hogy állításukat csak szándékos művelettel lehessen elvégezni.

Az egymáshoz kapcsolt mozgatható védőburkolatokat egy olyan kapcsolószerkezettel kell összekötni, amely:

- megakadályozza a gép veszélyes funkcióinak megindulását, amíg a védőburkolatot le nem zárják és
- leállítási parancsot ad, amikor a védőburkolatok nincsenek lezárva.

Ha egy kezelő még azelőtt elérheti a veszélyes területet, hogy a veszélyes gépfunkció megszűnne, a mozgatható védőburkolatokhoz a kapcsolódó szerkezeten kívül egy védőburkolatot záró szerkezetet is kell szerelni, amely:

- megakadályozza a gép veszélyes funkcióit, amíg a védőburkolat nincs lezárva és rögzítve,
- a védőburkolatot zárva tartja, amíg a gép veszélyes funkcióiból eredő sérülésveszély meg nem szűnik.

Az egymáshoz kapcsolt mozgatható védőburkolatokat úgy kell megtervezni, hogy egyik alkatrészük hiánya vagy meghibásodása a gép veszélyes funkciónak elindítását megakadályozza, vagy azokat leállítsa.

1.4.2.3. **A hozzáférést korlátozó beállítható védőburkolatok**

A beállítható védőburkolatok, amelyek szigorúan a munkavégzéshez szükséges, a mozgó részek területéhez való hozzáférést korlátozzák:

- a végzett munka típusától függően legyenek kézzel vagy automatikusan beállíthatók,
- szerszámok használata nélkül legyenek beállíthatók.

1.4.3. **A védőberendezések különleges követelményei**

A védőberendezéseket azért kell a vezérlőrendszerbe tervezni és beépíteni, hogy:

- a mozgó részek ne indulhassanak el, amíg a kezelőszemély számára elérhetőek,

- a személyek ne érhessék el a mozgó részeket, amíg azok mozognak, és
- egyik alkatrészük hiánya vagy meghibásodása akadályozza meg a mozgó részek elindítását, vagy állítsa le azokat.

Védőberendezések beállítása csak szándékos művelettel történhet.

1.5. EGYÉB VESZÉLYEKBŐL EREDŐ KOCKÁZATOK

1.5.1. **Villamosenergia-ellátás**

Ha a gép villamos energiával működik, akkor azt úgy kell megtervezni, gyártani és felszerelni, hogy minden elektromos jellegű veszélyt megakadályozzanak, vagy meg lehessen akadályozni azokat.

A 73/23/EGK irányelvben meghatározott biztonsági célok vonatkoznak a gépekre is. A gépek megfelelőségének értékelésére és forgalomba hozatalára és/vagy üzembe helyezésére vonatkozó villamos veszélyekre irányuló kötelezettségeket azonban kizárólag ezen irányelv rendelkezései szabályozzák.

1.5.2. **Sztatikus elektromosság**

A gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy megakadályozza vagy korlátozza a potenciálisan veszélyes elektrosztatikus feltöltődést, és/vagy el kell azt látni kisütő szerkezettel.

1.5.3. **Nem elektromos energiaellátás**

Ha a gép nem villamosenergia-meghajtással működik, akkor úgy kell megtervezni, gyártani és felszerelni, hogy az ilyen típusú energiaforráshoz kapcsolódó minden lehetséges veszélyt el lehessen kerülni.

1.5.4. **Illesztési hibák**

Azokat a hibákat, amelyek potenciális veszélyforrást jelentő adott részek beillesztése vagy visszaillesztése során fordulhatnak elő, ki kell küszöbölni már a részek tervezése és gyártása során, illetve ha ez nem lehetséges, akkor magukon a mozgó részeken és/vagy burkolatukon tájékoztatást kell elhelyezni. Ugyanezt az információt meg kell adni az olyan mozgó részeken és/vagy burkolatukon, amelyek mozgási irányát ismerni kell a veszély elkerülése érdekében.

Ha szükséges, a használati utasítás tartalmazzon további információt ezekről a veszélyekről.

Ha egy hibás összekapcsolás veszélyforrás lehet, a hibás összekapcsolásokat már a tervezéssel lehetetlenné kell tenni, illetve ha ez nem lehetséges, akkor az összekapcsolandó darabokon, és ahol indokolt, az összekötő elemeken kell tájékoztatást adni.

1.5.5. **Szélsőséges hőmérsékletek**

Intézkedni kell, hogy a magas vagy nagyon alacsony hőmérsékletű géprészekkel vagy anyagokkal való érintkezés vagy azok közelsége által előidézett minden sérülésveszély elkerülhető legyen.

A forró vagy nagyon hideg anyagok kilövellésének megakadályozására vagy azok elleni védelemre irányuló szükséges intézkedéseket is meg kell tenni.

1.5.6. **Tűz**

A gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy elkerülhető legyen a maga a gép által vagy a gép által felhasznált vagy termelt gázok, folyadékok, por, gőzök vagy egyéb anyagok által okozott minden tűz- vagy túlmelegedés-veszély.

1.5.7. **Robbanás**

A gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy elkerülhető legyen a maga a gép által vagy a gép által felhasznált vagy termelt gázok, folyadékok, por, gőzök vagy egyéb anyagok által okozott minden robbanásveszély.

A gépnek meg kell felelnie a vonatkozó közösségi irányelvek rendelkezéseinek, a potenciálisan robbanásveszélyes környezetben történő használatából eredő robbanásveszély tekintetében.

1.5.8. Zaj

A gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a levegőben terjedő zajkibocsátásból eredő veszélyek különösen a zaj forrásánál a lehető legalacsonyabbak legyenek, figyelembe véve a műszaki fejlődést és a zajcsökkentő eszközök hozzáférhetőségét.

A zajkibocsátás szintjét hasonló gép kibocsátási adataival való összehasonlítással lehet értékelni.

1.5.9. Rezgések

A gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a gép által létrehozott rezgésekből adódó veszélyek a legalacsonyabbak legyenek, különösen a rezgés forrásánál, figyelembe véve a műszaki fejlődést és a rezgéscsökkentő eszközök hozzáférhetőségét.

A rezgés-kibocsátás szintjét hasonló gép kibocsátási adataival való összehasonlítással lehet értékelni.

1.5.10. Sugárzás

A gép nemkívánatos sugárzáskibocsátását ki kell küszöbölni, vagy olyan szintre kell csökkenteni, amelynek nincs káros hatása az emberekre.

Minden funkcionális ionizációs sugárzást a legalacsonyabb olyan szintre kell csökkenteni, amely elegendő a gép megfelelő működéséhez beállításkor, üzem közben és tisztításkor. Ha kockázat merül fel, a szükséges védőintézkedéseket meg kell tenni.

Minden, beállításkor, üzem közben és tisztításkor keletkező funkcionális nem ionizációs sugárzást olyan szintre kell korlátozni, amely nincs káros hatással a személyekre.

1.5.11. Külső sugárzás

A gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy működésére ne legyen hatással külső sugárzás.

1.5.12. Lézersugárzás

Ahol lézerberendezést használnak, az alábbiakat kell figyelembe venni:

- a gépen levő lézerberendezést úgy kell megtervezni és gyártani, hogy minden véletlen sugárzás megelőzhető legyen,
- a gépen levő lézerberendezést védőburkolattal kell körbevenni, hogy az effektív sugárzás, visszatükröződés vagy szórás miatt keletkező sugárzás, illetve a másodlagos sugárzás ne károsítsa az egészséget,
- a gépen levő lézerberendezés megfigyelésére vagy beállítására szolgáló optikai berendezés olyan legyen, hogy a lézersugárzás ne veszélyeztesse az egészséget.

1.5.13. Veszélyes anyagok és összetevők kibocsátása

A gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy az általa keletkezett veszélyes anyagok és összetevők belélegzésének, lenyelésének, bőrrel, szemmel és nyálkahártyával való érintkezésének, bőrön keresztüli bejutásának veszélye elkerülhető legyen.

Ahol a veszélyt nem lehet kiküszöbölni, a gépet úgy kell felszerelni, hogy a veszélyes anyagok és összetevők vízpermettel, szűrővel vagy más ugyanilyen eredményes módszerrel felfoghatók, kiüríthetők vagy lecsapolhatók legyenek.

Ha a gép rendes működése során a folyamat nem teljesen zárt, a felfogásra és/vagy kiürítésre szolgáló eszközöket úgy kell elhelyezni, hogy maximális hatékonyságúak legyenek.

1.5.14. A gépbe való beszorulás veszélye

A gépet úgy kell megtervezni, gyártani és felszerelni, hogy személy ne szorulhasson benne, ha ez lehetetlen, akkor legyen rajta segélyhívó eszköz.

1.5.15. Csúszás-, botlás- és leesésveszély

A gépnek azon részeit, ahol személyek mozoghatnak vagy tartózkodhatnak, úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a megcsúszás, megbotlás vagy leesés ezeken a részeken, illetve ezekről a részekről, megakadályozható legyen.

Ahol lehet, a gépnek ezeket a részeit fel kell szerelni kapaszkodókkal, amelyeket a felhasználó helyzetéhez képest rögzítenek, és amelyek lehetővé teszik a stabilitás megtartását.

1.5.16. Villámlás

Az olyan gépet, amelyet üzem közben védeni kell a villámlás hatásai ellen, fel kell szerelni olyan berendezéssel, amely a keletkező elektromos töltést a földbe vezeti.

1.6. KARBANTARTÁS**1.6.1. Gépkarbantartás**

A beállítási és karbantartási pontokat a veszélyes téren kívül kell elhelyezni. A beállítási, karbantartási, javítási, tisztítási és szervizelési műveleteket el lehessen végezni, amikor a gép áll.

Ha a fenti feltételek közül műszaki okok miatt egy vagy több nem teljesíthető, intézkedni kell, hogy ezeket a műveleteket biztonságosan el lehessen végezni (lásd 1.2.5. pont).

Automata gép esetében, és ha szükséges, más gépnél is, a hibakereső diagnosztikai berendezés felszereléséhez szükséges összekötő szerkezetet biztosítani kell.

A gyakran cserére kerülő automata gépalkatrészeknek könnyen és biztonságosan eltávolíthatónak és cserélhetőnek kell lenniük. Az alkatrészekhez való hozzáférés tegye lehetővé ezekben a feladatokban az elvégzését a szükséges műszaki eszközökkel és a meghatározott üzemmód szerint.

1.6.2. Hozzáférés a kezelői és szervizelő helyekhez

A gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a gép üzeme közbeni, beállításhoz és karbantartáshoz szükséges beavatkozás összes terének hozzáférése biztonságos legyen.

1.6.3. Az energiaforrások leválasztása

A gépet fel kell szerelni olyan eszközzel, amely az összes energiaforrásról leválasztja. Az ilyen leválasztást jól láthatóan jelölni kell. Lezárhatóan kell lennie, ha a visszakapcsolás veszélyeztetheti a személyeket. A leválasztóknak is lezárhatóan kell lenniük, ha a kezelő az általa megközelíthető pontok egyikéről sem ellenőrizheti, hogy az energiaforrás még mindig le van-e választva.

Abban az esetben, ha a gépet elektromos energiaellátáshoz lehet csatlakoztatni, a csatlakozás eltávolítása elegendő, feltéve hogy a kezelő az általa megközelíthető pontok mindegyikéről ellenőrizheti, hogy a csatlakozás kihúzva marad.

Az energiaforrás leválasztása után lehessen a gép áramköreiben általában mindenféle fennmaradó vagy tárolt energiát a személyek veszélyeztetése nélkül megfelelően elosztatni.

Az előző bekezdésekben meghatározott követelmény alóli kivételként, bizonyos áramkörök az energiaforráshoz kapcsolva maradhatnak, például az alkatrészek megtartása, információvédelem, belső világítás stb. érdekében. Ebben az esetben a kezelőszemély biztonságát különleges intézkedésekkel kell biztosítani.

1.6.4. Kezelői beavatkozás

A gépet úgy kell megtervezni, gyártani és felszerelni, hogy a kezelői beavatkozás szükségessége korlátozott legyen. Ha a kezelői beavatkozás nem elkerülhető, akkor azt lehessen könnyen és biztonságosan elvégezni.

1.6.5. Belső részek tisztítása

A gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a veszélyes anyagokat vagy készítményeket tartalmazó belső részek, ezekbe való behatolás nélkül tisztíthatók legyenek; valamint a szükséges kiürítésükre is kívülről kell lehetőséget biztosítani. Ha lehetetlen elkerülni a gépbe történő behatolást, a gyártónak a gép kialakítása során gondoskodnia kell arról, hogy a tisztítás biztonságos legyen.

1.7. INFORMÁCIÓK**1.7.1. *A gépre vonatkozó információk és figyelmeztetések***

A gépre vonatkozó információkat és figyelmeztetéseket lehetőleg közérthető szimbólumok vagy piktogramok formájában kell biztosítani. Minden írott vagy szóbeli információt és figyelmeztetést azon a hivatalos közösségi nyelven(eken) kell feltüntetni, amelyet a Szerződésnek megfelelően az a tagállam határoz meg, amelyben a gépet forgalomba hozzák és/vagy üzembe helyezik, és ezt kérésre ki lehet egészíteni a kezelők által értett egyéb közösségi hivatalos nyelvvel(ekkel).

1.7.1.1. *Információk és információs eszközök*

A gép irányításához szükséges információnak egyértelműnek és könnyen érthetőnek kell lennie. Az információ nem lehet olyan túlzott mennyiségű, ami a kezelőt túlterhelné.

A kezelő és a gép közötti vizuális megjelenítő egységeknek vagy bármely más interaktív kommunikációs eszköznek könnyen érthetőnek és kezelhetőnek kell lennie.

1.7.1.2. *Figyelmeztető eszközök*

Amikor a személyek egészségét és biztonságát egy felügyelet nélküli gép működésének meghibásodása veszélyeztetheti, a gépet úgy kell felszerelni, hogy figyelmeztetésül megfelelő hang- vagy fényjelzést adjon.

Ha a gépet figyelmeztető eszközökkel szerelik fel, ezeknek egyértelműeknek és könnyen észlelhetőeknek kell lenniük. Biztosítani kell, hogy a kezelő az ilyen figyelmeztető eszközök működését bármikor ellenőrizze.

A színekre és a biztonsági jelzésekre vonatkozó közösségi irányelvek követelményeit be kell tartani.

1.7.2. *Figyelmeztetés fennmaradó veszélyekre*

Ahol a veszély az eleve biztonságos tervezés, a végrehajtott biztonsági és kiegészítő védőintézkedések ellenére fennmarad, gondoskodni kell a szükséges figyelmeztető jelzésekről, beleértve a figyelmeztető eszközöket.

1.7.3. *A gép jelölése*

Minden gépen olvashatóan és maradandóan fel kell tüntetni legalább az alábbi adatokat:

- a gyártó cég neve és teljes címe, és ahol indokolt, a meghatalmazott képviselő ugyanezen adatai,
- a gép megnevezése,
- a CE-jelölés (lásd III. melléklet),
- sorozat- vagy típusmegnevezés,
- adott esetben a sorozatszám,
- a gyártás éve, amely az az év, amelyben a gyártási folyamat befejeződött.

A CE-jelölés elhelyezésekor tilos a gépet vissza- vagy előredátumozni.

Ezenkívül a robbanásveszélyes légtérben történő üzemeltetésre tervezett gépen az ennek megfelelő jelölést is fel kell tüntetni.

A gépen fel kell tüntetni továbbá a típusára vonatkozó és a biztonságos üzemeltetéshez szükséges minden információt. Az ilyen információk az 1.7.1. pont követelményeiben találhatók.

Ahol egy gép részegységét a használat során emelőeszközzel kell mozgatni, annak tömegét olvashatóan, maradandóan és egyértelműen fel kell tüntetni.

1.7.4. *Használati utasítás*

Minden gépet el kell látni azon (azokon) tagállamban használt hivatalos közösségi nyelven (nyelveken) írott használati utasítással, amelyben a gépet forgalomba hozzák és/vagy üzembe helyezik.

A géphez tartozó használati utasítás vagy az „Eredeti használati utasítás”, vagy az „Eredeti használati utasítás fordítása” legyen, amely utóbbi esetben a fordításhoz az eredeti használati utasítást is mellékelni kell.

Kivételesen, a gyártó vagy meghatalmazott képviselője által felhatalmazott szakszemélyzetnek szánt karbantartási utasításokat egyetlen olyan közösségi nyelven is rendelkezésre lehet bocsátani, amelyet ez a szakszemélyzet megért.

A használati utasítást az alább meghatározott követelmények szerint kell összeállítani.

1.7.4.1. A használati utasítás összeállításának általános alapelvei

- a) A használati utasítást a Közösség egy vagy több hivatalos nyelvén kell összeállítani. A gyártó vagy meghatalmazott képviselője által igazolt nyelvi változatokon fel kell tüntetni az „Eredeti használati utasítás” szavakat.
- b) Ha az „Eredeti használati utasítás” nem annak az országnak a hivatalos nyelvén (nyelvein) készült, ahol a gépet használni tervezik, ott arra/azokra a nyelvre/nyelvekre való fordításáról a gyártónak vagy a Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselőjének, illetve a gépet a szóban forgó országba szállító személynek kell gondoskodnia. A fordításon fel kell tüntetni: „Eredeti használati utasítás fordítása”.
- c) A használati utasítás tartalmának nem csak a gép rendeltetésszerű használatát kell meghatároznia, hanem figyelembe kell vennie az ésszerűen előrelátható rendellenes használatot is.
- d) Abban az esetben, ha a gépet nem szakképzett kezelőszemélyek fogják használni, a használati utasítás megszövegezésénél és elrendezésénél figyelembe kell venni az ilyen kezelőszemélyektől ésszerűen elvárható iskolázottsági szintet és intelligenciaszintet.

1.7.4.2. A használati utasítás tartalma

Minden használati utasítás lehetőleg tartalmazza legalább az alábbi információkat:

- a) a gyártó és meghatalmazott képviselőjének cégneve és teljes címe;
- b) a gép megnevezése, ahogyan az a gépen magán fel van tüntetve, kivéve a sorozatszámot (lásd 1.7.3. pont);
- c) az EK-megfelelőségi nyilatkozat, vagy az EK-megfelelőségi nyilatkozat tartalmát meghatározó dokumentum, amely a gép jellemzőit bemutatja, a sorozatszámot és az aláírást nem szükségszerűen feltüntetve;
- d) a gép általános leírása;
- e) a gép használatához, karbantartásához és javításához, valamint a megfelelő működés ellenőrzéséhez szükséges rajzok, diagramok, leírások és magyarázatok;
- f) a kezelőszemélyek által valószínűleg használt munkaállás(ok) leírása;
- g) a gép rendeltetésszerű használatának leírása;
- h) figyelmeztetés az olyan módokra, ahogyan a gépet nem szabad használni, de amelyek a tapasztalatok szerint előfordulhatnak;
- i) összeállítási, beépítési és összekapcsolási utasítások, beleértve annak a váznak vagy szerkezetnek a rajzait, diagramjait és összekapcsolási eszközeit, amelyre a gépet felszerelik;
- j) a zaj vagy rezgés csökkentése céljából szükséges beépítési és összeállítási utasítások;
- k) a gép üzembe helyezési és használati utasításai és, ha szükséges, a kezelőszemélyek képzésére vonatkozó utasítások;
- l) információ az eleve biztonságos tervezés, a megtett óvintézkedések és a kiegészítő biztonsági intézkedések ellenére fennmaradó kockázatokról;
- m) a használati utasítás által teendő biztonsági intézkedések, beleértve a szükség szerint biztosítandó egyéni védőeszközöket;
- n) a géphez illeszthető szerszámok alapvető jellemzői;
- o) azok a feltételek, amelyek mellett a gép eleget tesz a stabilitási követelménynek, használat, szállítás, összeszerelés, szétszerelés, üzemben kívüli állapot, vizsgálat és előrelátható meghibásodás közben;
- p) a szállítást, kezelést és tárolást biztonságossá tevő utasítások, megadva a gép és különböző részeinek tömegét, ha ezeket általában külön szállítják;
- q) a követendő eljárás baleset vagy leállás esetén; ha elakadás fordulhat elő, a követendő eljárás a berendezés elakadásának biztonságos megszüntetése érdekében;

- r) a felhasználó által végzendő beállítási és karbantartási műveletek leírása, valamint a betartandó megelőző karbantartási intézkedések;
- s) a biztonságos beállítás és karbantartás lehetővé tételét szolgáló utasítások, beleértve a védőintézkedéseket, amelyeket a tevékenységek közben meg kell tenni;
- t) azoknak a használandó tartalékalkatrészeknek a leírása, amelyek a kezelőszemélyek egészségére és biztonságára hatással vannak;
- u) az alábbi, levegőben terjedő zajkibocsátásokra vonatkozó információk:
 - ha a zajkibocsátás meghaladja a 70 dB(A)-t, akkor a munkaállásokra vonatkozó egyenértékű A-hangnyomásszint; ha ez a szint nem haladja meg a 70 dB(A)-t, ezt a tényt fel kell tüntetni,
 - ha a zajkibocsátás meghaladja a 63 Pa értéket (130 dB, 20 µPa-ra vonatkoztatva) a C-súlyzószűrővel értékelt pillanatnyi hangnyomásszint, a munkaállásoknál mért csúcserőérték,
 - a gép által kibocsátott hangteljesítményszint, ahol az egyenértékű A-hangnyomásszint a munkaállásoknál meghaladja a 80 dB(A)-t.

Ezek az adatok vagy a gépen ténylegesen mért adatok, vagy egy műszakilag a gyártandó géppel összehasonlítható gépen történt mérés eredményeképpen kapott adatok.

Nagyon nagy méretű gép esetén, az A-hangnyomásszint helyett lehetséges a gép körül meghatározott pontokra vonatkozó egyenértékű A-hangnyomásszinteket feltüntetni.

Ha a harmonizált szabványokat nem alkalmazzák, a gép szempontjából leginkább megfelelő módon kell a hangszinteket mérni. Ha a hangszinteket feltüntetik, ezen értékek bizonytalanságait meg kell adni. A gép mérés közbeni üzemi feltételeit és az alkalmazott mérési módszert le kell írni.

Ha nem határozták meg, vagy nem lehet meghatározni a munkaállás(ok)at, a hangnyomásszinteket a gép felületétől 1 méterre és a padlótól vagy a hozzáférési szinttől számított 1,60 méter magasságban kell mérni. A maximális hangnyomás helyzetét és értékét fel kell tüntetni.

Ha a hangnyomásszintek vagy hangerőszintek mérésére külön irányelvek határozzák meg a követelményeket, azokat az irányelveket kell alkalmazni, és ennek a résznek a vonatkozó rendelkezéseit nem kell alkalmazni;

- v) a kezelőszemélyt és a veszélyeknek kitett személyeket érintő sugárzáskibocsátásra vonatkozó információ, ha a gép kibocsáthat olyan nem-ionizációs sugárzást, amely az embereket károsíthatja, különösen azokat, akiknek aktív vagy inaktív beültetett orvostechnikai eszközeik vannak.

1.7.4.3. Kereskedelmi tájékoztató anyagok

A gépet bemutató kereskedelmi tájékoztató anyagok nem lehetnek ellentétesek az egészségvédelmi és biztonsági utasításokkal. A gép teljesítményének jellemzőit bemutató kereskedelmi tájékoztató anyagoknak a használati utasításban található kibocsátási adatokkal azonos információkat kell tartalmazniuk.

2. EGYES GÉPFAJTÁKRA VONATKOZÓ KIEGÉSZÍTŐ ALAPVETŐ EGÉSZSÉGVÉDELMI ÉS BIZTONSÁGI KÖVETELMÉNYEK

Élelmiszer-ipari gépek, kozmetikai és gyógyszeripari gépek, hordozható kézi és/vagy kézi irányítású gépek, hordozható rögzítő és egyéb összekapcsoló gépek, valamint famegmunkáló és a fához hasonló fizikai tulajdonságokkal rendelkező anyagok megmunkálására alkalmas gépek esetén az ebben a fejezetben leírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeket be kell tartani (lásd Általános alapelvek, 4. pont).

2.1. ÉLELMISZER-IPARI GÉPEK, KOZMETIKAI ÉS GYÓGYSZERIPARI GÉPEK

2.1.1. Általános

Az élelmiszer-ipari gépeket, kozmetikai és gyógyszeripari gépeket úgy kell megtervezni és gyártani, hogy el lehessen kerülni minden fertőzés, betegség vagy járvány veszélyét.

Az alábbi követelményeket be kell tartani:

- a) az élelmiszerekkel, kozmetikumokkal vagy gyógyszerészeti termékekkel érintkező vagy esetleg érintkezésbe kerülő anyagoknak meg kell felelniük a vonatkozó irányelvekben megállapított feltételeknek. A gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy ezek az anyagok minden használat előtt tisztíthatók legyenek. Ha ez nem lehetséges, akkor egyszer használatos részeket kell alkalmazni;
- b) minden élelmiszerekkel, kozmetikumokkal vagy gyógyszerészeti termékekkel érintkező felület – az eldobható elemek felületének kivételével – legyen:
 - sima, és nem lehet rajta barázda vagy bemélyedés, amelyben szerves anyag rakódhat le; ugyanez érvényes az illesztésekre is,
 - olyan a tervezése és kivitelezése, hogy minimálisra csökkentsék a szerelvényen a kiemelkedéseket, az éleket, a bemélyedéseket,
 - könnyen mosható és fertőtleníthető, ahol indokolt, eltávolítva a könnyen leszerelhető elemeket; a belső felületek ívelt legyenek, hogy az alapos tisztítást lehetővé tegyék;
- c) legyen lehetőség az élelmiszerekből, kozmetikumokból és gyógyszerészeti termékekből származó folyékony, gáz- vagy aeroszol anyagoknak és a tisztító, fertőtlenítő és öblítő folyadékoknak a gépből való teljes eltávolítására (lehetőség szerint a „tisztítás” üzemmódban);
- d) a gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy el lehessen kerülni bármely anyag vagy élőlény, különösen rovarok bejutását vagy bármely szerves anyag felhalmozódását olyan részeken, amelyeket nem lehet tisztítani;
- e) a gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy el lehessen kerülni az egészségre ártalmas mellékanyagoknak, beleértve a kenőanyagokat, az élelmiszerekkel, kozmetikumokkal és gyógyszerészeti termékekkel való érintkezésbe kerülését. Ahol szükséges, a gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy ellenőrizni lehessen ennek a követelménynek a folyamatos betartását.

2.1.2. **Használati utasítás**

Az élelmiszer-ipari gépek, kozmetikai és gyógyszeripari gépek használati utasításaiban fel kell tüntetni a tisztításra, a fertőtlenítésre és az öblítésre javasolt termékeket és módszereket, nem csak a könnyen elérhető részeknél, de azoknál a részeknél is, ahová a hozzáférés nem lehetséges vagy nem ajánlatos.

2.2. HORDOZHATÓ KÉZI ÉS/VAGY KÉZI IRÁNYÍTÁSÚ GÉPEK

2.2.1. **Általános**

A hordozható kézi és/vagy kézi irányítású gép:

- a gép típusától függően rendelkezzen egy megfelelő méretű felfekvő felülettel és megfelelő számú és méretű fogantyúval és támasztékkal, úgy elrendezve, hogy biztosított legyen a gép stabilitása a rendeltetésszerű működési feltételek között,
- kivéve, ahol ez műszakilag lehetetlen, vagy ahol önálló vezérlőszervezet van, azoknál a fogantyúknál, amelyeket nem lehet teljes biztonsággal elengedni, a gépet olyan indító és leállító gombokkal kell felszerelni, amelyeket úgy helyeznek el, hogy a kezelő a fogantyú elengedése nélkül működtethesse azokat,
- el lehessen kerülni a nem szándékos indítás és/vagy tovább folytatódó működés okozta veszélyeket, miután a kezelő elengedte a fogantyúkat. Egyenértékű megoldást kell biztosítani, ha ez a követelmény műszakilag nem valósítható meg,
- ahol szükséges, legyen lehetőség a veszélyes térnek, illetve a szerszám és az éppen megmunkált anyag kapcsolatának szemrevételezéssel történő ellenőrzésére.

A hordozható gépek fogantyúit úgy kell megtervezni és gyártani, hogy az indítás és a leállítás egyszerű lehessen.

2.2.1.1. **Használati utasítás**

A hordozható kézi és/vagy kézi irányítású gépek által kibocsátott rezgésekre vonatkozóan a használati utasításnak az alábbi információkat kell tartalmaznia:

- a kart terhelő rezgés súlyozott négyzetes középértékét, amennyiben az nagyobb mint $2,5 \text{ m/s}^2$. Ha a gyorsulás értéke nem haladja meg a $2,5 \text{ m/s}^2$ -t, akkor erre utalni kell,
- a mérési bizonytalanságot jelezni kell.

Ezek az értékek vagy a szóban forgó gépen ténylegesen mért adatok, vagy egy, műszakilag a gyártandó géppel összehasonlítható gépen történt mérés eredményeképpen kapott adatok.

Ha nem alkalmaznak harmonizált szabványokat, a rezgési értékeket a gépre alkalmazható legmegfelelőbb mérési kód szerint kell mérni.

A mérés kori üzemi feltételeket és a mérési módszereket, valamint a vonatkozó harmonizált szabványok hivatkozásait meg kell adni.

2.2.2. **Hordozható rögzítő- és egyéb összekapcsoló gépek**

2.2.2.1. **Általános**

A hordozható rögzítő- és egyéb összekapcsoló gépeket úgy kell megtervezni és gyártani, hogy:

- az erőt az összekapcsolandó elemre egy olyan átmeneti darab vigye át, amely nem hagyja el a berendezést,
- egy engedélyező szerkezet az összekapcsolást megakadályozza, amíg a gép nincs megfelelő helyzetben, és nem gyakorol az alanyra megfelelő nyomást,
- véletlenül nem léphet működésbe; ha szükséges, az engedélyező szerkezeten és a vezérlőberendezésen az összekapcsolás végrehajtásához egy megfelelő sorrendű műveletet kell végrehajtani,
- a kezelés alatt vagy ütés esetén a véletlen működésbe lépés nem lehetséges,
- a betöltési és kiürítési műveleteket könnyen és biztonságosan el lehet végezni.

Ha szükséges, lehetővé kell tenni a gép felszerelését szilánkfogóval, és a gyártónak megfelelő védőburkolato(ka)t kell biztosítania.

2.2.2.2. **Használati utasítás**

A használati utasításnak az alábbiakra vonatkozó szükséges információkat kell tartalmaznia:

- a géppel együtt használható kellékek és cserélhető elemek,
- a géppel használható megfelelő rögzítő- vagy összekapcsoló elemek,
- a megfelelő felhasználható patronok, ahol indokolt.

2.3. **FAMEGMUNKÁLÓ ÉS FÁHOZ HASONLÓ FIZIKAI TULAJDONSÁGGAL RENDELKEZŐ ANYAGOK MEGMUNKÁLÁSÁRA SZOLGÁLÓ GÉPEK**

A famegmunkáló és fához hasonló fizikai tulajdonsággal rendelkező anyagok megmunkálására szolgáló gépeknek meg kell felelniük az alábbi követelményeknek:

- a) a gépet úgy kell megtervezni, gyártani vagy felszerelni, hogy a megmunkálendő munkadarabot biztonságosan lehessen behelyezni és vezetni; ha a munkadarabot kézben tartják egy munkapadon, a munkapadnak a munkafolyamat alatt megfelelően stabilnak kell lennie, és nem akadályozhatja a munkadarab mozgását;
- b) ahol a gépet várhatóan olyan üzemeltetési körülmények között kell használni, ahol fennáll a munkadarabok kidobódásának a veszélye, a gépet úgy kell megtervezni, gyártani vagy felszerelni, hogy ez a kidobódás elkerülhető legyen, vagy ha ez nem lehetséges, úgy, hogy a kidobódás ne jelentsen veszélyt a kezelőszemélyre és/vagy a veszélyeztetett személyekre;
- c) a gépet fel kell szerelni automata fékkel, amely a szerszámot megfelelően rövid időn belül állítja meg, ha a leállítás során fennáll a szerszámmal való érintkezés veszélye;
- d) ahol a szerszám egy nem teljesen önműködő gépbe van beépítve, a gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy ki lehessen küszöbölni vagy csökkenteni lehessen a véletlenül bekövetkező sérülés veszélyét.

3. **KIEGÉSZÍTŐ ALAPVETŐ EGÉSZSÉGVÉDELMI ÉS BIZTONSÁGI KÖVETELMÉNYEK A GÉP HELYVÁLTOZTATÁSÁBÓL EREDŐ VESZÉLYEK ELHÁRÍTÁSÁRA**

Az olyan gépeknek, amelyek mozgásukból eredően veszélyeket idézhetnek elő, meg kell felelniük az ebben a fejezetben leírt valamennyi alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelménynek (lásd Általános alapelvek, 4. pont).

3.1. ÁLTALÁNOS

3.1.1. **Meghatározások**

a) „Mozgásukból eredően veszélyt előidéző gépek”:

- az olyan gépek, amelyek üzemeltetése megkívánja akár a munkavégzés közbeni helyváltogatást, akár a rögzített munkaállások közötti folyamatos vagy részben folyamatos mozgást, vagy
- az olyan gépek, amelyeket működés közben nem mozgatnak, de fel lehet őket szerelni úgy, hogy az egyik helyről a másira történő mozgásukat megkönnyítik.

b) „Vezető”: a gép mozgásáért felelős kezelő. A vezető rajta lehet a gépen, kísérheti gyalogosan vagy irányíthatja távvezérléssel a gépet.

3.2. MUNKAÁLLÁSOK

3.2.1. **Vezetőhely**

A vezető helyéről a rálátás olyan legyen, hogy a vezető mind a saját, mind pedig a veszélyeztetett személyek tekintetében, a rendeltetésszerű használat körében teljesen biztonságosan működtethesse a gépet és annak szerszámait. Ahol szükséges, alkalmas eszközöket kell biztosítani a megfelelő közvetlen rálátás hiánya miatti veszélyek kiküszöbölésére.

Az olyan gépet, amelyen a vezető rajta tartózkodik, úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a vezető a vezetőhelyről a kerekekkel vagy a lánctalppal való véletlen érintkezése folytán ne kerülhessen veszélyhelyzetbe.

A gépen kialakított vezetőhelyet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy vezetőfülke legyen felszerelhető, feltéve hogy ez nem növeli a kockázatokat és van hozzá hely. A fülkében legyen hely a vezetőnek szóló utasítások elhelyezésére.

3.2.2. **Ülés**

Ahol fennáll annak a veszélye, hogy a gépen tartózkodó kezelők vagy más személyek a gép részei és a föld között összezúzódnak a gép feldőlése vagy felborulása esetén, különösen a 3.4.3. vagy 3.4.4. pontban említett biztonsági berendezéssel felszerelt gépek esetében, az ilyen gépek üléseit úgy kell megtervezni vagy felszerelni biztonsági övvel, hogy az az ülésben tartsa a személyeket, anélkül, hogy az korlátozná a vezetőt a vezetéshez szükséges bármely mozgásában vagy bármely, az ülés felfüggesztése által okozott mozgásban. Az ilyen biztonsági öveket nem szabad beszerelni, ha a kockázatokat növelik.

3.2.3. **Egyéb személyek elhelyezése**

Ha a használati feltételek szerint a vezetőn kívül, esetenként vagy rendszeresen, a gép más kezelőket is szállít, vagy azon más kezelők is dolgoznak, számukra megfelelő helyeket kell biztosítani, amelyek lehetővé teszik, hogy azon veszély nélkül szállítsák őket vagy dolgozhassanak.

A 3.2.1. pont második és harmadik albekezdése vonatkozik a vezetőn kívüli személyek számára biztosított helyekre is.

3.3. VEZÉRLŐRENDSZEREK

Ha szükséges, intézkedni kell a vezérlők jótalan használatának megakadályozásáról.

Távvezérlők esetében minden vezérlőegységen jól láthatóan fel kell tüntetni azt a gépet, amelyet azzal az egységgel vezérelnek.

A távvezérlő rendszert úgy kell megtervezni és gyártani, hogy csak az alábbiakat vezérelje:

- a szóban forgó gép,
- a szóban forgó funkciók.

A távvezérlésű gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy csak a hozzá tartozó vezérlőegységektől származó parancsokra reagáljon.

3.3.1. **Vezérlőberendezések**

A vezetőnek tudnia kell működtetni a vezetőfülkéből minden olyan vezérlőberendezést, ami a gép működéséhez szükséges, kivéve azokat a funkciókat, amelyeket biztonságosan csak a vezetőhelytől távol eső helyekről lehet irányítani. Ez különösen a vezetőhelytől eltérő munkaállásokra vonatkozik, amelyekért nem a vezető, hanem más kezelőszemélyek felelnek, vagy amelyek miatt a vezetőnek el kell hagynia a vezetőhelyet, ahhoz, hogy a műveleteket biztonságosan elvégezze.

Ahol pedálok vannak, azokat úgy kell megtervezni, gyártani és felszerelni, hogy lehetővé tegyék a vezető biztonságos munkáját azok helytelen működtetésének a legkisebb veszélyével. Felületük csúszásbiztos és könnyen tisztítható legyen.

Ha a gép vezérlőberendezéseinek a működése veszélyekhez, különösképpen, ha veszélyes mozgásokhoz vezethet, akkor haladéktalanul vissza kell állniuk semleges helyzetbe, amint a kezelőszemély elengedte azokat, kivéve azokat, amelyeknek előre beállított helyzetük van.

Kerekes gép esetén, a kormány szerkezetet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a kormányzott kerekre ható lökések miatt, a kormánykerék vagy kormánykar hirtelen mozgásából eredő erőket csökkentse.

Differenciálmű záró szerkezetének vezérlését úgy kell megtervezni és elhelyezni, hogy a differenciálzár oldható legyen, ha a gép mozgásba kerül.

Az 1.2.2. pont hatodik albekezdését, a figyelmeztető hang- és/vagy fényjelzésekre vonatkozó előírását csak tolatás esetén kell alkalmazni.

3.3.2. **Indítás/mozgás**

A vezetőhellyel ellátott önjáró gép helyzetváltoztató mozgása csak akkor legyen lehetséges, ha a vezető a vezérlésnél tartózkodik.

Ha a gépet működési okokból olyan szerkezetekkel szerelik fel, amelyek kinyúlnak alaphelyzetükből (pl. stabilizátorok, gém stb.), a vezetőt el kell látni olyan eszközökkel, amelyekkel a gép mozgását megelőzően könnyen ellenőrizheti, hogy ezek a szerkezetek olyan adott helyzetben vannak, ami lehetővé teszi a biztonságos mozgást.

Ez vonatkozik mindarra a többi részegységre is, amelyeknek a biztonságos mozgás lehetővé tételére, egy bizonyos helyzetben, ha szükséges, lezárva kell lenniük.

Ha ez nem idéz elő további veszélyeket, a gép mozgásának a fent említett részek biztonságos helyzetétől kell függenie.

A gép nem kerülhet véletlenül mozgásba motorja beindításakor.

3.3.3. **Közlekedési funkció**

A közúti közlekedési szabályok sérelme nélkül, az önjáró gépeknek és vontatmányaiknak eleget kell tenniük a lassítási, megállási, fékezési és rögzítési követelményeknek, hogy a biztonságosság minden, a rendeltetésszerű használat feltételei által megengedett működési, rakodási, sebességi, útfelületre vonatkozó és lejtési körülmények között biztosított legyen.

A vezetőnek képesnek kell lennie arra, hogy az önjáró gépet egy fő szerkezeti egységgel le tudja lassítani és meg tudja állítani. Ha a biztonság megköveteli, a fő szerkezeti egység meghibásodása vagy ezt a szerkezetet működtető vezérlés energiaellátásának hiánya esetére, egy teljesen független és könnyen hozzáférhető kezelőszközzel ellátott vészleállító szerkezetet kell biztosítani a lassításra és a leállásra.

Ha a biztonság megköveteli, egy rögzítőegység segítségével lehetővé kell tenni, hogy az álló helyzetű gép rögzített állapotban maradjon. Ez a szerkezet kombinálható a második bekezdésben említett szerkezetek egyikeivel, feltéve hogy az kimondottan mechanikus működésű.

A távvezérlésű gépeket fel kell szerelni olyan berendezéssel, amely az alábbi helyzetekben automatikusan és azonnal leállítja a műveletet, és megakadályozza a potenciálisan veszélyes működést:

- ha a vezető elveszti uralmát a gép felett,
- ha leállítási parancsot kap,
- ha hibát észlel a rendszer biztonsági része,
- ha adott időn belül nem érkezik be a visszajelzés.

Az 1.2.4. pont nem vonatkozik a közlekedési funkcióra.

3.3.4. **Gyalogos vezető által irányított gép mozgása**

A gyalogos vezető által irányított önjáró gép mozgása csak úgy legyen lehetséges, ha a vezető folyamatosan hatást gyakorol a megfelelő vezérlőberendezésre. A gép különösen nem kezdheti meg mozgását a motorjának beindításával egyidejűleg.

A gyalogos vezető által irányított gépek vezérlőberendezéseit úgy kell megtervezni, hogy a lehető legkisebbre lehessen csökkenteni a gépnek, a vezető irányába történő, véletlen mozgásából eredő veszélyeket, különösen:

- a zúzódadást,
- a forgó szerszámok okozta sérülést.

A gép normál sebességének összhangban kell lennie a gyalogos vezető sebességével.

Abban az esetben, ha a gépre forgó szerszámot lehet felszerelni, a forgó szerszám nem szabad, hogy működjön addig, amíg a gép hátrameneti funkcióban van, kivéve ha a gép mozgása a szerszám mozgásából ered. Ez utóbbi esetben, a hátrameneti sebességnek olyannak kell lennie, amely nem veszélyezteti a vezetőt.

3.3.5. **Vezérlőkör meghibásodása**

A szervokormányzásnál, ahol van ilyen beszerelve, annak energiaellátásában bekövetkezett meghibásodás nem akadályozhatja meg a gép kormányzását a megállításhoz szükséges idő alatt.

3.4. **MECHANIKAI VESZÉLYEK ELLENI VÉDELEM**

3.4.1. **Irányítatlan mozgások**

A gépet úgy kell megtervezni, gyártani, és ahol lehet, mobil alvázra felszerelni, hogy mozgásba kerülése esetén a tömegközéppont ellenőrizetlen kitérései ne befolyásolják stabilitását, vagy ne tegyék ki túlzott terhelésnek a szerkezetet.

3.4.2. **Mozgó erőátviteli részek**

Az 1.3.8.1. ponttól eltérően, a motorok esetében, a motortérben mozgó részegységekhez való hozzáférést megakadályozó mozgatható védőburkolatoknál nincs szükség kapcsolódó berendezésekre, ha azokat szerszámmal, kulccsal vagy a vezetőállásban elhelyezett szerkezettel kell kinyitni, feltéve hogyha ez a szerkezet egy teljesen zárt fülkében van, amely zárható, az engedély nélküli bejutás megakadályozása érdekében.

3.4.3. **Felborulás és feldőlés**

Ha a vezetőhellyel, kezelőhellyel és más munkaállásokkal ellátott működő önjáró gépnél fennáll a felborulás vagy feldőlés veszélye, a gépet megfelelő biztonsági szerkezettel kell felszerelni, hacsak ez nem növeli a kockázatot.

Ennek a szerkezetnek olyannak kell lennie, hogy felborulás vagy feldőlés esetén a gépen lévő személynek/személyeknek megfelelő teret biztosítson az összenyomódással szemben.

Annak érdekében, hogy ellenőrizni lehessen, hogy megfelel-e a szerkezet a második bekezdésben rögzített követelményeknek, a gyártónak vagy a meghatalmazott képviselőjének minden egyes érintett szerkezet típus esetében megfelelő vizsgálatokat kell végeznie vagy végeztetnie.

3.4.4. **Leeső tárgyak**

Ha a vezető- és kezelőhellyel, valamint egyéb munkaállásokkal ellátott önjáró gépnél fennáll leeső tárgyak vagy anyagok okozta veszély lehetősége, a gépet, ezt a veszélyt figyelembe véve, megfelelő védelmi berendezéssel kell megtervezni és gyártani, amennyiben ezt mérete lehetővé teszi.

Ennek a szerkezetnek olyannak kell lennie, hogy leeső anyagok vagy tárgyak esetén, a gépen tartózkodó személynek/személyeknek megfelelő teret biztosítson az összenyomódással szemben.

Annak érdekében, hogy ellenőrizni lehessen, hogy megfelel-e a szerkezet a második bekezdésben rögzített követelményeknek, a gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének minden egyes érintett szerkezet típus esetében megfelelő vizsgálatokat kell végeznie vagy végeztetnie.

3.4.5. **Feljárók**

A kapaszkodókat és a lépcsőket úgy kell megtervezni, gyártani és elhelyezni, hogy a kezelőszemélyek ösztönösen ezeket használják, és ne a működtető szerkezeteket vegyék igénybe a megközelítéshez.

3.4.6. **Vontatószerkezetek**

Minden gépet, amelyik vontat, vagy amelyiket vontatják, fel kell szerelni olyan vonó- vagy csatlakoztató szerkezetekkel, amelyeket úgy terveznek meg, gyártanak és helyeznek el, hogy biztosítsák a könnyű és biztonságos össze- és lekapcsolást, továbbá megakadályozzák a használat közbeni véletlen szétkapcsolódást.

Amennyiben a vontatórúd terhelése megköveteli, az ilyen gépet alkalmas felfekvő felülettel rendelkező támasztószerkezettel kell felszerelni, ami megfelel a terhelésnek és az útfelületnek.

3.4.7. **Hajtásátvitel az önjáró gép (vagy vontató) és a meghajtott gép között**

Az önjáró gépet (vagy vontatót) a meghajtott gép első rögzített csapágáival összekötő kardáncsuklós tengelyt úgy kell megtervezni és gyártani, hogy működés közben minden mozgó rész teljes hosszában védve legyen.

Az önjáró gép (vagy vontató) oldalán a teljesítményt leadó tengelyt, amelyhez a kardántengelyt csatlakoztatják, védeni kell az önjáró géphez (vagy vontatóhoz) rögzített védőburkolattal, vagy más, egyenértékű védelmet biztosító eszközzel.

A kardántengelyhez való hozzáférés érdekében ennek a védőburkolatnak nyithatónak kell lennie. Amint az már a helyén van, elegendő helynek kell lenni, hogy a meghajtó tengely ne okozzon kárt a védőburkolatban, amikor a gép (vagy vontató) mozgásban van.

A vontatott gép oldalán, a teljesítményt felvevő tengelyt egy, a géphez rögzített védőházba kell helyezni.

Nyomatékhátárólót vagy szabadonfutókat csak a hajtott gép melletti oldalon szabad a kardántengelyes csatlakozáshoz felszerelni. A kardántengelyt ennek megfelelően kell megjelölni.

Minden vontatott gépnek, amelynek a működése kardántengely csatlakoztatását igényli az önjáró géphez (vagy vontatóhoz), rendelkeznie kell egy, a kardántengelyt csatlakoztató rendszerrel, amely, amikor a gép nincs csatlakoztatva, megakadályozza, hogy a kardántengely és védőburkolata a talajjal vagy a gép valamely részével való érintkezés következtében károsodjon.

A védőburkolat külső részeit úgy kell megtervezni, gyártani és elhelyezni, hogy ne forogjon együtt a kardántengellyel. A védőburkolatnak be kell fednie a kardántengelyt, egyszerű kardáncsuklók esetén a belső ívig, széles befogószögű kardáncsuklók esetén pedig legalább a külső csukló vagy csuklók közepéig.

Ha a kardánhajtás közelében feljárót létesítenek munkaadásokhoz, azokat úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a tengely védőburkolatait ne használják lépcsőként, kivéve ha ezeket erre a célra tervezték és gyártották.

3.5. EGYÉB VESZÉLYEK ELLENI VÉDELEM

3.5.1. **Akkumulátorok**

Az akkumulátorházat úgy kell tervezni és kialakítani, hogy el lehessen kerülni feldőlés vagy felborulás esetén elektrolit kiömlését a kezelőre, és/vagy el lehessen kerülni gőzök felgyülemlését abban a térben, ahol a kezelőszemélyek tartózkodnak.

A gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy az akkumulátort egy erre a célra szolgáló, könnyen hozzáférhető eszköz segítségével könnyen le lehessen kapcsolni róla.

3.5.2. **Tűz**

A gyártó által előrelátott veszélyektől függően, ha mérete engedi, a gépet úgy kell kialakítani, hogy:

- könnyen hozzáférhető tűzoltó készülékeket szereljenek fel rá, vagy
- beépített tűzoltó berendezésekkel legyen felszerelve.

3.5.3. **Veszélyes anyagok kibocsátása**

Az 1.5.13. pont második és harmadik bekezdése nem vonatkozik azokra az esetekre, amikor a gép fő funkciója a termékporlasztás. A kezelőszemélyt azonban védeni kell az ilyen veszélyes anyagoknak való érintkezésből adódó kockázatoktól.

3.6. INFORMÁCIÓK ÉS JELÖLÉSEK

3.6.1. ***Jelek, jelzések és figyelmeztetések***

Minden gépen, ahol szükséges, fel kell tüntetni a használatra, beállításra és karbantartásra vonatkozó jelzéseket és/vagy tájékoztató táblákat a személyek egészségének és biztonságának védelme érdekében. Ezeket úgy kell kiválasztani, megtervezni és gyártani, hogy jól olvashatók és maradandók legyenek.

A közúti közlekedési szabályok sérelme nélkül a vezetőhellyel ellátott gépet az alábbi berendezésekkel kell felszerelni:

- hangjelző készülék a személyek figyelmeztetésére,
- a rendeltetésszerű üzemeltetési körülményeknek megfelelő fényjelző rendszer; ez utóbbi követelmény nem vonatkozik a kizárólag föld alatti munkát végző villamosenergia-ellátás nélküli gépekre,
- ha szükséges, a vontató és a gép között megfelelő kapcsolatnak kell lennie a jelzések működtetéséhez.

A távvezérlésű gépeket, amelyek normál körülmények között személyek számára ütközés- vagy zúzódásveszélyt jelentenek, el kell látni megfelelő mozgásjelző készülékkel vagy olyan eszközökkel, amelyek megvédik a személyeket az ilyen veszélyekkel szemben. Ugyanez vonatkozik az olyan gépekre, amelyek, használatuk során, állandóan ismétlődő előre- és hátramozgást végeznek egy tengely mentén, és ahol a gép hátsó részét a kezelőszemély közvetlenül nem láthatja.

A gépeket úgy kell gyártani, hogy a figyelmeztető és jelzőberendezéseket ne lehessen véletlenül kikapcsolni. Ahol ez biztonsági szempontból elengedhetetlen, ezeket a szerkezeteket el kell látni olyan eszközökkel, amelyekkel ellenőrizhető, hogy működőképes állapotban vannak, és amelyek meghibásodásukat jelzik a kezelőszemély számára.

Ha a gép vagy szerszámainak mozgása különösen veszélyes, a gépet el kell látni olyan jelzéssel, amely az üzemelő gép megközelítését megtiltja; a jeleknek megfelelő távolságból olvashatóknak kell lenniük ahhoz, hogy biztosítsák azoknak a személyeknek a biztonságát, akiknek a közelben kell tartózkodni.

3.6.2. ***Jelölések***

A gépen az alábbiakat kell olvashatóan és maradandóan feltüntetni:

- névleges teljesítmény, kilowattban (kW) kifejezve,
 - a leggyakrabban használt gépösszeállítás tömege, kilogrammban (kg),
- valamint, ahol indokolt:
- a legnagyobb vonóerő a vonószerkezetnél, Newtonban (N),
 - a legnagyobb függőleges erő a vonószerkezetnél, Newtonban (N).

3.6.3. ***Használati utasítás***

3.6.3.1. ***Rezgések***

A használati utasításnak az alábbi információkat kell megadnia a gép által a karokra vagy az egész testre átvitt rezgések vonatkozásában:

- a kart terhelő rezgésgyorsulás teljes értékét, ha az meghaladja a $2,5 \text{ m/s}^2$ -t. Ha ez az érték nem haladja meg a $2,5 \text{ m/s}^2$ -t, akkor ezt közölni kell,
- a teljes testet terhelő rezgésgyorsulás súlyozott négyzetes középértékét, ha az meghaladja a $0,5 \text{ m/s}^2$ -t. Ha ez az érték nem haladja meg a $0,5 \text{ m/s}^2$ -t, akkor ezt közölni kell,
- a mérési bizonytalanságot jelezni kell.

Ezek az értékek vagy a szóban forgó gépen ténylegesen mért adatok, vagy egy, műszakilag a gyártandó géppel összehasonlítható gépen végzett mérések alapján meghatározott adatok.

Ahol nem alkalmaznak harmonizált szabványokat, az adott gépnek legmegfelelőbb módon kell a rezgést mérni.

A mérés kori működési feltételeket és a mérési kódot ismertetni kell.

3.6.3.2. **Többcélú használat**

A felhasznált, cserélhető berendezéstől függően több célra használható gép esetén, a gép és a cserélhető berendezések használati utasításainak tartalmazniuk kell az alapgép és a felszerelhető berendezések biztonságos összeszereléséhez és használatához szükséges információkat.

4. **KIEGÉSZÍTŐ ALAPVETŐ EGÉSZSÉGVÉDELMI ÉS BIZTONSÁGI KÖVETELMÉNYEK AZ EMELÉSI MŰVELETEKKEL KAPCSOLATOS VESZÉLYEK ELHÁRÍTÁSÁRA**

Az emelési műveletekkel veszélyt előidéző gépeknek meg kell felelniük az ebben a fejezetben leírt valamennyi egészségvédelmi és biztonsági követelménynek (lásd Általános alapelvek, 4. pont).

4.1. **ÁLTALÁNOS**

4.1.1. **Meghatározások**

- a) „Emelési művelet”: árukat és/vagy személyeket magában foglaló egységnyi teher mozgatása, amely adott időben a magassági szintben változást eredményez.
- b) „Vezetett teher”: olyan teher, ahol a teljes mozgás merev vagy rugalmas terelők mentén történik, amelyek helyzetét rögzített pontok határozzák meg.
- c) „Biztonsági tényező”: a részegység, a tartozék vagy a gép, gyártó vagy meghatalmazott képviselője által garantált teherbírásának és a részegységen feltüntetett legnagyobb teherbírásának a hányadosa.
- d) „Vizsgálati tényező”: az emelőgépen vagy teherfelvevő eszközön végzett statikai vagy dinamikai vizsgálathoz használt teher és az emelőgépen vagy teherfelvevő eszközön feltüntetett legnagyobb teherbírás hányadosa.
- e) „Statikai vizsgálat”: az a vizsgálat, amelynek során az emelőgépet vagy a teherfelvevő eszközt először ellenőrzik, és a statikai vizsgálati tényezővel szorozott legnagyobb teherbírásnak megfelelő erővel terhelik, majd ismét ellenőrzik a terhelés megszüntetése után az esetleges károsodások meghatározása céljából.
- f) „Dinamikai vizsgálat”: az a vizsgálat, amelynek során az emelőgépet minden lehetséges szerkezeti összeállításban működtetik a megfelelő dinamikai vizsgálati tényezővel megszorított legnagyobb teherbírással, figyelembe véve az emelőgép dinamikai viselkedését azért, hogy ellenőrizzék annak hibátlan működését.
- g) „Fülke”: az emelőgépnek az a része, amelynek segítségével a személyeket és/vagy árukat alátámasztják a felemeléshez.

4.1.2. **Mechanikai veszélyek elleni védelem**

4.1.2.1. **A stabilitás hiányából eredő veszélyek**

A gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy az 1.3.1. pontban előírt stabilitás mind a működtetés alatt, mind azon kívül megmaradjon, beleértve valamennyi szállítási, összeszerelési és szétszerelési szakaszt, valamint az előre látható alkatrész-meghibásodásokat, valamint a használati utasítás szerint végrehajtott vizsgálatokat is. Ebből a célból a gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének a megfelelő ellenőrzési módszereket kell alkalmaznia.

4.1.2.2. **Vezetősínen vagy sín pályán mozgó gépek**

A gépeket el kell látni olyan szerkezetekkel, amelyek a vezetősínekre vagy sín pályákra hatva megakadályozzák a kisiklást.

Ha ezen szerkezetek ellenére a kisiklás veszélye fennmarad, vagy ha egy sín vagy egy járószerkezet meghibásodik, olyan szerkezeteket kell biztosítani, amelyek megakadályozzák, hogy a részegység, az alkatrész vagy a teher leessen, vagy a gép felboruljon.

4.1.2.3. Mechanikai szilárdság

A gépnek, a teherfelvevő eszköznek és elemeiknek el kell viselniük azt a terhelést, amelynek mind a működés során, mind pedig, ahol indokolt, azon kívül, ki vannak téve, a megadott üzembe helyezési és működési feltételek között, minden szerkezeti összeállításban, és ahol indokolt, a légköri tényezőkre és az emberi erővel kifejtett erőhatásokra figyelemmel. Ennek a követelménynek szállítás, összeszerelés és szétszerelés során is eleget kell tenni.

A gépeket és a teherfelvevő eszközöket úgy kell megtervezni és gyártani, kellően figyelembe véve a rendeltetésszerű használatot, hogy megakadályozzák az anyagkifáradásból vagy az elhasználódásból eredő hibákat.

A felhasznált anyagokat a célzott munkakörnyezet alapján kell kiválasztani, különös tekintettel a korrózióra, a kopásra, a mechanikai behatásokra, szélsőséges hőmérsékletekre, az anyagkifáradásra, a ridegtörésre és az öregedésre.

A gépeket és a teherfelvevő eszközöket úgy kell megtervezni és gyártani, hogy maradandó alakváltozás vagy észrevehető károsodás nélkül ellenálljanak a statikai túlterhelési vizsgálatoknak. A szilárdsági számításban figyelembe kell venni a megfelelő biztonsági szint érdekében kiválasztott statikai vizsgálati tényező értékeit; ennek a tényezőnek az értékei az általános szabályok alapján a következők:

- a) kézi erővel működtetett gépek és teheremelő szerkezetek esetében: 1,5;
- b) egyéb gépeknél: 1,25.

A gépeket úgy kell megtervezni és gyártani, hogy meghibásodás nélkül kiállják a legnagyobb teherbírásnak a dinamikai vizsgálati tényezővel szorzott értékén végzett dinamikai vizsgálatot. Ezt a dinamikai vizsgálati tényezőt a megfelelő biztonsági szint elérése céljából választják ki: a tényező általános szabályok alapján egyenlő 1,1-el. A vizsgálatokat általános szabály szerint a megadott névleges sebességeknél kell végrehajtani. Ha a gép vezérlőrendszere több egyidejű mozgást is lehetővé tesz, a vizsgálatokat a legkedvezőtlenebb körülmények mellett kell végrehajtani, azaz általános szabály szerint, az érintett mozgások kombinálásával.

4.1.2.4. Csigák, dobok, görgők, kötelek és láncok

A csigák, dobok és görgők átmérője feleljen meg a kötelek vagy láncok méretének, amelyekkel felszerelhetők.

A dobokat és görgőket úgy kell megtervezni, gyártani és felszerelni, hogy a megfelelő köteleket vagy láncokat leesésük nélkül lehessen rájuk feltekerni.

A közvetlenül a teher emelésére és tartására használt kötelek nem tartalmazhatnak toldásokat, csak a végeiken. A toldások azonban megengedettek olyan berendezéseknél, amelyeket úgy terveztek, hogy a használati céltól függően rendszeresen módosíthatók legyenek.

A teljes köteleknek és végeiknek olyan biztonsági tényezőt kell választani, amely megfelelő biztonságot nyújt; általános szabály szerint ez a tényező: 5.

Az emelőláncokhoz olyan biztonsági tényezőt kell választani, amely megfelelő biztonságot nyújt; általános szabály szerint ez a tényező: 4.

Annak az ellenőrzése érdekében, hogy a megfelelő biztonsági tényezőt elérték, a gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének minden egyes, a teher közvetlen emelésére használt lánc- és kötél típus, valamint kötélvégek esetében, el kell végeznie vagy el kell végeztetnie a megfelelő vizsgálatokat.

4.1.2.5. Emelőtartozékok és alkatrészeik

Az emelőtartozékokat és alkatrészeit úgy kell méretezni, hogy a megadott üzemelési körülmények között tervezett várható élettartamukkal összhangban a működési ciklusok számát, továbbá a kifáradási és öregedési folyamatokat is figyelembe kell venni.

Továbbá:

- a) a fémcsatlakozás/kötélvégek kombináció biztonsági tényezőjét úgy kell megválasztani, hogy garantálja a megfelelő biztonsági szintet; ez a tényező általános szabály szerint: 5. A köteleken toldás vagy hurok csak a végeken lehet;
- b) ahol hegesztett láncszemű láncokat használnak, ezek rövid láncszemű típusúak legyenek. A láncok biztonsági tényezőjét úgy kell megválasztani, hogy az garantálja a megfelelő biztonsági szintet; ez a tényező általános szabály szerint: 4;

- c) a textilkötelek vagy -hevederek biztonsági tényezője az anyagtól, a gyártási eljárástól, a méretektől és a használatától függ. Ezt a tényezőt úgy kell megválasztani, hogy megfelelő biztonsági szintet garantáljon; ez általános szabály szerint: 7, feltéve hogy a felhasznált anyagok kimutathatóan nagyon jó minőségűek és a gyártási módszer megfelel a tervezett használatnak. Ellenkező esetben a tényezőt általános szabály szerint magasabb értékben határozzák meg az egyenértékű biztonsági szint biztosítása érdekében. A textilköteleken vagy -hevedereken nem lehet csomó, kötés vagy toldás, csak a hevederek végein, kivéve a végtelenített hevedert;
- d) a hevederre felszerelt, vagy azzal együtt használt minden fém alkatrészre olyan biztonsági tényezőt kell kiválasztani, ami megfelelő biztonsági szintet garantál; ez a tényező általános szabály szerint: 4;
- e) több pászmából álló heveder legnagyobb terhelhetőségét a leggyengébb pászma biztonsági tényezője, a pászmák száma és egy, a heveder kialakításától függő csökkentő tényező alapján határozzák meg;
- f) annak ellenőrzése érdekében, hogy a megfelelő biztonsági tényezőt elérték, a gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének minden egyes, az a), b), c) és d) pontokban említett alkatrész esetében el kell végeznie, vagy el kell végeztetnie a megfelelő vizsgálatokat.

4.1.2.6. Mozgások vezérlése

A mozgásokat vezérlő szerkezeteknek úgy kell működniük, hogy a gépek, amelyekre fel vannak szerelve, biztonságosak legyenek.

- a) A gépet úgy kell megtervezni, gyártani és eszközökkel felszerelni, hogy részelemei mozgásának amplitúdója meghatározott határokon belül maradjon. Ezeknek a szerkezeteknek a működését, ahol indokolt, figyelmeztetésnek kell megelőznie.
- b) Ahol több rögzített vagy sín pályás gépet ugyanazon a helyen egyidejűleg lehet működtetni, és ez az összeütközés veszélyével jár, ezeket a gépeket úgy kell megtervezni és gyártani, hogy illeszthetők legyenek olyan rendszerekhez, amelyekkel ezeket a kockázatokat el lehet kerülni.
- c) A gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a terhek ne csúszhassanak el veszélyesen, vagy ne esheszenek le szabadon és váratlanul, még akkor sem, ha energiaellátás részleges vagy teljes kimaradása következik be, vagy ha a kezelőszemély a gép működését leállítja.
- d) Normál üzemeltetési feltételek mellett a teher leengedése nem történhet kizárólag súrlódásos fékezéssel, kivéve olyan gép esetében, amelynek a működéséhez ez a megoldás szükséges.
- e) A tehermegfogó eszközöket úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a terhek véletlen leesése elkerülhető legyen.

4.1.2.7. Teher mozgása kezelés közben

A gép vezetőhelyét úgy kell elhelyezni, hogy a lehető legnagyobb rálátást biztosítsa a mozgó részek mozgási pályáira, hogy elkerülhetők legyenek a személyekkel, eszközökkel vagy másik géppel való esetleges összeütközések, amelyek az egy időben történő mozgások esetén jelenthetnek veszélyt.

A vezetett terhet mozgó gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a személyeket ne érhesse sérülés a teher, a fülke vagy az ellensúlyok mozgása miatt.

4.1.2.8. Rögzített szinteket kiszolgáló gépek

4.1.2.8.1. A fülke mozgása

A rögzített szinteket kiszolgáló gépek fülkéinek mozgását a felvonóbejárók megközelítéséhez és a felvonóbejáróknál merev pálya mentén kell végezni. Az ollós rendszereket merev megvezetésnek kell tekinteni.

4.1.2.8.2. A fülke megközelítése

Ahol személyek megközelíthetik a fülkét, a gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a megközelítéskor a fülke rögzített állapotát biztosítani lehessen, különösen be- és kirakodáskor.

A gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a fülke és a kiszolgáló bejáró közötti szintkülönbség ne okozhasson botlásveszélyt.

4.1.2.8.3. *A mozgó fülkével való érintkezés veszélyei*

Ahol szükséges, a 4.1.2.7. pont második bekezdésében előírt követelmények teljesítése érdekében a mozgásteret normál üzemeltetés közben megközelíthetetlené kell tenni.

Ha felülvizsgálat vagy karbantartás közben fennáll a veszély, hogy a fülke alatt vagy felett tartózkodó személyek összezúzódhatnak a fülke és bármely rögzített elem között, elegendő helyet kell biztosítani fizikai búvóhely (menekülőfülke) vagy a fülke mozgását blokkoló mechanikus eszközök segítségével.

4.1.2.8.4. *A fülkéről leeső teher okozta veszély*

Ahol fennáll a veszély a fülkéről leeső teher miatt, a gépet úgy kell megtervezni és gyártani, hogy ezt a veszélyt el lehessen kerülni.

4.1.2.8.5. *Felvonóbejárárok*

A felvonóbejárároknál tartózkodó személyeknek a mozgó fülkével vagy más mozgó részekkel történő érintkezéséből adódó veszélyeket el kell kerülni.

Ha fennáll a veszély, hogy személyek a mozgástérbe eshetnek, amikor a fülke nincs a felvonóbejárárnál, védőburkolatokat kell felszerelni ennek a veszélynek az elkerülése érdekében. Az ilyen védőburkolatok nem nyílhatnak a mozgástér irányába. Fel kell szerelni őket olyan kapcsolószerkezettel, amelyet a fülke helyzete vezérel, és amely megakadályozza:

- a fülke veszélyes mozgását, amíg a védőburkolatok nincsenek becsukva és lezárva,
- a védőburkolat veszélyes kinyitását, amíg a fülke meg nem áll a megfelelő felvonóbejárárnál.

4.1.3. **A célra való alkalmasság**

Amikor emelőgépet vagy emelőtartozékokat először hoznak forgalomba vagy helyeznek üzembe, a gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének gondoskodnia kell a megfelelő intézkedések megtételével, vagy azok végrehajtásával, hogy a használatra kész gép vagy az emelőtartozék – akár kézi, akár energia általi meghajtású – biztonságosan elegendő tesz meghatározott céljainak.

A 4.1.2.3. pontban említett statikai és dinamikai vizsgálatokat el kell végezni minden üzembe helyezendő emelőgépen.

Ha a gépet nem lehet a gyártó vagy meghatalmazott képviselője telephelyén összeállítani, a használat helyén kell végrehajtani a megfelelő intézkedéseket. Egyébként az intézkedéseket meg lehet tenni a gyártó telephelyén és a használat helyén is.

4.2. **A NEM KÉZI ERŐVEL MŰKÖDTETETT GÉPEKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK**

4.2.1. ***Mozgások vezérlése***

A gép vagy részelemei mozgásainak vezérléséhez rögzítve tartandó vezérlőelemeket kell használni. Ugyanakkor, rész- vagy teljes mozgásoknál, ahol nem áll fenn a teher vagy a gép ütközésének veszélye, ezeket az elemeket helyettesíteni lehet a meghatározott szinteken automatikus megállásokat lehetővé tevő vezérléssel anélkül, hogy a mozgást vezérlő kezelőelemet folyamatosan működtetni kellene.

4.2.2. ***Tehervezérlés***

A legalább 1 000 kilogramm legnagyobb teherbírású gépeket, valamint a 40 000 Nm billentőnyomaték feletti gépeket el kell látni olyan szerkezettel, amely figyelmezteti a vezetőt és megakadályozza a teher veszélyes mozgását:

- a gép túlterhelése esetén, akár a legnagyobb terhelés következtében, akár a túlzott teher miatt előálló legnagyobb nyomaték következtében, vagy
- a billentőnyomaték meghaladása esetén.

4.2.3. ***Kábellel megvezetett berendezések***

Kötélpályákat, vontatókat vagy vontatóállványokat ellensúllyal vagy olyan szerkezettel kell ellátni, amely biztosítja a kötélfeszesség állandó szabályozását.

4.3. INFORMÁCIÓK ÉS JELÖLÉSEK

4.3.1. **Láncok, kötelek és hevederek**

Minden emelőlánc-, kötél- vagy hevederszakaszon, amely nem része egy egységnek, el kell helyezni egy jelölést, vagy ahol ez nem lehetséges, egy lemezt vagy eltávolíthatatlan gyűrűt, amely feltünteti a gyártó vagy meghatalmazott képviselője nevét és címét és a vonatkozó tanúsítványt azonosító hivatkozást.

A fenti tanúsítványnak legalább az alábbi információkat kell tartalmaznia:

- a) a gyártó neve és címe, és ahol indokolt, a meghatalmazott képviselő neve és címe;
- b) a lánc vagy kötél leírása, amely tartalmazza:
 - névleges méretét,
 - szerkezetét,
 - az alapanyagát, és
 - az alapanyagon végzett minden különleges metallurgiai kezelést,
- c) az alkalmazott vizsgálati módszert;
- d) azt a legnagyobb megengedhető terhelést, amelynek használat közben a láncot vagy kötelet ki lehet tenni. A tervezett alkalmazások alapján értéksorozatot lehet megadni.

4.3.2. **Teheremelő eszközök**

A teheremelő eszközökön fel kell tüntetni a következő adatokat:

- az anyag azonosítását, ahol ez az információ a biztonságos használatához szükséges,
- a legnagyobb teherbírást.

Azoknak a teheremelő eszközöknek az esetében, amelyeken a jelölés elhelyezése fizikailag lehetetlen, az első bekezdésben említett adatokat egy lemezen vagy valamely más eszközön kell feltüntetni, és azt biztonságosan az eszközhöz kell rögzíteni.

Az adatoknak olvashatóaknak kell lenniük, és olyan helyen kell elhelyezni azokat, ahol tartósan megmaradnak a megmunkálás, elhasználódás stb. mellett, illetve nem csökkentik az eszköz szilárdságát.

4.3.3. **Emelőgép**

A legnagyobb teherbírás a gépen feltűnő helyen kell feltüntetni. Ennek a jelölésnek olvashatónak, maradandónak és nem kódolt formátumúnak kell lennie.

Ahol a legnagyobb teherbírás a gép összeállításától függ, minden kezelőállást el kell látni egy teherbírasi adattal, amely lehetőleg diagramokkal vagy táblázatokkal tünteti fel a különböző összeállításokra megengedett teherbírás.

A kizárólag áruk emelésére tervezett gépen, amely fel van szerelve személyek által is megközelíthető fülkével, jól láthatóan és maradandóan fel kell tüntetni, hogy a személyek emelésére tilos használni. Ennek a figyelmeztetésnek minden megközelíthető helyről jól kell látszania.

4.4. HASZNÁLATI UTASÍTÁS

4.4.1. **Teheremelő eszközök**

Minden teheremelő eszközhöz vagy kereskedelmi szempontból nem megosztható gyártási sorozatú teheremelő eszközhöz mellékelni kell használati utasítást, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) a tervezett használatot;
- b) használati korlátozásokat (különösen azoknál a teheremelő eszközöknél, mint például a mágneses vagy vákuumos emelőlapok, amelyek nem felelnek meg teljes mértékben a 4.1.2.6. e) pontnak);
- c) az összeszerelésre, a használatra és a karbantartásra vonatkozó utasításokat;
- d) az alkalmazott statikai vizsgálati tényezőket.

4.4.2. **Emelőgép**

Az emelőgépekhez mellékelni kell használati utasítást, amely az alábbi információkat tartalmazza:

- a) a gép műszaki jellemzői és különösen:
 - a megengedett legnagyobb teherbírás, és ahol indokolt, a 4.3.3. pontban leírt terhelési adatlap vagy táblázat másolata,
 - a reakcióerők az alátámasztási és rögzítési pontoknál, és ahol lehet, a vontatók jellemzői,
 - ahol indokolt, az ellensúly meghatározása és telepítési eszközei;
- b) a karbantartási napló tartalma, ha azt nem mellékelik a géphez;
- c) kezelési utasítás, különösen a működtetésre vonatkozóan, ha a kezelőnek nincs közvetlen rálátása a teherre;
- d) ahol indokolt, a gyártó vagy meghatalmazott képviselője által vagy számára elvégzett statikai és dinamikai vizsgálat részleteit tartalmazó jegyzőkönyv;
- e) a 4.1.3. pontban hivatkozott szükséges utasítások a gép első üzembe helyezése előtt elvégzendő intézkedésekről, ha a gépet nem a gyártó telephelyén szerelték össze abban a formában, ahogyan használni fogják.

5. **A FÖLD ALATTI MUNKÁRA SZÁNT GÉPEKRE VONATKOZÓ KIEGÉSZÍTŐ ALAPVETŐ EGÉSZSÉGVÉDELMI ÉS BIZTONSÁGI KÖVETELMÉNYEK**

A föld alatti munkára szánt gépeket úgy kell megtervezni és gyártani, hogy megfeleljenek az ebben a fejezetben leírt valamennyi alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelménynek (lásd Általános alapelvek, 4. pont).

5.1. **A STABILITÁS HIÁNYÁBÓL EREDŐ VESZÉLYEK**

A géppel hajtott alátámasztó biztosítóberendezést úgy kell megtervezni és gyártani, hogy az előreléptetésnél a kijelölt irány tartható legyen, és ne csúszhasson el a terhelés felvétele közben és terhelés eltávolítása után. A berendezést az egyedi hidraulikus táмок felső lapjain rögzítőpontokkal kell ellátni.

5.2. **MOZGÁS**

A géppel hajtott alátámasztó biztosítóberendezésnek lehetővé kell tennie a személyek akadálytalan mozgását.

5.3. **VEZÉRLŐBERENDEZÉSEK**

A sín pályán mozgó gépek esetében a gyorsító- és fékberendezések irányításának kézi működtetésűnek kell lennie. Az indítóberendezés azonban lehet lábbal irányítható.

A géppel hajtott alátámasztó biztosítóberendezés vezérlőberendezéseit úgy kell megtervezni és gyártani, hogy helyváltoztatási műveleteknél a kezelőt egy beépített elem védje. A vezérlőberendezéseket védeni kell az alátámasztás véletlen elengedésével szemben.

5.4. **LEÁLLÍTÁS**

A föld alatti alkalmazásra használt sínen közlekedő önjáró gép vezérlő körébe a gép mozgására ható éberségi berendezést kell felszerelni, hogy a mozgás leálljon, ha a vezető nem uralja a mozgást.

5.5. **TŰZ**

A 3.5.2. pont második francia bekezdését kötelezően alkalmazni kell a fokozottan tűzveszélyes részeket tartalmazó gépekre.

A föld alatti alkalmazásra szánt gépek fékrendszerét úgy kell megtervezni és gyártani, hogy ne bocsásson ki szikrákat, illetve ne okozzon tüzet.

A föld alatti alkalmazásra szánt, belsőégésű motorokkal felszerelt gépeket csak olyan motorokkal szabad felszerelni, amelyek alacsony gőznyomású üzemanyaggal működnek, és amelyekben semmilyen villamos szikra nem keletkezhet.

5.6. KIPUFOGÓGÁZOK

A belsőégésű motoroknál nem alkalmazható felső füstgázkivezetés.

6. KIEGÉSZÍTŐ ALAPVETŐ EGÉSZSÉGVÉDELMI ÉS BIZTONSÁGI KÖVETELMÉNYEK SZEMÉLYEK EMELÉSÉBŐL ADÓDÓ KÜLÖNLEGES VESZÉLYEKET ELŐIDÉZŐ GÉPEKRE

A személyek emelésével kapcsolatban veszélyt jelentő gépeket úgy kell megtervezni és gyártani, hogy megfeleljenek az ebben a fejezetben leírt valamennyi alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelménynek (lásd Általános alapelvek, 4. pont).

6.1. ÁLTALÁNOS

6.1.1. **Mechanikai szilárdság**

A bármilyen csapóajtóval ellátott fülkét úgy kell megtervezni és gyártani, hogy területe és szilárdsága megfeleljen a megengedett legnagyobb létszámnak és a legnagyobb terhelésnek.

A 4.1.2.4. és 4.1.2.5. pontban meghatározott elemekre megadott biztonsági tényező személyemelésre tervezett gépre nem alkalmazható, és általános szabály, hogy az értéket kétszerezni kell. A személyek vagy személyek és áruk emelésére tervezett gépet fel kell szerelni olyan fülkefelfüggesztő vagy alátámasztó rendszerrel, amelyet arra terveztek és gyártottak, hogy a megfelelő általános biztonságot garantálják, és megakadályozzák a fülke leesését.

Ha a fülkét kötelekkel vagy láncokkal függesztik fel, általános szabály, hogy legalább két, egymástól független kötélre vagy láncra van szükség, mindegyiket saját rögzítési ponttal ellátva.

6.1.2. **A terhelés ellenőrzése nem emberi erővel mozgatott gépeknél**

A 4.2.2. pont szerinti követelményeket a legnagyobb hasznos terhelés és billentőnyomaték nagyságától függetlenül alkalmazni kell, hacsak a gyártó nem igazolja, hogy túlterhelés és/vagy felborulás veszélye nem áll fenn.

6.2. VEZÉRLŐBERENDEZÉSEK

Ahol a biztonsági előírások más megoldásokról nem rendelkeznek, a fülkét általában úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a benne tartózkodó személyek a lefelé és felfelé történő mozgást, és amennyiben szükséges, a fülke egyéb mozgásait vezérelni tudják.

Működés közben, ezeknek a vezérlőberendezéseknek előnyt kell élvezniük, az ugyanarra a mozgásra vonatkozó egyéb vezérlésekkel szemben, a vészleállítók kivételével.

E mozgások vezérlése folyamatos vezérlési elven kell, hogy alapuljon, kivéve ha a fülke maga teljesen zárt.

6.3. A FÜLKÉBEN VAGY A FÜLKÉN TARTÓZKODÓ SZEMÉLYEKRE VONATKOZÓ VESZÉLYEK

6.3.1. **A fülke mozgásából eredő veszélyek**

A személyfelvonásra szolgáló gépet úgy kell megtervezni, gyártani és felszerelni, hogy a fülke gyorsulása vagy lassulása ne veszélyeztesse a személyeket.

6.3.2. **Személyek fülkéről való leesésének veszélye**

A fülke nem billenhet meg olyan mértékben, amely a benne tartózkodók leesésének veszélyét előidézheti, beleértve azt is, amikor a gép és a fülke mozog.

Ahol a fülke munkaállásként szolgál, gondoskodni kell a stabilitásról és a veszélyes mozgások megakadályozásáról.

Amennyiben az 1.5.15. pontban említett intézkedések nem elégségesek, a tartóművet fel kell szerelni a fülkében tartózkodó személyek számának megfelelő számú rögzítési ponttal. A rögzítési pontok legyenek elég erősek a leesés elleni egyéni védőeszköz rögzítéséhez.

A padlón vagy mennyezeten elhelyezett csapóajtót vagy az oldalsó ajtót úgy kell megtervezni és gyártani, hogy véletlenül ne nyílhasson ki, és csak olyan irányba nyílhasson, ami váratlan kinyílás esetén nem jár a kiesés veszélyével.

6.3.3. **A fülkére eső tárgyak okozta veszély**

Ahol fennáll a veszélye annak, hogy a fülkére ráeshetnek tárgyak, és személyeket veszélyeztethetnek, a fülkét fel kell szerelni védőtetővel.

6.4. RÖGZÍTETT FELVONÓBEJÁRÓKAT KISZOLGÁLÓ GÉPEK

6.4.1. **A fülkében vagy a fülkén tartózkodó személyekre vonatkozó veszélyek**

A fülkét úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a fülkében vagy a fülkén levő személyek és/vagy tárgyak bármilyen rögzített vagy mozgó elemmel való érintkezéséből adódó veszélyeket el lehessen kerülni. Ahol ennek a követelménynek a betartásához szükséges, a fülkének magának teljesen zárhatónak kell lennie, olyan ajtókkal, amelyeket felszereltek egy kapcsolóberendezéssel, ami a fülke veszélyes mozgását megakadályozza, ha az ajtók nincsenek zárva. Az ajtóknak zárva kell maradni, ha a fülke felvonóbejáratok között áll meg, és fennáll a veszélye a fülkéből való kiesésnek.

A gépet úgy kell megtervezni, gyártani, és ahol indokolt, berendezésekkel felszerelni, hogy a fülke irányítatlan felfele vagy lefele történő mozgása megakadályozható legyen. Ezeknek a berendezéseknek képesnek kell lennie arra, hogy a fülkét a megengedett legnagyobb terhelésnél és az előrelátható maximális sebességnél leállítsák.

A leállítási művelet nem okozhat a fülkében levő személyekre veszélyes lassulást semmilyen terhelési körülmények mellett.

6.4.2. **A felvonóbejáratoknál levő vezérlőberendezések**

A felvonóbejáratoknál elhelyezett vezérlőberendezések, kivéve a vészhelyzeti vezérlőberendezéseket, nem indíthatják el a fülkét, ha:

- a fülkében levő vezérlőberendezés működésben van,
- a fülke nincs a felvonóbejáratnál.

6.4.3. **A fülke megközelítése**

A felvonóbejáratoknál és a fülkén levő védőburkolatokat úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a fülkébe való és az onnan történő be- és kiszállás biztonságos legyen, figyelembe véve a különböző emelendő árukat és személyeket.

6.5. JELÖLÉSEK

A fülkén fel kell tüntetni a biztonság szavatolásához szükséges információkat, amelyek tartalmazzák az alábbiakat:

- a fülkében tartózkodó személyek megengedett számát,
 - a megengedett legnagyobb terhelést.
-

II. MELLÉKLET

Nyilatkozatok

1. TARTALOM

A. A GÉP EK-MEGFELELŐSÉGI NYILATKOZATA

Ezt a nyilatkozatot és fordítását a használati utasításra vonatkozó feltételek szerint kell elkészíteni (lásd I. melléklet, 1.7.4.1. a) és b) pont), géppel vagy kézzel, nagybetűvel írva.

Ez a nyilatkozat a gépnek kizárólag arra az állapotára vonatkozik, amelyben forgalomba hozták, és kizár minden olyan alkatrészt, amelyet hozzáadnak, és/vagy olyan művetet, amit a végső felhasználó ezt követően végez rajta.

Az EK-megfelelőségi nyilatkozatnak az alábbi adatokat kell tartalmaznia:

1. a gyártó, és ahol indokolt, a meghatalmazott képviselő cégneve és teljes címe;
2. a műszaki dokumentáció összeállítására felhatalmazott személy, akinek a Közösségben letelepedettnek kell lennie;
3. a gép leírása és azonosítása, beleértve az eredeti megnevezését, funkcióját, modell-, típus- és sorozatszámát és kereskedelmi nevét;
4. kifejezett nyilatkozatot arról, hogy a gép megfelel ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseinek, és ahol indokolt, egy hasonló nyilatkozatot arról, hogy a gép megfelel más közösségi irányelveknek és/vagy vonatkozó rendelkezéseknek. Ezek a hivatkozások azon szövegekre vonatkoznak, amelyeket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétesznek;
5. ahol indokolt, a IX. mellékletben említett EK-típusvizsgálatot elvégző bejelentett szervezet neve, címe és azonosító száma, és az EK-típusvizsgálat tanúsítványának száma;
6. ahol indokolt, a X. mellékletben említett teljes minőségbiztosítási rendszert jóváhagyó bejelentett szervezet neve, címe és azonosító száma;
7. ahol indokolt, a 7. cikk (2) bekezdésében említett felhasznált harmonizált szabványok hivatkozásai;
8. ahol indokolt, egyéb felhasznált műszaki szabványok és előírások hivatkozásai;
9. a nyilatkozat helye és kelte;
10. a gyártó vagy meghatalmazott képviselője nevében a nyilatkozat elkészítésére jogosult személy azonosítója és aláírása.

B. A RÉSZBEN KÉSZ GÉP BEÉPÍTÉSÉRE VONATKOZÓ NYILATKOZAT

Ezt a nyilatkozatot és fordítását a használati utasításra vonatkozó feltételek szerint kell elkészíteni (lásd I. melléklet, 1.7.4.1. a) és b) pont), géppel vagy kézzel, nagybetűvel írva.

A beépítési nyilatkozatnak az alábbi adatokat kell tartalmaznia:

1. a részben kész gép gyártójának, és ahol indokolt, a meghatalmazott képviselőnek a cégneve és teljes címe;
2. a vonatkozó műszaki dokumentáció összeállítására jogosult személy, akinek a Közösségben székhellyel kell rendelkeznie;
3. a részben kész gép leírása és azonosítása, beleértve az eredeti megnevezését, funkcióját, modell-, típus- és sorozatszámát és kereskedelmi nevét;
4. nyilatkozatot arról, hogy ezen irányelv mely alapvető követelményeit alkalmazták és teljesítették, és hogy a vonatkozó műszaki dokumentációt a VII. melléklet B. része szerint készítették el, valamint, ahol indokolt, nyilatkozatot arról, hogy a részben kész gép egyéb vonatkozó irányelveknek is megfelel. Ezek a hivatkozások azokra a szövegekre vonatkoznak, amelyeket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétesznek;
5. annak elfogadása, hogy a nemzeti hatóságok indokolt kérésére a részben kész gépre vonatkozó információkat átadják. Ebben meg kell határozni az információ átadásának módját, a részben kész gép gyártója szellemi tulajdonjának sérelme nélkül;
6. nyilatkozat, hogy a részben kész gépet addig nem szabad üzembe helyezni, amíg arról a kész gépről, amelybe beépítik, el nem készült az ezen irányelv rendelkezéseinek való megfeleléséről szóló nyilatkozat, ahol ez indokolt;
7. a nyilatkozat helye és kelte;
8. a gyártó vagy meghatalmazott képviselője nevében a nyilatkozat elkészítésére felhatalmazott személy azonosítója és aláírása.

2. IRATMEGŐRZÉS

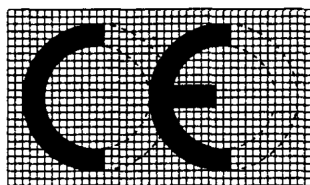
A gép gyártója vagy a meghatalmazott képviselő köteles az eredeti EK-megfelelőségi nyilatkozatot a gép gyártásának utolsó időpontjától számított legalább tíz évig megőrizni.

A részben kész gép gyártója vagy a meghatalmazott képviselője köteles az eredeti beépítési nyilatkozatot a részben kész gép gyártásának utolsó időpontjától számított legalább tíz évig megőrizni.

III. MELLÉKLET

CE-jelölés

A CE megfelelőségi jelölés a „CE” kezdőbetűkből áll, a következő alakban:

Ha a CE-jelölést kicsinyítik vagy nagyítják, a fenti ábrán feltüntetett arányokat meg kell tartani.

A CE-jelölés különböző elemeinek alapvetően ugyanazzal a függőleges mérettel kell rendelkezniük, ami nem lehet kisebb mint 5 mm. A minimális mérettől el lehet térni kisméretű gépek esetében.

A CE-jelölést a gyártó vagy a meghatalmazott képviselője nevének közvetlen közelében kell elhelyezni, ugyanolyan módszerrel rögzítve.

Ha a 12. cikk (3) bekezdése c) pontjában és a 12. cikk (4) bekezdése b) pontjában említett teljes minőségbiztosítási eljárást alkalmazták, a CE-jelölés után fel kell tüntetni a bejelentett szervezet azonosítóját.

IV. MELLÉKLET

Gépkategóriák, amelyekre a 12. cikk (3) és (4) bekezdésében említett eljárást kell alkalmazni

1. A famegmunkálásra vagy a fához hasonló fizikai tulajdonsággal rendelkező anyagok megmunkálására, illetve húsfeldolgozásra, vagy a húshoz hasonló fizikai tulajdonságokkal rendelkező anyagok feldolgozására szolgáló (egy- vagy többélű), alábbi típusú körfűrészek:
 - 1.1. működés közben rögzített éllel/élekkel dolgozó fűrészgépek, amelyek rögzített gépággal rendelkeznek, és a munkadarabot kézi előtolással vagy szétszerelhető gépesített előtolással mozgatják;
 - 1.2. működés közben rögzített éllel/élekkel dolgozó fűrészgépek, kézzel működtetett váltakozó mozgású fűrészpaddal vagy kocsival;
 - 1.3. működés közben rögzített éllel/élekkel dolgozó fűrészgépek, amelyek a munkadarabokat beépített mechanikus előtolással, kézi behelyezéssel és/vagy kivétellel mozgatják;
 - 1.4. mozgóélű fűrészgépek, amelyek a munkadarabot mechanikus éllel és kézi behelyezéssel és/vagy kivétellel mozgatják.
2. Faipari gyalugépek kézi előtolással.
3. Faipari vastagsági gyalugépek egyoldali megmunkálásra, amelyek beépített mechanikus előtolással rendelkeznek, a munkadarab kézi behelyezésével és/vagy kivételével.
4. Az alábbi típusú szalagfűrészek kézi behelyezéssel és/vagy kivétellel, famegmunkálásra és a fához hasonló fizikai tulajdonságokkal rendelkező anyagok megmunkálására vagy húsfeldolgozásra és a húshoz hasonló fizikai tulajdonságokkal rendelkező anyagok feldolgozására:
 - 4.1. működés közben rögzített éllel/élekkel dolgozó fűrészgépek, rögzített vagy váltakozó mozgású fűrészpaddal vagy gépággal;
 - 4.2. váltakozó mozgású kocsira szerelt éllel rendelkező fűrészgépek.
5. Az 1–4. és a 7. pont szerinti gépek kombinált kivitelben famegmunkálásra és a fához hasonló fizikai tulajdonságokkal rendelkező anyagok megmunkálására.
6. Faipari csapmarógépek több szerszámtartóval, kézi előtolással.
7. Függőleges marógépek kézi előtolással famegmunkálásra és a fához hasonló fizikai tulajdonságokkal rendelkező anyagok megmunkálására.
8. Faipari kézi láncfűrészgépek.
9. Présgépek, beleértve a hajlítógépeket, fémek hidegmegmunkálására, a munkadarab kézi behelyezésével és/vagy kivételével, amelyek mozgó elemeinek elmozdulása meghaladhatja a 6 mm-t, és a sebességük meghaladhatja a 30 mm/s értéket.
10. Műanyag-feldolgozó fröccsöntőgépek vagy formázóprések a munkadarab kézi behelyezésével és/vagy kivételével.
11. Gumiipari fröccsöntőgépek vagy formázóprések a munkadarab kézi behelyezésével és/vagy kivételével.
12. Az alábbi típusú, földalatti munkára szolgáló gépek:
 - 12.1. mozdonyok és fékezőkocsik,
 - 12.2. hidraulikus energiával működtetett alátámasztó biztosító berendezések.
13. Kézi adagolású háztartási hulladékgyűjtő teherjárművek, amelyek présmechanizmussal vannak felszerelve.
14. Leszerelhető erőátviteli berendezések és védőburkolataik.
15. Leszerelhető erőátviteli berendezések védőburkolatai.
16. Járműveket kiszolgáló emelők.
17. Személyek vagy személyek és áruk emelésére szolgáló szerkezetek, amelyeknél fennáll a leesés veszélye több mint három méter magasságból.
18. Hordozható patronos rögzítő és egyéb összekapcsoló gépek.
19. Személyek detektálására szolgáló védőberendezések.
20. A 9., 10. és 11. pontban említett, a gép védelmére tervezett energiameghajtású kapcsolható mozgatható védőburkolatok.
21. A gép biztonsági funkcióját szolgáló logikai egységek.
22. A felborulást gátló szerkezet (ROPS).
23. A leeső tárgyak ellen védő szerkezet (FOPS).

V. MELLÉKLET

A 2. cikk c) pontjában hivatkozott biztonsági alkatrészek indikatív listája

1. Leszerelhető mechanikus erőátviteli berendezések védőburkolatai.
2. Személyek detektálására (védelemére) tervezett biztonsági eszközök.
3. A IV. melléklet 9., 10. és 11. pontjában említett, a gép védelmére tervezett energia meghajtású összekapcsolható, mozgatható védőburkolatok.
4. A biztonsági funkciókat szolgáló logikai egységek.
5. A gépen a veszélyes mozgások ellenőrzésére szolgáló, hibajelző kiegészítő rendszerrel ellátott szelepek.
6. A gép kibocsátásainak (emisszió) megkötésére szolgáló rendszerek.
7. A gép munkafolyamatában részt vevő mozgó részek ellen a személyek védelmére tervezett védőburkolatok és védőberendezések.
8. Az emelőgépek berakodásának és mozgásvezérlésének megfigyelésére szolgáló berendezések.
9. Korlátozó eszközök, amelyek a személyeket ülésükhöz rögzíti.
10. Vészleállító berendezések.
11. A potenciálisan veszélyes elektrosztatikus töltések felhalmozódását megakadályozó kisütő szerkezetek.
12. Az I. melléklet 1.5.7., 3.4.7. és 4.1.2.6. pontjában említett energiakorlátozó és kioldó berendezések.
13. A zaj- és rezgéscsökkentő rendszerek és berendezések.
14. A felborulást gátló szerkezet (ROPS).
15. A leeső tárgyak ellen védő szerkezet (FOPS).
16. A két kézzel kezelt vezérlőberendezés.
17. A gép különböző felvonóbejárói között a személyek emelésére és/vagy süllyesztésére tervezett elemei, amelyek az alábbi listában szerepelnek:
 - a) a felvonóbejáró ajtók zárására szolgáló szerkezetek;
 - b) a teherhordó egység leesését vagy ellenőrizetlen felfele történő mozgását megakadályozó berendezések;
 - c) túlsebességet korlátozó berendezések;
 - d) energiagyűjtő lengéscsillapítók:
 - nem soros, vagy
 - a visszafelé történő mozgás csillapításával;
 - e) energiát elnyelő lengéscsillapítók;
 - f) hidraulikus emelők hidraulikus rendszerébe szerelt biztonsági berendezések, ahol ilyeneket a leesés elleni védelem céljából használnak;
 - g) elektronikus alkatrészeket tartalmazó biztonsági kapcsoló jellegű, elektromos biztonsági berendezések.

VI. MELLÉKLET

A részben kész gépek összeszerelési utasításai

A részben kész gépek összeszerelési utasításainak tartalmaznia kell azon feltételek leírását, amelyeknek meg kell felelni a végleges gépbe történő megfelelő beépítést figyelembe véve, a biztonság és az egészség veszélyeztetése nélkül.

Az összeszerelési utasítást az egyik közösségi hivatalos nyelven kell elkészíteni, amely elfogadható azon gyártó számára, akinek a telephelyén a részben kész gépet összeszerelik.

VII. MELLÉKLET

A. A gép műszaki dokumentációja

A melléklet e része a műszaki dokumentáció összeállításának folyamatát írja le. A műszaki dokumentáció igazolja, hogy a gép megfelel ezen irányelv követelményeinek. Ennek az értékeléshez szükséges mértékben kell lefednie a gép tervezését, gyártását és működését. A műszaki dokumentációt a Közösség egy vagy több hivatalos nyelvén kell elkészíteni, kivéve a gép használati utasítását, amelyre az I. melléklet 1.7.4.1. pontjának különleges rendelkezéseit kell alkalmazni.

1. A műszaki dokumentáció tartalmazza az alábbiakat:

a) a gyártási dokumentációt, amely magában foglalja:

- a gép általános leírását,
- a gép működésének megértéséhez szükséges átfogó rajzot, a vezérlőkörök rajzait, valamint a vonatkozó leírásokat és magyarázatokat, amelyek szükségesek a gép működésének megértéséhez,
- teljes részletességű tervek, a kapcsolódó számításokkal, vizsgálati eredményekkel, tanúsítványokkal stb., amelyek szükségesek annak ellenőrzéséhez, hogy a gép megfelel-e az alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek,
- a kockázatelemzés dokumentációját, amely leírja az alkalmazott eljárást, beleértve:
 - i. ezen irányelvnek a szóban forgó gépre vonatkozó alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelmények listáját;
 - ii. az azonosított veszélyek kiküszöbölésére vagy a kockázatok csökkentésére irányuló védőintézkedések leírását, és ahol indokolt, a géppel kapcsolatos fennmaradó veszélyek feltüntetését,
- az alkalmazott szabványokat és egyéb műszaki előírásokat, megjelölve az e szabványok által előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeket,
- minden, a gyártó, vagy a gyártó, illetve meghatalmazott képviselője részéről kiválasztott testület által elvégzett vizsgálatok eredményeiről szóló műszaki jelentést,
- a gép használati utasításának egy másolatát,
- ahol indokolt, a beépített, részben kész gép beépítési nyilatkozatát és az ehhez kapcsolódó összeszerelési utasításokat,
- ahol indokolt, a gép és az egyéb beépített termékek EK-megfelelőségi nyilatkozatának másolatát,
- az EK-megfelelőségi nyilatkozat egy másolata;

b) sorozatgyártásnál azon belső intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a gép ezen irányelv rendelkezéseinek folyamatosan megfeleljen.

A gyártónak a szükséges kutatást és vizsgálatokat el kell végeznie az alkatrészekre, a szerelvényekre és a kész gépre vonatkozóan, hogy meghatározza, biztonságosan összeszerelhető és üzembe helyezhető-e a tervezése és kivitelezése alapján. A vonatkozó jelentéseket és eredményeket a műszaki dokumentációban kell rögzíteni.

2. Az 1. pontban említett műszaki dokumentációt a tagállamok illetékes hatóságainak rendelkezésére kell bocsátani, a gép vagy sorozatgyártás esetén az utolsó darab gyártásának dátumát követő legalább 10 évig.

Ezt a műszaki dokumentációt nem kell a Közösség területén tartani, és nem kell állandóan rendelkezésre állnia fizikailag sem. Összeállítását és hozzáférhetőségét azonban az összetettségével arányos időn belül biztosítani kell az EK-megfelelőségi nyilatkozatban kijelölt személynek.

A műszaki dokumentációnak nem kell tartalmaznia részletes tervek vagy egyéb különleges információt a gép gyártásakor beépített részegységekről, kivéve ha ezek ismerete elengedhetetlen az alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelés ellenőrzéséhez.

3. Az illetékes nemzeti hatóságok kellően megindokolt kérésére a műszaki dokumentáció bemutatásának elmulasztása elegendő alapot adhat arra, hogy az adott gép ezen irányelv alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeinek való megfelelését kétségbe vonják.

B. A részben kész gép műszaki dokumentációja

Ez a rész a műszaki dokumentáció összeállításának folyamatát írja le. A műszaki dokumentáció igazolja, hogy az irányelv mely követelményeit alkalmazták és teljesítették. A dokumentációban a vonatkozó alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelésért értékeléséhez szükséges mértékben kell lefedni a részben kész gép tervezését, gyártását és működését. A dokumentációt a Közösség egy vagy több hivatalos nyelvén kell elkészíteni.

A dokumentáció a következőket kell hogy tartalmazza:

a) a gyártási dokumentációt, amely magában foglalja:

- a részben kész gép teljes rajza és a vezérlőkörök rajzait,
- a teljes részletezésű terveket, a kapcsolódó számításokkal, vizsgálati eredményekkel, tanúsítványokkal stb., amelyek szükségesek annak ellenőrzéséhez, hogy a részben kész gép megfelel-e a vonatkozó alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek,
- a kockázatelemzés dokumentációját, amely leírja az alkalmazott eljárást, beleértve:
 - i. ezen irányelv vonatkozó és teljesített alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeinek listáját;
 - ii. az azonosított veszélyek kiküszöbölésére vagy a kockázatok csökkentésére irányuló védőintézkedések leírását, és ahol indokolt, a részben kész géppel kapcsolatos fennmaradó veszélyek feltüntetését;
 - iii. az alkalmazott szabványokat és egyéb műszaki előírásokat, megjelölve az e szabványok által előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeket;
 - iv. minden, a gyártó, vagy a gyártó, illetve meghatalmazott képviselője részéről választott testület által elvégzett vizsgálatok eredményeiről szóló műszaki jelentést;
 - v. a részben kész gép összeállítási utasításainak egy másolatát;

b) sorozatgyártásnál azon belső intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a részben kész gép ezen irányelv rendelkezéseinek folyamatosan megfeleljen.

A gyártónak a szükséges kutatást és vizsgálatokat el kell végeznie az alkatrészekre, a szerelvényekre és a részben kész gépre vonatkozóan, hogy meghatározza, biztonságosan összeállítható és üzembe helyezhető-e a tervezése és kivitelezése alapján. A vonatkozó jelentéseket és eredményeket a műszaki dokumentációban kell rögzíteni.

A vonatkozó műszaki dokumentációt a tagállamok illetékes hatóságainak rendelkezésére kell bocsátani, a gép vagy sorozatgyártás esetén az utolsó darab gyártásának dátumát követő legalább 10 évig. A műszaki dokumentációt nem kell a Közösség területén tartani, és nem kell állandóan rendelkezésre állnia fizikailag sem. Összeállítását és hozzáférhetőségét azonban a beépítési nyilatkozatban kijelölt személynek biztosítani kell.

Az illetékes nemzeti hatóságok kellően megindokolt kérésére a műszaki dokumentáció bemutatásának elmulasztása elegendő alapot adhat arra, hogy az adott részben kész gép ezen irányelv alkalmazott és tanúsított alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeinek való megfelelését kétségbe vonják.

VIII. MELLÉKLET

A gép gyártása során végzett belső ellenőrzésen alapuló megfeleléstértékelés

1. Ez a melléklet azt az eljárást írja le, amellyel a 2. és 3. pontban meghatározott követelményeket végrehajtó gyártó vagy meghatalmazott képviselője biztosítja és nyilatkozik arról, hogy a szóban forgó gép megfelel ezen irányelv vonatkozó követelményeinek.
 2. A gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének a VII. melléklet A. részében említett műszaki dokumentációt a szóban forgó sorozat minden egyes jellemző típusára el kell készítenie.
 3. A gyártónak meg kell tennie minden szükséges intézkedést, hogy a gyártási folyamat biztosítsa a gyártott gép, a VII. melléklet A. részében említett műszaki dokumentációnak és ezen irányelv követelményeinek való megfelelést.
-

IX. MELLÉKLET

EK-típusvizsgálat

Az EK-típusvizsgálat az az eljárás, amelynek keretében egy bejelentett szervezet megállapítja és tanúsítja, hogy a gépnek a IV. mellékletben hivatkozott egy jellemző példánya (a továbbiakban „típus”), eleget tesz az ebben az irányelvben foglalt követelményeknek.

1. A gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének a VII. melléklet A. részében említett műszaki dokumentációt minden egyes típusra el kell készítenie.
2. A gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének az EK-típusvizsgálatra irányuló kérelmet minden egyes típusra be kell nyújtania az általa kiválasztott bejelentett szervezethez.

A kérelemnek tartalmaznia kell:

- a gyártó, és indokolt esetben a meghatalmazott képviselője nevét és címét,
- egy írásos nyilatkozatot arról, hogy a kérelmet más bejelentett szervezethez nem nyújtották be,
- a műszaki dokumentációt.

Továbbá, a kérelmezőnek a bejelentett szervezet rendelkezésére kell bocsátania egy mintát a típusból. A bejelentett szervezet kérhet további mintákat, ha azt a vizsgálati program megkívánja.

3. A bejelentett szervezet:
 - 3.1. megvizsgálja a műszaki dokumentációt, ellenőrzi, hogy a típust a műszaki dokumentációnak megfelelően gyártották-e, és megállapítja, mely elemeket terveztek a 7. cikk (2) bekezdésében hivatkozott szabványok vonatkozó előírásainak megfelelően, valamint meghatározza azokat az elemeket, amelyek tervezése nem azon szabványok vonatkozó rendelkezései alapján történt;
 - 3.2. elvégzi vagy elvégezteti a megfelelő ellenőrzéseket, méréseket és vizsgálatokat, annak megállapítására, hogy az alkalmazott megoldások eleget tesznek-e ezen irányelv alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeinek abban az esetben, ha a 7. cikk (2) bekezdésében említett szabványokat nem alkalmazták;
 - 3.3. ha a 7. cikk (2) bekezdésében említett harmonizált szabványokat alkalmazták, elvégzi vagy elvégezteti a szabványok tényleges alkalmazását igazoló ellenőrzéseket, méréseket és vizsgálatokat;
 - 3.4. megegyezik a kérelmezővel arról a helyről, ahol ellenőrzik, hogy a típus gyártása a megvizsgált műszaki dokumentáció szerint történt-e, és a szükséges ellenőrzéseket, méréseket és vizsgálatokat elvégzik.
4. Ha a típus megfelel ezen irányelv rendelkezéseinek, a szervezet kiállít egy EK-típusvizsgálati tanúsítványt a kérelmező számára. Ez a tanúsítvány tartalmazza a gyártó és meghatalmazott képviselője nevét és címét, az elfogadott típus azonosításához szükséges adatokat, a vizsgálatok eredményeit, és a tanúsítvány kiadásának esetleges feltételeit.

A gyártónak és a bejelentett szervezetnek a tanúsítvány másolatát, a műszaki dokumentációt és valamennyi vonatkozó dokumentumot a tanúsítvány kiadásának időpontjától számított 15 évig meg kell őriznie.

5. Ha a típus nem felel meg ezen irányelv rendelkezéseinek, a bejelentett szervezet elutasítja a kérelmező számára az EK-típusvizsgálati tanúsítvány kiadását, és részletesen megindokolja az elutasítást. Értesíti a kérelmezőt, a többi bejelentett szervezetet és azt a tagállamot, amelyik a szervezetet bejelentette. A fellebbezési eljárást lehetővé kell tenni.
6. A kérelmező értesíti az EK-típusvizsgálati tanúsítványra vonatkozó műszaki dokumentációt megőrző bejelentett szervezetet valamennyi, az elfogadott típuson végrehajtott módosításról. A bejelentett szervezet megvizsgálja ezeket a módosításokat, és vagy megerősíti a meglevő EK-típusvizsgálati tanúsítvány érvényességét, vagy újat ad ki, ha a módosítások veszélyeztethetik az alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelést vagy a típus rendeltetésszerű használatát.
7. A Bizottság, a tagállamok és más bejelentett szervezetek, kérésre beszerezhetik az EK-típusvizsgálati tanúsítvány egy másolatát. Indokolt kérésre, a Bizottság és a tagállamok beszerezhetik a műszaki dokumentációt és a bejelentett szervezet által elvégzett vizsgálatok eredményeinek egy másolatát.
8. Az EK-típusvizsgálat iratait és a kapcsolódó levelezést annak a tagállamnak a hivatalos közösségi nyelvén kell elkészíteni, ahol a bejelentett szervezet székhelye van, illetve a bejelentett szervezet által elfogadható bármely közösségi hivatalos nyelven.

9. Az EK-típusvizsgálati tanúsítvány érvényessége
 - 9.1. A bejelentett szervezet folyamatosan felelős azért, hogy az EK-típusvizsgálati tanúsítvány érvényes maradjon. Értesíti a gyártót minden olyan nagyobb változásról, amely a tanúsítvány érvényességére hatással lehet. A bejelentett szervezet a már nem érvényes tanúsítványokat visszavonja.
 - 9.2. Az adott gép gyártója folyamatosan felel azért, hogy a gép megfeleljen a műszaki ismeretek adott fejlettségi fokának.
 - 9.3. A gyártónak ötévente kérnie kell a bejelentett szervezettől az EK-típusvizsgálati tanúsítvány felülvizsgálatát.

Ha a bejelentett szervezet úgy találja, hogy a műszaki ismeretek adott fejlettségi fokát figyelembe véve a tanúsítvány továbbra is érvényes, a tanúsítványt további öt évre megújítja.

A gyártó és a bejelentett szervezet a tanúsítvány, a műszaki dokumentáció és valamennyi vonatkozó dokumentum másolatát a tanúsítvány kiadásának dátumától számított 15 évig megőrzi.
 - 9.4. Abban az esetben, ha az EK-típusvizsgálati tanúsítványt nem újítják meg, a gyártónak az érintett gép forgalmazását meg kell szüntetnie.
-

X. MELLÉKLET

Teljes minőségbiztosítás

Ez a melléklet a IV. mellékletben említett gépek megfelelőségi értékelési eljárását írja le az olyan gép esetében, amelyet teljes minőségbiztosítási rendszer alkalmazásával gyártottak. Leírja azt az eljárást, amellyel a bejelentett szervezet értékeli és jóváhagyja a minőségbiztosítási rendszert és felügyeli annak alkalmazását.

1. A gyártónak működtetnie kell egy jóváhagyott minőségbiztosítási rendszert a tervezésre, gyártásra, végső ellenőrzésre és vizsgálatra vonatkozóan, a 2. pont meghatározása szerint, és a 3. pontban említett felülvizsgálatra figyelemmel.
2. Minőségbiztosítási rendszer
- 2.1. A gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének minőségbiztosítási rendszere értékelése céljából az általa kiválasztott bejelentett szervezethez kérelmet kell benyújtania.

A kérelemnek tartalmaznia kell:

- a gyártó, és ahol indokolt, meghatalmazott képviselője nevét és címét,
- a gép tervezésének, gyártásának, ellenőrzésének, vizsgálatának és tárolásának helyét,
- a VII. melléklet A. részében leírt műszaki dokumentációt, minden, a IV. mellékletben említett, gyártani tervezett géptípus egy-egy modelljére vonatkozóan,
- a minőségbiztosítási rendszer dokumentációját,
- egy írásos nyilatkozatot arról, hogy a kérelmet nem nyújtották be másik bejelentett szervezethez.

- 2.2. A minőségbiztosítási rendszernek szavatolnia kell az ezen irányelv rendelkezéseinek való megfelelést. Minden, a gyártó által jóváhagyott elemet, követelményt és rendelkezést szisztematikusan és rendszerezve kell dokumentálni, mérések, eljárások és írásos utasítások formájában. A minőségbiztosítási dokumentáció lehetővé kell, hogy tegye az eljárási és minőségbiztosítási intézkedések, úgymint minőségbiztosítási programok, tervek, gépkönyvek és feljegyzések egységes értelmezését.

A minőségbiztosítási dokumentáció tartalmazza különösen az alábbiak megfelelő leírását:

- a minőségbiztosítási célokat, a szervezeti felépítést, a vezetés feladatait és jogkörét a gép tervezésére és minőségére vonatkozóan,
- a műszaki tervezési leírást, beleértve az alkalmazni kívánt szabványokat, és amennyiben a 7. cikk (2) bekezdésében említett szabványokat nem alkalmazzák teljes mértékben, azokat az intézkedéseket, amelyeket annak érdekében tesznek, hogy ezen irányelv alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeinek eleget tegyenek,
- a tervezés ellenőrzési és igazolási módszereit, eljárásait és a szisztematikus intézkedéseit, amelyeket az ezen irányelv alkalmazási körébe tartozó gép tervezésekor alkalmaznak,
- azokat a megfelelő gyártási, minőség-ellenőrzési és minőségbiztosítási módszereket, eljárásokat és szisztematikus intézkedéseket, amelyeket alkalmazni kívánnak,
- a gyártás előtt, közben és után elvégzendő ellenőrzéseket és vizsgálatokat, valamint ezek gyakoriságát,
- a minőségbiztosítási dokumentumokat, így például a felülvizsgálati jelentéseket, vizsgálati adatokat, kalibrációs adatokat, és az érintett személyzet képzettségére vonatkozó jelentéseket,
- a gép elvárt tervezésére és minőségére vonatkozó eredmények felügyeletének eszközeit, valamint a minőségbiztosítási rendszer eredményes működésének eszközeit.

- 2.3. A bejelentett szervezet értékeli a minőségbiztosítási rendszert annak meghatározása érdekében, hogy az megfelel-e a 2.2. pont követelményeinek.

A vonatkozó harmonizált szabványnak megfelelő minőségbiztosítási rendszer elemeiről vélelmezni kell, hogy megfelelnek a 2.2. pont szerinti vonatkozó követelményeknek.

Az ellenőrök között legalább egy olyan személynek kell lennie, aki szakértelemmel rendelkezik a gép technológiájának értékelésében. Az értékelési eljárás magában foglal egy olyan ellenőrzést, amelyet a gyártó telephelyén végeznek el. Az értékelés során az ellenőrök csoportja elvégzi a 2.1. pont második bekezdése harmadik francia bekezdésében hivatkozott műszaki dokumentáció felülvizsgálatát annak biztosítása érdekében, hogy a gépek megfeleljenek az alapvető egészségügyi és biztonsági követelményeknek.

A gyártót vagy meghatalmazott képviselőjét tájékoztatni kell a határozatról. A határozat tartalmazza a vizsgálat eredményeit és az indokolással ellátott értékelési határozatot. A fellebbezési eljárást lehetővé kell tenni.

- 2.4. A gyártó vállalja, hogy a jóváhagyott minőségbiztosítási rendszer által támasztott követelményeknek eleget tesz, és biztosítja, hogy az megfelelő és eredményes marad.
- A gyártó vagy meghatalmazott képviselője a minőségbiztosítási rendszert jóváhagyó bejelentett szervezetet értesíti minden, a rendszert érintő tervezett változtatásról.
- A bejelentett szervezet értékeli az előterjesztett változtatásokat és eldönti, hogy a módosított minőségbiztosítási rendszer a 2.2. pont szerinti követelményeknek továbbra is eleget tesz-e, vagy újraértékelésre van szükség.
- A bejelentett szervezet határozatáról értesíti a gyártót. Az értesítés tartalmazza a vizsgálat eredményeit és az indoklással ellátott értékelési határozatot.
3. A bejelentett szervezet felelősségébe tartozó felügyelet
- 3.1. A felügyelet célja meggyőződni arról, hogy a gyártó kellőképpen eleget tesz-e a jóváhagyott minőségbiztosítási rendszer által támasztott kötelezettségeknek.
- 3.2. A gyártónak a felügyelet céljából lehetővé kell tennie a bejelentett szervezet számára a tervezés, gyártás, ellenőrzés, vizsgálat és raktározás helyéhez való hozzáférést, és rendelkezésére kell bocsátania valamennyi szükséges információt, úgymint:
- a minőségbiztosítási rendszerre vonatkozó dokumentációt,
 - a minőségbiztosítási rendszernek a tervezésre vonatkozó részében megadott minőségügyi adatokat, úgymint az elemzések, számítások, vizsgálatok stb. eredményeit,
 - a minőségbiztosítási rendszernek a gyártásra vonatkozó részében megadott minőségügyi adatokat, úgymint ellenőrzési jelentések és vizsgálati adatok, kalibrációs adatok, az érintett személyzet képzettségére vonatkozó jelentések stb.
- 3.3. A bejelentett szervezet időszakos ellenőrzéseket végez, hogy megbizonyosodjon arról, hogy a gyártó fenntartja és alkalmazza a minőségbiztosítási rendszert; a gyártónak erről ellenőrzési jelentést ad. Az időszakos ellenőrzéseket háromévenként kell teljes mértékben újra elvégezni.
- 3.4. Ezen túlmenően a bejelentett szervezet a gyártónál előre be nem jelentett látogatást tehet. Ezeknek a kiegészítő látogatásoknak a szükségességét és gyakoriságát a bejelentett szervezet által vezetett felügyeleti-látogatási rendszer alapján kell meghatározni. Különösen az alábbi tényezőket kell figyelembe venni a felügyeleti-látogatási rendszerben:
- az előző felügyeleti látogatások eredményeit,
 - a javító intézkedések felügyeletének szükségességét,
 - ahol indokolt, a rendszer jóváhagyásához kapcsolódó különleges feltételeket,
 - a gyártási folyamat, az intézkedések vagy módszerek felépítésének jelentős változtatásait.
- Az ilyen látogatások alkalmával a bejelentett szervezet, amennyiben szükséges, végezhet, vagy végeztethet vizsgálatokat a minőségbiztosítási rendszer megfelelő működésének ellenőrzésére. A gyártónak átad egy látogatási jegyzőkönyvet, és ha vizsgálatot végeztek, a vizsgálati jegyzőkönyvet.
4. A gyártó vagy meghatalmazott képviselője a nemzeti hatóságok számára az alábbiakat teszi hozzáférhetővé az utolsó gyártástól számított tíz évig:
- a 2.1. pontban említett dokumentációt,
 - a 2.4. pont harmadik és negyedik albekezdésében és a 3.3., valamint a 3.4. pontban említett bejelentett szervezet által hozott határozatokat és elkészített jelentéseket.
-

XI. MELLÉKLET

A tagállamok által a bejelentett szervezetek kijelölése során figyelembe veendő minimumkövetelmények

1. A vizsgálat, ellenőrzés és tanúsítás végzéséért felelős szervezet, ennek vezetője és alkalmazottja nem lehet annak a gépnek a tervezője, gyártója, szállítója vagy üzembeállítója, amelyet ellenőriznek, valamint nem lehet az érintett felek meghatalmazott képviselője sem. Nem vehetnek részt sem közvetlenül, sem meghatalmazott képviselőként, a gép tervezésében, gyártásában, forgalmazásában vagy karbantartásában. Ez nem zárja ki műszaki információk cseréjének a lehetőségét a gyártó és a szervezet között.
2. A szervezet és alkalmazottai az ellenőrző vizsgálatokat a szakmai integritás és a műszaki ismeretek legmagasabb szintjén végzik el, mentesen minden olyan külső ráhatás vagy befolyásolás, különösen pénzügyi befolyásolás alól, ami hatással lehet állásfoglalásukra, vagy az ellenőrzés eredményeire, különösképpen olyan személyek vagy személyek csoportjai részéről, akik érdekeltek az ellenőrzések eredményében.
3. A szervezetnek rendelkeznie kell minden olyan géptípushoz, amelyre kijelölték, a szükséges alkalmazottakkal, akik műszaki ismeretekkel, valamint elegendő és megfelelő tapasztalattal a megfelelőségértékelés végrehajtásához. Rendelkeznie kell a vizsgálatok végrehajtásával kapcsolatos műszaki és adminisztrációs feladatok megfelelő ellátásához szükséges eszközökkel; rendelkezésére kell állnia a rendkívüli vizsgálatokhoz szükséges berendezéseknek is.
4. Az ellenőrzésért felelős alkalmazottak:
 - alapos műszaki és szakmai képzettséggel kell, hogy rendelkezzenek,
 - kielégítő ismeretekkel kell, hogy rendelkezzenek az általuk végzett vizsgálatok követelményeiről, és megfelelő tapasztalatokkal kell, hogy bírjanak az ilyen vizsgálatok terén,
 - képesnek kell lenniük olyan tanúsítványok, jegyzőkönyvek és a jelentések kiállítására, amelyek elvárhatók a vizsgálatok elvégzésének a hitelességéhez.
5. Biztosítani kell a vizsgálatot végző alkalmazottak pártatlanságát. Díjazásuk nem függhet az általuk elvégzett vizsgálatok számától, illetve az ilyen vizsgálatok eredményétől.
6. A szervezet felelősségbiztosítást köt, kivéve ha az állam, a nemzeti jogi előírásokkal összhangban átvállalja a felelősséget, vagy ha maga a tagállam közvetlenül felelős a vizsgálatokért.
7. A szervezet alkalmazottainak be kell tartaniuk a szakmai titoktartás követelményeit minden, ezen irányelv vagy ezt az irányelvet átültető nemzeti jogszabály rendelkezései alapján ellátott feladataik végzése során birtokukba jutott információ tekintetében (annak az államnak az illetékes közigazgatási hatóságait kivéve, ahol a szervezet tevékenységét kifejti).
8. A bejelentett szervezetek részt vesznek a koordinációs tevékenységben. Az európai szabványügyi tevékenységben közvetlenül, vagy képviselő útján vesznek részt, hogy ismerjék a vonatkozó szabványok helyzetét.
9. A tagállamok megtehetnek minden olyan intézkedést, amit szükségesnek tartanak azért, hogy egy bejelentett szervezet tevékenységének megszűnése esetén gondoskodhassanak arról, hogy az ügyfelek adatait egy másik szervezethez továbbítsák, vagy azok annak a tagállamnak a rendelkezésére álljanak, amelyik a szervezetet bejelentette.

XII. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat ⁽¹⁾

A 98/37/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdés	1. cikk (1) bekezdés
1. cikk (2) bekezdés a) pont	2. cikk a) és b) pont
1. cikk (2) bekezdés b) pont	2. cikk c) pont
1. cikk (3) bekezdés	1. cikk (2) bekezdés
1. cikk (4) bekezdés	3. cikk
1. cikk (5) bekezdés	–
2. cikk (1) bekezdés	4. cikk (1) bekezdés
2. cikk (2) bekezdés	15. cikk
2. cikk (3) bekezdés	6. cikk (3) bekezdés
3. cikk	5. cikk (1) bekezdés a) pont
4. cikk (1) bekezdés	6. cikk (1) bekezdés
4. cikk (2) bekezdés, első albekezdés	6. cikk (2) bekezdés
4. cikk (2) bekezdés, második albekezdés	–
4. cikk (3) bekezdés	–
5. cikk (1) bekezdés, első albekezdés	7. cikk (1) bekezdés
5. cikk (1) bekezdés, második albekezdés	–
5. cikk (2) bekezdés, első albekezdés	7. cikk (2) és (3) bekezdés
5. cikk (2) bekezdés, utolsó albekezdés	–
5. cikk (3) bekezdés	7. cikk (4) bekezdés
6. cikk (1) bekezdés	10. cikk
6. cikk (2) bekezdés	22. cikk
7. cikk (1) bekezdés	11. cikk (1) és (2) bekezdés
7. cikk (2) bekezdés	11. cikk (3) és (4) bekezdés
7. cikk (3) bekezdés	11. cikk (4) bekezdés
7. cikk (4) bekezdés	11. cikk (5) bekezdés
8. cikk (1) bekezdés, első albekezdés	5. cikk (1) bekezdés e) pont és 12. cikk (1) bekezdés
8. cikk (1) bekezdés, második albekezdés	5. cikk (1) bekezdés f) pont
8. cikk (2) bekezdés a) pont	12. cikk (2) bekezdés
8. cikk (2) bekezdés b) pont	12. cikk (4) bekezdés
8. cikk (2) bekezdés c) pont	12. cikk (3) bekezdés
8. cikk (3) bekezdés	–
8. cikk (4) bekezdés	–
8. cikk (5) bekezdés	–

⁽¹⁾ Ez a táblázat jelzi a 98/37/EK irányelv egyes részei és ezen irányelv ugyanazzal a témával foglalkozó részei közötti kapcsolatot. A megfeleltetett részek tartalma ugyanakkor nem szükségszerűen azonos.

A 98/37/EK irányelv	Ezen irányelv
8. cikk (6) bekezdés	5. cikk (4) bekezdés
8. cikk (7) bekezdés	–
8. cikk (8) bekezdés	–
9. cikk (1) bekezdés, első albekezdés	14. cikk (1) bekezdés
9. cikk (1) bekezdés, második albekezdés	14. cikk (4) bekezdés
9. cikk (2) bekezdés	14. cikk (3) és (5) bekezdés
9. cikk (3) bekezdés	14. cikk (8) bekezdés
10. cikk (1)–(3) bekezdés	16. cikk (1)–(3) bekezdés
10. cikk (4) bekezdés	17. cikk
11. cikk	20. cikk
12. cikk	21. cikk
13. cikk (1) bekezdés	26. cikk (2) bekezdés
13. cikk (2) bekezdés	–
14. cikk	–
15. cikk	28. cikk
16. cikk	29. cikk
I. melléklet — Bevezető megjegyzések 1	I. melléklet — Általános alapelvek 2. pont
I. melléklet — Bevezető megjegyzések 2	I. melléklet — Általános alapelvek 3. pont
I. melléklet — Bevezető megjegyzések 3	I. melléklet — Általános alapelvek 4. pont
I. melléklet, 1. szakasz	I. melléklet, 1. szakasz
I. melléklet, 1.1. szakasz	I. melléklet, 1.1. szakasz
I. melléklet, 1.1.1. szakasz	I. melléklet, 1.1.1. szakasz
I. melléklet, 1.1.2. szakasz	I. melléklet, 1.1.2. szakasz
I. melléklet, 1.1.2. szakasz d) pont	I. melléklet, 1.1.6. szakasz
I. melléklet, 1.1.3. szakasz	I. melléklet, 1.1.3. szakasz
I. melléklet, 1.1.4. szakasz	I. melléklet, 1.1.4. szakasz
I. melléklet, 1.1.5. szakasz	I. melléklet, 1.1.5. szakasz
I. melléklet, 1.2. szakasz	I. melléklet, 1.2. szakasz
I. melléklet, 1.2.1. szakasz	I. melléklet, 1.2.1. szakasz
I. melléklet, 1.2.2. szakasz	I. melléklet, 1.2.2. szakasz
I. melléklet, 1.2.3. szakasz	I. melléklet, 1.2.3. szakasz
I. melléklet, 1.2.4. szakasz	I. melléklet, 1.2.4. szakasz
I. melléklet, 1.2.4. szakasz, 1–3. bekezdés	I. melléklet, 1.2.4.1. szakasz
I. melléklet, 1.2.4. szakasz, 4–6. bekezdés	I. melléklet, 1.2.4.3. szakasz
I. melléklet, 1.2.4. szakasz, 7. bekezdés	I. melléklet, 1.2.4.4. szakasz
I. melléklet, 1.2.5. szakasz	I. melléklet, 1.2.5. szakasz

A 98/37/EK irányelv	Ezen irányelv
I. melléklet, 1.2.6. szakasz	I. melléklet, 1.2.6. szakasz
I. melléklet, 1.2.7. szakasz	I. melléklet, 1.2.1. szakasz
I. melléklet, 1.2.8. szakasz	I. melléklet, 1.1.6. szakasz
I. melléklet, 1.3. szakasz	I. melléklet, 1.3. szakasz
I. melléklet, 1.3.1. szakasz	I. melléklet, 1.3.1. szakasz
I. melléklet, 1.3.2. szakasz	I. melléklet, 1.3.2. szakasz
I. melléklet, 1.3.3. szakasz	I. melléklet, 1.3.3. szakasz
I. melléklet, 1.3.4. szakasz	I. melléklet, 1.3.4. szakasz
I. melléklet, 1.3.5. szakasz	I. melléklet, 1.3.5. szakasz
I. melléklet, 1.3.6. szakasz	I. melléklet, 1.3.6. szakasz
I. melléklet, 1.3.7. szakasz	I. melléklet, 1.3.7. szakasz
I. melléklet, 1.3.8. szakasz	I. melléklet, 1.3.8. szakasz
I. melléklet, 1.3.8. szakasz, A. rész	I. melléklet, 1.3.8.1. szakasz
I. melléklet, 1.3.8. szakasz, B. rész	I. melléklet, 1.3.8.2. szakasz
I. melléklet, 1.4. szakasz	I. melléklet, 1.4. szakasz
I. melléklet, 1.4.1. szakasz	I. melléklet, 1.4.1. szakasz
I. melléklet, 1.4.2. szakasz	I. melléklet, 1.4.2. szakasz
I. melléklet, 1.4.2.1. szakasz	I. melléklet, 1.4.2.1. szakasz
I. melléklet, 1.4.2.2. szakasz	I. melléklet, 1.4.2.2. szakasz
I. melléklet, 1.4.2.3. szakasz	I. melléklet, 1.4.2.3. szakasz
I. melléklet, 1.4.3. szakasz	I. melléklet, 1.4.3. szakasz
I. melléklet, 1.5. szakasz	I. melléklet, 1.5. szakasz
I. melléklet, 1.5.1. szakasz	I. melléklet, 1.5.1. szakasz
I. melléklet, 1.5.2. szakasz	I. melléklet, 1.5.2. szakasz
I. melléklet, 1.5.3. szakasz	I. melléklet, 1.5.3. szakasz
I. melléklet, 1.5.4. szakasz	I. melléklet, 1.5.4. szakasz
I. melléklet, 1.5.5. szakasz	I. melléklet, 1.5.5. szakasz
I. melléklet, 1.5.6. szakasz	I. melléklet, 1.5.6. szakasz
I. melléklet, 1.5.7. szakasz	I. melléklet, 1.5.7. szakasz
I. melléklet, 1.5.8. szakasz	I. melléklet, 1.5.8. szakasz
I. melléklet, 1.5.9. szakasz	I. melléklet, 1.5.9. szakasz
I. melléklet, 1.5.10. szakasz	I. melléklet, 1.5.10. szakasz
I. melléklet, 1.5.11. szakasz	I. melléklet, 1.5.11. szakasz
I. melléklet, 1.5.12. szakasz	I. melléklet, 1.5.12. szakasz
I. melléklet, 1.5.13. szakasz	I. melléklet, 1.5.13. szakasz
I. melléklet, 1.5.14. szakasz	I. melléklet, 1.5.14. szakasz

A 98/37/EK irányelv	Ezen irányelv
I. melléklet, 1.5.15. szakasz	I. melléklet, 1.5.15. szakasz
I. melléklet, 1.6. szakasz	I. melléklet, 1.6. szakasz
I. melléklet, 1.6.1. szakasz	I. melléklet, 1.6.1. szakasz
I. melléklet, 1.6.2. szakasz	I. melléklet, 1.6.2. szakasz
I. melléklet, 1.6.3. szakasz	I. melléklet, 1.6.3. szakasz
I. melléklet, 1.6.4. szakasz	I. melléklet, 1.6.4. szakasz
I. melléklet, 1.6.5. szakasz	I. melléklet, 1.6.5. szakasz
I. melléklet, 1.7. szakasz	I. melléklet, 1.7. szakasz
I. melléklet, 1.7.0. szakasz	I. melléklet, 1.7.1.1. szakasz
I. melléklet, 1.7.1. szakasz	I. melléklet, 1.7.1.2. szakasz
I. melléklet, 1.7.2. szakasz	I. melléklet, 1.7.2. szakasz
I. melléklet, 1.7.3. szakasz	I. melléklet, 1.7.3. szakasz
I. melléklet, 1.7.4. szakasz	I. melléklet, 1.7.4. szakasz
I. melléklet, 1.7.4. szakasz, b) és h) pont	I. melléklet, 1.7.4.1. szakasz
I. melléklet, 1.7.4. szakasz, a), c) és e)–g) pont	I. melléklet, 1.7.4.2. szakasz
I. melléklet, 1.7.4. szakasz, d) pont	I. melléklet, 1.7.4.3. szakasz
I. melléklet, 2. rész	I. melléklet, 2. rész
I. melléklet, 2.1. szakasz	I. melléklet, 2.1. szakasz
I. melléklet, 2.1. szakasz, 1. bekezdés	I. melléklet, 2.1.1. szakasz
I. melléklet, 2.1. szakasz, 2. bekezdés	I. melléklet, 2.1.2. szakasz
I. melléklet, 2.2. szakasz	I. melléklet, 2.2. szakasz
I. melléklet, 2.2. szakasz, 1. bekezdés	I. melléklet, 2.2.1. szakasz
I. melléklet, 2.2. szakasz, 2. bekezdés	I. melléklet, 2.2.1.1. szakasz
I. melléklet, 2.3. szakasz	I. melléklet, 2.3. szakasz
I. melléklet, 3. rész	I. melléklet, 3. rész
I. melléklet, 3.1. szakasz	I. melléklet, 3.1. szakasz
I. melléklet, 3.1.1. szakasz	I. melléklet, 3.1.1. szakasz
I. melléklet, 3.1.2. szakasz	I. melléklet, 1.1.4. szakasz
I. melléklet, 3.1.3. szakasz	I. melléklet, 1.1.5. szakasz
I. melléklet, 3.2. szakasz	I. melléklet, 3.2. szakasz
I. melléklet, 3.2.1. szakasz	I. melléklet, 1.1.7. és 3.2.1. szakasz
I. melléklet, 3.2.2. szakasz	I. melléklet, 1.1.8. és 3.2.2. szakasz
I. melléklet, 3.2.3. szakasz	I. melléklet, 3.2.3. szakasz
I. melléklet, 3.3. szakasz	I. melléklet, 3.3. szakasz
I. melléklet, 3.3.1. szakasz	I. melléklet, 3.3.1. szakasz
I. melléklet, 3.3.2. szakasz	I. melléklet, 3.3.2. szakasz

A 98/37/EK irányelv	Ezen irányelv
I. melléklet, 3.3.3. szakasz	I. melléklet, 3.3.3. szakasz
I. melléklet, 3.3.4. szakasz	I. melléklet, 3.3.4. szakasz
I. melléklet, 3.3.5. szakasz	I. melléklet, 3.3.5. szakasz
I. melléklet, 3.4. szakasz	I. melléklet, 3.4. szakasz
I. melléklet, 3.4.1. szakasz, 1. bekezdés	I. melléklet, 1.3.9. szakasz
I. melléklet, 3.4.1. szakasz, 2. bekezdés	I. melléklet, 3.4.1. szakasz
I. melléklet, 3.4.2. szakasz	I. melléklet, 1.3.2. szakasz
I. melléklet, 3.4.3. szakasz	I. melléklet, 3.4.3. szakasz
I. melléklet, 3.4.4. szakasz	I. melléklet, 3.4.4. szakasz
I. melléklet, 3.4.5. szakasz	I. melléklet, 3.4.5. szakasz
I. melléklet, 3.4.6. szakasz	I. melléklet, 3.4.6. szakasz
I. melléklet, 3.4.7. szakasz	I. melléklet, 3.4.7. szakasz
I. melléklet, 3.4.8. szakasz	I. melléklet, 3.4.2. szakasz
I. melléklet, 3.5. szakasz	I. melléklet, 3.5. szakasz
I. melléklet, 3.5.1. szakasz	I. melléklet, 3.5.1. szakasz
I. melléklet, 3.5.2. szakasz	I. melléklet, 3.5.2. szakasz
I. melléklet, 3.5.3. szakasz	I. melléklet, 3.5.3. szakasz
I. melléklet, 3.6. szakasz	I. melléklet, 3.6. szakasz
I. melléklet, 3.6.1. szakasz	I. melléklet, 3.6.1. szakasz
I. melléklet, 3.6.2. szakasz	I. melléklet, 3.6.2. szakasz
I. melléklet, 3.6.3. szakasz	I. melléklet, 3.6.3. szakasz
I. melléklet, 3.6.3. szakasz a) pont	I. melléklet, 3.6.3.1. szakasz
I. melléklet, 3.6.3. szakasz b) pont	I. melléklet, 3.6.3.2. szakasz
I. melléklet, 4. rész	I. melléklet, 4. rész
I. melléklet, 4.1. szakasz	I. melléklet, 4.1. szakasz
I. melléklet, 4.1.1. szakasz	I. melléklet, 4.1.1. szakasz
I. melléklet, 4.1.2. szakasz	I. melléklet, 4.1.2. szakasz
I. melléklet, 4.1.2.1. szakasz	I. melléklet, 4.1.2.1. szakasz
I. melléklet, 4.1.2.2. szakasz	I. melléklet, 4.1.2.2. szakasz
I. melléklet, 4.1.2.3. szakasz	I. melléklet, 4.1.2.3. szakasz
I. melléklet, 4.1.2.4. szakasz	I. melléklet, 4.1.2.4. szakasz
I. melléklet, 4.1.2.5. szakasz	I. melléklet, 4.1.2.5. szakasz
I. melléklet, 4.1.2.6. szakasz	I. melléklet, 4.1.2.6. szakasz
I. melléklet, 4.1.2.7. szakasz	I. melléklet, 4.1.2.7. szakasz
I. melléklet, 4.1.2.8. szakasz	I. melléklet, 1.5.16. szakasz
I. melléklet, 4.2. szakasz	I. melléklet, 4.2. szakasz

A 98/37/EK irányelv	Ezen irányelv
I. melléklet, 4.2.1. szakasz	–
I. melléklet, 4.2.1.1. szakasz	I. melléklet, 1.1.7. szakasz
I. melléklet, 4.2.1.2. szakasz	I. melléklet, 1.1.8. szakasz
I. melléklet, 4.2.1.3. szakasz	I. melléklet, 4.2.1. szakasz
I. melléklet, 4.2.1.4. szakasz	I. melléklet, 4.2.2. szakasz
I. melléklet, 4.2.2. szakasz	I. melléklet, 4.2.3. szakasz
I. melléklet, 4.2.3. szakasz	I. melléklet, 4.1.2.7. és 4.1.2.8.2. szakasz
I. melléklet, 4.2.4. szakasz	I. melléklet, 4.1.3. szakasz
I. melléklet, 4.3. szakasz	I. melléklet, 4.3. szakasz
I. melléklet, 4.3.1. szakasz	I. melléklet, 4.3.1. szakasz
I. melléklet, 4.3.2. szakasz	I. melléklet, 4.3.2. szakasz
I. melléklet, 4.3.3. szakasz	I. melléklet, 4.3.3. szakasz
I. melléklet, 4.4. szakasz	I. melléklet, 4.4. szakasz
I. melléklet, 4.4.1. szakasz	I. melléklet, 4.4.1. szakasz
I. melléklet, 4.4.2. szakasz	I. melléklet, 4.4.2. szakasz
I. melléklet, 5. rész	I. melléklet, 5. rész
I. melléklet, 5.1. szakasz	I. melléklet, 5.1. szakasz
I. melléklet, 5.2. szakasz	I. melléklet, 5.2. szakasz
I. melléklet, 5.3. szakasz	–
I. melléklet, 5.4. szakasz	I. melléklet, 5.3. szakasz
I. melléklet, 5.5. szakasz	I. melléklet, 5.4. szakasz
I. melléklet, 5.6. szakasz	I. melléklet, 5.5. szakasz
I. melléklet, 5.7. szakasz	I. melléklet, 5.6. szakasz
I. melléklet, 6. rész	I. melléklet, 6. rész
I. melléklet, 6.1. szakasz	I. melléklet, 6.1. szakasz
I. melléklet, 6.1.1. szakasz	I. melléklet, 4.1.1. szakasz g) pont
I. melléklet, 6.1.2. szakasz	I. melléklet, 6.1.1. szakasz
I. melléklet, 6.1.3. szakasz	I. melléklet, 6.1.2. szakasz
I. melléklet, 6.2. szakasz	I. melléklet, 6.2. szakasz
I. melléklet, 6.2.1. szakasz	I. melléklet, 6.2. szakasz
I. melléklet, 6.2.2. szakasz	I. melléklet, 6.2. szakasz
I. melléklet, 6.2.3. szakasz	I. melléklet, 6.3.1. szakasz
I. melléklet, 6.3. szakasz	I. melléklet, 6.3.2. szakasz
I. melléklet, 6.3.1. szakasz	I. melléklet, 6.3.2. szakasz, 3. bekezdés
I. melléklet, 6.3.2. szakasz	I. melléklet, 6.3.2. szakasz, 4. bekezdés
I. melléklet, 6.3.3. szakasz	I. melléklet, 6.3.2. szakasz, 1. bekezdés

A 98/37/EK irányelv	Ezen irányelv
I. melléklet, 6.4.1. szakasz	I. melléklet, 4.1.2.1., 4.1.2.3. és 6.1.1. szakasz
I. melléklet, 6.4.2. szakasz	I. melléklet, 6.3.1. szakasz
I. melléklet, 6.5. szakasz	I. melléklet, 6.5. szakasz
II. melléklet, A. és B. rész	II. melléklet, 1. rész, A. szakasz
II. melléklet, C. rész	–
III. melléklet	III. melléklet
IV. melléklet A. rész 1. pont (1.1–1.4.)	IV. melléklet 1. pont (1.1–1.4.)
IV. melléklet A. rész 2. pont	IV. melléklet 2. pont
IV. melléklet A. rész 3. pont	IV. melléklet 3. pont
IV. melléklet A. rész 4. pont	IV. melléklet 4. pont (4.1–4.2.)
IV. melléklet A. rész 5. pont	IV. melléklet 5. pont
IV. melléklet A. rész 6. pont	IV. melléklet 6. pont
IV. melléklet A. rész 7. pont	IV. melléklet 7. pont
IV. melléklet A. rész 8. pont	IV. melléklet 8. pont
IV. melléklet A. rész 9. pont	IV. melléklet 9. pont
IV. melléklet A. rész 10. pont	IV. melléklet 10. pont
IV. melléklet A. rész 11. pont	IV. melléklet 11. pont
IV. melléklet A. rész 12. pont (első és második francia bekezdés)	IV. melléklet 12. pont (12.1. és 12.2.)
IV. melléklet A. rész 12. pont (harmadik francia bekezdés)	–
IV. melléklet A. rész 13. pont	IV. melléklet 13. pont
IV. melléklet A. rész 14. pont, első rész	IV. melléklet 15. pont
IV. melléklet A. rész 14. pont, második rész	IV. melléklet 14. pont
IV. melléklet A. rész 15. pont	IV. melléklet 16. pont
IV. melléklet A. rész 16. pont	IV. melléklet 17. pont
IV. melléklet A. rész 17. pont	–
IV. melléklet B. rész 1. pont	IV. melléklet 19. pont
IV. melléklet B. rész 2. pont	IV. melléklet 21. pont
IV. melléklet B. rész 3. pont	IV. melléklet 20. pont
IV. melléklet B. rész 4. pont	IV. melléklet 22. pont
IV. melléklet B. rész 5. pont	IV. melléklet 23. pont
V. melléklet, 1. szakasz	–
V. melléklet, 2. szakasz	–
V. melléklet, 3. szakasz, első albekezdés a) pont	VII. melléklet, A. rész, 1. szakasz, első albekezdés a) pont
V. melléklet, 3. szakasz, első albekezdés, b) pont	VII. melléklet, A. rész, 1. szakasz, első albekezdés, b) pont
V. melléklet, 3. szakasz, második albekezdés	VII. melléklet, A. rész, 1. szakasz, második albekezdés
V. melléklet, 3. szakasz, harmadik albekezdés	VII. melléklet, A. rész, 3. szakasz

A 98/37/EK irányelv	Ezen irányelv
V. melléklet, 4. szakasz, a) pont	VII. melléklet, A rész, 2. szakasz, második és harmadik albekezdés
V. melléklet, 4. szakasz, b) pont	VII. melléklet, A rész, 2. szakasz, első albekezdés
V. melléklet, 4. szakasz, c) pont	VII. melléklet, A rész, Bevezetés
VI. melléklet, 1. szakasz	IX. melléklet, Bevezetés
VI. melléklet, 2. szakasz	IX. melléklet, 1. és 2. szakasz
VI. melléklet, 3. szakasz	IX. melléklet, 3. szakasz
V. melléklet, 4. szakasz, első albekezdés	IX. melléklet, 4. szakasz, első albekezdés
VI. melléklet, 4. szakasz, második albekezdés	IX. melléklet, 7. szakasz
VI. melléklet, 5. szakasz	IX. melléklet, 6. szakasz
VI. melléklet, 6. szakasz, első mondat	IX. melléklet, 5. szakasz
VI. melléklet, 6. szakasz, második és harmadik mondat	14. cikk (6) bekezdés
VI. melléklet, 7. szakasz	IX. melléklet, 8. szakasz
VII. melléklet, 1. szakasz	XI. melléklet, 1. szakasz
VII. melléklet, 2. szakasz	XI. melléklet, 2. szakasz
VII. melléklet, 3. szakasz	XI. melléklet, 3. szakasz
VII. melléklet, 4. szakasz	XI. melléklet, 4. szakasz
VII. melléklet, 5. szakasz	XI. melléklet, 5. szakasz
VII. melléklet, 6. szakasz	XI. melléklet, 6. szakasz
VII. melléklet, 7. szakasz	XI. melléklet, 7. szakasz
VIII. melléklet	–
IX. melléklet	–

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2006/43/EK IRÁNYELVE

(2006. május 17.)

az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 44. cikke (2) bekezdésének g) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) Jelenleg a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelv ⁽³⁾, az összevont (konszolidált) éves beszámolóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és összevont (konszolidált) éves beszámolójáról szóló, 1986. december 8-i 86/635/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ és a biztosítóintézetek éves és összevont (konszolidált) éves beszámolóiról szóló, 1991. december 19-i 91/674/EGK tanács irányelv ⁽⁶⁾ megköveteli az éves beszámolókat, illetve az összevont (konszolidált) éves beszámolókat olyan személy vagy személyek általi könyvvizsgálatát, akik/amelyek ilyen könyvvizsgálat elvégzésére jogosult(ak).

(2) A számviteli dokumentumok kötelező könyvvizsgálatának elvégzéséért felelős személyek működésének engedélyezéséről szóló, 1984. április 10-i 84/253/EGK nyolcadik tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ meghatározta a jog szerinti könyvvizsgálat elvégzéséért felelős személyek jóváhagyására vonatkozó feltételeket.

(3) A Közösségben nincs összehangolt megközelítés a jog szerinti könyvvizsgálat terén, ezért a Bizottság 1998-as, „A jog szerinti könyvvizsgálat az Európai Unióban: a további lépések” című közleményében ⁽⁸⁾ javasolta egy könyvvizsgálatért felelős bizottság létrehozását, amely további intézkedéseket dolgozhat ki a számviteli szakma és a tagállamok közötti szoros együttműködés alapján.

(4) E bizottság munkája alapján a Bizottság 2000. november 15-én „A jog szerinti könyvvizsgálat minőségbiztosítása az Európai Unióban: minimális követelmények” ⁽⁹⁾ címmel, illetve 2002. május 16-án „A jog szerinti könyvvizsgálók függetlensége az EU-ban: alapelvek” ⁽¹⁰⁾ címmel ajánlásokat adott ki.

(5) Ezen irányelv célja a jog szerinti könyvvizsgálatra vonatkozó követelmények magas szintű – jöllehet nem teljes – harmonizációja. Amennyiben ezen irányelv eltérően nem rendelkezik, a jog szerinti könyvvizsgálatot előíró tagállam szigorúbb követelményeket is megállapíthat.

(6) A jog szerinti könyvvizsgálók által ezen irányelv alapján megszerzett könyvvizsgálói képesítéseket egyenértékűnek kell tekinteni. Ezért a tagállamok számára a továbbiakban nem megengedhető annak megkövetelése, hogy a könyvvizsgáló cégnél a szavazati jogok többségét helyileg jóváhagyott könyvvizsgáló gyakorolja, vagy hogy a könyvvizsgáló cég ügyviteli vagy igazgatási szerve tagjainak többségét helyileg hagyják jóvá.

(7) A jog szerinti könyvvizsgálat olyan tárgykörök megfelelő ismeretét teszi szükségessé, mint a vállalati jog, a pénzügyi jog és a szociális jog. Ezen ismereteket ezért vizsga révén ellenőrizni kell, mielőtt egy másik tagállamból származó jog szerinti könyvvizsgálót jóváhagynak.

⁽¹⁾ HL C 157., 2005.6.28., 115. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2005. szeptember 28-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2006. április 25-i határozata.

⁽³⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o. A legutóbb a 2003/51/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 178., 2003.7.17., 16. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 193., 1983.7.18., 1. o. A legutóbb a 2003/51/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 372., 1986.12.31., 1. o. A legutóbb a 2003/51/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 374., 1991.12.31., 7. o. A 2003/51/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁷⁾ HL L 126., 1984.5.12., 20. o.

(8) A harmadik személyek védelme érdekében valamennyi jóváhagyott könyvvizsgálót és könyvvizsgáló céget a nyilvánosság számára hozzáférhető nyilvántartásba kell venni, amely alapvető információkat tartalmaz a jog szerinti könyvvizsgálókról, illetve a könyvvizsgáló cégekről.

⁽⁸⁾ HL C 143., 1998.5.8., 12. o.

⁽⁹⁾ HL L 91., 2001.3.31., 91. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 191., 2002.7.19., 22. o.

- (9) A jog szerinti könyvvizsgálók meg kell, hogy feleljenek a legszigorúbb etikai követelményeknek. Ezért rájuk szakmai etikai szabályok kell, hogy vonatkozzanak, amelyek kiterjednek legalább közérdekű hivatásukra, feddhetetlenségükre, pártatlanságukra, valamint szakmai kompetenciájukra és kellő gondosságukra. A jog szerinti könyvvizsgálók közérdekű hivatása azt jelzi, hogy emberek és intézmények széles köre bízik meg a jog szerinti könyvvizsgálók munkájának minőségében. A jó minőségű könyvvizsgálat javítja a pénzügyi beszámolók feddhetetlenségét és hatékonyságát, és ezzel hozzájárul a piacok rendezett működéséhez. A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el a szakmai etikáról, amelyek minimumszabályként érvényesülnek. Ennek során figyelembe veheti a Könyvvizsgálók Nemzetközi Szövetségének (IFAC) etikai kódexében szereplő elveket.
- (10) Fontos, hogy a jog szerinti könyvvizsgálók és a könyvvizsgáló cégek tiszteletben tartsák ügyfeleik magánéletét, ezért rájuk szigorú titoktartási és szakmai titoktartási szabályok kell, hogy vonatkozzanak, amelyek azonban nem csorbíthatják ezen irányelv megfelelő végrehajtását. Ezek a titoktartási szabályok emellett vonatkoznak minden olyan jog szerinti könyvvizsgálóra vagy könyvvizsgáló cégre is, amelyek egy adott könyvvizsgálói feladatot már nem végeznek.
- (11) A jog szerinti könyvvizsgálóknak és a könyvvizsgáló cégeknek a jog szerinti könyvvizsgálat elvégzése során függetlennek kell lenniük. A könyvvizsgálat alá eső jogalanyt tájékoztathatják a könyvvizsgálatból eredő kérdésekről, de távol kell maradniuk annak belső döntéshozatali folyamataitól. Ha olyan helyzetbe kerülnek, amelyben a függetlenségüket sértő veszély még az ennek csökkentése érdekében alkalmazott óvintézkedések ellenére is túl nagy, vissza kell lépniük vagy tartózkodniuk kell a könyvvizsgálat elvállalásától. Az a következtetés, amely értelmében a könyvvizsgáló függetlenségét veszélyeztető kapcsolat áll fenn, eltérhet a könyvvizsgáló és a vizsgált jogalany, illetve a hálózat és a vizsgált jogalany közötti kapcsolat tekintetében. Amennyiben egy, a 2. cikk 14. pontja szerinti szövetkezetnek, vagy a 86/635/EGK irányelv 45. cikkében említett hasonló jogalanyban a nemzeti szabályozás kötelezővé teszi vagy megengedi a belépést egy nonprofit könyvvizsgáló jogalanyba, egy objektív, ésszerű és jól tájékozott fél nem jutna arra a következtetésre, hogy a tagságon alapuló viszony sérti a jog szerinti könyvvizsgáló függetlenségét, feltéve, hogy amikor egy ilyen könyvvizsgáló jogalany valamely tagjának jog szerinti könyvvizsgálatát végzi, a függetlenség elvét alkalmazzák a könyvvizsgálatot végző könyvvizsgálókra, valamint azon személyekre, akik helyzetüknél fogva befolyásolni tudják a jog szerinti könyvvizsgálatot. A jog szerinti könyvvizsgáló vagy a könyvvizsgáló cég függetlenségét érintő veszélyre példa a közvetlen vagy közvetett pénzügyi érdekelttség a könyvvizsgálat alá eső jogalanyban, és járulékos, nem könyvvizsgálói szolgáltatások nyújtása. A könyvvizsgálat alá eső jogalanytól kapott díjak mértéke és/vagy a díjak struktúrája is veszélyeztetheti a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég függetlenségét. Az e veszélyeket enyhítő vagy megszüntető óvintézkedések típusai magukban foglalják a tiltást, a korlátozást, egyéb szabályokat és eljárásokat, illetve nyilvánosságra hozatali követelményeket. A jog szerinti könyvvizsgálóknak és a könyvvizsgáló cégeknek meg kell tagadniuk minden olyan járulékos, nem könyvvizsgálói szolgáltatás elvállalását, amely veszélyezteti függetlenségüket. A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el a függetlenségről, amelyek minimumszabályként érvényesülnek. Ennek során a Bizottság figyelembe veheti a fent említett, 2002. május 16-i ajánlásban meghatározott alapelveket. A könyvvizsgálók függetlenségének meghatározásához egyértelmű kell, hogy legyen azon „hálózat” fogalma, amelyben a könyvvizsgálók tevékenykednek. E tekintetben különféle körülményeket kell mérlegelni, mint például az olyan eseteket, amelyekben a struktúra hálózatként határozható meg, mert profit- és költségmegosztásra irányul. A rendelkezésre álló valamennyi ténybeli körülmény alapján kell megítélni és mérlegelni a hálózat fennállásának igazolására vonatkozó kritériumokat, mint például azt, hogy vannak-e közös szokásos ügyfelek.
- (12) Önellenőrzés vagy érintettség esetén, amikor biztosítani kell a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég függetlenségét, a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég helyett inkább a tagállamnak kell eldöntenie, hogy a jog szerinti könyvvizsgálónak vagy a könyvvizsgáló cégnek el kell-e állnia, vagy tartózkodnia kell-e a vizsgálandó ügyfelei tekintetében a könyvvizsgálat elvállalásától. Mindez ugyanakkor nem vezethet olyan helyzethez, amelyben a tagállamoknak általános kötelessége, hogy megakadályozzák, hogy a jog szerinti könyvvizsgálók vagy a könyvvizsgáló cégek a vizsgált ügyfeleknek nem könyvvizsgálói szolgáltatásokat nyújtsanak. Annak meghatározására, hogy megfelelő-e vagy sem, hogy egy jog szerinti könyvvizsgáló vagy a könyvvizsgáló cég ne végezzen jog szerinti könyvvizsgálatot érintettség vagy önellenőrzés esetén a jog szerinti könyvvizsgáló vagy a könyvvizsgáló cég függetlenségének megőrzése céljából, számításba kell venni, hogy a vizsgált közérdeklődésre számot tartó jogalany kibocsátott-e átruházható értékpapírokat, amelyeket valamely szabályozott piacra bevezettek a pénzügyi eszközök piacáról szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontja értelmében.
- (13) Fontos valamennyi, közösségi jog által előírt, jog szerinti könyvvizsgálat egységesen magas minőségét biztosítani. Ezért valamennyi jog szerinti könyvvizsgálatot a nemzetközi könyvvizsgálói standardoknak megfelelően kell elvégezni. A standardok Közösségen belüli végrehajtását szolgáló intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽²⁾ összhangban kell elfogadni. A Bizottságot a nemzetközi könyvvizsgálói standardok szakmai megbízhatóságának értékelése terén egy könyvvizsgálói szakmai bizottság vagy csoport segíti, és a munkába be kell vonni a tagállamok közfelügyeleti szerveit is.

⁽¹⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

A harmonizáció maximális fokának elérése érdekében a tagállamok csak abban az esetben írhatnak elő további nemzeti könyvvizsgálói eljárásokat vagy követelményeket, ha ezek az éves vagy összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatának alkalmazási körével kapcsolatos konkrét nemzeti jogszabályi követelményekből fakadnak, tehát ezeket a követelményeket nem fedik le az elfogadott nemzetközi könyvvizsgálati standardok. A tagállamok fenntarthatják ezeket a járulékos könyvvizsgálati eljárásokat, amíg a későbbiekben elfogadott nemzetközi könyvvizsgálati standardok le nem fedik ezeket a könyvvizsgálati eljárásokat vagy követelményeket. Amennyiben azonban az elfogadott nemzetközi könyvvizsgálati standardokban olyan könyvvizsgálati eljárások szerepelnének, amelyek teljesítése jogilag ellentétes lenne a jog szerinti könyvvizsgálat alkalmazási körével kapcsolatos konkrét nemzeti jogszabályi követelményekből fakadó nemzeti szabályozással, a tagállamok a nemzetközi könyvvizsgálati standardok összeütköző részét kiiktathatják ezen összeütközés fennállásának idejére, feltéve hogy a 26. cikk (3) bekezdésében említett intézkedések alkalmazásra kerülnek. A tagállamok általi bármilyen további intézkedésnek vagy kiiktatásnak növelnie kell a társaságok éves beszámolóinak magas szintű hitelességét, valamint a köz javát kell szolgálnia. A fentiekből következik, hogy a tagállamok például megkövetelhetnek egy további, a felügyelő bizottság részére készítendő könyvvizsgálói jelentést, vagy a nemzeti vállalatirányítási szabályokon alapuló egyéb jelentéstételi és könyvvizsgálati követelményeket írhatnak elő.

(14) Ahhoz, hogy a Bizottság nemzetközi könyvvizsgálati standardot fogadhasson el a Közösségben történő alkalmazás céljából, annak nemzetközileg általánosan elfogadottnak kell lennie, és valamennyi érdekelt fél teljes részvétele mellett kell hogy létrejöjjön, nyílt és átlátható eljárást követően, hozzá kell járulnia az éves és az összevont (konszolidált) éves beszámolók hitelességéhez és minőségéhez, valamint az európai közjót kell szolgálnia. A standardok részét képező Nemzetközi Könyvvizsgálati Gyakorlati Állásfoglalások elfogadásának szükségességét eseti alapon, az 1999/468/EK határozattal összhangban kell megvizsgálni. A Bizottságnak biztosítania kell, hogy az elfogadási folyamat megkezdése előtt megvizsgálják, hogy teljesülnek-e ezek a követelmények, és a vizsgálat eredményéről jelentés kell tennie az ezen irányelv alapján létrehozott bizottság tagjainak.

(15) Az összevont (konszolidált) éves beszámolók esetén fontos, hogy világosan meghatározásra kerüljenek a csoport elemeinek vizsgálatát végző jog szerinti könyvvizsgálók közötti felelősségi körök. Ennek érdekében a csoportkönyvvizsgálónak teljes felelősséget kell vállalnia a könyvvizsgálói jelentésért.

(16) Az azonos számviteli standardokat alkalmazó cégek közötti összehasonlíthatóság és a társadalom könyvvizsgálói hivatás iránti bizalmának növelése érdekében a Bizottság közös könyvvizsgálói jelentést fogadhat el az éves beszámolók, illetve összevont (konszolidált) éves

beszámolók vizsgálatáról, amelyeket a jóváhagyott nemzetközi számviteli standardok alapján készítettek, kivéve ha e jelentéshez közösségi szinten már elfogadtak megfelelő standardot.

(17) A rendszeres ellenőrzések megfelelő eszközei annak, hogy a jog szerinti könyvvizsgálatok egységesen kiváló minőségűek legyenek. A jog szerinti könyvvizsgálókat és a könyvvizsgáló cégeket ezért olyan minőségbiztosítási rendszer alá kell vetni, amelyet a vizsgálat alá vont jog szerinti könyvvizsgálóktól és könyvvizsgáló cégektől független módon szerveznek meg. A minőségbiztosítási rendszerről szóló 29. cikk alkalmazásához a tagállamok dönthetnek úgy, hogy ha az egyéni könyvvizsgálóknak közös minőségbiztosítási politikájuk van, csak a könyvvizsgáló cégekkel kapcsolatos követelményeket kelljen tekintetbe venni. A tagállamok a minőségbiztosítási rendszert megszervezhetik oly módon, hogy minden egyéni könyvvizsgálónál legalább hatévente elvégezzenek egy minőségbiztosítási ellenőrzést. E tekintetben a minőségbiztosítási rendszer finanszírozásának mentesnek kell lennie minden nemkívánatos befolyástól. A Bizottságnak hatáskörrel kell rendelkeznie ahhoz, hogy a minőségbiztosítási rendszerek szervezésével kapcsolatos ügyekben végrehajtási intézkedéseket fogadjon el olyan esetekben, amikor a társadalom bizalma a minőségbiztosítási rendszer iránt komolyan megrendül. A tagállamok közfelügyeleti rendszereit ösztönözni kell arra, hogy összehangolt megközelítést találjanak a minőségbiztosítási ellenőrzések elvégzésére az érintett felekre nehezedő szükségtelen terhek elkerülése érdekében.

(18) A vizsgálatok és a megfelelő szankciók segítik a jog szerinti könyvvizsgálat nem megfelelő végrehajtásának megelőzését és orvoslását.

(19) A jog szerinti könyvvizsgálók és a könyvvizsgáló cégek felelősek azért, hogy munkájukat kellő gondossággal végezzék, és ez a felelősség kiterjed a kellő gondosság megsértésével okozott pénzügyi károkra is. Mindazonáltal a könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek azon lehetőségét, hogy szakmai kártérítésre vonatkozó biztosítást kössenek, befolyásolhatja az, hogy korlátlan pénzügyi felelősséggel tartoznak-e. A maga részéről a Bizottság meg kívánja vizsgálni e kérdéseket, figyelembe véve, hogy az egyes tagállamok felelősségi rendszerei jelentősen eltérhetnek.

(20) A tagállamoknak a honos ország szabályozása elvének megfelelően a jog szerinti könyvvizsgálók és a könyvvizsgáló cégek felügyeletére hatékony közfelügyeleti rendszert kell létrehozniuk. A közfelügyeletre vonatkozó szabályoknak lehetővé kell tenniük a hatékony közösségi szintű együttműködést a tagállamok felügyeleti tevékenysége tekintetében. A közfelügyeleti rendszert olyan, nem gyakorló szakembereknek kell irányítaniuk, akik járatosak a jog szerinti könyvvizsgálat által érintett területeken. E nem gyakorló szakemberek lehetnek olyan szakértők, akik még soha nem kerültek kapcsolatba a könyvvizsgáló szakmával, vagy olyan szakemberek, akik

már nem gyakorolják a szakmát. A tagállamok mindazonáltal engedélyezhetik a gyakorló szakemberek számára, hogy kisebbségben részt vegyenek a közfelügyeleti rendszer irányításában. A tagállamok illetékes hatóságainak lehetőség szerint együtt kell működniük egymással az általuk jóváhagyott jog szerinti könyvvizsgálókkal vagy könyvvizsgáló cégekkel kapcsolatos felügyeleti feladataik elvégzése érdekében. Ez az együttműködés nagyban hozzájárulhat a jog szerinti könyvvizsgálat egységesen kiváló minőségének biztosításához a Közösségen belül. Mivel szükséges európai szinten biztosítani a hatékony együttműködést és koordinációt a tagállamok által kinevezett illetékes hatóságok között, az együttműködés biztosításáért felelős egyetlen szerv kijelölése nem érinti az egyes hatóságok lehetőségét a közvetlen együttműködésre a tagállamok más illetékes hatóságaival.

(21) A közfelügyelet alapelveiről szóló 32. cikk (3) bekezdése betartásának biztosítására a nem gyakorló szakembert jártasnak kell, hogy tekintsék a jog szerinti könyvvizsgálat szempontjából releváns területeken, vagy korábbi szakmai tapasztalata alapján, vagy azért, mert megfelelő ismeretekkel rendelkezik a 8. cikkben felsorolt területek legalább egyikén.

(22) A jog szerinti könyvvizsgálót vagy a könyvvizsgáló céget a vizsgált jogalany részvényeseinek közgyűlése vagy tagjai jelölik ki. A könyvvizsgáló függetlenségének védelme érdekében fontos, hogy felmentésére csak megfelelő indokok alapján kerülhessen sor, és akkor, ha ezeket az indokokat közlik a közfelügyeletért felelős hatósággal vagy hatóságokkal.

(23) A közérdeklődésre számot tartó jogalanyokat nagyobb figyelem kíséri és gazdaságilag jelentősebb szerepet töltenek be, ezért éves vagy összevont (konszolidált) éves beszámolóik jog szerinti könyvvizsgálatakor szigorúbb követelményeket kell alkalmazni.

(24) Az audit bizottságok és a hatékony belső ellenőrzési rendszer elősegíti a pénzügyi, működési és megfelelőségi kockázatok minimumra csökkentését és a pénzügyi beszámolás minőségének javítását. A tagállamok tekintettel lehetnek a jegyzett társaságok nem ügyvezető igazgatói, illetve felügyelő bizottsági tagjai szerepéről és az igazgatóság (felügyelő bizottság) által létrehozott bizottságokról szóló, 2005. február 15-i bizottsági ajánlásra⁽¹⁾, amely meghatározza, hogyan kell létrehozni az audit bizottságokat, és azoknak hogyan kell működniük. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az audit bizottsághoz vagy hasonló szervhez rendelt feladatokat az ügyviteli vagy felügyelő szerv, mint egész is elláthatja. A 41. cikk szerinti audit bizottság feladatai tekintetében a

jog szerinti könyvvizsgáló, illetve a könyvvizsgáló cég semmilyen módon nincs alárendelve a bizottságnak.

(25) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy azon kollektív befektetési vállalkozásokként működő közérdeklődésre számot tartó jogalanyokat is mentesítik az audit bizottság felállításának kötelezettsége alól, amelyek átruházható értékpapírjait szabályozott piacon bevezették. Ez a lehetőség figyelembe veszi, hogy nem mindig lesz szükség audit bizottság felállítására akkor, amikor a kollektív befektetési vállalkozás csupán a vagyonkoncentrációt szolgálja. A pénzügyi beszámolás és a kapcsolódó kockázatok sem hasonlíthatók más közérdeklődésre számot tartó jogalanyokéihoz. Emellett az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások és azokat kezelő alapkezelő társaságok szigorúan meghatározott szabályozási környezetben működnek, és olyan konkrét irányítási mechanizmusok alá tartoznak, mint a befektetők által gyakorolt ellenőrzések. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ebben a sajátos esetben a Közösség által harmonizált kollektív befektetési vállalkozásokkal azonos elbánást biztosítsanak azon kollektív befektetési vállalkozások részére, amelyeket a 85/611/EGK irányelv⁽²⁾ nem harmonizált, de amelyekre az abban foglaltaknak megfelelő biztosítékok vonatkoznak.

(26) A közérdeklődésre számot tartó jogalanyok könyvvizsgálatát végző könyvvizsgálók függetlenségének megerősítése érdekében az ilyen jogalanyok vizsgálatát végző fő könyvvizsgáló partner(ek)nek cserélődni kell. Ezen cserélődés megszervezéséhez a tagállamoknak meg kell követelniük, hogy a vizsgált jogalannal foglalkozó fő könyvvizsgáló partner(ek) változzon(változzanak), miközben lehetővé teszik azon könyvvizsgáló cég számára, amelyhez a fő könyvvizsgáló partner(ek) tartozik (tartoznak), hogy továbbra is végezze e jogalany jog szerinti könyvvizsgálatát. Amennyiben valamely tagállam a kitűzött célok elérése érdekében szükségesnek tartja, lehetősége van arra, hogy ehelyett megkövetelje, hogy a 42. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül jelöljenek ki más könyvvizsgáló céget.

(27) A tőkepiacok kölcsönös kapcsolata kiemeli annak szükségességét, hogy a harmadik országból származó könyvvizsgálók által a közösségi tőkepiaccal kapcsolatban végzett munka esetében is kiváló minőséget kell biztosítani. Az érintett könyvvizsgálókat ezért nyilvántartásba kell venni abból a célból, hogy minőség-ellenőrzés, valamint vizsgálati és szankciórendszer alá lehessen őket vonni. A viszonyosság elvén nyugvó eltéréseket a Bizottság által a tagállamokkal együttműködésben végrehajtandó egyenértékűségi értékeléstől függően kell lehetővé tenni. Azon jogalany tekintetében, amely a

⁽²⁾ A Tanács 1985. december 20-i 85/611/EGK irányelve az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 375., 1985.12.31., 3. o.). A legutóbb a 2005/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 79., 2005.3.24., 9. o.) módosított irányelv.

⁽¹⁾ HL L 52., 2005.2.25., 51. o.

2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése 14. pontjának értelmében szabályozott piacon átruházható értékpapírokat bocsát ki, a könyvvizsgálatot minden esetben olyan könyvvizsgálónak kell végeznie, aki vagy nyilvántartásba van véve valamely tagállamban, vagy pedig annak a harmadik országnak az illetékes hatóságai felügyelik, ahonnan a könyvvizsgáló származik, feltéve hogy arról az országról a Bizottság vagy egy tagállam elismeri, hogy eleget tesz a közösségi követelményekkel egyenértékű követelményeknek a felügyeleti alapelvek, a minőségbiztosítási rendszerek és a vizsgálati és szankciórendszerek terén, és ez az elismerés viszonyosságon alapul. Míg egy tagállam egyenértékűnek ismerheti el egy harmadik ország minőségbiztosítási rendszerét, más tagállamoknak nem kötelező elfogadniuk ezt az értékelést, és ez nem előlegezi a Bizottság ilyen értelmű döntését sem.

(28) A nemzetközi csoportkönyvvizsgálatok összetettsége jó együttműködést követel meg a tagállamok és a harmadik országok illetékes hatóságai között. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a harmadik országok illetékes hatóságai hozzáférjenek a könyvvizsgálati munkanyagokhoz és egyéb dokumentumokhoz a nemzeti illetékes hatóságokon keresztül. Az érintett felek jogainak védelme érdekében és egyidejűleg ezen anyagokhoz és dokumentumokhoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy közvetlen hozzáférést biztosítsanak harmadik országok illetékes hatóságai számára a tagállami illetékes hatóság beleegyezésével. A hozzáférés engedélyezésének egyik lényeges feltétele az, hogy a harmadik országbeli illetékes hatóságok eleget tegyenek a Bizottság által megfelelőnek ítélt követelményeknek. A Bizottság erről szóló döntéséig – és annak sérelme nélkül – a tagállamok vizsgálhatják, hogy a követelmények megfelelőek-e.

(29) Az információk 36. és 47. cikk szerinti nyilvánosságra hozatalának összhangban kell lennie a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁾ meghatározott, a személyes adatok harmadik országnak történő átadására vonatkozó szabályokkal.

(30) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket az 1999/468/EK határozattal összhangban és a Bizottság által az Európai Parlamentben 2002. február 5-én a pénzügyi szolgáltatásokról szóló jogszabályok végrehajtásáról elfogadott nyilatkozatra kellő tekintettel kell elfogadni.

(31) Az Európai Parlamentnek a módosítások és végrehajtási intézkedések tervezetének első átadásától kezdve három hónapot kell biztosítani azok megvizsgálására és a véleményalkotásra. Sürgős és megfelelően indokolt esetben ugyanakkor lehetővé kell tenni ezen időtartam lerövidítését. Amennyiben ezen időtartam alatt az Európai Parla-

ment állásfoglalást fogad el, a Bizottságnak újra meg kell vizsgálnia a módosítások vagy végrehajtási intézkedések tervezetét.

(32) Mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen a nemzetközi könyvvizsgálati standardok egységes csoportjának alkalmazását, az oktatási követelmények frissítését, a szakmai etika meghatározását, valamint a tagállamok illetékes hatóságai közötti és az ezen hatóságok és a harmadik országok hatóságai közötti együttműködés gyakorlati megvalósítását a jog szerinti könyvvizsgálat minőségének Közösségben történő további javítása és harmonizációja érdekében, valamint a tagállamok között, illetve harmadik országokkal folytatott együttműködés elősegítése érdekében, hogy ezáltal erősödjön a jog szerinti könyvvizsgálatba vetett bizalom – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért ezen irányelv terjedelme és hatásai miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubsidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(33) A jog szerinti könyvvizsgáló vagy a könyvvizsgáló cég és a vizsgált jogalany közötti kapcsolat nagyobb átláthatósága biztosítása céljából módosítani kell a 78/660/EGK és a 83/349/EGK irányelvet azért, hogy kötelező legyen a könyvvizsgálati díjnak és a nem könyvvizsgálói szolgáltatásokért fizetett díjnak az éves beszámoló és összevont (konszolidált) éves beszámoló kiegészítő mellékletében történő nyilvánosságra hozatala.

(34) A 84/253/EGK irányelvet hatályon kívül kell helyezni, mivel nem tartalmaz átfogó szabályokat, amelyek olyan könyvvizsgálati infrastruktúrát biztosítanának, mint a közfelügyelet, a fegyelmi rendszerek, illetve a minőségbiztosítási rendszerek, és mivel nem ír elő kifejezetten a tagállamok és a harmadik országok között szabályozási együttműködést. A jogbiztonság érdekében azonban egyértelműen szükséges annak meghatározása, hogy a 84/253/EGK irányelv alapján jóváhagyott jog szerinti könyvvizsgálókat és könyvvizsgáló cégeket ezen irányelv szerint jóváhagyottnak kell tekinteni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ezen irányelv az éves és az összevont (konszolidált) éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálatára vonatkozó szabályokat állapítja meg.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o. Az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „jog szerinti könyvvizsgálat” az éves beszámoló, illetve az összevont (konszolidált) éves beszámoló közösségi jog által előírt vizsgálata;
2. „jog szerinti könyvvizsgáló” az a természetes személy, akit valamely tagállam illetékes hatóságai jóváhagynak ezen irányelvvel összhangban jog szerinti könyvvizsgálat elvégzése céljából;
3. „könyvvizsgáló cég”: olyan jogi személy vagy egyéb jogalany – függetlenül annak társasági formájától –, amely jóváhagyást kap valamely tagállam illetékes hatóságaitól ezen irányelvvel összhangban jog szerinti könyvvizsgálat elvégzésére;
4. „harmadik országbeli könyvvizsgáló jogalany”: olyan jogalany – függetlenül annak társasági formájától –, amely egy harmadik országban bejegyzett társaság éves beszámolójának vagy összevont (konszolidált) éves beszámolójának könyvvizsgálatát végzi;
5. „harmadik országbeli könyvvizsgáló”: az a természetes személy, aki egy harmadik országban bejegyzett társaság éves beszámolójának vagy összevont (konszolidált) éves beszámolójának könyvvizsgálatát végzi;
6. „csoportkönyvvizsgáló”: azon jog szerinti könyvvizsgálatot ellátó személy vagy könyvvizsgáló cég, aki, illetve amely az összevont (konszolidált) éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálatát végzi;
7. „hálózat”: az a nagyobb kiterjedésű struktúra,
 - amelynek célja olyan együttműködés, amelyhez jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég tartozik, valamint
 - amelynek célja egyértelműen a profit vagy a költségek megosztása, vagy amely közös tulajdonban osztozik, közös irányítással vagy vezetéssel, közös minőségellenőrzési politikával és eljárásokkal, közös üzletstratégiával rendelkezik, közös márkanévet használ, vagy megosztja a szakmai erőforrások meghatározó részét;
8. „könyvvizsgáló cég kapcsolt vállalkozása” bármely vállalkozás – függetlenül társasági formájától –, amely a könyvvizsgáló céghez közös tulajdon, ellenőrzés vagy irányítás révén kapcsolódik;
9. „könyvvizsgálói jelentés” a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég által készített, a 78/660/EGK irányelv 51a. cikkében és a 83/349/EGK irányelv 37. cikkében említett jelentés;
10. „illetékes hatóságok”: a jogszabály által kijelölt azon hatóságok vagy szervek, amelyek a jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cégek szabályozásáért és/vagy felügyeletéért vagy azok meghatározott vonatkozásaiért felelősek; egy adott cikkben az „illetékes hatóságra” való hivatkozás az ott említett feladatokért felelős hatóságra vagy szerv(ek)re való hivatkozást jelenti;
11. „nemzetközi könyvvizsgálati standardok”: a Nemzetközi Könyvvizsgálati Standardok (ISA) és a kapcsolódó Állásfoglalások és Standardok, amennyiben azok a jog szerinti könyvvizsgálat szempontjából relevánsak;
12. „nemzetközi számviteli standardok” a Nemzetközi Számviteli Standardok (IAS), a Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok (IFRS) és a kapcsolódó Értelmezések (SIC-IFRIC értelmezések), e standardok és a kapcsolódó értelmezések későbbi módosításai, és a Nemzetközi Számviteli Standard Testület (IASB) által a jövőben kiadandó és elfogadandó standardok és kapcsolódó értelmezések;
13. „közérdeklődésre számot tartó jogalanyok”: azok a valamely tagállami jogszabály alá tartozó jogalanyok, amelyek átruházható értékpapírai bármely tagállam szabályozott piacán bevezetésre kerültek a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontja értelmében, továbbá a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének 1. pontjában meghatározott hitelintézetek, valamint a 91/674/EGK irányelv 2. cikkének (1) bekezdése értelmében vett biztosítótársaságok. A tagállamok más jogalanyokat is közérdeklődésre számot tartó jogalanyoknak nyilváníthatnak, például olyan jogalanyokat, amelyek a közérdek szempontjából jelentősek tevékenységük természete, méretük vagy alkalmazottak száma miatt;
14. „szövetkezet”: az európai szövetkezet (SCE) statútumáról szóló, 2003. július 22-i 1435/2003/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ 1. cikkében meghatározott európai szövetkezet, vagy bármilyen más szövetkezet, amely tekintetében a közösségi jog előírja a jog szerinti könyvvizsgálatot, mint amilyenek a 2000/12/EK irányelv 1. cikkének 1. pontjában meghatározott hitelintézetek és a 91/674/EGK irányelv 2. cikkének (1) bekezdésének értelmében vett biztosítótársaságok;
15. „nem gyakorló szakember”: bármely olyan természetes személy, aki a közfelügyeleti rendszer irányításában való részvételét megelőzően legalább három évig nem végzett jog szerinti könyvvizsgálatot, nem rendelkezett szavazati joggal könyvvizsgáló cégben, nem volt tagja könyvvizsgáló cég ügyviteli vagy igazgatási szervének, és nem állt alkalmazásban vagy bármilyen más kapcsolatban könyvvizsgáló céggel;

⁽¹⁾ HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2006/29/EK bizottsági irányelvvel (HL L 70., 2006.3.9., 50. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 207., 2003.8.18., 1. o.

16. „fő könyvvizsgáló partner”:

- a) az a jog szerinti könyvvizsgáló, akit a könyvvizsgáló cég meghatározott könyvvizsgálói megbíztatás tekintetében a könyvvizsgáló cég nevében elvégzendő jog szerinti könyvvizsgálat elsőrendű felelőseként jelölt ki; vagy
- b) csoportkönyvvizsgálat esetében legalább az a jog szerinti könyvvizsgáló, akit a könyvvizsgáló cég a csoport szintjén a jog szerinti könyvvizsgálat elvégzésének elsőrendű felelőseként jelölt ki, és az a jog szerinti könyvvizsgáló, akit a jelentős leányvállalatok szintjén elsőrendű felelősként jelöltek ki; vagy
- c) az a jog szerinti könyvvizsgáló, aki aláírja a könyvvizsgálói jelentést.

II. FEJEZET

JÓVÁHAGYÁS, FOLYAMATOS KÉPZÉS ÉS KÖLCSONÖS ELISMERÉS

3. cikk

A jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek jóváhagyása

(1) Jog szerinti könyvvizsgálatot kizárólag a jog szerinti könyvvizsgálatot előíró tagállam által jóváhagyott jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cégek végezhetnek.

(2) Minden tagállamnak ki kell jelölnie a jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek jóváhagyásáért felelős illetékes hatóságokat.

Az illetékes hatóságok lehetnek szakmai egyesületek, feltéve hogy azok közfelügyeleti rendszer hatálya alá tartoznak a VIII. fejezetnek megfelelően.

(3) A 11. cikk sérelme nélkül a tagállamok illetékes hatóságai csak azokat a természetes személyeket hagyhatják jóvá jog szerinti könyvvizsgálóként, akik eleget tesznek legalább a 4. és a 6–10. cikkben meghatározott feltételeknek.

(4) A tagállamok illetékes hatóságai könyvvizsgáló cégeként csak azokat a jogalanyokat hagyhatják jóvá, amelyek megfelelnek az alábbi feltételeknek:

- a) a cég nevében jog szerinti könyvvizsgálatot végző természetes személyek meg kell, hogy feleljenek legalább a 4. és a 6–12. cikkben előírt feltételeknek, és az adott tagállamban is jog szerinti könyvvizsgálóként jóváhagyott személyek kell, hogy legyenek;
- b) a jogalanyban a szavazati jogok többségével a tagállamok valamelyikében jóváhagyott könyvvizsgáló cégek vagy olyan természetes személyek kell, hogy rendelkezzenek, akik megfelelnek legalább a 4. és a 6–12. cikkben előírt feltételeknek. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az ilyen

természetes személyek egyben a tagállamok valamelyikében jóváhagyott személyek kell, hogy legyenek. A 86/635/EGK irányelv 45. cikkében említett szövetkezetek és hasonló jogalanyok jog szerinti könyvvizsgálatának céljára a tagállamok a szavazati jogokkal kapcsolatban más konkrét rendelkezéseket is megállapíthatnak;

- c) a jogalany ügyviteli vagy igazgatási szerve tagjai legfeljebb 75 %-os többségét valamely tagállamban jóváhagyott könyvvizsgáló cégek vagy legalább a 4. és a 6–12. cikkben előírt feltételeknek megfelelő természetes személyek kell, hogy alkossák. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az ilyen természetes személyek a tagállamok valamelyikében szintén jóváhagyott személyek kell, hogy legyenek. Amennyiben az ügyviteli vagy igazgatási szervnek legfeljebb két tagja van, e tagok egyikének legalább meg kell felelnie az e pontban meghatározott feltételeknek;

- d) a cég meg kell, hogy feleljen a 4. cikkben megszabott feltételnek.

A tagállamok további feltételeket csak a c) ponttal kapcsolatban állapíthatnak meg. E feltételeknek arányban kell állniuk a kitűzött célokkal, és nem haladhatják meg a szigorúan szükséges mértéket.

4. cikk

Jó hírnév

A tagállam illetékes hatóságai csak jó hírnévvel rendelkező természetes személyt vagy céget hagyhatnak jóvá.

5. cikk

A jóváhagyás visszavonása

(1) Vissza kell vonni a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég jóváhagyását, ha ezen személy vagy cég jó hírneve jelentősen sérült. A tagállamok mindazonáltal megállapíthatnak egy ésszerű határidőt, amelyen belül a jó hírnévre vonatkozó követelményeket teljesíteni lehet.

(2) Vissza kell vonni a könyvvizsgáló cég jóváhagyását, ha a 3. cikk (4) bekezdésének b) és c) pontjában előírt feltételek bármelyike már nem teljesül. A tagállamok azonban ésszerű időtartamot határozhatnak meg e feltételek teljesítésére.

(3) Ha a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég engedélyét bármilyen okból visszavonják, azon tagállam illetékes hatóságának, ahol az engedély visszavonásra került, tájékoztatnia kell a visszavonás tényéről és okairól azon tagállamok érintett illetékes hatóságait, ahol a jog szerinti könyvvizsgálót vagy könyvvizsgáló céget szintén jóváhagyták, és amely hatóságok adatai szerepelnek az elsőként említett tagállam nyilvánosságában a 16. cikk (1) bekezdésének c) pontja alapján.

6. cikk

Képzettség

A 11. cikk sérelme nélkül természetes személy jog szerinti könyvvizsgálatot csak akkor végezhet, ha elérte az egyetemi bemeneti vagy azzal egyenértékű szintet, azt követően elvégzett egy elméleti oktatást biztosító tanfolyamot, gyakorlati képzésen vett részt, és teljesítette az érintett tagállam által elismert vagy szervezett egyetemi záró- vagy azzal egyenértékű vizsga szintű szakmai kompetencia vizsgát.

7. cikk

A szakmai kompetencia vizsga

A 6. cikkben említett szakmai kompetencia vizsga garantálja a jog szerinti könyvvizsgálat szempontjából lényeges tantárgyak elméleti ismeretének szükséges szintjét és az ilyen ismeretek gyakorlati alkalmazásának képességét. E vizsga legalább részben írásbeli kell, hogy legyen.

8. cikk

Elméleti ismereti teszt

(1) A vizsga részét képező elméleti ismereti teszt különösen a következő tantárgyak elméleti ismeretét vizsgálja:

- a) általános számviteli elmélet és elvek;
- b) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámoló összeállításával kapcsolatos jogi követelmények és normák;
- c) nemzetközi számviteli standardok;
- d) pénzügyi elemzés;
- e) költség- és vezetői számvitel;
- f) kockázatkezelés és belső ellenőrzés;
- g) könyvvizsgálat és szakmai készségek;
- h) a jog szerinti könyvvizsgálattal és jog szerinti könyvvizsgálókkal kapcsolatos jogi követelmények és szakmai normák (standardok);
- i) nemzetközi könyvvizsgálati standardok;
- j) szakmai etika és függetlenség.

(2) Az elméleti ismereti teszt legalább az alábbi tantárgyakra is ki kell, hogy terjedjen, annyiban, amennyiben ezek a könyvvizsgálat szempontjából relevanciával bírnak:

- a) társasági jog és vállalatirányítás;
- b) csődjog és hasonló eljárások;
- c) adójog;

d) polgári és kereskedelmi jog;

e) társadalombiztosítási jog és munkajog;

f) információtechnológia és számítógépes rendszerek;

g) vállalat-gazdaságtan, általános és pénzügyi gazdaságtan;

h) matematika és statisztika;

i) a vállalkozások pénzügyi irányításának alapelvei.

(3) A Bizottság a 48. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kiigazíthatja a (1) bekezdésben említett elméleti ismereti teszt részét képező tantárgyak jegyzékét. E végrehajtási intézkedések elfogadása során a Bizottság figyelembe veszi a könyvvizsgálat és a könyvvizsgálói szakma fejlődését.

9. cikk

Mentesülések

(1) A 7. és 8. cikktől eltérve a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az a személy, aki a 8. cikkben említett egy vagy több tantárgyból teljesített egy egyetemi, vagy azzal egyenértékű vizsgát, vagy ilyen tantárgy(ak)ból egyetemi fokozata, vagy azzal egyenértékű képesítése van, ezen tantárgy(ak) tekintetében mentesülhet az elméleti ismereti teszt alól.

(2) A 7. cikktől eltérve a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a 8. cikkben említett egy vagy több tantárgyból egyetemi fokozattal vagy azzal egyenértékű képesítéssel rendelkező személy mentesül az ilyen tantárgyak elméleti ismereteinek gyakorlati alkalmazására vonatkozó képességet vizsgáló teszt alól, ha államilag elismert vizsgával vagy diplomával igazolt gyakorlati képzésben részesült e tantárgyakból.

10. cikk

Gyakorlati képzés

(1) Az elméleti ismeretek gyakorlatban való alkalmazása képességének biztosítása érdekében – amelynek felmérése a vizsga részét képezi –, a gyakorlathoz legalább hároméves gyakorlati képzésen kell, hogy részt vegyen, többek között az éves beszámoló, összevont (konszolidált) éves beszámoló vagy hasonló pénzügyi kimutatások könyvvizsgálata terén. E gyakorlati képzés legalább kétharmadát egy bármely tagállamban jóváhagyott jog szerinti könyvvizsgálónál vagy könyvvizsgáló cégnél kell teljesíteni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy minden képzést olyan személyek tartsanak, akik esetében megfelelő garanciák állnak fenn a gyakorlati képzés megtartása tekintetében.

11. cikk

Képesítés hosszú távú gyakorlati tapasztalat révén

Valamely tagállam akkor hagyhat jóvá olyan személyt, aki nem felel meg a 6. cikkben megállapított, jog szerinti könyvvizsgálóra vonatkozó feltételeknek, ha az alábbiak egyikét tudja igazolni:

- a) 15 évig olyan szakmai tevékenységben vett részt, amely lehetővé tette számára, hogy megfelelő gyakorlatra tegyen szert a pénzügyek, a jog és a számvitel területén, valamint teljesítette a 7. cikkben említett szakmai kompetencia vizsgát; vagy
- b) hét évig ezeken a területeken szakmai tevékenységben vett részt és emellett részt vett a 10. cikkben említett gyakorlati képzésben, valamint teljesítette a 7. cikkben említett szakmai kompetencia vizsgát.

12. cikk

Gyakorlati és elméleti képzés kombinációja

(1) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a 8. cikkben említett területeken végzett elméleti képzés ideje a 11. cikkben említett szakmai tevékenység időszakába beleszámít, feltéve, ha az ilyen képzést államilag elismert vizsgával igazolják. Az ilyen képzésnek legalább egyévesnek kell lennie, és legfeljebb négy évvel csökkentheti a szakmai tevékenység időszakát.

(2) A szakmai tevékenység és a gyakorlati képzés ideje nem lehet rövidebb, mint az elméleti és a 10. cikkben megkövetelt gyakorlati képzés időtartama.

13. cikk

Folyamatos képzés

A tagállamok biztosítják, hogy a jog szerinti könyvvizsgálók megfelelő folyamatos képzési programban vegyenek részt azért, hogy elméleti ismereteiket, szakmai készségeiket és értékeiket kellően magas szinten tartsák, és hogy a folyamatos képzési követelmények be nem tartása a 30. cikkben említett megfelelő szankciókat vonja maga után.

14. cikk

Más tagállamok jog szerinti könyvvizsgálóinak jóváhagyása

A tagállamok illetékes hatóságai megállapítják az azon jog szerinti könyvvizsgálók jóváhagyására vonatkozó eljárásokat, akiket más tagállamokban jóváhagytak. Ezek az eljárások nem követelhetnek meg többet, mint a legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló, 1988. december 21-i 89/48/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikkével összhangban álló különbözeti vizsga letételét. A különbözeti vizsga, amelyet az érintett tagállamban érvényes nyelvi szabályok által megengedett nyelvek egyikén kell lebonyolítani, csak a jog szerinti könyvvizsgálónak az érintett tagállam jogszabályaival és rendeleteivel kapcsolatos megfelelő ismereteire terjed ki, amennyiben azok relevánsak a jog szerinti könyvvizsgálat szempontjából.

III. FEJEZET

NYILVÁNTARTÁS

15. cikk

Nyilvános nyilvántartás

(1) Valamennyi tagállam biztosítja, hogy a jog szerinti könyvvizsgálókat és könyvvizsgáló cékeket a 16. és 17. cikkel összhangban nyilvános nyilvántartásba vegyék. Kivételes körülmények között a tagállamok eltekinthetnek az e cikkben és a 16. cikkben említett közzétételi követelményektől, de csak olyan mértékben, amennyire az szükséges valamely személy személyes biztonságát fenyegető közvetlen és jelentős veszély enyhítése érdekében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy minden jog szerinti könyvvizsgálót és könyvvizsgáló céget a nyilvános nyilvántartásban külön azonosító számmal azonosítsanak. A bejegyzési adatokat elektronikus formában kell tárolni a nyilvántartásban, és elektronikus úton hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(3) A nyilvános nyilvántartásnak tartalmaznia kell a 3. cikkben említett jóváhagyásért, a 29. cikkben említett minőségbiztosításért, a 30. cikkben említett, a jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek elleni vizsgálatokért és szankciókért, valamint a 32. cikkben említett közfelügyeletért felelős illetékes hatóságok nevét és címét is.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvános nyilvántartás 2009. június 29-ig teljes mértékben működőképes legyen.

⁽¹⁾ HL L 19., 1989.1.24., 16. o. A 2001/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 206., 2001.7.31., 1. o.) módosított irányelv.

16. cikk

A jog szerinti könyvvizsgálók nyilvántartásba vétele

(1) A nyilvános nyilvántartásnak legalább az alábbi adatokat kell tartalmaznia a jog szerinti könyvvizsgálókról:

- a) név, cím és nyilvántartási szám;
- b) ha ilyen van, azon könyvvizsgáló cég(ek) neve, címe, honlapjának címe és nyilvántartási száma, ahol a jog szerinti könyvvizsgáló alkalmazásban áll, vagy partnerként vagy egyéb más minőségben dolgozik;
- c) más tagállamok illetékes hatóságainál jog szerinti könyvvizsgálóként és harmadik országokban könyvvizsgálóként történő bármely más nyilvántartásba vétel a nyilvántartásba vevő hatóság(ok) nevével, és ha ilyen van, a nyilvántartási számokkal együtt.

(2) A 45. cikknek megfelelően nyilvántartásba vett harmadik országbeli könyvvizsgálókat a nyilvántartásban egyértelműen ekként kell feltüntetni, nem pedig jog szerinti könyvvizsgálóként.

17. cikk

Könyvvizsgáló cégek nyilvántartásba vétele

(1) A nyilvános nyilvántartásnak legalább az alábbi adatokat kell tartalmaznia a könyvvizsgáló cégekről:

- a) név, cím és nyilvántartási szám;
- b) társasági forma;
- c) kapcsolattartási adatok, elsődleges kapcsolattartó személy, és ahol van, a honlap címe;
- d) a tagállamban található valamennyi iroda címe;
- e) a könyvvizsgáló cég által foglalkoztatott, vagy ott partnerként vagy más minőségben dolgozó valamennyi jog szerinti könyvvizsgáló neve és nyilvántartási száma;
- f) valamennyi tulajdonos és részvényes neve és üzleti címe;
- g) az ügyviteli vagy igazgatási szerv valamennyi tagjának neve és üzleti címe;
- h) ha ilyen van, a hálózati tagság és a tagsággal rendelkező cégek és a kapcsolt vállalkozások név- és címjegyzéke vagy az ilyen adatokhoz való nyilvános hozzáférést biztosító hely feltüntetése;
- i) más tagállamok illetékes hatóságainál könyvvizsgáló cégeként és harmadik országokban könyvvizsgáló jogalanyként történő bármely más nyilvántartásba vétel a nyilvántartásba vevő hatóság(ok) nevével, és – ahol van – a nyilvántartási számokkal együtt.

(2) A 45. cikknek megfelelően nyilvántartásba vett harmadik országbeli könyvvizsgáló jogalanyokat a nyilvántartásban egyér-

telműen ekként kell feltüntetni, nem pedig könyvvizsgáló cégeként.

18. cikk

A nyilvántartott adatok frissítése

A tagállamok biztosítják, hogy a jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek indokolatlan késedelem nélkül bejelentsek a nyilvános nyilvántartást vezető illetékes hatóságnak a nyilvános nyilvántartásban szereplő adatokban bekövetkező minden változást. A nyilvántartást minden bejelentést követően indokolatlan késedelem nélkül frissíteni kell.

19. cikk

Felelősség a nyilvántartásban szereplő adatokért

A megfelelő illetékes hatóságok részére a 16., 17. és 18. cikkel összhangban szolgáltatott adatokat a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég aláírásával látja el. Amennyiben az illetékes hatóság úgy rendelkezik, hogy az adatokat elektronikus formában kell rendelkezésre bocsátani, ennek eleget lehet tenni például az elektronikus aláírása vonatkozó közösségi keretfeltételekről szóló, 1999. december 13-i 1999/93/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 1. pontjában meghatározott elektronikus aláírással is.

20. cikk

Nyelv

(1) A nyilvános nyilvántartásba felvett információkat az érintett tagállamban alkalmazandó nyelvi szabályok által megengedett nyelvek egyikén kell megfogalmazni.

(2) A tagállamok engedélyezhetik, hogy az információkat ezen felül a Közösség más hivatalos nyelvén/nyelvein is felvegyék a nyilvános nyilvántartásba. A tagállamok megkövetelhetik, hogy az információk fordítását hitelesítsék.

Az érintett tagállamnak minden esetben biztosítania kell, hogy a nyilvántartásból kitűnjön, hogy a fordítást hitelesítették-e.

IV. FEJEZET

SZAKMAI ETIKA, FÜGGETLENSÉG, PÁRTATLANSÁG, BIZALMASSÁG ÉS SZAKMAI TITOKTARTÁS

21. cikk

Szakmai etika

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden jog szerinti könyvvizsgáló és könyvvizsgáló cég szakmai etikai elvek hatálya alá tartozzon, melyeknek ki kell terjedniük legalább közérdekű hivatásukra, feddhetetlenségükre és pártatlanságukra, valamint szakmai kompetenciájukra és kellő gondosságukra.

⁽¹⁾ HL L 13., 2000.1.19., 12. o.

(2) A könyvvizsgálói hivatásba vetett bizalom és az e cikk (1) bekezdése egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság a 48. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően elvi alapú végrehajtási intézkedéseket fogadhat el a szakmai etika szabályozásáról.

22. cikk

Függetlenség és pártatlanság

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a jog szerinti könyvvizsgálat végzésekor a jog szerinti könyvvizsgáló és/vagy a könyvvizsgáló cég független legyen a vizsgált jogalanytól és a vizsgált jogalany döntéshozatalában ne vegyen részt.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég ne végezhesse el a jog szerinti könyvvizsgálatot, ha a jog szerinti könyvvizsgáló, a könyvvizsgáló cég vagy a hálózat, valamint a vizsgált jogalany között olyan közvetett vagy közvetlen pénzügyi, üzleti, munkáltatói vagy más kapcsolat áll fenn, beleértve a nem könyvvizsgálati, kiegészítő szolgáltatások nyújtását, amely alapján pártatlan, ésszerű és tájékozott harmadik személy arra a következtetésre juthatna, hogy az csorbítja a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég függetlenségét. Ha a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég függetlensége önellenőrzés, önérték, pártfogás, bizalmi viszony vagy fenyegetés miatt veszélybe kerül, a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég köteles óvintézkedéseket alkalmazni az ilyen veszélyek csökkentése érdekében. Amennyiben a veszély jelentősége az alkalmazott óvintézkedésekhez képest olyan jellegű, hogy az a függetlenséget sérti, a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég nem végezheti el a jog szerinti könyvvizsgálatot.

A tagállamok emellett biztosítják, hogy közérdeklődésre számot tartó jogalanyok jog szerinti könyvvizsgálata esetében, és amennyiben a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég függetlenségének védelme érdekében szükséges, önellenőrzés vagy önérték fennállása esetén a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég ne végezhesse el a jog szerinti könyvvizsgálatot.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég dokumentálja a könyvvizsgálati munkaanyagokban a függetlenségét érintő összes jelentős veszélyt, valamint az e veszélyek csökkentésére alkalmazott óvintézkedéseket.

(4) A könyvvizsgálói hivatásba vetett bizalom biztosítása, és az e cikk (1) és (2) bekezdésének egységes alkalmazása érdekében, a Bizottság a 48. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadhat a szakmai etikát érintő, elvi alapú végrehajtási intézkedéseket az alábbi kérdésekről:

a) a (2) bekezdésben említett veszélyek és óvintézkedések;

b) azon esetek, amikor a (2) bekezdésben említett veszélyek jelentősége olyan mértékű, hogy a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég függetlensége sérül;

c) az önellenőrzésnek vagy önértéknek a (2) bekezdés második albekezdésében említett azon esetei, amikor a jog szerinti könyvvizsgálat elvégzése megengedett vagy nem megengedett.

23. cikk

Bizalmasság és szakmai titoktartás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő bizalmassági és szakmai titoktartási szabályok révén védelmet élvezzen valamilyen információ és dokumentum, amelyhez a jog szerinti könyvvizsgálat elvégzése során a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég hozzáfér.

(2) A jog szerinti könyvvizsgálókra vagy könyvvizsgáló cégekre vonatkozó bizalmassági és szakmai titoktartási szabályok nem gátolhatják ezen irányelv rendelkezéseinek alkalmazását.

(3) Ha egy jog szerinti könyvvizsgálót vagy könyvvizsgáló céget egy másik jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég vált fel, a korábbi jog szerinti könyvvizsgálónak vagy könyvvizsgáló cégnek a belépő jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég számára hozzáférést kell biztosítania a vizsgált jogalanyt érintő minden lényeges információhoz.

(4) A jog szerinti könyvvizsgálóra vagy könyvvizsgáló cégre, amely befejezte részvételét egy adott könyvvizsgálói megbízásban, valamint a korábbi jog szerinti könyvvizsgálóra és könyvvizsgáló cégre ezen könyvvizsgálói megbízás vonatkozásában továbbra is vonatkoznak az (1) és (2) bekezdés rendelkezései.

24. cikk

A könyvvizsgáló cégek nevében jog szerinti könyvvizsgálatot végző jog szerinti könyvvizsgálók függetlensége és pártatlansága

A tagállamok biztosítják, hogy a könyvvizsgáló cég tulajdonosai vagy részvényesei, valamint az ilyen cég, illetve a kapcsolt vállalkozások ügyviteli, igazgatási és felügyeleti szerveinek tagjai ne avatkozzanak be semmilyen módon a jog szerinti könyvvizsgálat végrehajtásába, amely veszélyezteti azon jog szerinti könyvvizsgáló függetlenségét és pártatlanságát, aki a jog szerinti könyvvizsgálatot a könyvvizsgáló cég nevében végzi.

25. cikk

Könyvvizsgálói díjak

A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő szabályok legyenek érvényben, amelyek előírják, hogy a jog szerinti könyvvizsgáló felszámolt díjak:

a) a könyvvizsgálat alá eső jogalany számára nyújtott további szolgáltatásoktól függetlenek és azok által semmilyen módon nem befolyásoltak;

b) nem alapulnak semmiféle feltételen.

V. FEJEZET

27. cikk

KÖNYVVIZSGÁLATI STANDARDOK ÉS KÖNYVVIZSGÁLÓI JELENTÉS

26. cikk

Könyvvizsgálati standardok

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek a 48. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban a Bizottság által elfogadott nemzetközi könyvvizsgálati standardokkal összhangban végezzék el a jog szerinti könyvvizsgálatokat. A tagállamok egészen addig alkalmazhatnak nemzeti könyvvizsgálati standardokat, amíg a Bizottság el nem fogad olyan nemzetközi standardokat, amelyek ugyanazokra a területekre vonatkoznak. Az elfogadott nemzetközi könyvvizsgálati standardokat teljes egészében közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a Közösség valamennyi hivatalos nyelvéen.

(2) A Bizottság a 48. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozhat nemzetközi könyvvizsgálati standardok Közösségen belüli alkalmazhatóságáról. A Bizottság csak akkor fogadja el a nemzetközi könyvvizsgálati standardok Közösségen belüli alkalmazását, ha azok:

- a) szabályszerű eljárás, közfelügyelet és átláthatóság mellett dolgozzák ki őket és nemzetközileg általánosan elfogadottak;
- b) hozzájárulnak az éves, illetve az összevont (konszolidált) éves beszámolók magas szintű hitelességéhez és minőségéhez a 78/660/EGK irányelv 2. cikkének (3) bekezdésében és a 83/349/EGK irányelv 16. cikkének (3) bekezdésében meghatározott elvekkel összhangban; és
- c) az európai közjót szolgálják.

(3) A tagállamok csak akkor írhatnak elő könyvvizsgálati eljárásokat vagy követelményeket a nemzetközi könyvvizsgálati standardok mellett, vagy kivételes esetekben azok részeinek elhagyásával, ha ezek a jog szerinti könyvvizsgálat hatókörével kapcsolatos külön nemzeti jogi követelményekből fakadnak. A tagállamok biztosítják, hogy ezek a könyvvizsgálati eljárások vagy követelmények megfeleljenek a (2) bekezdés b) és c) pontjában foglaltaknak, és ezeket elfogadásukat megelőzően közlik a Bizottsággal és a tagállamokkal. Valamely nemzetközi könyvvizsgálati standard egyes részei kiiktatásának kivételes esetében legalább hat hónappal annak nemzeti szintű elfogadása előtt, vagy egy nemzetközi könyvvizsgálati standard elfogadásának idején már létező előírások esetében a vonatkozó nemzetközi könyvvizsgálati standard elfogadását követő legkésőbb három hónapon belül a tagállamok közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal konkrét nemzeti jogi előírásaikat, illetve azt, hogy miért tartják továbbra is fent azokat.

(4) A tagállamok a 2010. június 29-ig tartó időszakra az éves beszámolók és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatával kapcsolatban további követelményeket írhatnak elő.

Az összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálata

A tagállamok biztosítják, hogy egy vállalatcsoport összevont (konszolidált) éves beszámolójának jog szerinti könyvvizsgálata esetén:

- a) a csoportkönyvvizsgáló teljes felelősséggel tartozzon az összevont (konszolidált) éves beszámolókkal kapcsolatos könyvvizsgálói jelentésért;
- b) a csoportkönyvvizsgáló végezzen felülvizsgálatot és megőrizze a harmadik országbeli könyvvizsgáló vagy könyvvizsgálók, a jog szerinti könyvvizsgáló(k), harmadik országbeli könyvvizsgáló jogalany(ok) és könyvvizsgáló cég(ek) által végzett könyvvizsgálói munka csoportos könyvvizsgálat céljából történő felülvizsgálatának dokumentációját. A csoportkönyvvizsgáló által megőrzött dokumentációnak megfelelőnek kell lenni arra, hogy az érintett illetékes hatóság megfelelően áttekinthesse a csoportkönyvvizsgáló munkáját;
- c) ha a vállalatcsoport egy részének könyvvizsgálatát olyan harmadik országbeli könyvvizsgáló(k) vagy könyvvizsgáló jogalany(ok) végzik, amely harmadik országgal nem kötöttek a 47. cikkben említett munkavégzési szabályokról szóló megállapodást, a csoportkönyvvizsgáló felelős a harmadik országbeli könyvvizsgáló(k) vagy könyvvizsgáló jogalany(ok) által végzett munka dokumentációjának – beleértve a csoport könyvvizsgálata szempontjából releváns munkanyagokat is – megfelelő eljuttatásáért a közfelügyeleti szervekhez kérelem alapján. Ezen eljuttatás biztosítása érdekében a csoportkönyvvizsgáló meg kell, hogy őrizze ezen dokumentáció egy példányát, vagy meg kell, hogy állapodjon a harmadik országbeli könyvvizsgálóval vagy könyvvizsgáló jogalannyal, hogy ezekhez kérelem esetén megfelelően és korlátozásmentesen hozzáférhessen, vagy bármilyen egyéb megfelelő intézkedést tehessen. Ha jogi vagy egyéb akadályok gátat vetnek annak, hogy a könyvvizsgálói munkaanyag a harmadik országból a csoportkönyvvizsgálóhoz kerüljön, a csoportkönyvvizsgáló által megőrzött dokumentációnak magában kell foglalnia annak bizonyítékát, hogy megtette a megfelelő lépéseket arra, hogy hozzáférést kapjon a könyvvizsgálói dokumentációhoz, és a nemzeti jogszabályokból fakadó jogi akadályokon kívüli akadályok esetén magában kell foglalnia az ilyen korlátozásokat alátámasztó bizonyítékot is.

28. cikk

Könyvvizsgálói jelentés

(1) Ha könyvvizsgáló cég végzi el a jog szerinti könyvvizsgálatot, akkor legalább a jog szerinti könyvvizsgálatot a könyvvizsgáló cég nevében elvégző jog szerinti könyvvizsgálónak alá kell írnia a könyvvizsgálói jelentést. Rendkívüli körülmények esetén a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy ezt az aláírást nem kell közzétetni, ha e közzététel bármely személy személyes biztonságára közvetlen és jelentős veszélyt jelenthet. Az érintett személy(ek) nevét az érintett illetékes hatóságoknak minden esetben ismerniük kell.

(2) A 78/660/EGK irányelv 51a. cikke (1) bekezdésének ellenére, ha a Bizottság nem fogadott el ezen irányelv 26. cikke (1) bekezdésének megfelelő közös könyvvizsgálói szabványjelentést, az ezen irányelv 48. cikke (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, a könyvvizsgálói hivatásba vetett társadalmi bizalom javítása céljából elfogadhat egy közös könyvvizsgálói szabványjelentést, amely a nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően elkészített éves vagy összevont (konszolidált) éves beszámolókra vonatkozik.

VI. FEJEZET

MINŐSÉGBIZTOSÍTÁS

29. cikk

Minőségbiztosítási rendszerek

(1) Valamennyi tagállam biztosítja, hogy valamennyi jog szerinti könyvvizsgáló és könyvvizsgáló cég minőségbiztosítási rendszer alá tartozik, amely megfelel legalább az alábbi feltételeknek:

- a) a minőségbiztosítási rendszert olyan módon kell megszervezni, hogy az független legyen az ellenőrzött jog szerinti könyvvizsgálóktól és könyvvizsgáló cégektől, és a VIII. fejezetben előírt közfelügyelet alá tartozzon;
- b) a minőségbiztosítási rendszer finanszírozását biztosítani kell, és ennek mentesnek kell lennie a jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cégek bármilyen nemkívánatos befolyásától;
- c) a minőségbiztosítási rendszernek megfelelő erőforrásokkal kell rendelkeznie;
- d) a minőségbiztosítási ellenőrzéseket végrehajtó személyeknek megfelelő szakmai képzettséggel és a jog szerinti könyvvizsgálat, valamint a pénzügyi beszámolás területén releváns tapasztalattal kell rendelkeznie azzal együtt, hogy a minőségbiztosítási ellenőrzéssel kapcsolatos külön képzésben is részesültek;
- e) az adott minőségbiztosítási ellenőrzési feladatok elvégzésére olyan objektív eljárás során kell kiválasztani az ellenőröket, amely biztosítani hivatott, hogy nincs összeférhetetlenség az ellenőrök és az ellenőrzés által érintett jog szerinti könyvvizsgáló, illetve könyvvizsgáló cég között;
- f) a kiválasztott könyvvizsgálói akták megfelelő vizsgálata által támogatott minőségbiztosítási ellenőrzés hatáskörének ki kell terjednie az érvényes könyvvizsgálati standardoknak és függetlenségi követelményeknek való megfelelés, a felhasznált erőforrások mennyiségének és minőségének, a felszámított könyvvizsgálói díjak, valamint a könyvvizsgáló cég belső minőség-ellenőrzési rendszerének értékelésére;
- g) a minőségbiztosítási ellenőrzés végén jelentést kell készíteni, amelyben szerepelnek a minőségbiztosítási ellenőrzés fő következtetései;

h) a minőségbiztosítási ellenőrzésekre legalább hatévente kell, hogy sor kerüljön;

i) a minőségbiztosítási rendszer átfogó eredményeit évente közzé kell tenni;

j) a minőség-ellenőrzési ajánlásokat a jog szerinti könyvvizsgálóknak és könyvvizsgáló cégeknek ésszerű időn belül a gyakorlatban is követniük kell.

Ha a j) pontban említett ajánlásokat nem követik a gyakorlatban, a jog szerinti könyvvizsgálóval vagy könyvvizsgáló céggel szemben el kell rendelni – adott esetben – a 30. cikkben említett fegyelmi intézkedéseket vagy szankciókat.

(2) A Bizottság a 48. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogadhat el annak érdekében, hogy növelje a könyvvizsgálói hivatás iránti társadalmi bizalmat, és hogy biztosítsa az (1) bekezdés a), b) és e)–j) pontjainak egységes alkalmazását.

VII. FEJEZET

VIZSGÁLATOK ÉS SZANKCIÓK

30. cikk

Vizsgálatok és szankciók rendszere

(1) A tagállamok biztosítják, hogy hatékony vizsgálati és szankciórendszerek állnak rendelkezésre a jog szerinti könyvvizsgálat nem megfelelő végrehajtásának felderítésére, kijavítására és ellenőrzésére.

(2) A tagállamok polgári jogi felelősségi rendszereinek sérelme nélkül a tagállamok hatékony, arányos és elrettentő szankciókat írnak elő a jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek számára, ha a jog szerinti könyvvizsgálatokat nem az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott rendelkezéseknek megfelelően végzik.

(3) A tagállamok előírják, hogy a jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek ellen elrendelt intézkedéseket és szankciókat megfelelően nyilvánosságra hozzák. A szankcióknak ki kell terjedniük a jóváhagyás visszavonásának lehetőségére is.

31. cikk

A könyvvizsgálók felelőssége

A Bizottság 2007. január 1-je előtt jelentést tesz az európai tőkepiacokon végzett jog szerinti könyvvizsgálatokra vonatkozó jelenlegi nemzeti felelősségi szabályok hatásairól, valamint a jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek biztosításának feltételeiről, beleértve a pénzügyi felelősség korlátainak tárgyilagos elemzését. A Bizottság, ahol szükséges, nyilvános konzultációt folytat. E jelentés alapján a Bizottság, amennyiben szükségesnek ítéli, ajánlásokat tesz a tagállamoknak.

VIII. FEJEZET

KÖZFELÜGYELET ÉS A TAGÁLLAMOK KÖZÖTTI SZABÁLYOZÁSI RENDELKEZÉSEK

32. cikk

A közfelügyelet alapelvei

(1) A tagállamok hatékony közfelügyeleti rendszert hoznak létre a (2)–(7) bekezdésben meghatározott elvek alapján a jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek számára.

(2) Valamennyi jog szerinti könyvvizsgáló és könyvvizsgáló cég közfelügyelet alá tartozik.

(3) A közfelügyeleti rendszert nem gyakorló szakemberek irányítják, akik a jog szerinti könyvvizsgálat területén releváns ismeretekkel rendelkeznek. A tagállamok azonban a gyakorló szakemberek számára lehetővé tehetik, hogy kisebbségben bekapcsolódjanak a közfelügyeleti rendszer irányításába. A közfelügyeleti rendszer irányításában részt vevő személyeket független és átlátható jelölési eljárás útján kell kiválasztani.

(4) A közfelügyeleti rendszernek kell a végső felelősséggel bírnia az alábbiak felügyelete tekintetében:

- a) a jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek jóváhagyása és nyilvántartásba vétele;
- b) a szakmai etikai standardok, a könyvvizsgáló cégek belső minőség-ellenőrzésére vonatkozó standardok és könyvvizsgálói standardok elfogadása; és
- c) a folyamatos képzés, a minőségbiztosítás, valamint a vizsgálati és fegyelmi rendszerek.

(5) A közfelügyeleti rendszer jogosult arra, hogy szükség esetén vizsgálatokat folytasson a jog szerinti könyvvizsgálókkal és könyvvizsgáló cégekkel szemben, illetve a megfelelő intézkedések megtételére.

(6) A közfelügyeleti rendszernek átláthatónak kell lennie. Magában kell foglalnia az éves munkaprogramok valamint tevékenységi jelentések közzétételét.

(7) A közfelügyeleti rendszert megfelelően finanszírozni kell. A közfelügyeleti rendszer finanszírozásának biztonságosnak kell lennie, és mentesnek a jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek bármilyen nemkívánatos befolyásától.

33. cikk

A közfelügyeleti rendszerek közötti együttműködés közösségi szinten

A tagállamok biztosítják, hogy a közfelügyeleti rendszerek szabályozási rendelkezései közösségi szinten hatékony együtt-

működést tesznek lehetővé a tagállamok felügyeleti tevékenységei terén. Ennek érdekében a tagállamok kijelölnék egy jogalanyt, amelynek feladata kifejezetten az együttműködés biztosítása.

34. cikk

A szabályozási rendelkezések kölcsönös elismerése a tagállamok között

(1) A tagállamok szabályozási rendelkezései tiszteletben tartják a honos ország szabályozásának elvét, és az azon tagállam általi felügyeletet, ahol a jog szerinti könyvvizsgálót vagy könyvvizsgáló céget jóváhagyják és a vizsgált jogalany székhelye van.

(2) Az összevont (konszolidált) éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálata esetén az összevont (konszolidált) éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálatát megkövetelő tagállam nem rendelhet el további követelményeket jog szerinti könyvvizsgálat kapcsán a nyilvántartásba vétel, a minőségbiztosítás ellenőrzése, a könyvvizsgálói standardok, a szakmai etika és a másik tagállamban alapított leányvállalat jog szerinti könyvvizsgálatát végző jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég függetlensége tekintetében.

(3) Azon vállalat esetében, amelynek értékpapírjait a vállalat bejegyzett székhelyének tagállamától eltérő tagállam szabályozott piacán bevezetik, az értékpapírok forgalmazásának helye szerinti tagállam nem szabhat meg további követelményeket a jog szerinti könyvvizsgálat kapcsán a nyilvántartásba vétel, a minőségbiztosítás ellenőrzése, a könyvvizsgálói standardok, a szakmai etika és a cég éves vagy összevont (konszolidált) éves beszámolójának jog szerinti könyvvizsgálatát végző jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég függetlensége tekintetében.

35. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

(1) A tagállamok kijelölnék egy vagy több illetékes hatóságot az ezen irányelv által meghatározott feladatok ellátására. A tagállamok a kijelölésről tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Az illetékes hatóságokat úgy kell megszervezni, hogy ne merüljön fel összeférhetetlenség.

36. cikk

A tagállamok közötti szakmai titoktartási és szabályozási együttműködés

(1) A tagállamok jóváhagyásért, nyilvántartásba vételért, minőségbiztosításért, ellenőrzésért és a szabályok betartásáért felelős illetékes hatóságai szükség esetén együttműködnek egymással az ezen irányelv értelmében felelősségi körükbe tartozó feladataik ellátása céljából. Az adott tagállam jóváhagyásért, nyilvántartásba vételért, minőségbiztosításért, ellenőrzésért és a szabályok betartásáért felelős illetékes hatóságai segítséget nyújtanak más tagállamok illetékes hatóságainak. Az illetékes hatóságok különösen a jog szerinti könyvvizsgálatok végrehajtásával kapcsolatos vizsgálatok terén információt cserélnek és együttműködnek.

(2) A szakmai titoktartási kötelezettség minden olyan személyre vonatkozik, aki az illetékes hatóságoknál dolgozik, vagy korábban dolgozott. A szakmai titoktartás alá tartozó információk nem közölhetők más személlyel vagy hatósággal, kivéve valamely tagállam törvényei, rendeletei vagy közigazgatási eljárásai alapján.

(3) A (2) bekezdés nem gátolja az illetékes hatóságokat a bizalmas információk cseréjében. Az ilyen módon rendelkezésre bocsátott információk a szakmai titoktartás kötelezettsége alá esnek, amely köti az illetékes hatóságok által foglalkoztatott, vagy korábban foglalkoztatott személyeket.

(4) Az illetékes hatóságok kérelemre és indokolatlan késelelem nélkül rendelkezésre bocsátják az (1) bekezdésben említett célra kért valamennyi információt. Szükség esetén az ilyen kérelmet kapó illetékes hatóságok haladéktalanul megteszik a szükséges intézkedéseket a kért információk beszerzésére. Az ilyen módon rendelkezésre bocsátott információk a szakmai titoktartás kötelezettsége alá esnek, amely köti az illetékes hatóságok által foglalkoztatott, vagy korábban foglalkoztatott személyeket, akik megkapták az információkat.

Ha a megkeresett illetékes hatóság nem képes haladéktalanul rendelkezésre bocsátani a kért információt, értesíti a megkereső illetékes hatóságot ennek okairól.

Az illetékes hatóságok megtagadhatják az információnyújtás iránti kérelem teljesítését, ha:

a) az információ átadása hátrányosan érintheti a megkeresett tagállam szuverenitását, biztonságát vagy közrendjét, vagy sérti a nemzetbiztonsági szabályokat; vagy

b) ugyanezen intézkedések tekintetében és ugyanazon jog szerinti könyvvizsgálókkal vagy könyvvizsgáló cégekkel szemben a megkeresett tagállam hatóságai előtt már indítottak bírósági eljárást; vagy

c) a megkeresett tagállam illetékes hatóságai már jogerős ítéletet hoztak ugyanezen tevékenységekért, ugyanazon jog szerinti könyvvizsgálókkal vagy könyvvizsgáló cégekkel szemben.

Azon illetékes hatóságok, amelyek az (1) bekezdés értelmében jutnak információkhoz, azokat csak ezen irányelv hatálya alá tartozó funkcióik gyakorlásához, valamint az ezen funkciók gyakorlásával konkrétan összefüggő közigazgatási vagy bírósági eljárások összefüggésében használhatják fel, a bírósági eljárások során rájuk vonatkozó kötelezettségek sérelme nélkül.

(5) Ha valamely illetékes hatóság arra a következtetésre jut, hogy ezen irányelv rendelkezéseivel ellentétes tevékenységeket végeznek vagy végeztek egy másik tagállam területén, erről a lehető legkonkrétabb módon értesíti a másik tagállam illetékes hatóságát. A másik tagállam illetékes hatósága megteszi a megfelelő intézkedést. E hatóság továbbá a lehető legteljesebb mértékig tájékoztatja az értesítő illetékes hatóságot az eredményről és a jelentős közbenső fejleményekről.

(6) A tagállam illetékes hatósága azt is kérheti, hogy egy másik tagállam illetékes hatósága ez utóbbi területén vizsgálatot folytasson.

Kérheti továbbá, hogy saját személyzetének néhány tagja számára engedélyezzék, hogy a vizsgálat során ezen másik tagállam illetékes hatóságának személyzetét elkísérjék.

A vizsgálat az elvégzésének helye szerinti tagállam átfogó felügyelete alá tartozik annak teljes időtartama alatt.

Az illetékes hatóságok megtagadhatják az eljárást az első albekezdésben meghatározott vizsgálat elvégzésére vonatkozó kérelemre vagy azon kérelemre, hogy a második albekezdésben meghatározottak szerint személyzetét egy másik tagállam illetékes hatóságának személyzete kísérelje el, ha:

a) egy ilyen vizsgálat hátrányosan érintené a megkeresett tagállam szuverenitását, biztonságát vagy közrendjét; vagy

b) ugyanezen tevékenységekért, ugyanazon személyekkel szemben a megkeresett tagállam hatóságai előtt már indítottak bírósági eljárást; vagy

c) a megkeresett tagállam illetékes hatóságai e személyekkel szemben, ugyanezen tevékenységekért már jogerős határozatot hoztak.

(7) A Bizottság a 48. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogadhat el az e cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott információcserére vonatkozó eljárásokról és a határokon átnyúló vizsgálatok részletes szabályairól annak érdekében, hogy elősegítse az illetékes hatóságok közötti együttműködést.

IX. FEJEZET

KIJELÖLÉS ÉS FELMENTÉS

37. cikk

A jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cégek kijelölése

(1) A jog szerinti könyvvizsgálót vagy könyvvizsgáló céget a vizsgált jogalany részvényeseinek vagy tagjainak közgyűlése jelöli ki.

(2) A tagállamok engedélyezhetnek alternatív rendszereket vagy szabályokat a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég kijelölésében, feltéve hogy ezek a rendszerek vagy szabályok a jog szerinti könyvvizsgálónak vagy a könyvvizsgáló cégnek a vizsgált jogalany ügyviteli szervének ügyvezető tagjaitól vagy igazgatási szervétől való függetlenségének biztosítását szolgálják.

38. cikk

A jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek felmentése és lemondása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cégek csak megfelelő indok alapján legyenek felmenthetők. A számviteli kezelés vagy könyvvizsgálati eljárások tekintetében fennálló véleményeltérés nem megfelelő indok a felmentésre.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a vizsgált jogalany és a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég tájékoztatja a közfelügyeletért felelős hatóságot vagy hatóságokat a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég megbízás időtartama alatt történt felmentéséről vagy lemondásáról, és ezt megfelelően indokolja.

X. FEJEZET

A KÖZÉRDEKLŐDÉSRE SZÁMOT TARTÓ JOGALANYOK JOG SZERINTI KÖNYVVIZSGÁLATÁRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

39. cikk

Nem jegyzett közérdeklődésre számot tartó jogalanyokra történő alkalmazás

A tagállamok mentesíthetik az e fejezetben foglalt egy vagy több követelmény alól azon közérdeklődésre számot tartó jogalanyokat, amelyek nem bocsátottak ki a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontja értelmében vett szabályozott piacon bevezetett átruházható értékpapírokat, illetve e jogalanyok jog szerinti könyvvizsgálóját/könyvvizsgálóit vagy könyvvizsgáló céget/cégeit.

40. cikk

Átláthatósági jelentés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden üzleti év végét követő három hónapon belül a közérdeklődésre számot tartó jogalanyok jog szerinti könyvvizsgálatát ellátó jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cégek éves átláthatósági jelentést tegyenek közzé honlapjukon, amely legalább a következőket tartalmazza:

- a jogi struktúra és a tulajdonosi szerkezet leírása;
- ha a könyvvizsgáló cég egy hálózathoz tartozik, a hálózat, valamint a hálózat jogi és szerkezeti rendelkezéseinek leírása;
- a könyvvizsgáló cég irányítási struktúrájának leírása;
- a könyvvizsgáló cég belső minőség-ellenőrzési rendszerének leírása és az ügyviteli vagy igazgatási szerv nyilatkozata a rendszer működésének hatékonyságáról;
- arra való utalás, hogy mikor került sor a 29. cikkben említett legutóbbi minőségbiztosítási ellenőrzésre;
- azon közérdeklődésre számot tartó jogalanyok felsorolása, amelyekre nézve a könyvvizsgáló cég az előző pénzügyi évben jog szerinti könyvvizsgálatot végzett;
- a könyvvizsgáló cég függetlenségi gyakorlatáról szóló nyilatkozat, amely azt is alátámasztja, hogy a függetlenségi megfelelés belső ellenőrzése megtörtént;
- a könyvvizsgáló cég által, a jog szerinti könyvvizsgálók 13. cikkben említett folyamatos képzésével kapcsolatban követt politikáról szóló nyilatkozat;

i) a könyvvizsgáló cég jelentőségét bemutató pénzügyi adatok, úgymint teljes bevétel, megbontva az éves vagy összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálataból származó díjakra, valamint az egyéb bizonyosságot nyújtó szolgáltatásokért, adótanácsadói szolgáltatásokért és egyéb nem könyvvizsgálói szolgáltatásokért felszámolt díjakra;

j) a partneri díjazás alapjáról szóló információk.

A tagállamok rendkívüli esetekben valamely személy személyes biztonságát fenyegető közvetlen és jelentős veszély enyhítéséhez szükséges mértékben eltekinthetnek az f) pontban szereplő követelmény alkalmazásától.

(2) Az átláthatósági jelentést – az esettől függően – a jog szerinti könyvvizsgálónak vagy könyvvizsgáló cégnek kell aláírnia. Ennek eleget lehet tenni például az 1999/93/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott elektronikus aláírással is.

41. cikk

Audit bizottság

(1) Minden közérdeklődésre számot tartó jogalanynak rendelkeznie kell audit bizottsággal. A tagállamok meghatározzák, hogy az audit bizottság az ügyviteli szerv nem ügyvezető tagjaiból és/vagy a vizsgált jogalany felügyelő bizottságának tagjaiból, és/vagy a vizsgált jogalany részvényesi közgyűlése által kinevezett tagokból álljon-e. Az audit bizottság legalább egy tagja független kell, hogy legyen, és rendelkeznie kell számviteli és/vagy könyvvizsgálati szakértelemmel.

A tagállamok lehetővé tehetik, hogy a 2003/71/EK irányelv ⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdése f) pontjában meghatározott kritériumoknak megfelelő közérdeklődésre számot tartó jogalanyoknál az audit bizottság feladatkörét a teljes ügyviteli vagy felügyelő szerv lássa el, feltéve hogy amennyiben e szerv elnöke ügyvezető tag, akkor nem tölti be egyúttal az audit bizottság elnöki tisztségét is.

(2) Az ügyviteli, igazgatási vagy felügyelő szerv tagjainak, illetve a vizsgált jogalany részvényeseinek közgyűlése által kinevezett egyéb tagok felelősségének sérülése nélkül az audit bizottság többek között:

- a) figyelemmel kíséri a pénzügyi beszámolás folyamatát;
- b) figyelemmel kíséri a cég belső ellenőrzésének, adott esetben belső auditjának és kockázatkezelő rendszereinek hatékonyságát;
- c) nyomon követi az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatát;

d) felülvizsgálja és figyelemmel kíséri a jog szerinti könyvvizsgáló és a könyvvizsgáló cég függetlenségét és különösen a vizsgált jogalany részére nyújtott további szolgáltatásokat.

(3) Közérdeklődésre számot tartó jogalanyoknál az ügyviteli szerv vagy a felügyelő bizottság általi, jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég kijelölésére irányuló javaslatnak az audit bizottság ajánlásán kell alapulnia.

(4) A jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég köteles a jog szerinti könyvvizsgálat során felmerülő kulcsfontosságú kérdésekről, és különösen a belső ellenőrzés pénzügyi beszámolási folyamattal kapcsolatos jelentős hiányosságairól jelentést tenni az audit bizottságnak.

(5) A tagállamok lehetővé tehetik vagy dönthetnek úgy, hogy a (1)–(4) bekezdés rendelkezései ne vonatkozzanak azokra a közérdeklődésre számot tartó jogalanyokra, amelyek rendelkeznek a vizsgálandó jogalany bejegyzése szerinti tagállamban érvényben lévő rendelkezéseknek megfelelően alapított és működő, az audit bizottsághoz hasonló funkciókat ellátó testülettel. Ilyen esetben a jogalanyok nyilvánosságra kell hoznia, hogy melyik testület látja el e funkciókat, továbbá milyen a testület összetétele.

(6) A tagállamok az audit bizottság felállítására vonatkozó kötelezettséget alól mentesíthetik:

- a) azokat a közérdeklődésre számot tartó jogalanyokat, amelyek a 83/349/EGK irányelv 1. cikke értelmében vett leányvállalatok, ha a jogalany vállalatcsoport szinten megfelel az e cikk (1)–(4) bekezdésében foglalt követelményeknek;
- b) azokat a közérdeklődésre számot tartó jogalanyokat, amelyek a 85/611/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésben meghatározott kollektív befektetési vállalkozások; a tagállamok mentesíthetik továbbá azokat a közérdeklődésre számot tartó jogalanyokat, amelyek egyedüli célja a köz által rendelkezésre bocsátott tőke kollektív befektetése, és amelyek a kockázatmegosztás elve alapján működnek, valamint nem törekednek a mögöttes befektetések kibocsátói feletti jogi vagy irányítói ellenőrzés megszerzésére, feltéve hogy ezeket a kollektív befektetési vállalkozásokat az illetékes hatóságok engedélyezték, azok felügyelete alatt állnak és a 85/611/EGK irányelvben előírtakkal megegyező, letétkezelői végrehajtó szereppel rendelkeznek;
- c) azokat a közérdeklődésre számot tartó jogalanyokat, amelyek kizárólag a 809/2004/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ 2. cikkének 5. pontjában meghatározott eszközökkel fedezett értékpapírok kibocsátójaként működnek. Ilyen esetekben a tagállamok megkövetelik, hogy a jogalany hozza nyilvánosságra azokat az okokat, amelyek miatt nem tartja megfelelőnek sem audit bizottság, sem audit bizottsági szerepet betöltő ügyviteli vagy felügyelő szerv alkalmazását;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 4-i 2003/71/EK irányelve az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).

⁽²⁾ HL L 149., 2004.4.30., 1. o.

d) a 2000/12/EK irányelv 1. cikkének 1. pontja szerinti hitelintézetek, amelyek részvényeit a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontja szerint nem vezették be valamely tagállam szabályozott piacán, és amelyek kizárólag – folyamatos vagy ismétlődő módon – hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat bocsátottak ki, feltéve hogy az ilyen kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok teljes névértéke 100 000 000 EUR alatt marad, továbbá hogy nem adtak ki a 2003/71/EK irányelv szerinti tájékoztatót.

42. cikk

Függetlenség

(1) A 22. és 24. cikkben meghatározott rendelkezéseken felül a tagállamok biztosítják, hogy a közérdeklődésre számot tartó jogalanyok jog szerinti könyvvizsgálatát végző jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cégek:

a) évente írásban igazolják az audit bizottságnak, hogy függetlenek a vizsgált közérdeklődésre számot tartó jogalanytól;

b) évente tájékoztatják az audit bizottságot a vizsgált jogalanyok nyújtott minden további szolgáltatásról; és

c) évente megvitatják az audit bizottsággal a függetlenségüket érintő veszélyeket, valamint az általuk a 22. cikk (3) bekezdése szerint dokumentált veszélyek csökkentésére alkalmazott óvintézkedéseket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a jog szerinti könyvvizsgálat ellátásáért felelős fő könyvvizsgáló partner(ek) a kijelöléstől számított legfeljebb hétéves időszakonként lecserélődjenek a könyvvizsgálói megbízásból, és egy legalább kétéves időszak után vehetnek ismét részt a vizsgált jogalany könyvvizsgálatában.

(3) A jog szerinti könyvvizsgálatot a könyvvizsgáló cég nevében elvégző jog szerinti könyvvizsgáló, illetve fő könyvvizsgáló partner a könyvvizsgálatban jog szerinti könyvvizsgálóként vagy fő könyvvizsgálóként betöltött partneri szerepéről történő lemondását követően két évig nem tölthet be kulcsfontosságú vezető tisztséget a vizsgált jogalanyonál.

43. cikk

Minőségbiztosítás

A 29. cikkben említett minőségbiztosítási ellenőrzést legalább háromévente el kell végezni azon jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cégek vonatkozásában, amelyek közérdeklődésre számot tartó jogalanyok jog szerinti könyvvizsgálatát végzik.

XI. FEJEZET

NEMZETKÖZI VONATKOZÁSOK

44. cikk

Harmadik országbeli könyvvizsgálók jóváhagyása

(1) A viszonyosság függvényében a tagállam illetékes hatósági jog szerinti könyvvizsgálóként jóváhagyhatnak harmadik országbeli könyvvizsgálót, ha az igazolja, hogy eleget tesz a 4. és a 6–13. cikkeiben megállapítottakkal egyenértékű követelményeknek.

(2) A tagállam illetékes hatóságainak, az (1) bekezdés követelményeinek eleget tevő harmadik országbeli könyvvizsgáló jóváhagyása előtt, alkalmazniuk kell a 14. cikkben megállapított követelményeket.

45. cikk

Harmadik országbeli könyvvizsgálók és könyvvizsgáló jogalanyok nyilvántartásba vétele és felügyelete

(1) A tagállam illetékes hatóságai valamennyi, harmadik országbeli könyvvizsgálót és könyvvizsgáló jogalanyt nyilvántartásba vesznek a 15. és 17. cikkel összhangban, akik/amelyek könyvvizsgálói jelentést bocsátanak ki egy Közösségen kívül bejegyzett társaság éves vagy összevont (konszolidált) éves beszámolójáról, amelynek átruházható értékpapírjait ezen tagállam szabályozott piacán bevezették a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése 14. pontjának értelmében kivéve, amikor a társaság kizárólag hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat bocsát ki, amelyeket valamely tagállam szabályozott piacára a 2004/109/EK⁽¹⁾ irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján vezettek be, és amelynek az egy egységre eső névértéke legalább 50 000 EUR, illetve – egyéb pénznemben meghatározott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír esetében – amelynek névértéke a kibocsátás időpontjában legalább 50 000 EUR összeggel egyenértékű.

(2) A 18. és 19. cikket alkalmazni kell.

(3) A tagállamok a nyilvántartásba vett harmadik országbeli könyvvizsgálókat és könyvvizsgáló jogalanyokat felügyeleti, minőségbiztosítási, valamint vizsgálati és szankciós rendszerük alá sorolják. A tagállamok mentesíthetik a nyilvántartásba vett harmadik országbeli könyvvizsgálókat és könyvvizsgáló jogalanyokat minőségbiztosítási rendszerük alól, ha egy másik tagállam vagy egy harmadik ország – a 46. cikkel összhangban azzal egyenértékűnek minősített – minőségbiztosítási rendszere már elvégezte a harmadik országbeli könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló jogalanyon a minőségellenőrzést a megelőző három év folyamán.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. december 15-i 2004/109/EK irányelve a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

(4) A 46. cikk sérelme nélkül, az e cikk (1) bekezdésében említett, a tagállamban nyilvántartásba nem vett, harmadik országbeli könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló jogalanyok által kiállított éves vagy összevont (konszolidált) éves beszámolókról szóló könyvvizsgálói jelentéseknek nincs joghatása ebben a tagállamban.

(5) A tagállamok csak akkor vehetnek nyilvántartásba harmadik országbeli könyvvizsgáló jogalanyokat, ha:

- a) azok megfelelnek a 3. cikk (3) bekezdésében foglaltakkal egyenértékű követelményeknek;
- b) a harmadik országbeli könyvvizsgáló jogalany ügyviteli vagy igazgatási szerve tagjainak többsége megfelel a 4–10. cikkben meghatározottakkal egyenértékű követelményeknek;
- c) a harmadik országbeli könyvvizsgáló cég nevében könyvvizsgálatot végző harmadik országbeli könyvvizsgáló megfelel a 4–10. cikkben meghatározottakkal egyenértékű követelményeknek;

d) az (1) bekezdésben említett éves vagy összevont (konszolidált) éves beszámolók könyvvizsgálatát a 26. cikkben említett nemzetközi könyvvizsgálati standardokkal, valamint a 22., 24. és 25. cikkben megállapított követelményekkel, vagy ezekkel egyenértékű standardokkal és követelményekkel összhangban végzik;

e) honlapjukon olyan éves átláthatósági jelentést tesznek közzé, amely tartalmazza a 40. cikkben említett információkat, vagy ezzel egyenértékű közzétételi követelményeknek tesznek eleget.

(6) Az (5) bekezdés d) pontja egységes alkalmazásának biztosítása céljából az ott említett egyenértékűséget a Bizottságnak a tagállamokkal együttműködésben ki kell értékelnie és arról a 48. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határoznia kell. Amíg a Bizottság meg nem hozza határozatát, a tagállamok értékelhetik az (5) bekezdés d) pontjában említett egyenértékűséget, de csak addig, amíg a Bizottság nem hozott semmilyen határozatot.

46. cikk

Eltérés az egyenértékűség esetében

(1) A tagállamok viszonyosság alapján csak akkor tekinthetnek el a 45. cikk (1) és (3) bekezdésében foglalt követelmények alkalmazásától, illetve ezeket csak akkor módosíthatják, ha ezek a harmadik országbeli könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló jogalanyok olyan közfelügyeleti, minőségbiztosítási, vizsgálati és szankciós rendszerek alá tartoznak a harmadik országban, amelyek a 29., 30. és 32. cikkben foglalt követelményekkel egyenértékű követelményeknek megfelelnek.

(2) Az e cikk (1) bekezdése egységes alkalmazásának biztosítása céljából az ott említett egyenértékűséget a Bizottságnak a tagállamokkal együttműködésben ki kell értékelnie és arról a 48. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határoznia kell.

rozni kell. Amíg a Bizottság meg nem hozza határozatát, a tagállamok értékelhetik az e cikk (1) bekezdésében említett egyenértékűséget, vagy más tagállamok által elvégzett értékelésekre támaszkodhatnak. Ha a Bizottság úgy határoz, hogy nem teljesül az e cikk (1) bekezdésében említett egyenértékűségi követelmény, felhatalmazhatja az érintett könyvvizsgálókat és könyvvizsgáló jogalanyokat, hogy egy megfelelő átmeneti időszak alatt az érintett tagállam követelményeivel összhangban folytassák könyvvizsgálói tevékenységüket.

(3) A tagállamoknak közölniük kell a Bizottsággal:

- a) a (2) bekezdésben említett egyenértékűségre vonatkozó értékelésüket; és
- b) a harmadik országbeli közfelügyeleti, minőségbiztosítási, vizsgálati és szankciós rendszerekkel való együttműködési megállapodások fő elemeit, az (1) bekezdés alapján.

47. cikk

Együttműködés a harmadik országok illetékes hatóságaival

(1) A tagállamok engedélyezhetik az általuk jóváhagyott jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cégek birtokában lévő könyvvizsgálati munkaanyagok vagy egyéb dokumentumok átadását harmadik ország illetékes hatóságainak, feltéve hogy:

- a) ezek a könyvvizsgálati munkaanyagok vagy egyéb dokumentumok olyan cégek könyvvizsgálataihoz kapcsolódnak, amelyek e harmadik országban bocsátottak ki értékpapírokat, vagy amelyek olyan csoport részét képezik, amely jog szerinti összevont (konszolidált) éves beszámolókat bocsát ki abban a harmadik országban;
- b) az átadás a hazai illetékes hatóságokon keresztül történik a harmadik ország illetékes hatóságaihoz, azok kérelme alapján;
- c) az érintett harmadik ország illetékes hatóságai megfelelnek azoknak a követelményeknek, amelyeket megfelelően nyilváníttak a (3) bekezdés szerint;

d) léteznek viszonyosságon alapuló munkavégzési megállapodások az érintett illetékes hatóságok között;

e) a személyes adatok harmadik ország részére történő átadása a 95/46/EK irányelv IV. fejezetével összhangban történik.

(2) Az (1) bekezdés d) pontjában említett munkavégzési megállapodásoknak biztosítaniuk kell, hogy:

- a) az illetékes hatóságok megindokolják a könyvvizsgálói munkaanyagokra és egyéb dokumentumokra irányuló kérelem célját;
- b) a harmadik ország illetékes hatóságai által foglalkoztatott vagy korábban foglalkoztatott személyek, akik információhoz férnek hozzá, szakmai titoktartási kötelezettség alá tartoznak;

c) a harmadik ország illetékes hatóságai a könyvvizsgálati munkaanyagokat és egyéb dokumentumokat csak olyan közfelügyeleti, minőségbiztosítási és vizsgálati feladataik ellátására használhatják fel, amelyek megfelelnek a 29., 30. és 32. cikkben meghatározott követelményekkel egyenértékű követelményeknek;

d) a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég birtokában lévő könyvvizsgálói munkaanyagokra vagy egyéb dokumentumokra vonatkozó, harmadik ország illetékes hatóságától érkező kérelem elutasítható:

- amennyiben e munkaanyagok vagy egyéb dokumentumok kiszolgáltatása hátrányosan érintené a Közösség vagy a megkeresett tagállam szuverenitását, biztonságát vagy közrendjét, vagy

- ha a megkeresett állam hatóságai előtt ugyanezen személyek ellen és ugyanezen cselekmények kapcsán már bírósági eljárás indult.

(3) Az (1) bekezdés c) pontjában említett megfelelőségről a Bizottság a 48. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alapján dönt az illetékes hatóságok közötti együttműködés megkönnyítése érdekében. A megfelelőséget a tagállamokkal együttműködve, a 36. cikkben foglalt vagy azzal lényegében egyenértékű működési eredmények alapján kell értékelni. A tagállamok megteszik azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek a Bizottság határozatának.

(4) Kivételes esetekben és az (1) bekezdéstől való eltéréssel a tagállamok megengedhetik, hogy az általuk jóváhagyott jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cégek közvetlenül a harmadik ország illetékes hatóságainak adják át a könyvvizsgálói munkaanyagokat vagy egyéb dokumentumokat, feltéve hogy:

a) e harmadik országban az illetékes hatóságok vizsgálatokat kezdeményeztek;

b) az átadás nem ellentétes azon kötelezettségekkel, amelyeknek a jog szerinti könyvvizsgálók vagy könyvvizsgáló cégek meg kell, hogy feleljenek a könyvvizsgálati munkaanyagok és egyéb dokumentumok hazai illetékes hatóságok részére történő átadása kapcsán;

c) léteznek olyan munkavégzési megállapodások e harmadik ország illetékes hatóságaival, amelyek lehetővé teszik a tagállam illetékes hatóságainak, hogy fordított irányban azok is közvetlenül hozzáférjenek a könyvvizsgáló cégek könyvvizsgálói munkaanyagaihoz és egyéb dokumentumaihoz;

d) a harmadik ország megkereső illetékes hatósága előre tájékoztatja a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég hazai illetékes hatóságát minden tájékoztatás iránti közvetlen kérelemről, megjelölve annak indokait;

e) a (2) bekezdésben említett feltételek teljesülnek.

(5) A Bizottság a 48. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően meghatározhatja az e cikk (4) bekezdésében említett kivételes eseteket az illetékes hatóságok közötti együttműködés megkönnyítése, valamint az e cikk (4) bekezdése egységes alkalmazásának biztosítása céljából.

(6) A tagállamok közlik a Bizottsággal az (1) és (4) bekezdésben említett munkavégzési megállapodásokat.

XII. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

48. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti (a továbbiakban: a bizottság).

(2) A erre a bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel e határozat 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott időtartam három hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

(4) A már elfogadott végrehajtási intézkedések sérelme nélkül és a 26. cikkben megállapított rendelkezések kivételével, az ezen irányelv elfogadását követő két éves időszak lejártát követően, de legkésőbb 2008. április 1-jén, fel kell függeszteni ezen irányelv azon rendelkezéseinek alkalmazását, amelyek technikai szabályok, módosítások és határozatok elfogadását teszik szükségessé a (2) bekezdésnek megfelelően. A Bizottság javaslata alapján az Európai Parlament és a Tanács a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárás alapján megújíthatja az érintett rendelkezéseket, és ennek érdekében a fent említett időszak vagy időpont lejártá előtt felülvizsgálja azokat.

49. cikk

A 78/660/EGK irányelv és a 83/349/EGK irányelv módosítása

(1) A 78/660/EGK irányelv a következőképpen módosul:

a) a 43. cikk (1) bekezdése az alábbi ponttal egészül ki:

„15. külön-külön a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég által az éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálataért a pénzügyi évre felszámított díjak összessége, és az egyéb bizonyosságot nyújtó szolgáltatásokért felszámított díjak összessége, az adótanácsadói szolgáltatásokért felszámított díjak összessége és az egyéb nem könyvvizsgálói szolgáltatásokért felszámított díjak összessége.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy ez a követelmény ne vonatkozzék az olyan társaságokra, amelyek a 83/349/EGK irányelv 1. cikkének megfelelően elkészítendő összevont (konszolidált) éves beszámolóban szerepelnek, feltéve hogy az összevont (konszolidált) éves beszámoló kiegészítő melléklete tartalmazza ezt az információt.”;

b) a 44. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok engedélyezhetik a 11. cikkben említett társaságoknak egyszerűsített kiegészítő melléklet készítését, a 43. cikk (1) bekezdésének 5–12. pontjában, 14. pontjának a) alpontjában és 15. pontjában megkövetelt adatok mellőzésével. A kiegészítő mellékletnek azonban valamennyi érintett tételre vonatkozóan összevontan tartalmaznia kell a 43. cikk (1) bekezdésének 6. pontjában előírt adatokat.”;

c) a 45. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés b) pontját kell alkalmazni a 43. cikk (1) bekezdésének 8. pontjában előírt adatokra is.

A tagállamok engedélyezhetik a 27. cikkben említett társaságok számára a 43. cikk (1) bekezdésének 8. pontja által előírt adatok bemutatásának elhagyását. A tagállamok a 27. cikkben említett társaságok számára a 43. cikk (1) bekezdésének 15. pontja által előírt adatok bemutatásának elhagyását is engedélyezhetik, amennyiben ezt az információt az éves és összevont (konszolidált) éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálatáról szóló, 2006. május 17-i 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 32. cikkében említett közfelügyeleti rendszer rendelkezésére bocsátják, amikor azt ezen közfelügyeleti rendszer kéri.

(*) HL L 157., 2006.6.9., 87. o.”

(2) A 83/349/EGK irányelv 34. cikke az alábbi ponttal egészül ki:

„16. Külön-külön a jog szerinti könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég által az összevont (konszolidált) éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálataért a pénzügyi évre felszámított díjak összessége, az egyéb bizonyosságot nyújtó szolgáltatásokért felszámított díjak összessége, az adótanácsadói szolgáltatásokért felszámított díjak összessége és az egyéb nem könyvvizsgálói szolgáltatásokért felszámított díjak összessége.”

50. cikk

A 84/253/EGK irányelv hatályon kívül helyezése

A 84/253/EGK irányelv 2006. június 29-án hatályát veszti. A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni.

51. cikk

Átmeneti rendelkezés

Azon jog szerinti könyvvizsgálókat vagy könyvvizsgáló cégeket, amelyeket a tagállamok illetékes hatóságai a 84/253/EGK irányelvvel összhangban az 53. cikk (1) bekezdésében említett rendelkezések hatálybalépése előtt hagytak jóvá, úgy kell tekinteni, mint amelyeket ezen irányelvvel összhangban hagytak jóvá.

52. cikk

Minimum harmonizáció

Ezen irányelv eltérő rendelkezése hiányában, a jog szerinti könyvvizsgálatot előíró tagállamok szigorúbb követelményeket írhatnak elő.

53. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2008. június 29-ig elfogadják és kihirdetik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

54. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

55. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2006. május 17-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

H. WINKLER